26

மதுரை [illegible]

[illegible] அரசு. [illegible]

நாடகம்.

T.D.R.S. - 32-99.

R.R.No. 188 - 1 - 1894

O-7 892 M,N
M96
116804

அநாதிசப்ஸ்து.

நூதன

அர்ச். இஸ்தாக்கியார் நாடகம்.

இஃது

மிகவுந் சங்கிக்கத்தக்க அப்போஸ்தலிக்குருவாகிய
கனியர் ஆண்டவர் உத்தரவின்படி.
முன் பதிப்பித்த பிரதியுடன்,
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, தஞ்சை, சமாதானம் தானியேல்
சுவிசேடக்கிராயரவர்கள்
மாணாக்கருளொருவராகிய
ம. ஜோ. ஞானப்பிரகாசபிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய
வேறு சில நாதனாவளி வர்ணமெட்டுகளைச்சேர்த்து
சம்புவங்கபுரம்
நி. மதுரைமுத்துப்பிள்ளை
அவர்களாற் பார்வையிட்டு
தங்கோலம்

ந. இராமசாமிநாயுடு

அவர்கள் முயற்சியால்

சென்னை குனா,
ஸ்ரீ லட்சுமி நாராயண விலாச அச்சியந்திர
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1896.

விலை

OFFICE OF THE REGISTR[AR] 19 MAR 96 MADRAS

116804

O-3892-M, 9
M96

முகவுரை.

இந்நாடகத்தை எழுதிப்பதால் உண்டாகும் பயன் யாதோவென்னில் உரோமாபுரி முதலிய இராச்சியங்களைத் தொன்றுதொட்டு இராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்துவந்த அஞ்ஞானவிராயர்கள் சத்தியவேதத்தின் வெளிச்சங்களைக் கெடுத்து வேரோடறுக்கும்பொருட்டு அக்காலத்தில் அருள்வேதத்தைப் பிரசங்கித்துவந்த அனுவிருந்த பக்தர்களையும் கன்னியாஸ்திரிகளையும் சொல்லிடங்காத பற்பலவிதமான உபத்திரவஞ்செய்தார்களென்று அவரவர்களின் சரித்திரத்தினாலறியக்கிடக்கின்றதல்லவா? ஆயினும், பொன்னைப் புடமிடப் புடமிட மாற்றுயர்வது குறைவுபடாது உயர்வதுபோல, சர்வேசுரன் தமது அடியார்கள்மூலமாக அநேக அற்புதாதிசயங்களைச் செய்வித்ததினால் இப்பூவுலகின்கண் சூரியனுடைய கதிர்படாதவிடம் இருந்தபோதினும் சத்யவேதம் பரம்பாதவிடம் எத்திசையிலுமில்லையென்று உச்சிப்பகலினும் விளக்கமாயுள்ள விருத்தாந்தத்தால் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆகவே, இந்நாடகப்பெயர்க்குரிய தலைவராகிய அர்ச். இஸ்தாக்கியாரின் திவ்விய புண்ணிய சரிதையை ம-ள-ள-ஸ்ரீ ஆ. தா. மிக்கேல் பிள்ளையவர்கள் இதனை அச்சிற்றிப் பிரசுரிக்கவேண்டுமென முக்கிய கருத்துள்ளவராய்க் கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் யாம் பெரு முயற்சியோடு சீர்தூக்கி ஆராயுங்கால் ஆதினை வித்வசிரோன்மணிகளால் எழுதப்பட்டிருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இந்நாடக ஆக்கியோன்பெயர் காணாது விடுத்திருக்கிறது. யான் அநேக கை. எட்டுப்பிரதிகளில் கண்ணோக்கியும் பன்முறை எனக்குள்ளிருந்த பெரும் அவாவினால் பெரியோரை வினவியும் கை ஆசிரியரின் பெயர் அகப்படவில்லை. ஆகவே பண்டையக்காலங்களில் கூறியிருக்கப்பட்ட அநேக நாடகப்பிரதிகளில் ஆக்கியோன்பெயர் அட்டாதிருப்பது ஏற்கனவே பார்க்குங்கால் முற்காலத்திலுள்ள நாடகத் தமிழ்ப்புலவர்கள் பற்பலர்களால் பயில்வுற்றுப் புட்கள் செய்து ஒரு நாடகத்தை உருவாக்கிச்சொல்வது அவர்களினது குறைவுபடுமென்று ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகின்றது. இயாக இந்நாடகத்தை அச்சிற்றிவைத்தபடியே 1879 – ளு ம-ள-ள-ஸ்ரீ. ஆ. தா. மிக்கேல் பிள்ளையவர்களின் பொருளுதவி

வைக்கொண்டு எனது நன்முயற்சியினால், ஏட்டுப்பிரதியாயிருந்த அர்ச். இஸ்தாக்கியாரின் திவ்ய நாடகத்தை எனது சிற்றறிவுக்கேற்ப எழுத்தாலுளவாகிய வழுக்களைக் களைந்து தற்காலத்தின் பெரும்பான்மை செவிக்கின்பமாய் புகழ்பெற்றுவரும் சங்கீர்த்தனரூபமாகிய சிங்காரமாவளி, இந்திரசபா முதலிய நூல்களிலுளவாகிய இராக வண்ணமாய் இசை தாள வழுவிலலாமல் சில நூதன செய்யுட்கள் செய்து முன்னிருந்த செய்யுட்கருத்திற்கிணங்க சிற்சில விடங்களில் இந்நாடகத்தில் அமைக்கப்பட்டு கேட்பவர் மனதை ஆனந்தப்பரவசஞ்செய்யுமாறும் பாடுவோர் மனது உற்சாகமாகும்படியாயும் சத்யவேத உண்மை எளிதிற் தெளிதற்பொருட்டும், இச்சிறிய நாடகத்தை அச்சிட்டு முடித்தனம். இஃது இப்படியிருக்கக்கொள்ள முதன் அமைச்சனுக்குப்பிலாகரன் என்கிறப் பெயரைச் சூட்டினோம். அவர் மனைவிக்கு மதிபூஷணியென்கிற பெயரை நவமாகத்தரித்தும் ஞானசிகை பெற்றபின்னர் ஒப்பிலது என்பதற்குரியதாய் ஒப்பிலாமதியென்கிற இடப்பெயரையும் நாட்டினோம். ஆக்கினைப் பிரிவில் அரசன் மந்திரிமார்களிடம் நான்குமுறையும் நான்குமுறை மந்திராலோசனைச் செய்கிறதாக நூதன ஏற்பாடுசெய்தும், இராஜனுக்கு குரு இருப்பதாக ஓர் பிராமணனை ஏற்படுத்தியும் என்னுடையன்றவரையில் இந்நாடகத்தில் நூதனப்பிரயோகஞ்செய்து பிரகடித்தும் இப்புத்தகம் அச்சிட்டுப் பதிப்புவருவும் சென்றமையால் இச்சரிதையினருசி தெரிந்துள்ள புண்ய புருடர் சிலரினவும் இந்நூல் வேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டமையால் அவர்களினது விருப்பிற்கிணங்கி இரண்டாமுறையும் சில மாற்றங்கள் அச்சிட்டு வெளியாக்கினேம். இதனுள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் செய்யுட்களிலும் [illegible]ரிய வசன நடையிலும் என்றும் அச்சுக்கோர்ப்பவர்களாலும் சேர்ந்தபிழைகளைக் கண்டு [illegible]ரும் [illegible]தறிதப் பெரியோரை மன்னிக்கக் கோருகிறேன்.

இங்ஙனம்,

ந. ஆ. முத்துசாமிதாசன்,

சர்வேஸ்வராயநம ?

இஃது புதுவை மகா-ஸ்ரீ சி. அருளப்பகவிராஜப்
பண்டிதரவர்கள் கூறிய
காப்புத்தெண்சீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சீர்பெற்றரோமைநக ராளுமக ராசனின்
 திருச்சமுகமுதன்மந்திரியாய்
ஜெகமெலாந் திரைகவர்ந்து வரியெற்றும்போதினிற்
 றிவ்யகா யகனருளினால்
தேசமதில் வாழ்குடிகள் பயிரெலாம் விலங்கினம்
 சேதஞ்செய் கின்ற தென்று
செம்மல்திறை யாளிடம்முறையிட அன்னவன்
 சித்தமிக வேகலங்கி
சீறிமிகச்சினந்துமே முதன்மந்திரி தனைநோக்கி
 சேனையுட னேசென்றுநீ
செந்நெற்பயி ரானதை யழிக்குமிருகங்களைச்
 சிதறவடித்தே நொடியினில்
ஜெயங்கூறி வருதியென அன்னவுரைதனைக்கேட்டு
 திருவுளமீதிட்டது
சேனைநாற்பண்டையுடன் வேடர்வில்லியரோடு
 திரள்கொண்ட வேகமுடனே
போர்பற்று தற்களைய கோபமுத்த காசறுப்பு
 புலிகரடி யாளி சிங்கம்
பூரிமான் கவரிநிறை மான்பன்றி யானையும்
 பூமிநிறத் திடையடித்த
போகுமக்காலையினி லடவிதனிலே பதிகம்
 புகலரிய திருச்சொரூபமாய்ப்
பொற்குருசுடன் அதிக காந்தியுமாய்க்கா[illegible]
 பொன்மானிடத்திற் றோன
பூரிசையி லிவைபோல விசயங்கண்டு மேல்
 பூரணனந்த பொருளே

புத்திபடை பெரைக்குள் னருள்தாருமென்றுவாய்ப்
பொறாமைக்கூடப்பிறக்கும்
புரவலன் றனைநோக்கி நீதிசத் தியநூல்ப்
பிரதவமுறைப் புகட்டி
புகருமில்லைப் பெய்மதந் தனையொழித் தெம்பரனை
போற்றிமெய் ஞானதீட்சை
பேர்பெற்று மீண்டும் நீ இவ்வழிவகதரும்
பிரா பரம வஸ்து காட்சி
பெருமையுட னுறவிழி யரத்கரனைலாமென்று
பிரியமக் கலமொழிப்படிப்
பேரானந் தந்திறெடு பில்லிட மடைந்து தன்
பிறவுருமில லானுந் தானுமாய்
போகப சத்யபறை ஞானதீட்சைப்பெற்று
பின்னுமங் கானகத்தில்
பெரியோன் மொழிக்கபடி அரியஞானத்தனாய்
பேருலகில் வாழு நாளில்
பெருமையாய்த் தான்தேடி வைத்தப்பொற் பணிதிகள்
பெட்டிபே ழைகள்முதலாய்
பேதமா யுணவுதா னியவிலைக் குறைத்தவன்
பிடுக ளழிந்தவண்ணம்
பிரிவகி விட்டதால் தக்கதனை விட்டுப்
புறப்படுங்கா லேதன்னில்
கார்பெற்றயனிவிளைய மாக்கல னிடத்திலே
காவல் கூலிக் கீடதாய்
கல்வியிரு பாலனைக் காணுதலைக்கு
காடிபெல் தூர் அடைந்த
கானில் திவ்யானாச ஜல்ரோமை காட்டினில்
கன்னிவார்ழ்ந்திட வாசன்
கவிருக்கிடு மனதமைச்சனே காணக்கு
கைவேத்திபஞ்சு செய்யென
காணத்திசைவழில் பொன்னும்மொழிசொல்
கல்லாறு வதைகள் பெற்ற
கிறசதனை யானை காட்டருபமாய்
...றேன் செய்த வண்ணம்
...விர்த்தினன் முத்துசாமி
...ன்மனையரோ.

கடவுள் துணை.

கோகுலாபுரம் வித்துவான் அருணாசலமுதலியார்
மாணாக்கரிலொருவராகிய
ம-ள-ள-ஸ்ரீ, திருமணலூர்
முனிசாமி முதலியாராலியற்றிய
சாற்றுக்கவி.

மதிமேவுகதிரோடு குணப்பாதவளமேவு
மண்டலமெலாம்புகழவே
மறைபாதிரிபோல நிறைகொண்டுலகாண்ட
மன்னனிஸ்தாக்கியார் தன்
சரிதைமேவுசரிதையின் னிலைமேவுமன்னற்கு
துணைமேவுமினையில்மோட்சத்
துரைமேவுகரையெனத் துயருத்திடுவின்ப
தூண்டுகோலவென்போற்
பதிமேவுமாந்தர்கட் பரமேவண்டிசுற
பதமேவுதமிழ்கடையினால்
பணமேவுகரியமாலினை மேவுகுலமுனான
பன்றிமேவுசெரியான்
நீடிமேவு தக்கோலமென்னுமாபதிமேவு
நெறியெலாமேவுமுதியோன்
நிலமெலாம்புகழுமின் னால்மசாமிவேள்
நிறைவேற்றிதந்தனரோ.

இதுவுமது.

திருமணலூர் முனிசாமி முதலியாரா லியற்றப்பட்டது,
சீர்வளரும் இஸ்தாக்கிநாடகத்தை முன்னாள்
சிறப்பித்தியப்
பேர்வளருந்தக்கோல மென்னுநகர்ப்பெற்றே வாழ்
பெருமைமிக்கத்
தார்வளரும்நரசிம்ம நாயுடெனும் திறமிக்கோ
ரவைத்தால்வந்து
சேர்வளருங்குணராம் சாமிவள்ளைக்குறு
நிலைத்தான்மாதோ.

அர்ச். மிக்கேல் சம்மனசு துதி.

கட்டளைக்கலிப்பா

வேதநாதனை விண்ணதில் வாழ்த்திடுமே
விளங்கிடு நவகண விண்ணோர்களில்
நீதமகமு தன்மய தானைகல்
திருபனே மிக்கேலென்று நற்போதனே
காதலாகவே இஸ்தாக்கி யாரினல்
கதையானதைப் பாடிட வெண்ணினேன்
திறலொன்று மனுகாது காப்பாயுன்
திருக்கழலதற் கென்றென்றும் தோத்ரமே.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்

கஞ்சமலர் இதழ்விரித்து சொரிசெங் தேனைக்
கண்டெறும் பெடுத்தருந்தும் ரோமை நாட்டில்
தஞ்சமுறு தருமனிஸ் தாக்கிக் கதை
தனையெடுத்து நாடகமாய்த் தமிழாற் பாட
பிஞ்சுவளர்ச் சிறுமதியே பெருது சொன்னாலும்
பெற்றதக்கை பிள்ளைபிழை பொறுப்பார் போல
மிஞ்சுகவி புலவர்பிழை பொறுப்பீருங்கள்
மென்பதத்தை பென்றலையின் மேற்கொண்டேனே.

விக்டோரியா இராணியம்மாளவர்கள்மீது வாழ்த்து.

ஸ்ரீ சாம ராஜ இந்திர உனைப்போற்றிடுவோம்

என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

சுப மாகவே வாழ்ந்திட வேணுமே

சரணங்கள்

எங்கும்புகழ் மகிழ்ந்திலங்கும் விக்டோரியா
இராணியம்மாள் செங்கோல் நீடியே,— சுப
பிரின்ஸ்ஆப்வேல்ஸ் என்னும் பெருமானவர்களும்
பெருமைமிகு மனைவி சேவரும்,— சுப

சீர்பெற்றிலங்கிடும் டியூக்ஆப் எடின்பரோ
செம்மல் ஸ்ரீமான் கனவானுமே,— சுப
டியூக்ஆப் கன்னட்ப்ரபு திகழ்மன்னவானும்
தேசமதில் புகழ் நீடியே—, சுப
சொல்லுமிக்லீஷ் கொடி.இலங்கும் பார்லிமென்ற்
துகளில்லா மெம்பர்களும் ஓங்கியே,— சுப
கற்றபுலவோர்முதல் காசினி மாந்தரும்
கழறுமிவ் தாக்யார் நாடகமும்,— சுப

தரு, தோடையம்-சாட்டை-ஜம்பை-தாளம்.

சீர்சிறந்த ரோமைதன்னில் சிறந்தாசு செலுத்துகின்ற
இறையானின் வாசலுக்கு முதலமைச்சனை ஆ-ஆ
பேர்சிறந்த பிலாசுவென்போன் பெருவனத்திற் கலைமருப்பின்
பேசரிய நவகாட்சி ஆச்சரியமாக ஜெய-ஜெய
கண்டெசத்ய வேதமதை கவர்ந்திடு மிஸ்தாக்கி யென்போன்
காதைதனை நாடகமாய் ஆதரையில்பாட ஆ-ஆ
பண்டிலக வினாந்தபொங்கி பாயுங்... சமுத்திரத்தில்
பாதையென கடந்தசதம் காதாரபதந்துணையே. ஜெய-ஜெய

வாழ்த்துக்காரர்கள் ஆரம்ப விருத்தம்.

ஆதிதிருப்பரம் பொருளைப் புகழ்க்க ஏற்றி
அவனிதனில் மும்மாரி பொழிந்தே மிக்க
மேதினியெலாஞ் செழித்து விளங்கவோங்கி
மிக்கதவமுனிவோர்கள் வேள்வியோங்க

மாதவத்தோ னிஸ்தாக்கி மனைவிமைந்தர்
வருத்தமுற்ற சரித்திரத்தை வழுத்தவேண்டி
காதலுடன் முன்னவனைத் துதித்து வாழ்த்தற்
காரிருபேர்கள் சபை வருகின்ருரே.

தரு, இ-ம்-எமுனு கலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வந்தனத்தோடு துதிபேசவே ஞான
வாழ்த்தற்காரர் சபையில் தோன்றினார்.

அநுபல்லவி

சுந்தரமணி பொன்மாலை துலங்குஞ் சரிகைசேலை
விந்தையுடனே மேலே விளங்க சபைமுன்னாலே-வந்த

சரணங்கள்

அண்டர்மகிழ்ந்து மலர்மாரி விட இந்த
அதனையோர் கனி[illegible] மேவிட
தண்டாமரை மலருந்[illegible] தங்கப்பணியலருன்
கொண்டேசபை யேவருங் கூறித்துதிபுரியும்-வந்த

வேதபாரகர் மேற்றிராணிகள் குரு
வேந்தர் கன்னிகை சன்னி யாசிகள்
நீதிநெறி பெரியோர் நீடூழி வாழ்கவென்று[illegible]
நிதொன்றனுகாதிரு சிறந்தசபையின்[illegible]

பத்திநெறி முறைத்தவறிடா சனப்
பாவலர்கள் செழித்துத் தேறிட
முத்திவழியறிந்து முதானையோர் சிறந்து
சுத்தப்பணி நிறைந்த சுகிர்தமொழிப்பகர்ந்து-வந்த

வாழ்த்தற்காரர்சொல் கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆதிபாவந் நீக்க மனுவாய்வந்து
அறையுண்டச் சிலுவையுடை யாளத்தால்
நீதிசெய் புஞ்சத்ரு வினைப்போக்கியே
நீணரெங்மை ரட்சைசெய்ய வேணுமே
ஓதும்ஆதிப் பிதாச்சுத னிஸ்பிரித்து
உயர்சர்வ திருநாமத்தைப் போற்றிநல்
பூதலம்புகழ் மாமரி ருசைகரும்
புகழ்திருச் சபைகளென்றென்றும் தோத்ரமே.

திபதை. இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

சீர்சிறந்தபிதாச்சுத னிஸ்பிரித்து சேசுவைத்துதித்து ஆதி
செய்தபாவமறவந்த மாமரி அம்மனைப்பணிந்தோம்.

கோர்நிறைந்தசம்மிக்கே லொன்பது நேர்ந்தசபைகளுடன் மோக்ஷ
நிலைபெற்றோங்கிய அர்ச்சயசிஷ்டர்க ளிருபதம் பணிந்தோம்.

முந்திநிர்க்கத்தரிசி தபோதனர் முனிவராகமத்தோர் சகல
மோக்ஷவாசிகளானவர் தம்மை முழுதுந் தோத்தரித்தோம்.

சிந்துதேசத்தினி லுபதேசங்கள் செய்யத்திரண்டுவந்த வெகு
சேனைக்குந் தீட்சைதந்த சவேரியார் திருப்பதம்பணிந்தோம்.

கஞ்சமாமலர்வாவிகள்சோலை கதித்தச் சண்பகமும் செழுங்
காவுலாவுங்கிரி கோரிகமெங் கனம்பெற்றோங்கிடவே.

கோர்நிறைந்த திருச்சபைக்கு முதல் சீதனும் விளங்குஞ் சத்ய
நெறிபெற்றோங்கிமேர்ச்சியபாப்புவைத்தியமும்பணிவோம்.

தங்கும்புகழ்கொண்ட தாரணிமீது தழைத்துமே விளங்கும் வெகு
சங்கையோங்கிய மேற்றிராணிமார்களின் றுளிணைபணிந்தோம்.

சத்யமாமறை நெறியில்நிலைத்துமே சற்குணராய் விளங்கும் வெகு
பத்தியோங்கியிலங்கு மங்ஞானியர் பதமே பணிந்தோம்.

பாக்யஞான மிகுந்ததவத்தில் படிந்துசெழித்திருக்கும் நல்ல
வாக்யான அருளப்பனைத்தினம் வாழ்த்தியேபணிவோம்.

எந்தையாதி பராபரனைத்துதித் தென்றும் பேர்சிறந்த அருள்
தந்துகாதநிடு ஞானபாதாசரின் றுளிணை பணிந்தோம்.

புலசந்தோர் ஆரம்ப விருத்தம்.

தலம்புகழு மன்னர் செங்கோற் செலுத்திவீர
தமிரியமும் பலவிருதுந் தழைத்திட் டோங்கி
அலங்கிர்தமா யிலங்குகின்ற ரோமை நாட்டில்
அறிந்துமுன்னே செழுதியவா சகத்தை யிப்போ
நலந்திகழு நாடகமாய் கவிக்கு தந்தே
நாடுபுகழ் கீர்த்தியொன்று நடந்த யாவுந்
துலங்களிக்கக் கதையிலுள்ள வரலா றெல்லாஞ்
சொல்ல வெண்ணி கதைக்காரர் தோன்றினாரே.

திபதை-இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்

ஆதிசெய் வினையதை தீரவே திவ்ய
அன்னை மரிவயற்றில் மனுவதாய்வந்த
நீதிசேர்பரன்றன்னைப் போற்றியே கனத
கீழ்த்திடும் புலசந்தோர் தோன்றினர்.

கனகமாமுடியணி இறையவன் வாசல்
காத்திடு மாமுத லமைச்சனும்
வனமதில்காட்சி பெற்றிடுங்கதை தன்னை
வகுத்திட புலசந்தோர் தோன்றினர்.

சிரமதில் மகுடமுந் தலக்கவே கையில்
திருபான் குருசதை இலங்கவே நல்ல
வரம்பெற்றச் சரிதையை வழுத்தவே சந்தோர
வாகுடன சபைதனிற் றோன்றினர்.

மாதனமந்தருட னிஸ்தாக்கியும் திவ்ய
வல்லவன் மறை தனக்காசிரவிட்டுசெல்ல
சோதிபதமதிற் சேர்த்திடுங் கனத
சொல்லிட புலசந்தோர் தோன்றினர்.

௧-ம். பிரிவு புலசந்தோர் சொல்-விருத்தம்.

அத்தியந்தத்திருச்சிலுவை யடையாளத்தால்
அசடானசத்துருக்க ளெனுமிடாமல்
நித்தியமுங்காத்தாட்கொள செய்விரெங்கள்
நிமலசருநீ வல்லபரா நீ டுழிக்காலம்
சத்தியமெய்ப்பொருளான பிதாவினுக்குந்
தமதரியசுதனை சேசுவுக்கும்
கர்த்தமையை இஸ்பிரித்து சாந்துவுக்கும்
காலசற்பகாலமட்டும் காப்பதாமே.

திபதை இராகம்-ஆகிரி-அடதாளம் கண்ணிகள்.

பரிசுத்த தெரிபுற்ற மரிபெற்ற பாலகன் போற்றிபோற்றி என்றும்
பாலோக நரலோகஞ் சுரலோகம் படைத்தவா போற்றி போற்றி
பக்ஷமுற்ற வரம்பெற்ற குருபானருள் பற்ற போற்றி போற்றி ஆவ
லும்பெற்ற பொருமேதன் னிருசெம்பொற்பதமலர் போற்றிபோற்றி

வருமிடிபொழிந்தெமை மனம்வைத்துக்காத்தவா போற்றிபோற்றி
மோட்ச, வானோர்கள்தாளினை நாளுமெந்நாளுமே போற்றிபோற்றி
செகின்றுன்முடிதைத்து சிலுவையிலிறந்தவா போற்றிபோற்றி இந்த
செகத்தோரை ரட்சிக்க சிலுவை புகுந்தவா போற்றிபோற்றி
அனியாயபூதங்கை அடியுண்டுபொறுத்தவா போற்றிபோற்றி அன்று
அல்லல்முழுதுமவர் தொல்லையுதவித்தாய் போற்றிபோற்றி
தனியுன்டவினை தீர மனிசனுமாய்ப்பிறந்தவா போற்றி போற்றி உத்தன்
காத்தனிற் குருதுடன் வரந்தந்தசோதியே போற்றி போற்றி
மன்னையர்க்கரியாய்மண்ணில்வந்துதித்தாயே போற்றிபோற்றி எங்கள்
வரத்திலிருந்து நல்லவரந்தந்த அண்ணலே போற்றிபோற்றி
சன்னசேர்புதல்வனே செங்காந்தணைத்திட்டாய் போற்றிபோற்றி என்
தாய்மரியம்மணி தன்கமலப்பாதம் போற்றி போற்றி (கண்

௨-ம் பிரிவு. புலசந்தோர் சொல்-விருத்தம்.

சீர்பெருகுஞ்சுருபிலக னிறைந்துவானிற்
திங்கண்முமா திப்பொழியும் ரோமைநாட்டில்
ஏருடனேதிரையா னு மன்னென்சென்றோர்
கிசழ்த்தியாசனம்வேரும் ரோமைநகரில்
பேர்பெறதிக்காவிதனி லுதித்து வாழ்ந்த
பிலாசுவென்போனாசன் முதலமைச்சனுதி
கூறிய ராசாங்கம் தனைக்கைக்கொண்டு
குவலயத்திற்நடத்தினதைக் கூறுவோமே.

திபதை-ஜம்பை-கண்ணிகள்.

கூரியரோமைநகர் குடிதன் வனமிருக்கும் வந்து
தொல்லைகளை யழிக்குமென்று கூவியுரைத்தனரே
உரைத்தமொழிதனைக்கேட்டு உயர்த்தனந்தனிலேறி
ஒப்பரியவேட்டைசெய்து வனங்களிக்குமேரம்
திக்கைமகிழ்ந் திருக்கையிற்பொற் சிலைபோலெதிர்யானவாதுந்
தெரியவர்த்துரத்தியிலே சிலுவையடையாளம்
அக்கமுள்ளமான்தலையில் அதிகடாயிருப்பதனை
அதிக்குமுழுங்காளினின்று வருந்தி அதித்தவரே
நதித்தலைவாய் நிறைந்துசேர்பிரானன்மறையை
சொல்லியபின் னேவனுஞ் சொருபியதைதுருவின

கற்பனையின்படி ஞானஸ்நானமதுபெற்றிடவே
காதலியும்பாலருடன் களிப்புடன்சென்றனரே
சென்றுஞான ஸ்நானமது சிறப்புடனேபெற்ற பின்பு
தேடிவைத்த தனங்களெல்லாஞ் சிதறியழிந்ததுவே
அழிந்தபின்புமறுவூருக் கவர்களுடனே போக
ஆற்றின்கரையதனைக்கண்டு அயர்ந்தவர்நின்றனரே.

௩-ம் பிரிவு வேறு-கண்ணிகள்.

நின்றவர்கள் தியங்குகையில் மரக்கலந்தான்
நேரில்வரக்கண்டவர்க ளருகிற்சென்று
சென்றபின்பு அலைகையதுவங்கத்தோனை
தேடிவந்தசேதிபல தெளிவாய்ச்சொல்லக்
கேட்டுமரக்கலமுடையோன் குணங்களைப்போற்றி
கிருபையுள்ளோன் போலவரைக்கிட்டிச்சென்று
கடிமரக்கலமேற வாங்களென்றான்
நங்கையரு மிஸ்தாக்கி மைந்தரோடும்
வங்கமதிலேறியந்தக் கரையைச்சேர்ந்தார்
வாதுசெய்தேபெண்ணாளை வழிமறித்தான்
பைங்கிளியை மருப்பில்வைத்துத் துயராகி
பாலகரை கரம்பிடித்து மறுவூர் சென்றார்
போகும் வழிதனி லாறு தடுத்ததாலே
பிள்ளையிருவரையிழந்து புலம்பியேதான்
எலியெஸ்தூர் மாநகரைச்சேர்ந்தபின்னால்
ஏவல்தொழிற்குடியானே னிடத்திற்செய்தான்.

௪-ம் பிரிவு-ஐம்பை-திபதை-கண்ணிகள்.

ஆதிதிருபொருளை நிதமனுசரித்துதொழுதுவரும்
அமைச்சனுமிஸ்தாக்கி அரியமனையாளை
நீதியில்லா மாக்கையனும் நிந்தையவமானஞ்செய்ய
நினைந்துமனங்கொதித்தெழுந்து நேர்மையுடனவனும்
எனைமருகவேணுமென்று இடும்புகள்தான்மிகப்பேசி
எதிர்த்துக்கைப்பிடிக்க அவளேகன்றனைநினைந்து
புனலதுபோல்துயர்பெருகப் பொங்கியலறியழுதலறி
பொற்குருசோன்றனை வேண்டி புலம்பியேநின்றனளே
புலம்புசத்தந்தனைகேட்டு பொங்கிசருவேசனவன்
புலையனதுகண்கெடவே புதுமையுஞ்செய்தனரே

தலம்புகழுமாதரசி தவமதுதான்பெரிதெனவே
சாற்றியவன்பதம்பணிந்தாள் [illegible]
பதம்பணியமாதவள்தான் பாசபந்தைத் தறித்தெழுந்து
பாதகனின்கண்கெடுத்துப் பரிவுடன்சென்றனளே
திக்கற்றிருக்குந்தேவ [illegible]
நீபெரிவிடைகள்செய்து நினைத்தங்கிருந்தனளே.

௫-ம். பிரிவு.

மருட்டமுடி புனைந்த திரேயானுமன்னன்
மாற்றலர்கள் திரைகள் வாரததனைக்கண்டு
விசாரமுள்ளோர்தனைச்செயிக்க முதல்மந்திரி
வேண்டுமென்று அழைத்தவர் வினைவாய்ச்சொல்ல
அத்தனைபேர [illegible]
அழைத்துவந்தார் பிஸ்தாக்கி மந்திரிதன்னை
மிக்கமுடி மன்னனுந்தா னெதிரிற்சென்று
வேண்டியனல் வரிசைபுட னழைத்தவர்க்கு
மறுமன்னர்தன்னிடம்போய் கப்பம்வாங்கி
வலுமையுடனே வாவே வரிசையிந்து
வரிசைதான் பெற்று மறுமன்னரோடே
வாருடனே சென்று மகாவலுமையாக
போர்களது புரிந்திடவே அழைத்தாரப்போ
பூவலரு மறுமன்னன் எதிர்த்துவந்தே
போர்பெறவேசண்டைசெய்து பின்னிட்டோட
நிலாசதன்பாதமலர்ப் பிடித்தானன்றே.

௬-ம், பிரிவு, பாயிரப்-ஐம்பை-கண்ணிகள்-தியானது.

திறைகளதுகொடுக்கமந்திரி தீவிரமாய்வாங்கிச்சென்று
திரும்பிவரும்போதங்கி தேவனருட்கூர்ந்து
மறைந்திருந்ததேனையும் மக்களிருபேர்களுடன்
மனமுவக்கக்கண்டுமந்த மாதிருமையாளன்
கண்டுகளிகூர்ந்திவர்கள் கடிதிரோமைதனக்குச்செல்லும்
காலமதிலேதிரையான் காவலனுந்தானும்
மண்டலத்திலவர் மடிந்தவரலாறதானுரைக்க
மனத்துயராமிமந்திரி வருந்துமந்நாளில்
பிரபலமாய்ஆதிரியான் போர்பெறவேமுடியாக
பெற்றபின்பு திரைவாங்கி மீள்கவருவதனை
அறிந்துஅவரெதிர்ச்சென்று அழைத்துமிகுவரிசைதந்து
அன்புடனே இருவருமாய் அரண்மனைவந்தனரே.
வந்தபின்பு அலையதுமன்னனிடந் தூற்றுசொல்ல
வாருடனேபதவியை வணங்கச்சொன்னாரசன்

அந்தமொழிதனைக்கேட்டு அமைச்ச னிஸ்தாக்கியரும்
அலகைதனை வணங்கோமென்று ரிவையுமைந்தர்களும்.

எ-ம் பிரிவு, பாயிரங்-கூறல்-இபதை-கண்ணிகள்.

செய்யோமென்றவுட னரசன்வெகுண்டெழுந்து
செப்பெருதின் வயற்றினுக்குள் நால்வர்தம்மை.

ஐயமற சுட்டெரித்து வதைக்கவேண்டி
அனலெழுப்பி வுயிர்வாங்க அறைந்தானங்கே.

சொன்னவுடன் தரியலர்கள் சூழ்ந்தன்றோரை
சுருக்குடனே அனலெழுப்பிச் சுட்டெரித்தார்.

பின்னமில்லா மடிந்தவர்க ளாத்துமத்தை
பேர்பெரிய வானவர்கள் வந்தழைத்து.

உன்னதமங்கள சோபனங்கள் பாடி
உம்பர்கள்வாழ் மோக்ஷதலமுடனே சேர்த்தார்.

மன்னவர்கள் புகழுமணி மகுடஞ்சூட்டி
மகிமையுடன் இருத்திவிட்டார் மகிழ்ந்துதானே.

இங்கிதனை முன்னோர்கள் ஐயந்தீர்த்து
எழுதினோர் படிப்போர்க்குங் கேட்போருக்குங்.

துங்கான்மை யுண்டாகித நிமைநீக்கிச்
சுகித்தலகி லெங்காளும் வாழிமாதோ.

வெட்டியான் ஆரம்ப விருத்தம்.

கவரிய முகத்திநில்வெண் ணீறு பூசி
கள்ளுடன் சாராயமுண்டுக் களைத்தே வீரி
உவரியது உறறுபோல் வாய் நீராட
உருப்பிய வாய்குளறியவ னேப்ப மிட்டு
தவறிவிழுந் தேகடைதள் ளாடி னின்று
தாரணிமா னகாரூந் திரையான் வேந்தன்
பவனிவரு வதைபினிதாய்க்கூற வேண்டி
பறையடிக்குஞ் சாம்புவனும் வருகின்றனே.

இபதை, இ-ம்-ஆபி-ஏகதாளம்,
கண்ணிகள்.

அலங்காரபெட்டிட்டு அங்காடிதெருவெங்கும்போய்
தலங்காவல்செய்யும் வீர சாம்புவன் வந்தானே.

தென்னங்கள்ளுஞ் கள்ளுந்தேக்கிய வயிற்றுடன்புகைசூடியும்
மெத்தவு மொய்யாரத்தோடு வீரசாம்புவன் தோன்றினனே.
எட்டினட்டி கட்டு ஏப்பமிட்டு கூப்பிட்டு
வட்டதனில் தாக்கிக்கொண்டு வசூருவன்வந்தானே.
வட்டத்திரு நீறும் மார்பினிற் சந்தனமுஞ்
சட்டமாயணிந்து வீர சாம்புவன்வந்தானே.

வெட்டியான் சொல்-வேறு-இபதை-உசேனி.

நேர்மேவுசோழமகாநகர் தனிச்செங்கோல்செலுத்துந்திறையான்மன்னன்
வாழூர்பவனிபிதோ சொல்லவந்திடும் வல்லுவனுன்காணும்
சான்பேர்வளமைதனை யாவென்த் துரைப்பேன்கேள் ஜகத்தோரே
முன்பாயுலகமதில் வந்து முக்தி பிறந்தவன் நான்காணும்
வள்ளலெனுமினிய சுப்ரமணிய னென்னிடமைத்துனன்காண்
வெள்ளானையீதேறிவேதருப்புரி யாலணித்திட்டவனுன்
வாதசக்கரளியுடன் இருவம்பலவாணர் நடம்புரிய
ஆதாகவெற்றிகொள்ள உரைசொல்லிய சாம்புவனுன்காணும்
இலங்காபுரிதனிலே ராமனிந்த்ராஜித்துடன் போர்கள்செய்து
கலங்கிவிழுசோம கல்லைகண்டசஞ்சீவி சொன்னவனுன்
விஜயனைசர்ச்சனையான் அந்தவீர தாரதரன்தேவியர்தான்
வசையாவழிதவறி அவள்வந்திடும்போ தாதரித்தவன்காண்
ஆலந்தனையுமுண்ட சிவனவ் புளசம்மந்தி நான்காணும்
தாலந்தனிலெனது புகழ்சாற்றிட வென்றுல்முடியாதே
ஊருபிடாரியர்க்கு யானும் உற்றதுணை வனென்றிருக்க
சீருடன்கங்கைக்கட்டி வெகுசிறப்புடன்வாழ்ந்தவனானும்
மானகரையோத்தி ஆண்ட மன்னன் அரிச்சந்திரன்றனையே
தானே அடிமையதாய்செம்பொனூட்டமுடன் தந்துகொண்டவன்கா[ண]
சங்கர்தனையழித்தே ஆறுனாண்டிரமெல்லாம் வருத்தவனுன்
சிங்கக்கொடிபடைத்து அன்று தேவர்களுக்கு விருந்தளித்தேன்.

உ-ம-வெட்டியான் ஆரம்பவிருத்தம்

இப்படிவெட்டியான்றன் இயம்பிவெளமைகேட்டு
செப்பொண்ணுகோபங்கொண்டு திடுதிடென்றோடிவந்தே
ஒப்பனையெங்கள்சாட்டி துரைப்பவரீரென்று
கொப்பெனவெதிரேநின்று கூறுவான் சேவனே.

முதல் வெட்டியானுக்கு உ-ம்-வெட்டியான் சொல்

விருத்தம்.

எனக்குமேனதிகமென்றே இயம்புராய்வளமைதன்னை
உனக்கிசகிசெர்வடவேண்டாம் உதைக்கட்டா பயலேயெத்தன்
தனக்குச்சரிசயோப்பாமோ தாணியிலெனைப்போலுண்டோ
கனகமாதிதியெற்றேங்குல் காவலன் குலம்தான்கண்டாய்.

முதல்வெட்டியான் சொல்-விருத்தம்.

குலக்கனி யாபர்க்கோவென்று கூறுவதேதடாசீ
பிலத்தவ வசிஷ்டனுக்கு பெண்கொடுத்தவனாரும்
புலத்தனை அறிந்திடாமல் புலப்புருப் புழுக்கை பையா
கலத்திக மெனுதிக்கு கவிலவே செறிநியுங்கேடா.

உ-ம்-வெட்டியான் சொல்-விருத்தம்.

கவிலவேறுண்டோவென்று நாற்றிசைபோர்கள்மெச்ச
செவிதனக்கேறுவார்த்தை செப்பவுந்தகுமோ போடா
கவிக்குதுயிரம்பொன்னீக்கு கம்பர்தக்காபிழைக்கொண்டேன்
புவிக்குவென்சமர்த்தென்ன் பூகலவோவன்னுவோடா.

முதல்வெட்டியான் சொல்-விருத்தம்.

புனருர்ப்பும்சென்றடானும் புலீபோகுக்கண்டாய்
அகமாய்சொல்லுறைக்க ஞானமயான நிவேன்போடா
ஜெகத்தனிலென்னைப்போலச் செங்கமிர்குலவீயானுல்
சகலருமியவுந்தன் சரித்திரஞ்சாற்றுவாயே.

உ-ம்-வெட்டியான் சொல்-தெபதை-இ-ம்-செளகிக மிசாகாளம்

மலையானசேர்ந்தியுஞ் செஞ்சாமூனையுமதுரைபுரியையாண்டபாண்டிய [illegible] நாயும், அடடா பாண்டியனையும் கலமாகவாவழைத்து நான்விருத்திட் டு, நாற்றிசையும் போகொண்டவ ஞானியாரும் அடடா நாவேயாரும் [illegible] வஞ்சிகையாரும் எமதியமுர்ச்சையாகி, விழுந்தோம் அடடா விழுந்தோம்பாழு [illegible] தான்சொன்ன தென்கள்பாட்ட [illegible] பாட்டக்காரடா அடடா பாட்டக்காரடா ஆரூர் திபா ரூடனே வெள்ளைகிர ஆனையின மேலேறி அலங்காரமாகவே அடடா [illegible] மூச்சாநந்து கூறிய மெய்க்கு [illegible] வந்ததெக்தன் மைத்து னடா அடடா திருநிமிர்தி வேனவே தேவர்கள் திருப்பாற் கடல [illegible] அடடா வெற்றியுடன் மறையமறந்த வீரனாரு [illegible] முத்தலனடா அ[illegible] வெற்றிரன் [illegible]

வீர கர்த்தனென்றுதிருக்கலியாணமது செய்யும்போது அடடா பூவேந்தி ரர்மெழ பறையடித்தது பூமியில் மிருத்தபெயர் பெற்றவனடா அடடா வசிஷ்ட மகாமுனிதான் அருந்ததியை வையத்திலவர்மணஞ்செய்யு ம்போது அடடா பதஷ்டமா பறையறைந்தோன் என்னுடையபத்தப் பனிலவனொரு சித்தப்பனடா அடடா சகல்லாமெனக்கு வைத் தோராகா எத்திசையும் விளங்கவே வெற்றியுடனே அடடா நாடல் லாமொரு குடைக்கீழ் கர்த்தனென்று காட்டையாகாண்டதெங்கள்பா ட்டன்தானடா அடடா விசையாகர் வீர நாங்கான் வேந்தனுர்மனைவி யர்க்கு விடுகொடுத்து திசையெங்க மறிந்திடவே ஆதரித்து சித்தம் வைத்து ரக்ஷித்ததென்அத்தைமகனடா அடடா மத்தகமேலாவிருந்து கவண்கல் வாங்கிய எதிக்து அரமாணியர்தான அடடா சத்தியரிச் சந்திரனுக்கு தர்த்தடிமை சம்பிரமாய் கொண்ட தெந்தன் தம்பிதானடா அடடா சுத்திசுரானதிலே வலங்கையர் சுருதும் விருதும்மகைக ண்டியயேவ அடடா உச்சித செப்பேட்டிலெழுதி வைத்த தெந்தன் உத்தமனு மென்னைபெற்ற வித்தகனடா அடடா இப்படியாக யென்கு லத்தான் பெருகிய எழில் பெறு வளமையை அறியாமல் ஓப்பனையா பெருத்துரைத்தாய் மட்டிராயே வதைக்கட்டா அடபோடா உனதுரை நாரலே. அடடா.

முதல் வெட்டியான் சொல்-விருத்தம்.

அம்மே நீ சொன்னதெல்லா மறிந்தேன் கேட்டேன்
எண்ணிலா கமனுகோத்த மெத்தனைச் செய்துமுண்டு
மண்ணுலகத்திலேயென் வம்சமுடையோயாம்
இன்னமுன்வழியிலேயோ விருத்ததெல்லாஞ் சொல்வாயே.

உ-ம்-வெட்டியான்-சொல்-பாணி-சிந்து.

சொல்லுகிறேன் கேளுதம்பி செம்மண்டலத்திலொரு
வல்லுவிதுஞ்சனி வந்த மதவல்லியுடன் கூடி
அல்லும் பகலுமெந்தன் அணிமணிகளனைத்தெல்லாம்

சிந்து.

கல்வமுருநகரான் காப்பு கவிக்கேயும்
கன்னிபர்க்கு தகொடுத்து சலத்திருந்தேன்டா தம்பி
வல்லுவிபர்ப்புகுவான் மெய்மி விலவுக்கென்றே
வேணுமென்ன அவைனியில் விரட்டிவிட்டானே தம்பி

பாணி

விட்டாள் களிவலசிவேசியின் மேலாசைவிட்டு
மெட்டாளதேசமெல்லா மசாணுடனே ரிடம்
மெட்டா யிருப்பேமென்று மெங்களுர்விட்டுசென்னே

சிந்து

பட்டணத்தன்னில்வந்து எட்டுநாளின்பின்னொரு
பலனதிரிகையிலொருவன் பட்டுநொண்டேனே தம்பி
ஒட்டாரக்காரிக்கு நானிட்டபணிதிவெல்லாம்
உரைக்கக்கூடாதடா தம்பி நானென்னசொல்வேன்

பாணி

என்னசொல்லப்போறேன் தம்பி ஏமாத்தியுள்ளசெல்வ
மின்னமின்னக் காணுமென் றவிட்டவள்கைவசப்படுத்தி
இன்னவிளக்காரி யொரு ஙிப்பாய்ப்பயலுடன்

சிந்து

தென்னைசார்க்கேவிட்டாள் யாதுமேமலையாள
தேசத்தில்சென்றிருந்தே னொத்தியாயங்கையொரு
அன்னரதிபோலொரு கன்னியவள் வளவில்
அழைத்தெனைக்கொண்டுபோனாள் காணடக்துசென்றேன்

பாணி

சென்றேன் அசனமிட்டாள் சொயிருந்து வுண்டேன்
அன்றே அவள்புருஷன் ஆறுதக் கோபமுடன்
இன்றே பார்த்தோடிவந்து நீயாருசொல்லு மென்றான்

சிந்து

அன்றவனைத் தூவி அப்பா வுன்மனைவி என்னை
அழைத்துவைத்தாளடா வென்றே னனைத்த மின்றாள்
கன்றல்லவிவனை நீ கைதொடலாமோவென்று
வைத்தென்னை வெளியில் விட்டாள் நான் ஓடிவந்தேன்

உ-ம்.வெட்டியான்-விருத்தம்.

ஓடிவேனிப்பினிமேலொரு காளிருந்தாக்கால்
தேடிவருவாளென்று சீக்கிரத்தில்நம்மூர்க்கு
ஈடிமலையாளம் விட்டு நான்வந்தேன் ஒன்பதுகோள்
கோடிசெய்யாதே தம்பி மூத்தவனும் நானலவோ.

முதல் வெட்டியான் சொல்-விருத்தம்.

மூத்தவ னென்றானென்று முறைமைகள்சொன்னதாலே
ஏற்றவழியேயாகும் மென்னுடையண்ணையுக்கன்
கோத்திரந்தனிலோர் பெண்ணுள் குமரியாயிருக்கிறாளாம்
பார்த்துநான்மணஞ்செய்விப்பேன் பயப்படவேண்டாமண்ணு,

உ-ம்-வெட்டியான்சொல்-விருத்தம்.

ஏதுக்குக்கவலையில்லை யினியெந்தன்தம்பிகேளாய்
வாதுக்கஞ்சாதரோமை மன்னவன்பவனிவாறூர்
வீதிக்குவீதிசென்று விளக்கமாய்ப்பறையடித்து
போதிக்கவேண்டும்தம்பி புகழ்பெறவருகுவாயே.

வெட்டியான் பறை கூறல்-விருத்தம்.

பாருள்ளோர்கேளீரோமை பார்த்திபனாயான்றின்வேந்தன்
வீரியமாகவாறார் வீதிகளலங்கரித்து
தோரணவாழைகன்றும் தூங்கிடவிருத்தியன்பாய்
வாரமன்னவன்முன்பாக மலர்மழைச்சொரிகுவீரே.

கட்டிய ஆரம்ப விருத்தம்

தேவராயகனுர்தய்யத் திருப்பாதங்கனைமெச்சாளும்
மேவியர்க்கித்து போற்றி விளங்கியரோமைநாட்டில்
ஏவல்கூர்த்திடுமேலான விறையவன்றினியான்வாசல்
காவல்காத்திருக்குந்தீர கட்டியக்காரன்வந்தான்.

திபதை-கன்னிகள்-இம்-சாவேரி-தாளம்-மிசாம்.

சென்னியற்குல்லாவுஞ் சித்ரவர்ணபணியும்
பொன்னின்மணிமாலை வெகு பொங்கமாகவணிந்து
கன்னற்றனுமாரன் எங்கட் குலதீரன்
காவலன் வாசற் கட்டியக்காரரும் வந்தாரே

பாதசிலம்பொலிகள் திசைதிசை புலம்ப
பன்னூறு கமிழ் மலருன்னிதமாய் வீச
காதினிற் குண்டலமுங் கைவளையோதிரமுங்
கட்டுமெட்டுடனே கட்டியக்காரரும் வந்தாரே

கொம்புதம்பூர் வீணை குச்சடிபேரிகையும்
பம்பைநாகசின்ன மொரு பக்கமுமின்றிறைய
கம்பமதக்கரி சூழ் காவலனூர்வார
காரியஞ்சொல் வீர கட்டியக்காரரும்வந்தாரே

இத்தலத்தோர்புகழும் சுத்தரோமாபுரியில்
வெற்றியாயரசாளும் வேந்தன்றிருவாசல்
சித்தமுங் காத்திருந்து மெத்தவூழியங்கள்செய்
கற்றறிவுற்ற கட்டியக்காரரு காமாகும்

தங்கமணிமார்பன் எங்கள் குலதீபன்
மங்களயோகத்திரையான மன்னவனிப்போதே
சங்கமேவுஞ்சபையில் பொங்கமதாய்வாரார்
இங்குமோர்விதி யலங்காரமேசெய்வீரே

சந்த்ரோதயம் விளங்குஞ் சுந்த்ரரோமை நகரை
சிந்தையாயரசாளும் வேந்தன் திரையானும்
சந்தோஷக்கொலுவில் வந்தருட்புரிந்திட
இந்தமாநகாலங்காரமே செய்வீரே

13

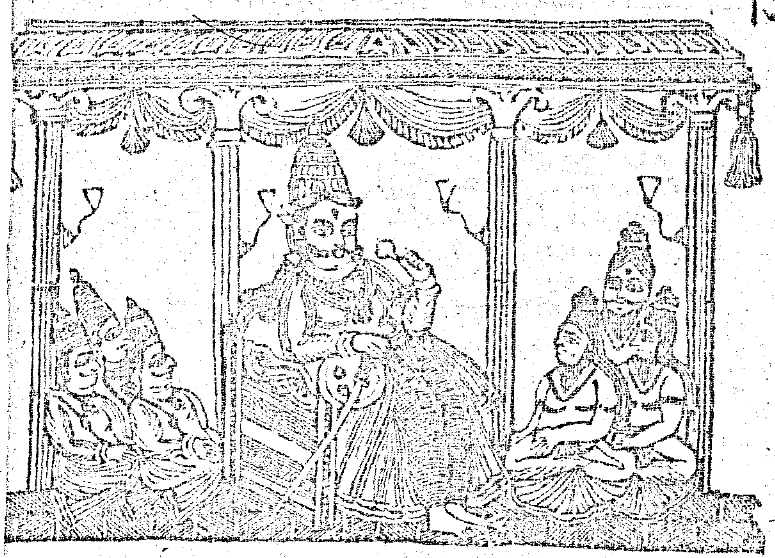

இராஜன் ஆரம்பவிருத்தம்.

குண்டலங்க ளசைந்தாட க்ரீடமின்ன
    கோர்வைமணி மார்புரளக் குடைகவிழ்க்க
மண்டலாதிபர் நெருங்க வமைச்சர்சூழ
    மாதர்வெண் சாமரைவீச மறையோர்வாழ்த்த
கண்டகர்கள் மனங்கலங்கப் பகைவரேங்க
    கட்டியஞ்சொல் லோசைதிசை எட்டுங்கேட்க
எண்டிசையும் புகழ்பாவுந் திரையானென்னும்
    எமதுபிரான் சபைநாடி யிதோவந்தானே.

தரு-இராகம்-ஜம்பை-தாளம்-ரூபகம்.

சிறிலங்கும் ரத்னமுடி சென்னிதனிலே துலங்க
செம்பொன்மணி பூஷணங்கள் செங்கதிர் போலிலங்க
வாரிலகு மிருசெவியில் மாமணிகள் தானிலங்க
வளர்சபையிற் திரையானெனு மன்னனிதோ வந்தார்.

கட்டியன்-விருத்தம்.

கடலொலிகள் குமுறியிடி யடவுடனே படபடென
    கரிபரிகள் சூழ்ந்துவரவே
கண்டவர் பயந்துதிறை கொண்டுவந் தடிபணிய
    காவலர்கள் புடைசூழவே

அடல்முரசு டுடுடுடென பேரிகை டமாரங்கள்
அதிர்ந்துமே திமுதிமென்வே
அணவரத சோபன கீர்த்திப் பாசகுரை
அதிவுக்கிரம தாகவே
எட்டணமும் தெரிவையர்க ளடவுடனே ஜெயவென
நாதகீதம் முழங்க
நாகரீத ப்ரபல ராஜர்மகிழ் தியாகனே
நவரத்ன மணிமகுடனே
திடமுடைய பராக்ரம விஜய உத்தண்டனே
தீரனே உபகாரனே
திவ்யமெனும் மன்னனே ரோமைவளர் கன்னனே
தென்னனே வெகுபாக்கு.

நாட்டியப்பெண்கள், தரு-இராகம்-புன்னாகவராளி-ஏகதாளம்.

மகாராஜ ராஜசேகரா - உலகந்தில் மாதர் மகிழ் குணகரா
மறையவர் புகழ்திரா திவ்யமெனும் மெய்யரா
திறைராஜர் தருங் கோலா தனாராஜர் திறை சீலா
ஜெய நய வயமிகு மய விஜய இந்திர
தய வுறு மியல் குண புய பல சுந்திர, மகாராஜ

இராஜன் தரு.

கொம்புடனே மேள வொலி குழலினைகள் குமுகுமென
கூறிய நாக சின்னம் நாதவிசை நீட
பம்பை தம்பூர் பேரிகைடம் மாரமதிர்க் கிடு கிடென்ன
பார்த்திபனற் றிவ்யாஜுனும் பண்புடன் வந்தனரே.

கட்டியன் கூறல்-விருத்தம்.

சீர்கொண்ட கயிலாச வாசனிரு பொன்னடியை
சிந்தைதனி லயராமலே
சேவித்துத் திருவிழா பூசை யபிஷேகமுஞ்
செப்பமுடனே புரிகுவோன்.
போர்கொண்ட தரியலர்கள் அலறியே கைகூப்பி
போற்றியென் றடிபணியவே
புகலரிய சற்றிசை யெலாங்கீர்த்தி பரவுவோன்
புஜபலபராக்ரம உதாரன்
பேர்கொண்ட கெடிவீர ஜெகம்ப வீரனே
பெருமைசேர் கொடைகர்ணனே
பிழையிலா மாரீச கீர்த்தவெழி லாளனே
பேசரிய புகழ்திரனே
மார்கொண்ட மாலையணி மார்பனே யெதிரான
வைரியர்கள் குலகாலனே,

மகாராஜ ராஜனே ரோமைநகர் போஜனே
மன்னவா வெகுபராக்கு.

நாட்டிய பெண்கள்-தரு.

சங்கைசேர் இந்திர தீரனே தாணிதனில்
சகல சம்ப்ரம உதாரனே அழகிலுயர்
மங்கையர்க்குகந்தமாரனே அதிகமதி
மங்களவதி கெம்பீரனே நாலுதிசையும்
அங்கவங்க கலிங்கர் எங்குகிறை தெலுங்கர்
அங்கமணிமகுட அங்கஜன் றனேகர்
வடதிசைகளவு மடவுடனே வுமது
கொடிகள் கிடுகிடென திடமுடைய வெமது மகாராஜ

இராஜன்-தரு.

காவலர்களடி தொழுத கவிவாணரிசைபாட
கருதரியமடமாத ரிருகவரிவீச
ஏவலர்கள்புடைசூழ எந்தல்திவ்யானராசன்
இனியகரிபரி செருக்கபிறையவன் வந்தனனே

கட்டியன்-கூறல்-விருத்தம்.

வெற்றிபெறுமரசர் மாற்றலர்களடிதொழுத விஜயதுந்துமிகுமுறவே, மெல்லியர்கள் சுபசோபனங்களதுபாடவே வெண்சாமரைகள் வீசவே, சுற்றிலுந்திறைகொண்டு மருவலர்கள் சூழவே சொற்புலவரிசைபாடவே, சொல்லரிய புயவலிமை வல்லவர்களதிங்கவே சுவாமி நின் சரணமெனவே, பற்றிலா கொடியர்களை அரசனது கொலுசமுகபடியில் வாதைகள்புரியவே, பாவலர்களைப்பழித்திடு தீசமுடர்களைபற்களை தகர்த்துவிடவே, மற்றினிய திருமாலின் மலரடியை மறவாத மகாராஜ ராஜேஸ்வரா, மானில மெலாம்பரவு ரோமை நகரண்ணலே மன்னவா வெகுபராக்கு.

நாட்டிய பெண்கள்-தரு.

சந்திரமுகவஜீரனே பளபளென்னுக
தங்கமேருவ உதாரனே திரண்டமேரு
மந்தரபுயசுந்திரனே கொங்குவங்காளர்
வணங்குந்திரு பொற்றீரனே மதிவிஸ்தார
வந்துவந்தரசர்கள் எந்தைசரணமவே
இந்திரனெனவளர் அந்தமிகுமுல்லாசு
மதிப திகிதமிகு மதிமனுநதிசெய
நதிபாவிபவவ ரதிபனேயதிசய-மகாராஜ

ராஜன் - தரு

இங்களணிச்சடையோனே திணமுமறவா திரன்
தேசமதிலசகெதி செலுத்துமதிவீரன்
மங்களசங்கீதமிகு ரோமைநகரான் திரையான்
மன்னனெனும் எமதுபிரான் வந்துதோன் றினரே

கட்டியன் கூறல் - விருத்தம்.

தாணிகிடுகிடுகிடெனவேமணிமகுட மண்டலீகர் தார்வேந்தரடிதாழவே, சண்டைவெங்கேவென்று தடவிகட கொடிபடைகள் தத்தளித்திடத்துள்ளவே, திரணியுறுபடைசூர சேவகர் அடிக்கவே தெரிவையர்கள் நடனமிடவே, தேசதேசத்து மறுமன்னவர்கள் திறைகொண்டுதெண்டமிட்டடி தாழவே, கருணைபொரு மறையவர்களாசி மிகக்கூறவே கவிவாணர் தாம்பாடவே, கடலிடுஒலி மடமடென பேரிகைடமாரங்கள் ககனமண்டலமதிரவே, அருணவொளிமவுலிபுனை திரையான்மகாராசன் அரசெய்வதொருவருகிறார், ஆதலாயிரோமை நகரானகுடிமாணிடர்களானவர்க ளெச்சரிக்கை.

நாட்டிய பெண்கள் - தரு.

சிங்கார மிருயோகனே ஜகமுழுதுந்
ஜெயவிஜயப்ரதாபனே மருவலர்கள்
எங்குபுகழ்திபாகனே தெரிவையருந்
இன்பமருளுமோகனே திருமதனே

இங்கிதமாய்தினமுங் கங்கையணி சிவனின்
அங்கதிருவடியை சங்கையுடன் பணியும்

தலைவல்மிலகிய கொலுவினிலழகொடு
பலசிலமருவலாருலினி வினியொடு மகாராஜ

இராஜன் சொல் போற்றிக் கவி.

ஆதிசங்கரனே ஆலமுண்டவனே
அரிவையை சிரமணிந்தவனே
பாதிவெண்பிறையை சடைதரித்தவனே
பாவையர்தூது சென்றவனே
சோதிமுப்புரத்தை யெரித்தமுக்கணனே
கடலைவெண்ணி ரணிந்தவனே
நீதில்லாதென்னை யாண்டிடுஞ்சிவனே
திருவடிகளைப்பணிந்தேனே.

உ-ம்-மந்திரி பிலாதன் சொல் போற்றி கவி

வாரிதிற்றுயின்றுயர் மாலை பயின்றுய் மாதலட்சுமி தனைமணந்தாய், சிரிய எதிர்த்தவசானை வதைத்தாய் இராவணை ஜயித்துடித்தாய், சாரதியாகிபாண்டவர்க்குழைத்தாய்சமரினிற்கோதண்டமெடுத்தாய், ஆரியனுகிய புலகினை யளந்த ஆதிநாராயணுபோற்றி.

உ-ம் மந்திரி சேதுபத்திரன் சொல் போற்றிக் கவி

மலைமகள்பாகா மவுனசய்யோகா வரிபுலி யுடையணிதேகா
விலைமகள்நாதா விண்ணவர்நாதா விஜயனை தீர்த்திடும்வாதா
சிலையடியுண்டாய்செய்பழிகொண்டாய் சித்தஜனுடனையெரித்திட்டாய்
கலைமதியணிந்த சங்காரா உனது கழலினைபோற்றிசெய்தேனே.

ந-ம் மந்திரி பருதிபத்திரன் சொல் போற்றிக் கவி

மாணில மெலாமளந்தமாலே போற்றி வாரிதனிலே துயின்றவனுபோற்றி, கானகமெலாந் திரிந்து கலையைவாட்டிக்கனைத்துவந்த செங்கமல கண்ணுபோற்றி, வானரங்களைத்துணையா யடுத்தேலங்கை மன்னவனை சேனையுடன் மடித்துச்சிறை, யானமனைவியையழைத்துநகரில்வந்த ஹரிஹரி கோவிந்தா வுன்னடியே போற்றி.

சேனுபதி நாகபத்திரன் சொல் போற்றிக் கவி

கறைமிடற்றவனே தேவிகங்கை நாயகனே போற்றி
மறைமுதலவனே யாதிம யேஸ்வரிபாகா போற்றி
அரவினை யணிந்தே கொல்லும் ஆலமுண்டவனே போற்றி
திருவுற வென்னை யாளுஞ் சிவசிவா போற்றி போற்றி.

இராசன் சிம்மாசனத்திலிருந்து சொல் கட்டளைக்கலிப்பா.

அன்னை யம்பிகை நாயகனே யெந்தன்
றன்னையாண்டிட வேணுடியேவுன் திரு
பூேன்னடிகளைப் போற்றிபதாதினம்
வன்னமான சிம்மாசனமேவினேன்.

உ-ம் மந்திரி சொல் கட்டளைக் கலிப்பா.

வேற்றரசர் பகைவரில்லாமதி
தோற்றமே திகழ் ரோமைபதியினில்
மாற்றலர்க ளடங்கித்திறைதர
சீற்றமின்றி யெங்காளுஞ் செழிக்கவே.

ந-ம் மந்திரி சொல விருத்தம்

கஞ்சமலர் நிறைந்து வளர்வாவி சூழும்
எஞ்சலில்லா ரோமைபதியிறையோனுங்
கொஞ்சமெனுங் கோதுனையா துனது செங்கோல்
தஞ்சமென சிவனருளால் தழைக்குந்தானே.

சு-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

தேங்குபுன்னை தேனொழுகு மாமலர்கள் சூழ
ஓங்குதிருசோமைசை ராஜகுவேந்தே
சாமகயிது முனதரச செழித்து காரூக்
திக்கறிவே சிவணருளால் சிறக்குந்தானே.

சேனுபதிசொல் விருத்தம்.

கன்னவிசைத் தொடக்குத்தென்திசைகள் தோறும்
வுன்னதமாய் பெருகி வரும் மெனுசாட்டில்
கன்னிலேயாய் செழித்தாசு செய்யுங்கோவே
உன்னரும் செங்கோற் சிறந்து ஓங்குந்தானே.

இராசன் மந்திரிக்கு சொல் விருத்தம்

வாழுறவே யெனது வருகினி லெல்லாரும்
வசித்திருக்கு மந்திரிகளே வழுத்தக்கேளீர்
காழினிற் குடிகளெல்லாம் ளறியவேண்டும்
மேனு சமூகத் தனிலே நன்மாயின்று
ஊழியங்கள் செய்துவரும் வீராளேர்
உங்களுக்கு பகைவருண்டோ வுலகிலேதான்
ஏழிலொரு கடமைகளுங்குடிகளுக்கோர்
இடர்களுண்டோ வகைதியனக்குயியம்புவீரே

உ-ம் மந்திரி இராசனுக்கு சொல் விருத்தம்

இயல்மிகுத்த மன்னவனே குறையொன்றில்லை
யெப்பொழுது மேற்ற வன்மை முனது நாட்டில்
நயமிகுத்த செந்நெல் பல்விளை வுண்டாகி
நலமாகச் செழிக்குதெக்காருமிங்கே
வயமி த்த பகைவர்களுங்குலைக்கஞ்சாத
வன்கணர்கள் கொடிய அடிமிடியோரில்லை
ஜெயமிகுக்க யெம்பிரதோ ராசேயுந்தன்
செங்கோலின் வளமையதை செப்புவேனே.

இராசன் உ-ம் மந்திரியிடத்தில் தேசவிசாரணை தரு

வண்ணம் தோடி ஆதிதாளம்.

மதிசேர் மன்னர்கள் மகிழ்வுருமந்திரி யெனதிடமனமதுமகிழவே
பதியானதின் சிறப்பு மதினி டசெழிப்புமதுது துலக்கமாகவே
பகரிய மணியின சுடர்கள் மிகபெருகி
தகதகவெனவொளியாகுமோ சொல்வாய்.

உ-ம் மந்திரி சொல் வண்ணம்

மணிசேர்த்தொளி வீசிடுபொற் குமிழமைத்த கோபுரசிகரமதனி லொரு, பணிபோலதில் விளங்கிதோன்றிடும்பதித்த முதநினிழைத்த ரத்தினம், பளபளென்றொளிய்து பதங்கள் சுடரென
பகலுமிரவுமிலாதிகழுதுன்றுடு.

இராசன் வண்ணம்.

திறமேமிகுமன்னர்கள்பகையதுதிருக்தமின்றியேவருத்தமானதோ
வரமேவிய மேதினியானவர் வாழ்வதும் புகழ்கூர்வதுமதி
மனமுடனே திகழ்வாழை பலவாசு
புலனுடனேவிளையும் புகழ்ச்சிகளுண்டோ

உ-ம் மந்திரி வண்ணம்.

அகமேமகிழ்ராசேவுன் பெருமையைஅறிந்துவெகுநெறியாய்புகழ்ந்திட
ஜெகமீதினிலே யொருகுறையில்லை திரனேஅதிகாரனேயிது
சகுணதிதுனதிட வகைதுகை யினதென
தெளிவுறபுகலுவே னரசனேகேளீர்

இராசன் சொல் வண்ணம்

முகில்சேர் தொருமாதமும்மாரிமுழங்கிபொழிவது விளங்கியிரது
வகையோடது வளர்ந்துவருவதில் குறைந்ததோபதிநிறைந்ததோயிது
குவலயமதிலென தரியகுடிபடைகள்
கவலையறவேயுறுங்காரண முண்டோ

உ-ம் மந்திரிசொல் வண்ணம்

மேகமதுபொழிந்து செந்நெலு மிகுந்தவயலது செழிக்குதரசனே
பாகந்தருமருவலர் நிறையது பகுத்துண்பதமது மகிழ்ந்துதொழுகிற
படையொடு கரிபரி ரதமதினுடனிறை
அடைவுடனிருக்குதென் னரசனே அறிவீர்

இராசன்சொல் வண்ணம்,

வெற்றிமிகசெய்திடும் வாட்களுநீராகள் கைபிடிவேலதுமிட்டியுஞ்
சுற்றிவளைக்தோரை முறித்திடும் சுழலுஞ் சக்கரஞ் சூலங்கதையுடன்
துடிவெடி கருமருந்துடனே அடல்புரியுங்
கொடியுளவயவர்களிடரிலா துண்டோ

உ-ம் மந்திரிசொல் வண்ணம்

கதிரோன் சுடர்போலவிளங்கிடுங்கதித்தவாட்களுந்தொகுத்தசக்கரஞ்
சதிராகியவல்லயவேற்களுஞ் சத்தமிட வலிபிடித்தகதையுடன்
தனைமிகரிலையெண சமர்புரிந்திடவல
கனமிகுமுனதெழில்காவலிதாசே

இராசன் சொல்-விருத்தம்.

பேர்பெறும் நாட்டின் பிரபலவளமையாவுஞ்
சீர்பெறச் சொல்லக்கேட்டுச் சிந்தையில் மகிழ்ச்சியானேன்
தேர்வீதிமூன்றும் வாசல் சேதுபத்திரனேயித்த
ஊர் அதிசயமேதுண்டோ ஒளித்திடாதுரைசெய்வாயே.

க-ம் மந்திரி இராசனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

ஒளித்திடாதும நாட்டில் ஒழுங்குறுவளமையாவும்
களித்தகமகிழ்வாயின்றே கழறுவேன் தடையொன்றில்லை
செழித்திடும் விளைவுண்டாகி திங்கண்மும்மாரிபெய்து
தழைத்திருக்கின்றபாவுஞ் சாற்றுவேனதிந்திடமே.

இராசன் தேசவிசாரணை-வண்ணம்-தரு-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

வட்டவாருதி யுலகில்லெனதரும் இட்டாகிய தேசமருவலர்
கட்டிவருதிறைபணம தனிலொரு அட்டியானதுடங்காலனத
அறிந்தாக்கணை சொரிந்துச்சமர் புரிந்துத்தசை பருந்துக்கிறை
யாகத்தருவேனே ஆகத்தருவேனே ஆகத்தருவேனே

க-ம் மந்திரிசொல்-தரு

பட்டணத்தி னருமையாகிய இட்டமுற்றிடு வளமைமருளுவேன்
கட்டளைப்படி யரசே வுனதிரு சட்டமதிலொரு குறையுறாமலே
படித்துப்படை யடங்குக்கொடி சிறந்துத்துதி புரிந்துத்திரு
வருளானதுதானே அருளானதுதானே அருளானதுதானே

இராசன்சொல்-வண்ணத்-தரு

மைக்கடற் சூழ்புவியி லளவருதக்கபயிரிடு குடிகளட்வுடன்
சக்கரத்தற செறிவிசையுற துக்கமுற்றவறெளிமை யாகவுந்
துவண்டிடத்தரை மெலிந்தக் குடியருண் டெப்படி சிறந்துப்பிய
துயரானவருண்டோ துயரானவருண்டோ துயரானவருண்டோ

க-ம் மந்திரிசொல் தரு

திக்கனைத்துங் கொடையின் புகழ்நிறைமிக்க ரத்தினமகுடவாசனே
நற்குலத்தின் குடிகளிடுபயிர் சர்க்கரைக்கடல் மதுவுமடையென
தழைத்துப் பயிர்செழித்துக் கதிர்கொழித்துக் கிளைதளிர்த்துக்குறை
தானுனதே யில்லை தானுனதே யில்லை தானுனதே யில்லை

இராசன் தரு.

அத்திரத்தின் வலுமைதனிலுயர் சத்திசித்திர வொளிவுதிகழூரு
மத்தகத்தை சிர்த்தகெடிபெனவெற்றி பதியவீரானவர்
[illegible] குழிலடுத்துத்தனு கொடுத்துஞ்சார மிடுக்கச்செயும்
விதமானவருண்டோ விதமானவருண்டோ விதமானவருண்டோ

க-ம் மந்திரி தரு.

வெற்றிபெற்றிடும் ரோமை நகரினில் சத்தியுற்றிடு மாசே யடலுற
பத்துலசஷம் படைகளுளியுடன் தத்திடுயத்தி யதிகபுஜபல
தானைதந்தாளானைப் பரிசேனைக் கட்டேலாடிச்சிதக்
தானுனதுகோடி தானுனதுகோடி தானுனதுகோடி

இராசன் தரு.

உச்சிதத்திரு பரமனுலய வார்ச்சனை செய்யுமதிக புகழோடு
இச்சையுற்றிடு மேது நகரினில் துற்சனத்துடன் மறுசமயமதை
அடுத்தெடுத்தனை சடுத்தத்துட னொறிதப்பிய மதிக்கெட்டவ
ராராகிலுமுண்டோ ஆராகிலுமுண்டோ ஆராகிலுமுண்டோ

க-ம் மந்திரி தரு.

பச்சைநவமணியிலகு சுடர்முடியெச்ச அதிகாலுஜிதவாசனே
அச்சுதனையுரி பரமசிவாலய கச்சிதத்துட னிரவுபகலுமே
அருக்கக்கனி திருத்தூட்டினி வினித்தச்சுனை வருக்கத்துடன்
அபிஷேகமேபுரிய அபிஷேகமேபுரிய அபிஷேகமேபுரிய

இராசன்-உ-ம் மந்திரிக்குச்சொல் விருத்தம்

கட்டளைப் படியே சொன்னக் கருதரு வளமை யாவும்
இட்டமுற் றிடவே கேட்டு எனமனங் குளிரலானேன்
இட்டமாம் நான்காம் வாசல் சிறக்குமக் திரியேயித்த
பட்டண நிலைமை யாவும் பகருவா யெனக்கிப்போதே.

உ-ம் மந்திரி இராசனுக்குச்சொல் விருத்தம்

உன்னுநற் றேசந்தன்னில் ஒருவரும் பிசகில்லாமல்
நன்னிதத்துடனே வாழ்ந்து நயந்தொரு மொழியீறாது
பின்னவர்கள் யாதொன்றில்லை பேசரும் புகழ்கொண்ட
மன்னவனே நுமநாட்டின் வளமையை வசனிப்பேனே.

உ-ம் மந்திரி நாட்டுவளங்கூறல்.

இதயால்வேணுவானிதோறு

என்கிறஜாவளி வர்ணமெட்டு
பல்லவி.

மன்னவனே கேளுமையா
மாநகர்வளமையைப் பகர்ந்திடுவேன்

சரணங்கள்.

பொன்னொளிசெய் கோபுரங்கள்-மிகப்
பொலிந்துமின்னலை மிகர்க்குதையா.

தன்னிகரில் லாவேந்தே-நகர்ச்
சார்ந்தமதில்களில் பழுதில்லையே

வில்லொளிதோரணஞ் சாவடி-அதி
நல்லதோர்சித்திரம் குறைவில்லையே

திங்கள்மூன்று மழைபெய்து-தேசம்
செழித்துப்பயிர்களும் விளைகின்றதே

நமதாளின் குடிகள்புகழ்-என்னால்
நவின்றிடப்போகுமோ மகிபதியே

சதுரங்கசே னைச்சிறப்பை-என்னால்
சாற்றிடாவெழு வில்லையையா

இரத்னசிம்மா சனமதிற்கு-மன்னர்
இளைஞ்சிதிறைக்கட்டி வருகின்றாரோ

தன்னிகரில்லாவேந்தே செங்கோல்
தழைத்துகுறையின்றி வாழ்வீரையா

இராசன் சேனைபதிக்குச் சொல் விருத்தம்.

நெருக்கமே யணுகிடாமல் நிறைகொலு சமூகந்தன்னில்
இருக்குஞ்சே னைகளுக்கெல்லா மெழிற்சேனை பதியேகேளாய்
வருக்கமாய் நமதுநாட்டின் வளமைக ளறியவேண்டும்
சுருக்கமாயெனக்கிப்போது சொல்லுவா யறியத்தானே.

சேனைபதி இராசனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

அவனியா ரைசரெல்லா மடங்கியே திறைகொணர்ந்து
கவனமுற் றெந்நாளும் கைகட்டி சபைமுன்னாக
நவநிதி யளித்துமேவும் நம்மிட பதிவளத்தை
சுவமாய் சொல்வேனீரும் களிப்புடன் அறிந்திடீரே.

சேனைபதி நாட்டுவளங்கூறல்.

☞ சாமிக்கியாப்போய் சொல்லுவார்

என்கிற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

தேச வளமை கேளையா
சித்தமகிழ சொல்லுவேன்

சரணங்கள்.

அணிபெரும் யானை சேனைகள் சூழும்
அரசனே குறைகளில் லாது இப்போது தேச

மாற்றலர் யாரும் வாராமுன் வேவு
மார்க்கமதைபறிந்து காத்து படைசேர்த்து வருகிறேன் தேச

தாக்கமுக மன்னர் ஓட்டமிட் டலற
தாக்கிடும்பீரங்கி குண்டால் இருத்துண்டாய் செய்குவேன் தேச

எங்கெங்கும் பாரா கொடுத்துக் காவலர்கள்
எதிரிகளைப்பார்த்திருக்கின்றார் மிகநன்றாய்-கேளையா தேச

துப்பாக்கிக் குண்டு பீரங்கி மருந்தும்
தாத்திடும் வேல்அம்பு மற்றும் குறையில்லையே-இறையே தேச

மன்னவா உனது செங்கோலுக் கடங்கி
மருவலர் தினம் பணிகின்றார் மிக நன்றாய்-கேளையா தேச

ஒட்டகம் யானை குதிரைகள் முஸ்திப்பும்
ஒதிடகுறையொன்று மில்லையே எந்தன் இறையே-கேளையா தேச

நாற்றிசை மன்னர் பகுதிக் கட்டுவதால்
கலமுடன் பொக்கிஷங்கள் நிறைந்தே மிகப் பரிந்தே-கேளையா

அகமிக மகிழும் அண்ணலே உந்தன்
அடியிணைப் பணிந்தேனே மிகவாய் மிகக் கனிவாய்-கேளையா

சேனைபதிசொல் விருத்தம்.

மன்னனே நின்தேசத்தின் வளமைகள் முழுதுமாய்ந்து
தன்னிகர் அடனுமக்கு நாடியா னுரைத்தேனையா
பின்னமொன் றணுகிடாமல் பெருமைசெங்கோல்தழைத்து
உன்னிய ரோமைநாட்டிற் கொருகுறை யில்லைவேந்தே.

இராசன் மந்திரிக்குச்சொல் விருத்தம்.

எனதுகொலு வருகினிலே மதிகளோதி யிருக்குமதி மந்திரியே இப்பக்கேளாய், கனிகள்பல தருவினிதாய் சூழ்ந்தேமிக்க கருதரிய ரோமைநகரிற் களிப்புற்றோங்கி, தினமுமடனமபுரிந்து வாழாநின்ற தெரிவையவளாகமது சிம்மாசனமுன்னாக, மனமதுராமாக வரவழைத்து நீயும் வரிசையுடனடனமிட வசனிப்பாயே.

உ-ம் மந்திரி ௨-ம் மந்திரிக்குச்சொல் விருத்தம்

நாற்றிசை புகழுங்கீர்த்தி நரபதி இறையான்பக்கம்
வீற்றிருந் தேவல்கேட்கும் வீரமந்திரியே கேளாய்
பார்த்திபன் சபைமுன்னாக பாதநாட் டியங்கள்செய்ய
தேற்றமேவிலவிழிநளாச் சீக்கிரம் வரச்செய்வாயே.

௨-ம் மந்திரி ௩-ம் மந்திரிக்கு சொல் விருத்தம்.

மாற்றமில்லாத நான்காம் வாசல் மந்திரியே கேளாய்
ஏற்ற மில்லாத வேந்தன் திருச்சமுகத்தின் முன்பாய்

தேற்றமாய் நடனஞ் செய்ய சேயிழை யார்கள் தம்மை
தோற்றமாயழைத்துக் கொண்டு சுறுக்கினில் வருகுவாயே

அம்மந்திரி சேனாபதிக்கு சொல் விருத்தம்

தேடரும் புகழின் மிக்கச் சேனைகாவலனே கேளாய்
நாடவர் புகழ்ந்து போற்றும் ராஜிபன் சபைக்கிப்போது
நடில்லா நடனஞ்செய்யும் ஏந்திழை மார்கள் தம்மை
ஓடியோர் கொடிக்குள்ளாக உடனவர வுணர்த்துவாயே.

சேனாபதி கட்டியனுக்குச் சொல் விருத்தம்

வேல்கரத்தேந்தி நிற்கும் வீரகட்டியனே வாடா
மால்மகனறங்க ரிகாத்த மன்னன கட்டளையிதாகும்
கோலொடு நடனஞ்செய்யும் கோதைமார் தன்னையிப்போது
காலதாமதமின்றியோடிக சுருக்கவே யழைத்திடாயே

கட்டியன் சொல் கவி,

சுருக்கவே யோடி மடந்தையா தம்மை
திட்முட னழைத்து அடவுடன் வாரோம்

கட்டியன் நாட்டியப்பெண்களுக்கு சொல் விருத்தம்.

இலங்கியகிரீடஞ்சூடும் ஏந்தல் எம்பிரதோர் வேந்தன்
நலம்புரி நடனஞ் செய்யுந் தையலே நீவனிப்போ
அலங்கார வேர்இமுடையாக அழகுடன் நடனஞ்செய்ய
துலங்கியபணிகள பூண்டு சுறுக்கினில் வருகுவீரே.

நடனப்பெண்கள் கட்டியனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

திங்கள் மாவதனம் போன்ற செங்கதிர்க்குலத்துவேந்தன்
எங்களை யழைத்தாரென்று விளியொரு தடைசொல்வோமோ
மங்கள சபையிலிப்போ மாண்புட னடிப்பதற்கு
சங்கையா யுங்கள் பின்னே தகமையாய் வருவோமப்பா

நாட்டியப்பெண்கள் ஆரம்பவிருத்தம்.

சங்கைசேர் திரையான்வேந்தன் நறைத்திடு பிரோமைநாட்டில்
பொங்கமாகிய மன்னர்கள் புகழ்பெற நடனஞ்செய்ய
செங்கதிரெனவே மின்ன சிறந்திடும் பணிகள் பூண்டு
மங்கள சபையைநாடி வனிதையர் வருகின்றோமே.

நாட்டியப்பெண்கள் தரு.

கூடுமுன்னே கோழி கூவுதே

என்கிற ஜாவளி வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

சுந்தர மாதர்கள் வந்தாரே நாட்டியஞ்செய்ய

சரணங்கள்.

இந்திரசபை நடிக்கும் இரம்பை மேனகையைப்போல
சந்திர முகங்கள் மின்னவே சங்கீதம்பாடி சுந்

கந்த களபம்பூசி கன்னியர் கைகளை வீசி
இந்தரை யாடவர் மயங்க இன்பமதாக சுந்

கூந்தல் பிறையைச்சூடி கொங்குமிழ் மலர்கள்சூடி
ஏந்தல் கொலுவதன்னை நாடியே இன்னிசைப்பாடி சுந்

முத்துத்தர் வடம்பதக்கம் மோதிரம் வளையில் மின்ன
சதங்கைசெய் பிலிக்கொஞ்சவே சபையை நாடி சுந்

கம்பல் ஜிமிக்கிகொப்பு கர்ணப்பூ மயிர்மாட்டியும்
காந்திசேர் தந்து மூக்குத்தி புலாக்குடனே சுந்

சித்திர வர்ணச்சேலை திகழ்பட்டு ரவிக்கையும்
தீதலவு வொட்டியாணமும் இடைவிளங்க சுந்

மண்டலத்தி லிவர்களைப்போல் மாதர்கள் இல்லையென
கண்டவர் வியப்படையவே கண்களைக் காட்டி சுந்

சேலொத்த விழிகளின் மைதீட்டி பிறைநோடித்து
திங்கள் வதனம் கண்டுமே திகைத்திடவே சுந்

நாட்டியப்பெண்கள்சொல் கட்டளைக்கலிப்பா.

மண்டலத்தவர் போற்றும்ப்ரகாசனே
மங்கையர்மதரூப வுல்லாசனே
செண்டுதாமரை யின்புயத்திரனே
திருவடிக்கென்று மெங்கள்சரணமே.

இராசன்சொல் விருத்தம்.

அரியதோர் கமதுநாட்டில் அணிசிறந் திலகிமேவுந்
தெரிவைகல் லாரேநீங்கள் திறமுடன் கொலுமுன்பாக
பரதசாத்திரந் தப்பாமல் பலவிதநடனஞ் செய்தால்
சரிகைசேலையுமுத்தாரந் தருகுவேன் பரிசுத்தானே

நாட்டிய பெண்கள்சொல் கட்டளைக்கலிப்பா.

வண்டுலாவு மலரணிமார்பனே
மன்னர் மன்னவர் சூழுஞ் சபைதனில்
கண்டுகண் களிகூர்ந்திடவே திரு
காக்ஷியாய் நடனஞ்செயக் காண்பீரே.

நாட்டியப்பெண்கள் நாட்டியமாடுகிற தரு.

☞ நின்னு நம்மி நன்னு நிறை ஜாலையா

என்கிற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

சுந்திர ஒய்யார சொருகுகள்ள மார
வந்தன முனக்கே மன்னவர் பூபனே

சரணங்கள்.

மையல் மெத்தமீறி வாடுகிறோம் துரையே
தையலர் மேல்வர்மம் தகுமோ ஓ சாமி-காம

கொவ்வை கனிப்போன்ற யிதழூறு தோடா
இவ்வேளை வந்து யின்ப சுகந்தாராய்-கோராய்

கண்கள்ரெண்டும் சோர்ந்து கால்கள் தடுமாறி
என்னை மாகுதேடா இறையே உனைச்சேர-வாராய்

கொங்கைகள் ரெண்டுமே விம்மிநிமிர்பாராய்
பொங்கும் காமவெள்ளம் புரண் டோடுதேடா-வாடா

தென்றல் காற் றீசி தேகமும் வசுதே
நின்ற மொழிதடுமாறி போகுதடா-வாடா

பஞ்சணைமேல் சேர்ந்து படுத்துமுத்தந் தந்து
கொஞ்சி விளையாடி கூடிமையல் தீராய்சோராய சுக

தாமத மென்னடா சாமிமிக காமி
காமன் கணையாலே கலங்க லாகிறேமே-காம சுக

வண்டுவிழி சோர்ந்து வாடலானேம் துரையே
தெண்டனிட்டோம் மையல் தீர்க்க என்னஜாலம்-பால சுக

இராசன் நாட்டியப்பெண்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

என்னருஞ் சமுசமுன்பாய் எழிலுடன் நடனஞ்செய்த
பன்னருங் குணத்தின்மிக்க பைங்கிளிமா ருங்கட்கு
மின்னியபணி பொன்னுடை மேன்மையாய் பரிசுதந்தேன்
மன்னுமிச்சபையை நீங்கிமனை தனக் கேகுவீரே

நாட்டியப்பெண்கள் சொல் விருத்தம்

நன்று மன்னவனே நீர்தான் நவின்ற சொற்படிக்குத்தானே
இன்று மாநடனஞ்செய்தோம் நிகரிலா சரிகைசேலை
பொன்திரு மணிமுத்தாரம் பொருந்திய பரிசுதந்தீர்
என்றுஞ்செங்கோற் றழைக்க வினியசோபனஞ் சொல்வோமே.

நாட்டிய பெண்கள் இராசனை வாழ்த்துதல்

☞ ரம்மன வே சாமி நீ

என்கிற ஜாவளி வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

நித்திய மங்களமே

அநுபல்லவி.

சத்தியநிறை யாசே-தகைசெங்கோல்வாழ்க. நித்திய

சரணங்கள்.

பூமிசையுனது அரசிடர் நீங்கி
புகழாகவேமைந்தர் மாதும்வாழ்கவே நித்திய
தேசதேசமன்னர் திறையதுக்கட்டி
தினமுமுனது பொன்னடியை வாழ்த்திட நித்திய
நவரத்ன சிம்மாசன மிகத்துலங்கி
நாட்டின்குடிபடைகள் நலகுரவின்றிவாழ்க நித்திய
தேசமதில்நல்ல செழிப்புமிடிகளற
திங்கள்மூன்று மழைபெய்து சுகம்நீட நித்திய
வரும்பொருளுரைக்கும் மந்திரிமாரொடு
மங்களமாகவே சேனுபதியும்வாழ்க நித்திய

இராசன் உ-ம் மந்திரிக்கு சொல் விருத்தம்.

ஏர்க்கமுடன் எனது சிம்மாசன முன்பாக
இருக்கு மதிமந்திரியே இயம்பக்கேளாய்
பார்க்கு முவந்தினிய புத்தியுரைக்குவல்ல
வதிகாயகுண மிகுத்து வழிவும் றேங்கி
பாரக்குளினி தானசங்கைப் பெருமாவீரன்
பார்த்திபர்கள் மனது மெய்க்கும்படிப்பில்மிக்கோன்
தீர்க்கமிகு முதலமைச்சன் பிலாசுதன்னை
சீக்கிரத்திலிவிடம் வரச்செப்புவாயே,

உ-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்.

பாரினிலரசர் தங்கட் படைமுகத்தலைவனான
சீரிய வலுமிகுந்த சேநுபத்திரனே கேளாய்
பேரினி துயர்ந்த மந்திரி பிலாசுரன் றனையிப்போது
தேரிய கொலுமுன்பாக சீக்கிரம் வரச்செய்வாயே

ங-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்.

மாவலுறு பருதிபத்திரனே கேளாய்
காவலனுருரைத்த மொழி கடந்திடாமல்
ஆவலுடன் முதலமைச்சன் பிலாசுதன்னை
கூவியழைத் தோடிவாக் கூறுவாயே

ச-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

பட்டயங் கரத்திலேந்தி படபடத்தோரை வாட்டி
கட்ட மற்றிடவேசெய்யும் நாகபத்திரனே கேளாய்
திட்டமா முதலமைச்சன் திறமிகு பிலாசுதன்னை
மட்டில்லா கீர்த்திமேவும் மன்னர்முன் வரச்செய்வாயே

சேனுபதி சொல் விருத்தம்.

எதிகவுண்டு ஆயுதங்க ளேந்தி நிற்கும்
உரியவலு கட்டியனே ஓதக்கேளாய்
பிரியமுறு முதலமைச்சன் பிலாசுதன்னை
அரிய திருச்சபையிலிப்போ தழைத்து வாராய்

கட்டியன் சேனுபதிக்கு சொல் விருத்தம்,

சாற்றியப்படியே யொன்றுந் தாமசஞ் செய்திடாமல்
மாற்றலர் தமைஜெயிக்கும் மந்திரி பிலாசுதன்னை
காற்றெனப் பறந்தேயோடி கையுட னழைத்து வாரேன்
தேற்றறிவுடைய வெங்கட் சேனைகாவலனே போற்றி.

கட்டியன் முதல்மந்திரியைக்கண்டுசொல்-விருத்தம்.

பன்னரும் புகழின்மிக்க பார்த்திபன் திரையானெங்கள்
மன்னவன் மகிழுங்கீர்த்தி மந்திரிதலைவா போற்றி
தென்னவ னுரைத்த வண்ணந் தேவரீர் தமையிப்போது
பொன்னணி கொலுமுன்பாக புகழ்பெற வரச்சொன்னாரே

முதல்மந்திரி கட்டியனுக்கு சொல்-விருத்தம்

புகழ்பெறவரவேபோதும் புயபலவீரரேகேள்
சகலரும்புகழும்வேந்தன் றன்மொழிக்கெதிருண்டாமோ
அகமகிழ்வாகவிப்போ தலங்கிர்தகொலுமுன்பாக
திகழுறவருவேனீங்கள் சீருடனெம்மின்வாரீர்.

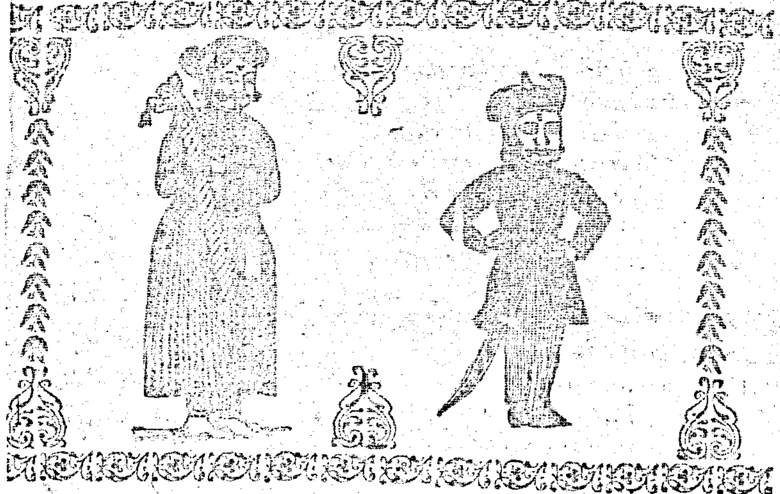

முதல்மந்திரி பிலாசுரன் ஆரம்ப விருத்தம்.

நெறிமுறை தவறிடாமல் நிகழ்த்தரு மூலகோர் போற்றுங்
குறைவிலாரோமை நாட்டிற் கொள்கையா வரசபூண்ட
இறையவன் திரையான் வாசலெழில்பெறு சமூகமாடி.
பிரபலத்துடனே மந்திரி பிலாசுரன் வருகின்றானே,

தரு-இ-ம்-தோடி-அடதாளசாப்பு.

மன்னன் திரையான் வாசல்மந்த்ரி பிலாசுரன்
வளர் சபையில வந்தானே

தன்னே ரிணையில்லாத சாதுசற்குண சீலன்
பன்னரும் புகழ்கொண்ட பக்தி விநய லோலன்
பாலவையைச்சடைமீதணிந்திடுந்
தேவனைத் தினமும் பணிந்திடும் மன்னன்

அத்திவண்ணனை நினைந்து வெண்ணீறணிந்து
ஐந்தெழுத்தைப் பணிந்து
செந்தூரத்திலக மிட்டு சிரசில்சரிகை கட்டு
கந்தா பதக்கமிரு காதிற் கவச மிட்டு
காந்திரத்தினமே விலங்கிடுஞ்
சாந்த சற்குணமாய் விளங்கிடும் மன்னன்

அரியலர்களை யடக்கி திறைகவர்ந்து
நாட்டிகத்துடன் முடுக்கி
அரசன் சொல்லுக்கடங்கா அசடர்களைப் பிடித்து
அருஞ்சிறையிலடைத்து அறிவுமிகப் படித்து
ஆதரைத்தனி லேதமற்றவன
மாதுரத்தன மீதிலுற்றவன் மன்னன்

சித்தஜன்றனை நிகர்த்த முகவதன
சிதச்சந்தனைப் பழித்த
அஸ்தகடக மார்பில் வாரமணித் துலங்க
சொத்து முத்துமணிகள் கோர்வைச்சர மிலங்க
கூறுமானலமே நிறைந்தவன
தேறுநற்கலையுந் தெறிந்தவன் மன்னன்

முதல்மந்திரி-சொல்-போற்றிக் கவி.

சங்கரனே மறைமுதலேசருவயீசா சதாசிவனேசந்திரசேகரனே போற்றி, ஐங்கரனை யின்று மழுவேந்தி நின்ற ஹராகரா புரமெரித்தவா னேபோற்றி, பொங்கமதாய் காளியுடனடனமாடி புகழ்பெறவே வெற்றிகொண்ட பொருளேபோற்றி, திங்களைச்செஞ் சடையணிந்தசிவனே யுன்றன் செங்கமலத்தாளிணையைச் சேவித்தேனே.

முதல் மந்திரி-இராசனை-கண்டு சொல்-விருத்தம்.

கரியணிதிரள்கள்கோடி கனபரிதளங்கள்கோடி
சரியிணை நிகரொவ்வாத சதுரங்கசேனை கோடி
விருதுநால்வகைசேனைக்கு மிகுத்தவெகம்பிரனேயுன்
திருவுசேர்பாதமெந்தன் சிரசினிலணிந்திட்டேனே.

இராசன்-முதல்மந்திரிக்கு சொல்-விருத்தம்.

வந்தபிலாசுரனெனும் மந்திரியேவாழி
நந்தவில்லாதமதுலகின் மறுமன்னோர்கள்
தந்துவருந்திறைநிருபந் தானதிபுண்டோ
எந்தன்மனங்குளிர யிப்போதியம்புவாயே

முதல்மந்திரி-இராசனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.
உபகாரத்திடுவேலையா உத்தமகுணத்தின் மிக்க
[illegible] தாந்தரவழி நின்மாரா

தரையில்வாழ்மனுவோர் போற்றுந்தாஷ்டிகபுரனே இந்நாள்
வரையின்மேலாங்கணக்கின் வகையெலாமுரை செய்வேனே

திரையான் மன்னன் முதல் மந்திரியை
நாட்டுவளம் விசாரித்தல்.

ஆரண்யந்தில் ஓராசன்றித்திரை செய்யவே
என்கிற வர்ணமெட்டு.

இராசன்சொல்லல்

மன்னர்புகழ் உன்னிதஞ்சேர் மதிமந்திரியே-என்
மனமகிழ நகர்வளமை வழுத்திடுவாயே

மந்திரி சொல்.

மின்முடிசேர் என்னரசே நின்மொழிபோலே-நம்
மேன்மையுறும் பதிவளமை நிகழ்த்த கேட்பாயே

இராசன் சொல்லல்.

நாட்டினிலே மழுவலர்கள் போட்டிகளுண்டோ-பயிர்
நல்லவிளைவுண்டாய் குடிகள் நாட்டில்வாழ்கின்றாரா

மந்திரி சொல்.

மறுவலர்கள் திறைகட்டியே வருகின்றாரரசே-மழை
மாதமதில் மூன்றுபெய்து நடி மகிழ்ந்திருக்கின்றாரே

இராசன் சொல்லல்.

அந்தணர்கள் அனுதினமும் பூசைகள்செய்து-நமது
ஆலயங்கள் தேர்திருவிழா அட்டிகளுண்டோ

மந்திரி சொல்.

நாள்தோறும் பொற்கோவில்விழா நடத்திவருகின்றார்-நம்
நாட்டின்புகழ் எடுத்துநானும் நவிலப்போகுமோ

இராசன்சொல்லல்

அன்னசத்திரசாலைகளில் குறைகள்வுண்டாகி-மிக்க
அந்தணர்கள் பிணியாது அறைந்ததுண்டோமோ

மந்திரி சொல்.

நிதிநிறை எமதரசே நிகழ்த்தகேளுமே-அன்னம்
நிதியமும் தான தர்மம்குறைகளில்லையே

இராசன் சொல்லல்,

பொல்லாதகள்வர் துஷ்டர்பொ றுமைகளுண்டோ-புது
மார்க்கங்க ளேதாவதுண்டோ புகலுவாய் மந்திரி

மந்திரி சொல்.

வல்லடிக்காரர்களில்லை மாற்றலரில்லை-மற்ற
மார்க்கமதால் குழப்பமுண்டாய் மடிவாரில்லையே

இராசன் சொல்லல்,

கன்னியர்கள் கற்புநிலை தவறாமல்நாளும்-தன்னை
காத்துவருகின்றாரோநீவிர்கழறுவாயறிய

மந்திரி சொல்,

ஓதகேளும் மாதர் கற்புக்கொருகுறைவின்றி-புகழ்
ஓங்கிவரும் புதுமையென்றால் உரைக்கத்தரமோ

இராசன் சொல்-விருத்தம்,

அறிந்தெனக்குரைத்தகீர்த்தி அமைச்சனேமைதுநாட்டின்
வரிசைசேர்வளமைகேட்டு மனதுசந்தோஷமானேன்
சிரசில்சந்திரனைவைத்த சிவனருளாலெந்நாளும்
மருவிலாதினிநாமிங்கே மகிழ்ச்சியோடிருக்கலாமே.

குடிகள் தோற்றம் விருத்தம்

விள்ளரியகதலி பழுக்குதிர்ச்செந்தேனும் விரிமலர்களிதழுடை
தவிர்ந்தேயோடி, கொல்லையெங்கு நிறைந்து வழிக்கொருவாய்க்கால
ற் கோடி வருசோமைநகர்க் குடியானோர்கள், எல்லைவிளைந்திடும் பயி
கள்பலுங்கெடாம லிடுவருத்தி விலங்கினங்க ளழிப்பதாலே, சொல்லுதற
குந் திரவ்சருண்டு சொலுவைவாடி துரையெனும் பிலாசுரன் முன
தோன்றினரே.

தரு-இ-ம்-தன்யாசி-ரூபகதாளம்.

குடிகள்வந்தாரே   சோமைநகர்க்   குடிகள்வந்தாரே
அடவிமிருகம்புனத்தை   நெருங்கி
அழிக்குதென்றமைமயர்ந்துக்   கலங்கி

கொல்லையிலிடும் பயிரைத்   துடந்து
கூடியேபலமிருக   மடந்து
சல்லியஞ்செயுமிடத்தைக்   கடந்து
சமூகமன்னவன் சபையில்   நடந்து   குடி-

கலப்பை யாயுதங் காத்தி   யெடுத்து
காவிச்சோமனுமிடையிற்   றொடுத்து
நலத்தைந்தழிழந்தோ மெனவே   கடுத்து
நாடியமைச்ச னிடத்தி   லடுத்து   குடி-

சிறுத்தை யாளியுங்கரியு   மேய்ந்த
தீங்குசெய்யுதே   சிதாரணந்த
வருத்தமகற்றி காருமென்றே   அந்த
வார்த்தைமன்னவனிடஞ்சொல்ல   கொந்த   குடி-

குடிகள்-உ-ம்-மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்

செல்வமும புகழுங்கீர்த்தி திறங்களும் வரம்பெற்றோங்கும்
கல்விகர்புயனேவாசல் காக்குமந்திரியே போற்றி
வல்விலங்கினமேயாமல் வந்தங்கே நாங்கள்செய்த
கொல்லையின் பயிர்களெல்லாம் குறைபடவழிக்குதையா

உ-ம்-மந்திரி-முதல்மந்திரிக்குச் சொல்-விருத்தம்

மதிமிகுதிரையான்மன்னன் மனதுமெய்த்திடுகெம்பீர
அதிமிகுமமைச்சேயானோர்சேதியும்மிடத்திற்சொல்வேன்
பதியினில் பயிர்தன்றன்னை பலமிருகங்கள்வந்து
சதிபுரிந்தழிக்குதென்று சாற்றினார்குடிகள்தானே

முதல் மந்திரி-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பொன்னிலும் பொன்னாய்த்தோற்றும் புயபலாஉமதுநாட்டில்
கன்னலுஞ்செந்நெல்மற்ற கனியுடன்கிழங்குயாவும்
மின்னமாய்மிருகம்வந்தே பிசகறவழிக்குதென்று
மன்னனேகுடியானோர்கள் வழுத்தினாரிந்நிலமே

இராசன் முதல்மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்னுடைய கட்டளையை மகிழ்ந்துகேட்கு மினியகுணமந்திரி
யேவியம்பக்கேளாய், வன்னமிகு பயிர்களெல்லாம் பாழாயச்செய்யும்
மதமிகுந்தவிலங்கினத்தை வதைக்கவேண்டும், கன்னயமாயிட்டியம்பு
சத்திவேலும் நவிலரியபலபல வாயுதங்கொண்டு, கன்னிமைக்குள்சங்
காரஞ்செய்து நீ நான் கடுதெபாருதொடியில்வந்து கழறுவாயே,

முதல்மந்திரி-குடிகளுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

குறைப்படவழிக்குதென்று கூறியக்குடியானோரே
உறைப்படுத்திரிசைவேலும் உரத்தவாயுதத்தினாலே

கறைப்படமிருகமெல்லாங் கதறிடச்சிதறச்செய்வேன்
முறையொழிக்தேநீருங்கள் முதுமனைக்கேகுவீரே

குடிகள்-சொல்-விருத்தம்.

மனைதனக்கேகுமென்று வழுத்துமந் திரியேபோற்றி
எனைமுகம்பார்த்துகாத்திட் டிரக்கமுற்றவரேசீர்தான்
கனதிரள்மிருகமெல்லாங் கண்டித்துவருவீராகுல்
உனையினிமறவோமெங்க ளுயிருளவரைக்குந்தானே

முதல்மந்திரி-உ-ம்-மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஏவல்கேட்டிருந்தெந்நாளு மிறையவன்றினையானேவல்
மேவியசமுகங்காக்கும் வீரமந்திரியேகேளாய்
தாவியமிருகமெல்லாஞ் சதைத்திடமிகுத்தவேட்டை
காவலர்தமையிப்போது கடுகியேஅழைத்துவாராய்

உ-ம்-மந்திரிசொல்-விருத்தம்

சொலுமொழிதவறாதத் தூயமந்திரியேகேளாய்
வலுமைசேர்மிருகமெல்லாம் வதைத்திடவேட்டையாடும்
பலமுளவில்லுவாளி பகர்ந்தவாயுதங்கள்கொண்டு
இலகியவேடர்தம்மை இக்ஷணம்வரச்சொல்வாயே

௩-ம்-மந்திரி சொல்-விருத்தம்

வீரியசேனைக்கெல்லா மிகும்படையமைச்சேகேளாய்
ஊருளகுடிகளெல்லா மொருமிக்கசபையில்வந்தே
சீருளப்பயிர்களெல்லாஞ் சேதமாயழிக்குதென்றார்
கேருளவேடர்தம்மை கிமிஷத்திலழைத்துவாராய்

௪-ம்-மந்திரிச்சொல்-விருத்தம்.

எதிர்த்தமாற்றலரைவாட்டு மெழிற்சேனபதியேகேளாய்
விதித்தகட்டளைப்படிக்கு வில்வியர்மறவரோடு
குதித்திடுஞ்செக்காயடேனை கொடிவலை தடிகள்கொண்டு
துதித்திடுங்கொலுமுன்பாக துரிதமாய்வரச்செய்வாயே.

சேனபதிச்சொல்-விருத்தம்.

கட்டியவடிபோர்க்கரம விறையவனகொலுமுன்பாக
நட்டிமீசையைமுறுக்கித் தாட்டிகத்துடனேநிற்கும்
கட்டியக்காரவேட்டைக் காரரையழைத்துக்கொண்டு
அட்டிசெய்யாமலிக்த அடியினில்வருவாய்நீயே

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்

இறையவன்சமுகக் கன்னி யிருக்குமுத்தமனைபோற்றி
மறைமுயல்பன்றியாளி வனத்திலவாழ்மிருகமெல்லாங்

குறையறவடித்துத்தினமுங்கொழுத்தவேடர்களையிந்த
தரையரசாளும்வேந்தன சபைதனில்வரச்செய்வேனே.

கட்டியன்-வேடர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அடர்வனமலைக்குன்மேவி அருங்குலைபழிக்கஞ்சாத
இடர்தொழிற்குரியவேட்டைக் கிசைந்தவில்லியரேநீங்கள்
தொடுவலைடைகைக்கண்ணி தடித்தசெக்காய்கள்கொண்டு
உடனொருதடைசெய்யாமல் ஓடியேவருகுவீரே

வேடர்கள் கட்டியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காவலன்கொலுவைக்காக்குங் கட்டியக்காரதீரா
மாவலுடையவேந்தன் வார்த்தைக்குத் தடைவேறுண்டோ
தாவியவெவ்வேக்கத்திற் றடிவலையிருப்புகுந்தம்
மேவியேயெடுத்துக்கொண்டு விரைந்திதோவருகின்றோமே

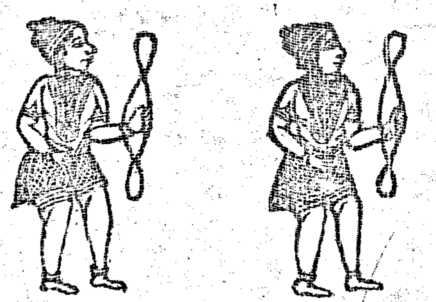

வேடர்கள் ஆரம்ப விருத்தம்

ஈட்டிவேல்ஜமுதாடம்பு எரிவலைச்சில்லாக்கோலுங்
தீட்டுவாள்பரிசுசூலம் செங்கையிலெடுத்துக்காட்டி
காட்டில்வாழ்மிருகமெல்லாங் கலைத்துயிர்வதைக்கவல்ல
வேட்டைகாவலர்களெல்லாம் விரைவுடன்தோன்றினாரே

வேடர்-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளசாப்பு,

வேடர் நாங்களே குன்றுமலை நாடர் நாங்களே
மேடுமலைச்செடி யோடையி லோடுவோம்
வேங்கைப்புலிமானை வெட்டித் துண்டாடுவோம்
ஓடுஞ்சிங்கத்தின் கழுத்திலெட்டித்தொற்றி
ஓட்டிக்கிட்டிச் செல்லுங் கட்டி வெட்டிக்கொல்லும் வேட

காட்டைக் கலைத்துக் காடிபன்றிகளை
காலாலெட்டி யுதைப்போம் இந்தமலை

காட்டை நெருங்கிய ஆட்டைக்கடம்பையை
வாட்டி உயிர் வதைப்போம் மதங்கொண்டு
சேட்டைச்செய்து வருங்கூட்டயானைகளை
கோட்டம் பார்த்து அம்பு போட்டேநொடிகுள்ளே
காட்டிகமான புஜபலங்காட்டியே
தத்திச்சுதி எத்தும் கத்திப் பத்திக் குத்தும் வேட

கொக்குநரையான் மயில் குயிலாந்தையை
தைக்க வம்பு விடுப்போம் கண்ணிகளை
வைக்கும் வகையறிந்திக்கணமேயதை
பக்குவமாய்ப் பிடிப்போம் நெருங்கியின்
சக்கி மூக்கித் தட்டிநாற் போலபக்கிகள்
சிக்கிக்கொண்டாலதை மிக்கச்சுட்டுத்தின்று
விக்கிக் கக்கிக்கொள்ள மெள்ளக் கள்ளையுண்டு
வேடிக்கையே கொள்ளு மாடியோடித் துள்ளும் வேடர்

சீரிவரும் பெரும் ஆளிசிங்கத்தையுஞ்
சேர்த்துப்பிடித்தடிப்போம் குலைதனை
கிரியதிலிருந்தூரிய சத்தத்தை
வாரிகெட்டிக்குடிப்போம் ஆவலுடன்
கோரிவரும்புலவோருக்கியாமலே
காரியருக்கு நலஞ்செய்யும் காய்களை
கூரிய வீட்டியினுலவர் மார்பினிற்
குத்தி புத்திக்கூறும் வெற்றிப் பற்றிச்சீறும் வேடர்

முதல்மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

சிறப்புடனேவல்கேட்குந் திறகட்டியனேவாராய்
பொருப்புள்வெனத்தேவிபுதல்வர்களிருவரோடும்
கருத்துள்ளதுரையான்மந்திரி காவலனழைத்தாரென்று
திறத்துடனழைத்துக்கொண்டு சீக்கிரம்வருகுவாயே.

கட்டியன் முதல்மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்

தேவரீருரைத்தவார்த்தை தனைச் சிரமதிற்கொண்டேனையா
பாவலர்புகழ்ந்துபோற்றிப் பரவுமக் கிரியேயுந்தன்
ஆவியாய்விளங்குந்தேவி அரியமைந்தரையுங்கூட்டி
மேவியுன்சமுகந்தன்னில் விரைந்திதோவருகுவேனே

கட்டியன் மதிபூஷணியைக்கண்டுச் சொல்-விருத்தம்.

மதிபோல்முகச்சிங்கார மங்கையர்க்கரசியான
அதிகுணக்காரிகேளாய் சொல்லுவேனொருவிண்ணப்பம்
மதிகுபாலமோடிம் கார்த்திபனமைச்சனுன்னை
சதிருடனழைத்துக்கொண்டு சபைதனில்வரச்சொன்னாரே

மதிபூஷணி கட்டியனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

வருகுவீரெனவுரைத்த வளியகட்டியனேகேளாய்
தருமனுந்துரையான் மெச்சுந் தலைவனார்மொழிமீறுமல்
இருவரென்புதல்வரோடு இட்சணந்தன்னில்யானும்
பரிவுடன்தலைவன்முன்பு பாங்குடன்வருகுவேனே.

மதிபூஷணி ஆரம்ப விருத்தம்.

செழித்தவெண்டிரையில்வாழும் சேர்ந்தசித்திலத்தமாதாவரி
கொழித்திடும்ரோமைநாட்டில் கொற்றவன்பிளாசிதன்றான்
செழிப்புடன் மணமைப்பூண்ட தேவியும் பாலர்தாமும்
தழைத்துமேவியச்சிங்கார சபையினில் வருகின்றாரே.

இராகம் (இங்கிலீஷ்நோட்டு) என்கிற வர்ணமெட்டு, தாளம் ரூபகம்

பல்லவி.

வந்தனளே சுந்தரசபை தன்னிலிப்போது
மதிபூஷணிமாது

சரணங்கள்.

மைந்தரிருபேர்கள் தம்மை வண்மையாய்ச்சேர்த்தே
மார்பினுக்குரவிக்கைத்தொட்டு வாசமும்சேர்த்தே அதி
நேசமுடன் பார்த்தே - வந்

பொன்னின்மணி மாலைப் பூண்டு புகழ்மொழிப் பேறு
பூவையிவள் அந்தமலர்தன்னைச் சூடியே பத்தர
தன்னைத் தேடியே - வந்

சித்ரகலைசேலையணிந்து சிவந்தாப்போற்றியே
சிங்கார நடைநடந்து செம்மையாகவே சையப்பூ
தேகம் நேசமாகவே - வந்

கம்மலுடன் ஜிமிக்கி கொப்பு மகுடமும்
காலின் தண்டை பீலிகொஞ்ச நாண்போர் கூசவே அதி
மாண்போர் பேசவே - வ

மதிபூஷணிசொல் போற்றிக்கலி

அத்தரியே கவுரியே ஒண்மணியே மாதே
அமலிநற்கை பார்வதியே அன்னையே வீரி
வித்தைசெறி பகவதிநாரணியே சூலி
வினைமடிடன் தனைவகுத்த விமலிமாலி
தக்கமுகன் றனைப்பின்ற திரிமுகக் கன்னி
தாமணி முகக்கணுக்குத் தங்கைவேணி
சந்திரனைச் சடைதரித்த பரமன் தேவி
சாம்பவியே நின்சரணந் தலைமேற்கொண்டேன்.

பெரியபின்னை கேயிகாதன் போற்றிக்கலி.

அம்பிகைபாலைபோற்றி அரிமருமகனேபோற்றி
வெம்பியசூரன்றன்னை வென்றவித்தகனேபோற்றி
கம்பியக்கலைக்குருவென்றே கடக்குங்காயகனேபோற்றி
அம்பிகாமுகனேபுத்தன் அனைபடிசரணம்போற்றி.

இளையபின்னை சிக்காதன் போற்றிக்கலி.

வேலவனேகுரவென் றவனேபோற்றி
ஞானமிலேழைவருந் தாதாபோற்றி
ஆலயமணிமத்தக் கதனேபோற்றி
பாலனென்னைக்காத்தருளும் பாதனேபோற்றி

மதிபூஷணி முதன்மந்திரியைக்கண்டுச்சொல விருத்தம்.

அன்னைமெரியாறுத தானியான் இறைவனென்னும்
மன்னவன்றனதுவாசல் மந்திரியெனவேவந்த
ஏலனைபாளுமைய திவ்ய எழிலுருத்தனைவாவுந்தன்
பொன்னடிதனையேத்தும் போற்றினேன்போற்றினேனே.

கேயிகாதன் சிக்காதன் இருவருஞ்சொல் விருத்தம்.

தொட்டமர் பவனியாளும் தானெனுந் திறையான்மன்னன்
தந்தவதிரத்திலெப்பற்றத் தக்கதயே போற்றிபோற்றி
விரைமலர் முடியப்பெருங்கும் வேந்தனுர் சமூகந்தன்னில்
சித்தமபுகழினமிக்க எங்கதயேசரணம்போற்றி.

பிலாசான் சொல் விருத்தம்.

தேசமன்னவர்க்கிமக்கத் தேன்மொழியாளே சியாமா
தேசபெண்புகழ்ந்தோமே அருளினம் வாழிவாழி

வாசலுனையேவந்தன் வனத்திற் செல்லச்சென்று
விசயவேட்டையாடி வினைவுடன் வரச்சொன்னேனே.

மதிபூஷணி சொல் விருத்தம்.

மதிநிறைமன்னவன் தானுனை வனத்தினில்வேட்டையாட
புரற்கட்டளைப்படிக்கே போய்வருமட்டிலிந்த
நிருமெம்பால்வோமே திருமனைதனிலேயாங்கள்
அகமகிழ்வாயிருக்க வழிவமனைத்தானோதே.

பிலாசானுக்கும் மதிபூஷணிக்கும் சம்வாதம்.

அங்குவாவிருக்கவோ என்ற வர்ணமெட்டு

பிலாசான்

அஞ்சாதே மயக்கிளியே ஆசையிருக்காதிஃதே
கொஞ்சுமடமானையானும் கூறுமொழிகேட்டிடுவாய்

மதிபூஷணி

அஞ்சுகமேயென்றவெந்தன் அத்தமிகுங்காந்தனே
நெஞ்சினிலேகுறைகொண்டா நேசமுடன்சொல்லுவீர்

பிலாசான்

ஒன்றமில்லைபெண்மயிலே உன்பயிரைவளமிகும்
நின்றுதன்சதயாவதென்ற செப்பிபேர்குறுகுடிகள்பெண்மே

மதிபூஷணி

என்றமில்லாதிரையமே இதுசிவன்சோதனையோ
இன்று எந்தனுக்குமனம் எரிஞதமொழுதையா

பிலாசான்

மன்னனுடன்பரனுமே வனவேட்டையாடவேணும்
மின்னொளியே அன்னமயிலே விடைதருவாய்போய்வருக

மதிபூஷணி

இன்பக்குருவாயேனே எந்தியமுதனுன்னைவிட்டு
என்னவித்தமாயிருப்பேன் எந்தனுயிரைத்தரிப்பேன்

பிலாசான் மதிபூஷணிக்குச்சொல் விருத்தம்.

மெருக்கிலி வொந்தனுக்குரிய தேவியேகேள்
திருமருடம்புனையுமெல்கள் திறையான்மன்னவன்
உடந்தனித்த பாக்கியங்கள் தனைதக்கொண்டு
உனக்குமொழி தனைமறுத்து வுரைக்கப்போமோ

மிருகத்த பயிர்களையழிக்கு மிருகந்தன்னை
வேட்டைசெய்து கொலைமனம் விருப்பமானேன்
மகிழ்வுதக திருபுதல்வரோடு நீதனை
மனைவிக்கித் திருமென்று மயிலே மானே.

மதிபூஷணிசொல் சந்த விருத்தம்.

இருமெனவுரை யருளிய திருவருணிறை யெழிலுறு காதலனே
ஒருசிறு கொடுவினை யிடரொடு மிடிமைக நெடுணுமை யுறுகாமல்
விதிதிகழ் சதிரொடு கெதிமொழவொள் வீரர்களுடனே தானே
அருவனமதில்வெகு துரிதமுடனேயென தாசனே போய்வருவீர்

கட்டியன் சொல் விருத்தம்.

தழைத்துவாழ் ரோமை நாட்டில் தான தர்மங்கள் செய்து
களைத்திடா திருந்து கப்பங்கவறு மந்திரியே போற்றி
விளைத்திடகுலைகள் செய்யு வேட்டைக்காரர்தானிப்போ
வளைத்து நம்முனை சூழ்ந்து வந்திருக்கின்றனையா

பிலாசுரன் சொல் விருத்தம்.

அரியவேடர்கள் சேனீர் அருவனந்தன்னிலேகி
மறைமுயல் கலைமான்டன்றி மற்றுள மிருகமெல்லாம்
கருதிய வடர்ந்த காட்டை கலைத்து நாய பிரியமாக
செழியுற வேட்டையாடி திரும்புவோம் வருகுவீரே.

வேடர்கள் சொல் விருத்தம்.

அப்படி தேவரீர் தான் அருளிய மொழிப்படிக்கு
செப்பமாய் வனத்தைச்சுற்றி சேர்ந்த காவலரோடேகி
குப்பென வலையைக்கட்டி குதித்துக்கொக்கரித்துக் கொட்டி
இப்படி வளைத்து நீங்கள் இசைபெற வருகுவீரே

வேடர்கள் சொல் தரு.

இராகம், சவிமனக்கியாலவாணி என்ற
ஜாவளி வர்ணமெட்டு ரூபகதாளம்

பல்லவி.

வாரீர் இந்த கானகத்தில் சீராய்
வேட்டையாடுவோம்

அநுபல்லவி.

சீராய் வேட்டையாடவே சிங்கம்புலியைத்
தேடுவோம் வாரீர்

சரணங்கள்.

அந்தமிருகங்களோடிணங்கும் வெள்ளைமொட்டையானைபன்றி
விருகங்களைக்கொல்ல (வா)

முள்ளம்பன்றி காரையோடு பள்ளம்புகுந்திடும் நரியும்
பள்ளம்புகுந்திடும் நரியும் பயிர்நாழை முயலைச்சுட (வா)

மனவைவன் மெச்சிட கூகை மயில் குயில கவுதாரி
மயில் குயில் கவுதாரியை வாட்டுவோமமேவேட்டையினால் (வா)

அம்புட னீட்டியுங்கத்தி அதிரச்சுடுந்துப்பாக்கி
அதிரச்சுடுந்துப்பாக்கி அதிர்வேட்டு மருந்துடனே (வா)

நாரைகிளிப்பிள்ளை கொக்கு குமலி சிட்டுக்காடையும்
குமலிசிட்டுக்காடையும் கல்கொண்டலாத்தியைச்சுட (வா)

மன்னவர் மிகமகிழ வன மிருகத்தைக் கொன்றால்
வன மிருகத்தைக் கொன்றால் மகிழ்ந்தினர் தந்திடுவார் (வா)

வேடர்சொல் விருத்தம்.

வனத்தினிற் கதிரோன்போல வந்திடுங் கலைமானொன்று
கனத்திடுங் காட்சியாலே கண்ணொளி மழுங்கிப்போகும்
இனத்துட னிருக்குதிக்க வெழிலதையறியஞான
மனத்தறிய பிலாசு மந்திரியிடஞ் சொல்வோமே.

வேடர்கள் பிலாசுரனைக்கண்டுச் சொல் விருத்தம்.

சினத்திட மலையுங் குன்றுஞ் செறிய படைகளோடு
கனத்தவில் தனை வளைத்து கருவிகாணிகளைப் பூட்டி
வனத்தினில் வருகும்போது மங்கையிற் கலைமான் கோட்டில்
இனத்துடன் கதிரோன்போல இருக்குதோர் புதுமைதானே

பிலாசுரன் சொல் விருத்தம்.

வெந்தெனக் குறைந்த வேடர்களே நீங்கள்
வகையாக கேளு மொருவார்த்தையேதான்
அந்தமிருகங் கலைமானை தாந்தியோடி
அன்பாகப் பிடித்து வசமகிழ்ந்தே பார்ப்போம்
முந்திவிலங்கினங்கள் படும் வலைகளெல்லா
மொருநொடியிலெடுத்து முன்திபாக்கி
நந்தவனமலைகெபிக ளடவியெல்லாம்
நன்றாக வளைத்து வலை வீசுவீரே.

பிலாசுரன் வனத்தில் வேட்டையாடல்.

இராகம், நூதன அரிச் மெரிமை என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

வீரரே வேட்டையாடுவோம், வருகுவீரே

சரணங்கள்.

சிறிய வெவ்வகப்புலி சேர்ந்துமே போகுது
ஆனைத்திரளதைச் சுடுவாய்-தியங்கிடாமல் வீர

குஞ்சரம் அஞ்சியே கூச்சலிட்டோடுது
கூட்டவே ஓட்டியெச்சரிக்கை கூடிடாமலே வீர

பதுங்கி யொதுங்கி சேர்ந்து பாயுது மான் கூட்டம்
பனைத்திடக் கிட்டிச் சுடுவீர்-பயப்படாமல் வீர

சிரத்தை யுண்டிப்பிரித்த சிறுத்தைகொட்டைகளை
திரமுடன் வாளை வீசுவீர்-தியங்கிடாமல் வீர

வகைப்பீர் பதைப்பீர் நீங்கள் மனபயம் வையாமல்
மன்னவன் பரிசுபெறுவீர் வேடுவர்களே வீர

பிலாசுரன் சொல் விருத்தம்.

தடமது தவறிடாமல் சந்தனச்சோலைசார்பில்
இடமிது மிருகங்கோடி இருக்குது செருக்கமாக
படலைப் புரியவேணும் பரிவுள வீரர்நீங்கள்
அடவியில் புகுந்து வேட்டையாடுவீர் ஓடுவீரே.

பிலாசுரன் வேறு திபதை.

இராகம், தின்னு சப்பிறானு என்கிற வர்ணமெட்டு

பல்லவி

வாருமே வீரர்களே வனவேட்டையாட வா

அநுபல்லவி.

கூரிய வம்பையும் கூண்டுமெருக்கோடி ஓடி வா

சரணங்கள்.

குள்ளநரி அங்கு பள்ளத்தில் ஓடுதே
முள்ளம்பன்றியாலே வருகுதென்ன இதே போதே வாரு
கானியேற்றி சொக்கை சிங்காரப்பக்சிங்கள்
தோளுநிதோ ஒக்கம் கூடிது சோரம் சீராய் வாரு
மேட்டில் வலைகட்டி வீரத்தைக்காட்டுங்கள்
காட்டுக் கலைமான்தானென்று தோற்றுதே காதம் வாரு
கோரத்தும்பானமேல்புள்ளி அலங்கலாகுதே
சேற்றாய் துணிக்க அரமாகுதே தேடதா வாரு
சிரத்தின் மருப்பிக்கு சிறுமை தோற்றுது
கருத்தும் பயமாய் கலங்கலாகுது ஏதோ வாரு

எங்கும் பார்த்துமேகட்டு பில்லா வதிசயம்
இங்கு கண்டதென் வயிடேறு தெரியேன் சிறியன் வாரு

பிலாசுரன் மானுக்குச் சொல் கொச்சகம்.

தற்செயலாய் என்னுடனே சார்ந்துவந்த சேனையெல்லாம்
மிச்சமொன்று மில்லாமல் விரைக்கிதனை விட்டேயேகி
உச்சிதமாகிய வனத்தி லோர்கலைமான் சூரியன்போல்
ஆச்சரியமாய்த் தோனுதென்ன அதிசயமையோ சிவனே

மான் பிலாசுரனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

சுற்றுநீர் ஞாலவண்டக் காணியான் இறைவனென்னும்
கொற்றவன் தனதுவாசம் குறித்துமக்கிறியேசனாய்
இற்றைநாள் ஞானயாட்கொள்ள யேசுநாயகனார் வந்தார்
வெற்றிசேருனதஞான விழித்திறந் தியலைப்பாராய்

பிலாசுரனுக்கும், மானுக்கும் தர்க்க தரு

இராகம் போற்றிசெய்தேன் திண்டாமனம் பொறுப்பாய் வந்தனம்
என்ற வர்ணமெட்டு

பிலாசுரன்

பாருமென வுரைத்ததலே பாக்கியமானே நீசய
பர்ணமித்த வுருவாய் பாரில் வருவதுண்டாமோ

மான்

உண்டோவென்ற மந்திரியேகேள் உலகந்தன்னிலே தேவன்
மண்டழித்த அலகைதனை பணிந்துகொள்வாதே

பிலாசுரன்

வணங்கிவைத்தேன் பலகோடி தெய்வமுண்டென்றேன் இப்போ
சுத்தமையதனில் மாற்றமுண்டாய் திரமானேனே

மான்

உலகமதைப்படைத்த தெய்வம் ஒருவனுண்டல்லால் மோட்ச
நலமிழக்க அலகையாலோர் நம்பும் தேவரோ

பிலாசுரன்

நமபிவைத்தேன் பூசைசெய்து நானும் பேயதனை இனது
செம்மைதரும் கடவுள்மறை தெரியச்சொல்வாயே

மான்

விண்ணவரும் ஒன்றாசத்ய வேதமுமொன்றே அதை
எண்ணில் அன்பு மனுக்குலம் பானருள்பெறுவாய்

பிலாசுரான்

அருள்தரு முன் மார்க்கமதை   விசுவாசிப்பேனே முன்னம்
இருள்கிடக்த வெக்தனுக்கு   இனியருள் செய்வீர்

மான்

அருள் பெறுவர்க்காய்மோடு   அதிக செல்வங்கள்
அழிந்திடினும் துக்கம   மழியா துன்மையே

பிலாசுரான்

உண்மையிது முன் தெய்வததை   உறுதிக்கொள்ளுவேன் எந்தன்
எண்ணம் மாறுசொல்லுமது   வெனக்குரைப்பீர்

மான்

உரைக்கக்கேளும் மந்திரியே நீ   திருத்தமாகவே யின்னி
மரியனையின் திருச்சுதனை   வணங்கிடுவாயே

பிலாசுரான்

வணங்கிடுவேன் உன்மொழியை   மாற்றிடாமலே மறை
இணங்கிடுவேன் மனமகிழ்ந்தேன்   சதயமாகவே

மான் சொல்

சத்யமாக அன்புடன்றி   வந்திடுவும் நீ மந்திரி
இத்தனாயில் மயங்கிடாதே   இன்பங்கொள்வாயே

பிலாசுரான் சொல் கொச்சகம்.

வந்தவனந்தனிலே வானின்வெள்ளி போலவென்முன்
சுந்தரமாய் நின்றிந்த தூயசுவாமினே
எந்தனக்கே கேட்டிய வேதமறை திட்டசெய
முந்தனையார்க்கவழி முறையதனே மொழிவீர்.

மன் பிலாசுரனுக்கு சொல்லும்

உசேர இராகம்

மன்னவர்கள் தான்புகழும் மந்திரியே பிலாசுரனே
மன்னுமெந்தன் மொழியதனை பட்சமுடன் கேட்டிடுவீர்
மாநிலத்தில் ஏழைகட்கு மாதர்மம் செய்தவுனை
தேன்மொழியும் இவ்வனத்தில் சித்தமதால் சேட்டற
தேடியுனை தெரிவித்த திவ்யபரன் மாபுதலை
சீடயென்றே கதையாக விகழ்ந்திடுவேன் கேட்டிடுவாய்
அன்றுதாம் செய்பவதால் அன்னைமரிதன்னிடமாய்
ஜெனனமாகும் வெல்லேயில் ஆகுடிலதனில் தானபிறந்து
சத்யமறையோதினதால் சத்துருக்களெனும் யூதர்
அந்தவுலகம் சகலியதனுல் அரும்மேனிதனில்கட்டி

பற்பலவாயுதங்கொண்டு பாமினியேதானடித்து
கற்பனையாய் தோட்சிலுவை கனபாரந்தனையழுத்தி
விழுந்திடவே அடித்திழுத்து விமலன்முகம் காயமுற
அழுந்தினர்கள் சிலுவையினில் ஆணிமூன்றதைக்கொண்டு
இருகாலும் காலிரண்டில் இருந்திடவேதானடித்து
திருவிலா வலப்பக்கம் செறியீட்டிதனில்குத்த
பாருமிந்த மான் கோட்டில் பதிந்திருக்க காண்மந்திரி
சீருடனே சத்யமறைஞானமது பெற்றபின்பு
காணேர்வருவீரேல் காதனுர் உயிர்த்தெழுந்த
தாழ்வில்லா சரிதையதை சாற்றிடுவான் வந்திடுவேன்

பிலாசுரன் மானுக்குச்சொல் கொச்சகம்.

வருமெனவேயெனக்கு வழுத்தியதோர்மானினமே
திரரணியிப்புதுமை தன்னையெங்காருமறியோன்
ஆருட்ணுயிதுவ் கேட்டு அறிந்துகொள்ளவேயிடமே
தேருதலயெந்தனுக்கு செப்புமொழியான்மறவேன்.

பிலாசுரான் வனத்தைவிட்டு போகும்போது சொல் கொச்சகம்.

வாசகம்போலவெனக்கு மான்கோட்டில்சூரனுப
தேசமதைசொல்லிவந்த செப்தமிதமேயழியேன்
விசுபிரகாசமுறு மேன்மகிழ்ச்சிபாகவித்த
காணிலிலெகாட்சி கண்டுகளிகூர்ந்தேனே.

பிலாசுரன் வனத்தைவிட்டுத் திரும்புங்காலையில்
கண்ட காட்சியை வியந்துகூறல்.

இராகம், பாகோர பாகோர பாகிர்க்கா என்கிற வர்ணமெட்டு

பல்லவி.

கண்டேன் கண்டேன் வனத்தில், காட்சி கர்த்தனருளால்   நானும்

சரணங்கள்.

தண்டகேருற்கானகத்தில்   த்க்கவேட்டையாடமானை
கண்டுவே அராத்திரோட   கலைமான் சிரத்தில்-நானும்
சந்தனச்சோலைகிழவில்   தங்கியமான்கோட்டில தேசக
நாதனுக்குச்சத்யமறை   எழிலாய்சொல்லவே-நானும்
காதலை யூதர்பிடித்து   சவியும்மெய்யிலடித்தகாயமும்
வேதனையுடன்பட்டதேகமும்   விளங்கிருப்பதும்-நான்

கலைமான் கோட்டில் சிலுவையோடு கர்த்தன் கண்டான் அதைக்கண்டு பாரீர்
தலைமுதலில் பாதம்வரை மகிழ்வாகாயமாய் நான்
பாங்காய்க்கண்ட வதிசயத்தை பட்சமேவும் மனையாளின்பால்
ஓங்குபுகழ் உள்ளிதத்தை உரைப்பேன் சுவமாய் நான்

மதிபூஷணி பிலாசுரனைக்கண்டு சொல் விருத்தம்.

அரியமானிகையைநீங்கி அடர்வனத்தன்னிற்சென்று
உரியவேட்டைகளையாடி உடல்மிகவருந்த வந்தீர்
பிரியமாய்வனத்திற்கண்ட புதுமையேதேதுமுண்டோ
தெரியவேசொல்வீரென்று திருவடி போற்றிப்போற்றி

பிலாசுரனுக்கும் மதிபூஷணிக்கும் தர்க்கம்.

இராகம் இலாவணி சோட்

பிலாசுரன்

ஆசைமிகுந்த எங்கள் தேனே—நான்
அறிந்து வந்ததைச் சொல்வேனே
நாச அஞ்ஞான மதம் வீணே—கண்ட
சுவமதைப் புகலுவேன் நானே (அடி)

மதிபூஷணி

தேசம் புகழு மெந்தன் துரையே—கானம்
தேடிப் போனதிலுள் இறையே
நேச மிருகங்களால் துரையே—அங்கு
நேசழ்ந்த சங்கதியென்ன அறையே (ஐயா)

பிலாசுரன்

மானினம் ஒன்று கண்டேன் பெண்ணே—அதை
மடக்கி துரத்திப் போனேன் கண்ணே—அடி
பாலொளிர் சிலுவையாய்ப் பெண்ணே—சிரம்
பதிந்திடக் கண்டேனுன் கண்ணே (அடி)

மதிபூஷணி

கண்ட மானினமது ஐயா—இதை
கண்டதெனுட்டின் மாதோ—ஐயா
இன்னுமிட்டில் மாயனே மெய்யாய்—நான்
இருப்பமுத்தேன் காண் (ஐயா)

பிலாசுரன்

அந்த மரி பாலனின் காட்சி—சிலுவை
மீதினில் தொங்கக் கண்டேனுன் சூட்சி

பன்னு கோட்சவழிக்கு ஆட்சி—அவர்
படித்தக கொடுத்தார் வெகு நேர்சி (அடி)

மதிபூஷணி

சிந்தை கலங்கச் சொன்ன மன்னா—தேவர்
செப்பும் மயில் கடா வாகனமாய்
முக்திக் கொண்டாரென்று அன்னுள்—நம்
முதுமறை யிலேயோ பன்னாய் (ஐயா)

பிலாசுரன்

உண்மையோ பல தேவர் ஒது—பெண்ணே
உலகி லஞ்ஞான வழி நீது
மண்ணில் அலகை செய்யும் சூது—பாரின்
மருள் கொண்டாக்கு வழியேது (அடி)

மதிபூஷணி

நாம்பணி நார்க்கமதில் என்ன—நன்று
நவில்மெய் புதுமறை பன்னும்
பூமியில் இதில் புகா கண்டோ—நீயும்
புகழுமெய் அறிவென்ன உண்டோ (ஐயா)

பிலாசுரன்

திருவனே தனிமுதலன்று—அவன்
ஓதிய வேதமுறை ஒன்று
அருவனும் அவன் சுவம் கண்டு—நான்
அருள் பெற்றேன் இனியவன் தொண்டு (அடி)

மதிபூஷணி

மண்ணில் புருஷன் போகும் வழியே—தப்பி
மாது போனால் வரும் பழியே
எண்ணி சத்ய ஞானன்காணக்—கெபற்று
இருக்கலாம் சேயுடன் நாமும் (ஐயா)

பிலாசுரன் மதிபூஷணிக்குச் சொல் விருத்தம்.

தக்கவுயா குலத்துதித்த மடமாதேயா
சாற்றிடக்கேள் சேனை தனைத் துடனேயானும்
பொக்கலிருள் வனம்புகுந்து வேட்டையாடி
ஒரு புதினங்கண்டு வந்தேனுயர்த்தருள்
மிக்கானைக் குருவிருக்கு மிடம் நாடி
விளங்கு திருச் சபையின்வழி விருப்பமாக
மக்களிரு பேர்களையுங் கூட்டிச்சத்ய
மார்க்கமது பெறுவதற்கு வருகுவாயே

மதிபூஷணி சொல் விருத்தம்.

மறைபுகுந்திடவாவென்று வழுத்துமன்னவனே கேளீர்
பிறதிவேருன்வாரத்தைக்குப் பிசகுதும்படிவிக்காளாய
மறுமொழியுரைத்தனன்டோ மனப்படிவேயாகட்டும்
இறைவரு ளாமுமிப்போ தீட்சைபெற்றிடுவோம் வாரீர்.

பிலசானும் மதிபூஷணியும்சத்யமறை குருவிடம் போகுதல்.

இராகம் இஸ்ரமே தோராஜ என்கிற இக்னொஸ்தான் மெட்டு

பல்லவி.

தீட்சை பெற்றிடவே — ஞான

அநுபல்லவி.

தீட்சைபெற்றிடவே போவோம்
சேசு சபை மடம்நாடி — தீட்சை

சரணங்கள்.

திருமறைப் புகழ் பாடியே
சிறந்த குருவை — தேடியே
மரியன்னைப்பாலன் — திரு
மரியன்னைப்பாலன் திரு — மலர்க்கழல்
தன்னை வணங்கியே — தீட்சை

பேய்செய் தந்திரங்க — ளோடவே
பேசும் வானோர் கீதம் — பாடவே
தாய்மரி கோவிலில் — திரு
தாய்மரி கோவிலில் சென்று — சத்தம்
ஞான வழிதேட — தீட்சை

வனத்தில் மாறுப — தேசநாத
மனதிக் கொண்டு ஞானஸ் — ஸ்நானத்தை
கைப்பெருகவே — நித்ய
கனம்பெருகவே குருவை — நாடி
வேண்டலாம் ஞான — தீட்சை

ஞானேந்திர குருதோற்றம் விருத்தம்.

இருதலி முதலோனுன உம்பர்கள் தொழும்பிரான
பொருந்திய திருநாடகமே துதிசெய்யவேண்டி.

திருந்திய வேதஞான தீரமுத்தடனே நல்ல
அருந்தவமொழி சொல்தேவ அருண்மறை முனிவந்தாரே.

ஞானேந்திரகுரு வருதல்.

இராகம், விநகதாபம் என்கிற வர்ணமெட்டு

பல்லவி.

ஞான சத்ய குரு வந்தாரே
வினும் சேசுசபை தபமுனிவெனும் — ஞான

அநுபல்லவி.

வானவர் சூழ் அம்பரினை—தீ
மனதில்நினைதம் பணிந்திடும் திரு — ஞான

சரணங்கள்.

ஈனபுவி ஆசை நீக்கி
இளமை முதலென்றாக் தவமதனைச்
ஞான கன்னியாஸ்திரியான
நன்மரியின் பக்திமிகவெளா புகள் — ஞான

பூசை ஜெபமாலை மணி புத்தகமும்
பேச்சர் குளிர் கையுடன்
தேசலாவும் காவி ஆடை
சிலுவையின் கோலும் காமதில் கொடு — ஞான

சேடர்குருபுறமுக் தோற்ற
துவிலையர்மாக தனையொழித்திட
தேடிய வதிகாரம்
சேசுவிடம்பெற்ற அருள்பரவிய — ஞான

ஞானேந்திர குரு சொல் போற்றிக்கலி.

தற்பரனைதேவசருவ காரணனேபோற்றி
கற்பினில் மிகுத்ததேவ கன்னிமாமரியேபோற்றி
அற்புதமாகவிந்த அவனியில வந்தாய்போற்றி
சொற்பெறு மரியஞான சோதியே போற்றிபோற்றி.

பிலசான் குருவுக்குச் சொல் விருத்தம்.

நித்திய பரனார்தம்மை நினைந்து துதி முஞான
பத்தியாய்த் துதித்தெக்காலும் பாவிய குருவேயுர்தன்

சித்திரபதத்தைக்கண்டு தெரிசித்தோர் முமதுனையால்
சத்திய வேதஞானஸ்நானமே தருவீராயர்.

மதிபூஷணி குருவுக்கு சொல் விருத்தம்.

சத்திய ஞானமறை யதையோதுஞ் சற்குருவாகிய முனிவே
வெற்றிசேருமது திருவடியதனை வேண்டியே மாமறைபெறவே
தத்தமாய் வந்தோம் பதியுமைத்தருமே தரணிமாதவம்புரிந்திடால்
முத்திசேர்பதவியடைந்திட வழிபோரக் குணருள் புரிகுவீர்ஸ்வாமி

சேயிராதன் இந்ரராதன் இருவருஞ்சொல் விருத்தம்.

பூர்தபாசத்தைநீக்கிப் பாமனையிருகைதூக்கி
அந்தாவருனைநோக்கி தொல்லையுந்துயரம்போக்கி
விந்தையை யொழித்துநல்ல நீதியாரணத்தையோதி
விந்தையோடிருக்குஞ் சத்ய வேதமாமுனியேபோற்றி.

குரு சொல் விருத்தம்.

அய்யமில்லாமலிப்போ தருமறை யதனையேற்க
தையலருடனேநீருந் தனது பாலருமாக
செய்யவே ஞானஸ்நானந் தீரப்பெறவேவந்த
செயலையின் வளமை யாவுந் தீர்க்கமா யுனாசெய்வாயே.

பிலாகான் ஞானேந்திர குருவினிடம்
வனத்தில் கண்ட காட்சியைக் கூற
இருவருக்கும் தர்க்கம்.

இராகம், வராளிதோ அயம்புலம்பி வாஞ்சி
இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

பிலாகான்

தீர்க்கவுரை செப்புமென்ற சிறந்த முனிமே
செப்பாதியான் மறைதீட்சைபெற வந்தேனே.

குரு

வந்ததினால் யாதுமிப்போ மனமகிழ்ந்தேனே
வாழ்வெனக்குப்போதும் செப்பவேணும் மதிவல்லோனே

பிலாகான்

[illegible]

குரு

தீட்சைபெற கொண்டவெண்ணம் செப்பவேணுமே
சேகுபரன் அசிருனக் குண்டாவதாகவே

பிலாகான்

காட்டுவனவேட்டைசெய்ய கண்டகாட்சிகூறுவேன்
கனிமான் கோட்டில் வந்த கர்த்தன் காரணத்தாலே

குரு

கலைமான் கோட்டில் வந்தபரன் மின்னேநோக்கியே
கனவுபதேசம் சொன்னதுண்டோ கழறுவீரே

பிலாகான்

சத்யமறை ஞானஸ்நானம் தங்களிடமாய்
தப்பான் பெறவேணுமென்றார் தானறிகுவீர்

குரு

ஆதனையில் நீதுசெய்யும் அலகைதனை நீ
அடியோடறமறந்து விட்டாயோ சொல்லுவாய்

பிலாகான்

கன்னிமரி சுதன்சேசு கர்த்தன் தன்னையே
கருத்தில்வைத்தேன் பேய்தேவதை கனவிலு மெண்ணேனே

பிளாகான் சொல் விருத்தம்.

வாட்டமில்லா மறைகுருவேயான் வழுத்திடக்கேட்டருள் இறையோன், மன்னவன் தனது வாசல் மந்திரியாய் வணங்கி வாழ்ந்திருக்குமந்நாளில், காட்டிலில் வேட்டையாட வேசேனை காவலருடன் வனம்புகுந்து, கனத்தமான கலையைத்துறத்தியே வெருண்டு கலைந்துபோயிடத்திலோக்கலைமான், கோட்டிலிலாதிபான் சுமந்திருந்த குருசின்மேலவர் படிமபாட்டின், குறிப்படையான் மதனை யெச்சரிக்கண் குனிந்திட காட்டியே நீபோய், நாடமாய் ஞானஸ்நானமே பெற்று கலையாவெனக்கலைப்புகல, நமபியே உமது மறைபுகுவதற்கு கடந்திதோகாம்கன் வந்தனே.

குருவனவர் சொல் விருத்தம்.

வந்ததற்குறைவிலாவ் தின்ஙே வழுத்திடுமேயின் சார்பில்
மந்திரமதிவுதியாகவே முந்தியிடக்கொலகவாம்

முந்தவேபயிலவேனு முதல்முடிவாக உங்கள்
சிந்தையிலறியசொல்வேன் தெளிந்துளந்தேறுவீரே.

ஞானேந்திர குருவானவர் பிலாசிதனுக்கும் மதிபூஷணிக்கும
பிள்ளைகளுக்கும் பத்து கற்பனையை உபதேசித்தல்.

இராகம் உலா ஆதிதாளம்

ஆதிபரன் பூவுலகில் அகிலமனுவோர்க்கெல்லாம்
நீதியுடன் தானளித்த நிகழ்பத்துக்கற்பனைகேள்
முதலாவதாகமத்தின் முதலவனுர்த்தமையன்றி
இதமுடனே தேவருளக் கில்லையெனஅறிந்திடுவீர்
இரண்டாவதாகபரன் இனியதிருநாமமதை
பிரண்டிடவேவியர்த்தமதாய் பேசாது இருப்பதுவே
மூன்றுவதாகபரன் முக்கியதிருநாட்கள்தனை
மானிலத்திலாசரிக்க மனமுடையராயிருப்பீர்
நாலாங்கற்பனையில் நற்றாய்தந்தையரை
மேன்மைசங்கித்து மெதினியில்வணங்கிடுவீர்
ஐந்தாங்கற்பனையில் அயலாரைக்கொலைசெய்யீர்
சிந்தையுடன்மற்றதுவும் விளம்பிடுவேன்கேட்டிடுவீர்
ஆறுவதுமோகம் அகம்பிராகமனம்
நீர்முடன்செய்யாது நிறுத்திடுவீர்-பூவுலகில்
ஏழாங்கற்பனையில் எங்கள்பரன்சொன்னதுகேள்
தாழ்வுமிருகளவுதனை தான்செய்ய எண்ணுநீர்
எட்டாங்கற்பனையில் ஏகபரன்மானிடர்க்கு
இட்டமுடன்சொன்னதுகேள் செப்பாதீர்பொய்சாட்சி
ஒன்பதாங்கற்பனையில் ஒருவன்மனைமேலாசை
அன்புசேர்கொண்டு ஆசைபட்டியாதிருப்பீரே
பத்தாங்கற்பனையில் பிறருடைமைமேலாசை
புத்தியினில் எண்ணுமல் போக்கிடுவீர் பிழைபத்தும்
இரண்டினிலே தானடங்கும் நிலைமுதலின்கற்பனையே
இருக்கும்மெமைதன்னை விடசிநேகிப்பாய்முன்னவனை
இரண்டாவதாகவுனை எழில்நேசங்கொள்வதுபோல்
பிறன்பாலில் நேசமது பிணைத்திடுவீர் அன்புடனே

பிலாசிதன்சொல் விருத்தம்.

செகித்தோன்மையாஞான தேரைத்தபரனுர்பாதம்
நெகிப்போமல்லால்வேறு பொய்மதம்புகுதமாட்டோம்

மாசுபல்டாதமோட்ச மடைந்திடபழகன்பத்தும்
வாசிக்கவழிக்தோமசத்திய மறைபெறவருளுவீரே.

குருவு ஞானஸ்நானங் கொடுக்கிறபோது சொல்விருத்தம்

வந்தருளு மதிவலனே ஆதிநாதன்
மாமறையினை சடங்களித்தேன் மகிழ்ச்சியாக
உந்தனிட பெயரோ இஸ்தாக்கிய னென்றும்
உன்மனைவியாள் பெய ரொப்பிஸ்தாளென்றும்
மைந்தனொருவன்பெயர் கப்பிஸ்தானென்றும்
மற்றிளையோன் பெயரினிகே னொஸ்பீசென்றும்
தந்திருக்குந் திருநாமந் தனையுகை பெற்று
தவறுத லில்லா மகிழ்ச்சி தான் கொள்வீரே

இஸ்தாக்கியார் சொல் இன்னிசை

அன்னை மரியின் தனையனே அற்புதஞ்செய்தருள் கோனே
என்னையுண்டு அருளதினுல் இரக்கம் புரிந்த இறைவோனே
சொன்னகல்வியின் மருப்பதினில் சுகம்பெற்றிருக்கு ஞானமனத
அன்னுள் புரிந்த பலமதற்றி ஆவியோதன் அபிதயாளவனே

இஸ்தாக்கியாள் சொல் விருத்தம்

வானாசரயனுர் அய்ய மறைபரு ஞானோதயத்தை
ஞான போதகமாயோதி நடத்தினாற் குருவேணியாற்றி
ஈயமென் றனிகிடாமல் இருக்கவே புகக்கு தோத்திரம்
ஆனந்தமாக வெங்கள் ஆமனைக் கேநிதேறுமே

ஓப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்

புத்திரிவந்தா லேனைப்பொது கனிபலத்துக்காக
இத்தரை தனிலே கன்னி எழில் மரியிடமாய் வந்த
கர்த்தனே யினைந்தி நானுங் கரு தருமறைக்கோரும்
வித்தகமுனியே உந்தன் மெலடி சரணம் போற்றி

பிள்ளைகள் இருவருஞ்சொல் விருத்தம்

காரொடு கடலுயர்வானுங் கதிர்மதிபுவனம்யாவு
ஆம நாளினிலமைத்த அமலனே அயர்ந்திடாமல்
தேருமானங்களை தி செபதபக்கனிஷயர்ந்த
காரணகுரு வேயுநதன் கழலினை போற்றினோமே

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு கண்டா

இனறெங்கள் பாவம் நிவாரண மாகி இருள் வெளியாகுதே
இப்போது அளாத மேலைப் புரிந்திட்டபாவ மகற்றியே நாத
னருள் மறையேபுகக் இன்றெங்கள்பாவ
மத்தையில் வந்த பரன் திரு பாதத்தைவாழ்த்துதாலாய் திதம்போ
ற்றி செய்தே யென்றுஞ் சிந்தை மகிழ்ந்து நடந்து மனோதனிற்
சென்றுசந்தோஷஞ் சிறந்து கொண்டாடியே இன்றெங்கள்
சோபனமயொளி கிதமேபாடிட துன்னுமிருள் விட்டகன்று
துலக்கிட மாபுழசேவொளி மண்டப மீதினில் மைந்தாமனே வியு
மாக நடம்புரிக இன்றெங்கள் பாவநிவாரணமாகி

இஸ்தாக்கியார் விருத்தம்

தருமறைந்த கானகத்தில் கலைமானன்று
சாற்றுமொழிதனை நாமுந் தடுத்திடாமல்
பெருபுகழாமசோபனசந்தோஷமாணும்
பெற்றுவசதோம பேரின்ப பிரிவையெல்லாம்
திருவாவமாயுயிர்த்த குறியிடமான் கண்டு
தெரிசனைகள் புரிந்து இங்கே திரும்பியீள
வருமளவு நெறிமுறமை தவறிடாமல்
மனையில் மகிழ்ந்திருமென துமைவியாரே.

ஓப்பிலாமதி சொல் இன்னிசை

மனையிலிரு மெனவுரைத்த வல்லமெய்தன் காதலனே
அனுதினமுந்தேவபகதி அற்பமு மீ மாறாமல்
தனிதிகரில்லாதபரன தானுயிர்த்த குறியிடத்தை
வணங்கிப் போய்க்கண்டு நீ வருமளவு மனிருப்பேன்

இஸ்தாக்கியார் இரண்டாந்தரம் மானிடம போகும்போது சொல் தரு.
இராகம், ஆனந்தபைரவி அம்பிகை நேசனே என்கிற வர்ணமெட்டு

கண்ணிகள்,

பரிசுத்தமே மோட்ச வாழ்வே துணையே
வந்தருள்புரிவாயே
கலைமான்மருப்பில் உந்தன் காட்சிதந்த பொருளே
கனிவுடன் வந்தருளே

34

அருள்மறை குருவிடம் அறிவுவணக்கமுற்றிறும்
அஞ்ஞானமதியை விட்டோம்
மெய்ஞ்ஞானஸ்நானமது விமலனே பெற்றுக்கொண்டோம்
விண்வழி தெரிந்துக்கொண்டேன்
பின்னே பெண்சாதி பிழைதீர்த்து களிப்படைந்தாள்
பேய்த்திரள் தனிலொழித்தார்
ஞானஸ்நானம்பெற்றுனானே வாவென்றுமானே
நானோடி வரவேமேருவன்
கானகந்தினிலேவிதான் தேடிவேன் கலைமானே
திடமுடன் வனத்தினிலே.

இஸ்தாக்கியர் சொல் விருத்தம்

அருவனத்தினில் புகுந்து அடர்வேட்டையாடும் போது
ஒருகலைமயுற்றெனக்கு காட்சி உதித்திடலே யிடமிதாகும்
வருவாமான ஞானவழி பெனக்குபதேசித்தாள்
கருதியக் கலைமானிந்தக் கானினில் வரக்காணேனே
கானில் வந்தெனக்குஞானக் காட்டிய கலைமானிங்கே
தேவநாயகனுயிர்த்து திருவவடையாளத்தை
மேவிநிவ்விடத்தில் வந்தால் விபரமாய் காண்பாயென்று
மாவதுவரக்கூசொன்ன மானினைக், வரக்காணேனே

இஸ்தாக்கியார் சொல் தோத்தரம்

வாராமல்போனதென்ன மனக்குறையோவுந்தனுக்கு
யாது செய்தேனோ என்ன குறையோவறியேன்
காரவெல்லையில்பிறந்த கர்த்தனுயிர்த்தெழுந்த
மாசமுஞ் சொல்லிவிக்கேவாமறந்து விட்டோ

மான் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்

சத்தியமாமறை நெறியைதவறிடாதே
தருமகுணமுந்திரியே சாற்றக் கேளாய்
வெற்றிபெறுங் குருகடனே கொடியுர்ரவ
மெய்யிலேக்க திருமுரிவும் விளக்கமாகி
சுத்தமுள்ள மூன்றுநாளுயிர்த்த தேவக்
கருபமீந்தார் இருக்குமயார் தொழுதாயீதே

உற்றகடுத்திர்வையிட ஆதிகாதன்
உலகெழுந்து வருவதாவு முன்மைதானே

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்

இன்னதமகிழ்வாயுளையான் கேடிவந்து சாருமில்
இந்தவனசபிலமதி விருந்துவெகுதயாமுற்றேன்
சந்திரனைபோற்றுடேறிக் கர்த்தாவெனக்குமுன் தோனறி
வந்ததிறுலென்னுடைய மனக்கவலைமாறினதே.

மான்சொல் விருத்தம்.

மனத்திடங்கொண்ட ஞான மதியுள்ளமைச்சேகேளாய்
தினத்துடனுனக்கென்னத்தான் தீமைகள்சூழ்ந்திட்டாலும்
அனைத்தையுஞ்சகித்தாலாளே வடைவது மோட்சங்கண்டாய்
வனத்திடருகவாதி கர்த்தனைமறந்திடாதே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

அவர்க்கிடேனுகவில்லாரும் அரியமாமறையைவிட்டு
பொர்க்கிடேனெனதுசெல்வ பெருமைகளழிந்திட்டாலும்
சுயம்பிரகாசவாதி சோதியினருளினாலே
நயம்பெறும்படியானேக நல்விடையருளுவீரே.

இஸ்தாக்கியார் வனதறில் மானிடம்கண்ட கடவுளைத் துதித்தல்.

சாமராஜா இந்திரா என்கிற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

தேவர்போற்றும் தேவா வுனைப்போற்றினேன்.

சரணங்கள்.

மூவர் முதல்வனே முத்தொழில் காரணு
மோசம்வராதெனைக் காருமே — தேவர்

விண்ணும்மண்ணும்கதிர் வெள்ளிச்சந்திரனும்
வியக்கச்செய்த நாதா காருமே — தேவர்

தேவிசேயருக்கும் தீங்கொன்றும் வாராமல்
திருவிழிப்பார்த்தெம்மை யாளவே — தேவர்

காட்சிதந்த நாதனே கன்னிமரியாலனே
தரணிமீதினில் மெய்யே என் — தேவர்

சத்திய மறைதிட்டை சந்திப்பெற்றேன்
சாருந்துன்பமிடிகள் வாராமல் — தேவர்

ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்.

மாவகமழிக்கவெபாருட்களுமமைத்த எம்பரனைமூகவிமருப்பில்
ஆகமேமகிழ்வாய்வனத்தினில்வழிலா யதிசயத்தன்டைதலைவ
பரகனமுடிபயத்தியலிறுவைபதித்திமென்தனைநடாத்திர்
தோகையான்கேட்கவருள்தாவெண்டெத்தோத்திரம்சாருமக்கே.

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு இ-ம்-வராளி அடதாளம்

கேட்டருளென்னிடதேவியேயிக்கவினர் புவிதனிலுள்ளவாழ்வுதான்
மூட்டுபதவிலும் பஞ்சபோல் இன்று முழித்தக்கண்முமென்னுழித்
துபோம்).

ஒப்பிலாமதி சொல் மேற்படி கண்ணிகள்

அழித்துபோமென்றுரை — கூறிய
பெருகருணையான்புண்ணியாயகா இன்று
தெளிந்தசத்திய வேத — வுறுதியால்
தாங்கள் சென்றகாட்டிலதிசயமென்ன

இஸ்தாக்கியார்)

காட்டினிலதிசயமானதைச் — சொல்ல
கருதிய எனதரு மனைவியே முன்னுள்
கோட்டினில் பாதையிர்த்தெழுந்திட்ட — திவ்ய
குருபரன்றனைத்துதித் திறைஞ்சவோம்

ஒப்பிலாமதி

இறைஞ்சுவோமென்றெனக் குரைசெய்த — என
திணிமையான புண்ணியத்தலைவனே இப்போ
மறைந்துபோம் பவமதையொழித்தாராம் — தேவவல்லவன்
சீர்பாதம் வணங்குவோம்

இஸ்தாக்கியார்

சீர்பெறத்திடனாம் பெருகியே — வுளர்
திருச்சபை விருத்திபடியே தான் இந்த

பேருலகானதில் தவஞ்செய்து — மோட்ச
பெருமைபெற்றவா வெகுபேருண்டே

இஸ்தாக்கியார்

காமுமப்படி நடக்கிடவெங்கள் — தேவ
நாயகனருள் கிறைந்தோங்கியே இந்த
நேமிசூழுலகினில் தவஞ்செய்தால் — சத்ய
நிறைந்த நித்ய மோட்சமடையலாம்

ஒப்பிலாமதி

அடையலாமதற்கொரு குறையுண்டோ — இந்த
அவனிதனிலே வெகுகவனமாய் ஆதி
கடவுள் நமது ஏகநாதனை — நாமுங்
கருத்தினில் யாராமற்றுதிப்போமே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

ஆமெனவுரைத்தபூமி அரிவையர்க்கரசியான
தேமலர்ஜெயவேந்தன் தேவியேசொல்லக்கேளாய்
தாமெனஉயிர்த்தயேசு தற்பரனிருநாட்டன்னில்,
நீமனமகன்றுதானஞ் செய்துசுகாயிருக்கலாமே.

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம்.

இருக்கலாமென்றெனக்கு இசைத்தகாதலனே கேளீர்
திருக்கிலாசுத்தனுடைய இட்டையை அடைக்தோமேலும்
வருக்கமாயினிதானென்ன வருமைசூழ்ந்திட்டாலும்
பெருக்கமாயிருந்துமோட்சம் பெறுவதுதிடந்தானையா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு-இராகம் காம்போதி ஆதிதாளம்.

சிந்தைமகிழ்வுறவே எனதாசை மனைவியேயானும் செப்புமொழிதனை
கட்டுடன் கேட்டருள்வாயே — இத்தரைமீதினிலா தினமாக
விருந்திடுமெல்லா சுகமெல்லாம் சென்னல் — விலைவரும் புனமழிவானதே

ஒப்பிலாமதிசொல் மேற்படிதாளம்.

சென்னல்புலம்மழிந்து விட்டதென்று செப்பிய எந்தன் தென்னவா
நான் தலைவனே காமுஞ் சேர்ந்ததிலே என்ன கொடுமை இடர்கள் வரு
மைவந்தாலு மமதைகதிதனை எற்கையுடன் தொழுதேற்றுவோம

இஸ்தாக்கியார்

ஏற்றைபெறவந்து கூடமீ தியினக்களும் காவல் என்னரிதான
புருவையுடன் கன்றுகாலியும் சேருடனே நம்பணிபுரிகின்ற தொழும்ப
ரும் இப்போ செத்துவொழிந்துக் குறைந்து நிலவழிவாச்சதே

ஒப்பிலாமதி

குறைந்து நிலவழிவாச்சுதென்ற எக்காபரா ஆதி கொற்றவரான
பரனது சோதனையானதால் சிறந்த திடனுடனே குறையானதை ஏர்
த்து இன்று சிந்தைகலக்கிடா திருந்தவாயிருப்போமே

இஸ்தாக்கியார்

ஆவலுடனணிகின்ற என்னுபரணங்களும் நமக்காபத்து வந்திடுமே வே
ளைக்குதவும் நிதிகளும ஒழியமாமட மாமயிலே புண்ணியபாக்கியம் எல்லா
மொன்றுந் தவிராம லொன்றின்பின் ஒன்றழிவானதே

ஒப்பிலாமதி

ஒன்றின்பின் ஒன்றழிவானதென்னவாச்ச உமதுள்ளங்கலங்கி
மயங்குவதோ உலகேக்க மன்றினிலாதிபரன் கனபாக்கியமருள்வார்
இருவமக்கரு காமுமரிக்கன் றன்னை வணங்குவோம்.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

வணங்குவோமென்றுரைத்த மயிலேமானே வல்லபரன் சோத
னையோ வதியோயிப்போ—மனக்கமிழும் புதனங்கள் தாழ்வில்லாத
மாளிகையுந் தானழிந்து மண்ணுப்போச்சே—துணையிலந்த கலைசோ
ட்டிற் காட்சிதந்த குருபரனார் செயலிதென்றே குறிக்கவேண்டும்—
அணங்குமியர்மாதே வுன்மனது சோர்ந்து அயராதே ஏகபரனருளுண்
டாமே—

ஒப்பிலாமதி சொல விருத்தம்.

அழிந்துபோய்விட்டதென்று அகத்தினிற்பயம்வேண்டாம்
ஒழிந்திடும்பொருளைவாவென் றேறினுல்வருவதுண்டோ
இழிந்திடுமுலகவாழ்வு என்றிருந்தாலும்நீரில்
பொழிந்திடுங்குமழியென்றே புகலுவதுண்மைத்தானே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

பிரியமுறுமென்னது மனைவியரே மிக்கே பிழைப்பதற் கோரிடங்
காணேம் பிசகில்லாமல்—செய்யுவறசேவ தமக்கிருந்த செல்வமெல்லாக்

நீவழிவானதினுல் இடதுக்காளுேம்—அறியாதவன்னிய ஊா தன் னிற் சென்று ஐயமிரக்தருந்திடுவோ மதுவல்லாமல்—வரிமைபுற்றே ர்தன் னகரிலிருந்தொணுது மதுரகர்க்கே சென்றிடுவோம் வருவாய் மாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் இன்னிசை.

வாருமெனவேயுரைத்த வல்லமெய்க்தன்னாயகனே
தாரணியிலுமதுமொழிதனை தடுத்துசாற்றுவேனோ
ஏருலவுமாதிபரன் இன்னருமந்துதவிசெய்வார்
வாருமிருபாலருடன் மதுரகருக்கேகிடுவோம்.

பொது விருத்தம்.

செயிதவரு தாசபுரிரோமைநாட்டில் கிருபனருகிருந்து மதி கிபுணனுன, அரியகுணவிஸ்தாக்கி தனக்குண்டான அணிபலுகளாஸ்தியெல்லா மழிந்ததாலே, தரிதிமனமிகவாடி மெலிந்துநொந்து, தப்பாரூர் செய்விதென்று தனக்குள்ளெண்ணி, பிரியமைந்தர் மனைவியருந் தாணுமாக பேதையர்போல் மதுரகர்க்குப் புறப்பட்டாரே.

இஸ்தாக்கியார் தன் மனைவி சேயரோடு பேதைகளாய்ப் பிழைக்க மதுரகர்க்கேகுதல்.

துரையே எனைப்பறையனுகச்செய்தானே
எனகிற வர்ணமெட்டு புல்லவி.

நடப்போம் எனதருமை தேவியரே மதுதேசம்

சரணங்கள்.

திடமுடனேயென் மடமயிலாளே
துடர்ந்துவாளருமைந்தர்கள் தம்மோடு நட
சஞ்சலங்கொள்ளாதே பஞ்சவர்ணமாதே
அஞ்சல்செய்வார்பரன் தஞ்சமாயிப்போது நட
பாலைநிலங்களும் சோலையுந்தோணுது
நீலநிறமாக வேலையுந்தோணுது நட
தெக்குகமுகங்க ளக்கங்குகாணுது
துக்கமாய்ப்பட்சிகள் பொக்கமாய்ப்பாடுது நட
வேட்டைக்காரர்கள் காட்டிலிருந்தது
ஓட்டியோட்டியே வீட்டுகிறார்பாரும் நட

தோற்றுதுபாரதோ சாற்றிடுங்கோபுரம்
தேற்றமாய்மதியும் போற்றுவோம்பரனை நட
கொடிகள் செடிகளும் கூடைவீடுகளும்,
கோவில்கள் தோணுது திடமாய்த்தங்கியே நட

பொது விருத்தம்.

சோதிபெருள்மேவிய விஸ்தாக்கித்தானுஞ்
சுகுணமைந்தர்மனைவியருந் துயரத்தாலே
மாதிரமையாக மதுரகரைச்சேர்ந்து
வாழ்நாளைகழிப்போமென்று வருமக்கோம்
ஆதிபரன்சோதனைபோ லடர்ந்தகாட்டில்
ஆறுவந்துமறித்ததினு லகம்வேர்த்தி
கோதில்லாவிஸ்தாக்கி மனைவியோடு
கூறுவான்மதிமயங்கிச் சோறுவானே

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்.

ஆறுவந்துமறித்ததினு லக்கரைக்குபோவதற்கு
வேறுவழியாமறியோ மெல்லியேஎன்காதலிய
மாறுதலாய் எந்தன் மதிமயங்குதெனனகாரணமோ
தேறுதலாஎக்தனுக்கு செப்பிடுமென்தேவியரே.

ஒப்பிலாமதி சொல் கொச்சகம்.

செப்பரியகாதலனே சிந்தைதுயராகாதே
எப்படியெனசெய்வமென்று ஏங்குவதுநீயல்ல
ஒப்பிடியாயுன்மனதை யுறுதியுடனேநிறுத்தும்
இப்பொழுதேகரைசேர்ப்பார் ஏகபரிதன்சுதனே.

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு ஆகிரி ரூபகதாளம்

திகைகாணுத் துமதியுவேம் வறைநிறையும்
ஜெகதலமும் பலபொருளும் படைத்தப் பரம்பொருளே
புனல்பெருகிச் சுழித்துமடல் கொதித்து நிகடந்து
போய்பிழைக்க வருவெனக்கு புரிபுரிசக்கனே
அநியதில்லை நாங்களிடை வழியில் தடைபடுத்தும்
அம்கடலைகடந்து செல்லவருள் புரிவீராய்
இறவியினைபோல மனசேசமுறமகிழ்வாய்
தன்கிறகித்த பார்ப்படதிக்கவருள்புரிவீர்

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

ஆணிமுத்தனைய திவ்ய அரிவினி னுயர்ந்த நல்ல
மாணிக்கவதனம் போன்ற மங்கையே சொல்லக்கேளாய்
தோணியாங் கப்பலங்கே போன்றன்ன கண்டு நான் கண்டேன்
பேணியவ் விடத்திலாது பெருஞ்சென்றிருக்கலாம்

கப்பற்காரன் ஆரம்ப விருத்தம்.

கடல்தனில் மிதவைக்காரன் கனைமுகந்தனையே காணத்
திடமுடனங்கே நின்று சிறப்புடன் பாய்கள் தூக்கி
மடமடவெனவே சாய்த்து மரக்கலந்தனை நடத்தி
கடற்கரை மறையுமுன்னே துரிதமாய்க் கொண்டுவந்தாரே.

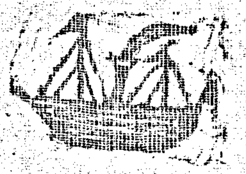

கப்பற்காரன் சொல் தரு கண்ணிகள்.

மரமிடனான் திருவை பானைக்கு தொண்டுக்கரு
மைக்கடற்கண்ணைப்போ லொருமைக்கு நாருண்டோ
சிலரும்புனலை மறக்கேனா ளப்போன் சுற்றக்
கொண்டு வாயில்வாழும் தோணியண்டையிலாரே
சாலொன்று நீங்கி பப்பய்க் கொண்டிருப்பேனினி
சர்க்கரையுங்கட்டிக்கொண்டு இக்கரை வந்தேன
தோணியொன்றுகொண்டே வழியோர் தாயக் கண்டேன்
ஒழுக்கடவிலே வட பெண்ணே போலே
சாற்றிரிய நீர்க்கரைப் பார்த்ததிலிருந்தான்
சாகரத்திலே கல்யாணம் பார்

வாரிதனிலே நிறைந்த கூரோடிக்கள் — சுழல்
மட்டுப்படவே விழுந்து விட்டுப் — பாருங்கள்
தெரியவரான சுக்கான் திறியே வாராய் — வெகு
தேத்திரங்கொண்டோடி வீசும் — காத்திருக்குதே
காற்றுமிக்குவீசும் குளிர் காற்று — இங்கையே சுழு
காவிரி நுக்கின்ற தென்றல் மேவி — ஞுழுதே

கப்பற்காரன் போற்றிக்கவி.

வேலைதனிலாவிலே ஏற்றுயின் றுய்ப் போற்றி, மெய்வினையுண்ட
ராமா கோவிந்தா போற்றி, சேதனை தருவி வெளித்தவனே போ
ற்றி, திருமட்கை நாயகனே நிரா போற்றி, நீலநிற மேனியனே
விமலா போற்றி, நிலமளந்த மாயவனே நின்றுன் போற்றி, வாலிதனை
வதைத்தவனே வன்னு போற்றி, மாயவனே பெருமானே போற்றி
போற்றி.

ஆதிதோற்றம்.

கல்லதுவெந்தோறு கடலது வெட்டி முன்னே
நல்லதோழமை போலென்னை நயந்துறவுகள் பாராட்டி
வல்லமைத்திறமுங் காட்டி மாபதந்திரத்தாற புதுநிச
சொல்வெவ்வலைகையோடு துரிதமாய் வருகின்றாரே,

இராகம்-இபதை கண்ணிகள்.

உருண்ட விழியுந் திரண்ட தோளுடன் உருக்கிவிரட்டி மருட்டியே
அருண்ட பேர்களை அடித்துக்கெடுக்கும் அலகையும் வந்து தோற்றி
பொங்கியெழுந்த விரித்த சடையும் புகைகக்களையுங் காட்டியே
அக்கிவிழியைத் திறந்து விரட்டி அலகைகள் வந்து சேர்ந்தினர்
காலொருபனை மாத்தை போலவே கசிசட்டி எனமுகங்களும்
சாலைபோலே வயறதையுடைய தழலினலகை தோற்றினன்
வாயைத்திறந்து உதட்டை மடக்கி வடவையனலைக் காட்டியே
நாயைப்போலே புளறிவிழுந்து நாகைவலகை தோற்றினன்
கன்னுயிமைச் சிசாமாயங்களும் காரவடையுந்தோசையும்
மெள்ளப்படைக்கும் பேயைமடிக்கும் வேதாளம் வந்து தோன்றினர்
மாத்தலியையுஞ் சுழுகட்டைகளு மாட்டுத்தேறும் செய்யுடன்
கோத்துப்படைக்கநின்று கொழுத்த கூளிகள் வந்து தோன்றினர்.

ஆரிகப்பல்காரன் இருவருஞ்சொல் விருத்தம்.

மரக்கலம் நடத்திவந்த மகிபனே காணும் இப்போ
தருக்குடனுனக்கோர் சேதி சொல்லயான் வந்தேனிப்போ

கத்தகாரியந்தானென்ன மறந்திடேனைக்கிப்போது
இக்கதையில்மகிழ்வதாக செப்புவீரெனக்குத்தானே

ஆகி கப்பற்காரனுக்குச் சொல் தரு கண்ணிகள்,

காவலுடையவனே இத்தனைகாலங்கேட்டிருந்தாய்
கோபமேயென்மீதில்லை குணமுள்ளவீராகும்

கப்பற்க்காரன் சொல் தரு

அருமெனவுரைத்த வனது அறிவுள்ள தேவர்களே இப்பொ
தாருடனெனக்குவுமது நயவருளின்னிலத்தில்

ஆகி சொல் தரு

இன்னிலத்தி லெனக்குத்தருக்க வெறிதுடையமையதை
நன்னிதமய்வுணை முடித்து கலம் பெறச்செய்வதுனே

கப்பற்காரன் சொல் தரு

உன்னை வணக்கமன் வுலகில் வுதாத்தாரெபோலே யிருந்தேன்
பொன்னைத்தரும்பொருளேவுனை நினம்போற்றித்தொழுவேனே

ஆகி சொல் தரு

காய்கதிர்ச் சூழ்புவியில் நான்தேடியதைப் பொருள் அன்னைவிட்
டான் தாய்தந்தை வர்துகவார்ஏன வார்த்தையைசத்தியமாயறிவீர்

கப்பற்காரன் சொல் தரு

அதிவிரென வுரைத்தாலுன் மனமுருகுள்ள தேவர்களே
பரிவுடனாக தேடித்திரவியமா பாக்கிய முக்கனுக்கே

ஆகி சொல் தரு

வருத்திரவியத்தான் மிகக்கொண்டுவெல்ல இஸ்தாக்கியாரும்
காரியம் பலகருமுன் தோணியைக் காடியேவராக்கரை

கப்பற்காரன் சொல் தரு

வாரவெனவுரைத்திரவர்கள் வகைவெதரிவோ வறியோம்
தேறுதலை யெனக்குடமது நிறைவருள் செய்வீரே

ஆகி சொல் தரு

எத்தமதிக்கையிலுன் கூலியை ஏனென்றுகேளாதே
ஆத்தொக்கடக்கவுடன் வன்னையஞ்சாமலே வதைப்பாய்

கப்பற்காரன் சொல் தரு

வதையுமெனவுதைத்திர் அவன்தன் மதங்களெல்லா மடக்கி
மிதவைவருங் கூலிக்கவனை மிகவும் வதைத்திடுவேன்

ஆகி சொல் தரு

வாதுடனே வெதிர்த்து கூலிதாவதையில்லை என்றாரல்
அப்போமாதெனுந்தேவியரைபொருள்தருமட்டுமேறாப்பில்வையும்

ஆகி கப்பற்காரனுக்குச் சொல் விருத்தம்

பார்த்திபன் ரோமைப்பதியினிலிருந்து பண்டிது காலேவைக்கி
கீர்த்தியாய் புதியமறையினிற்புகுந்து செருவுற்றிருக்கிறானவனை
கார்த்திருந்தவன்றன் மனைவிமைந்தர்களை. கானகத்திடை பிரிவாக்கி
கீர்த்தவாரியை போலாக்குவே னவன்தன் தேவியைமறித்திடுவாயே

கப்பற்காரன் விருத்தம்

மறுப்பினில் வையுமென்று வகுத்ததேவர்காள் போற்றி
தரைக்குளே எளிமையாக தான்வருமசடர்தம்மை
உரத்துடன் மிதவைக்கூலி ஒர்காசு மிலலையென்றால்
கருத்துள அவன்பெண்டீரை காவலில்வைப்பேன்கண்டாய்

பொது விருத்தம்

மறக்கையனுடனே கூலி மாய்தர்திடங்கள்சொல்லி
உருக்கமாயவனை தேற்றி உபாயமா யகன்றபோது
தரைக்குளிஸ்தாக்கித்தானுந் தயக்கமுற்றிருக்கும் வேளை
சிறக்கவே மிதவைதனை சீக்கிரங்கொண்டுவந்தானே

இஸ்தாக்கியார் கப்பற்காரனுக்கு சொல் விருத்தம்

மிக்கதல்மிதவையோடு மேன்மை சேரண்ணே கேளாய்
திக்கொன்று மறியோமிங்கே திசைதப்பி வந்துவிட்டோம்
மக்களு மனைவிதானு மாக்கலந் தன்னிலேற்றி
அக்கரை நாங்கள்சேர அநுக்கிரகஞ் செய்வீரே

கப்பற்காரன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்

ஐயமில்லாமலித்த அருவனந்தன்னில் நீங்கள்
வையகந்தனிலேமெத்த வறியவராயவந்தீர்
பையவேவுனதுசொந்த பாலகர்தனையுங் கூட்டி
மையிழியாளுமீரும் மாக்கலந்தனிலேவாரீர்

கப்பற்காரன் தரு

ஏலேலோ ஏலேலோ ததிந்த ஏலேலோ ஏலேலோ

வாருமடா சூரர்களே இந்த மரக்கலத்தை நடத்துதற்கே
நேரமடா செலுத்துவதாமும் நெடுந்தூரம் போகவேயோ
சேருடனே சீனிலங்கா மலேசியத்து நிலாகடலீழருவை யொருக்கரை
படவோடித்தி, மாருதமுயர்த்த மகாமேருவை முகித்து வருகுதிது
குமரிமெரு தரிநமுடனே தான் ஏலேலோ
பாலைவிழுத்தண்டைவலி இப்போது பலிமுதலேபோய்விடுவோம்
சாயவிடாதேநாவிடு நடுவே சமுத்திரக்காணிக்கவிடம்
சேயமுடனிசிக்கவிரகுபுனி மினகு சிறுபமுடனியபுனற்தடமதில்
சேறுத்து காய்கனிகளுடனே சிறுபாயலாய்செய்யும்
கடலேவணாககிய பொருபுறமதனில் வையும் ஏலேலோ
மாத்துமோன்றுயில்லையடா வாடைமழைபெருங்வெருகுடா
காற்றேற்றும்பி வருமுனமே அந்தக்கரைசேர்வேனுமடா
சாற்றரியமிதவைதனி சேரது போய் சமுத்திரித்துடனே வெகு
மணவிலாமகேசண்டு தோத்திருடனிதனில் வெகு சமியெவியுங்கள்
கோரகிளிக்கூடா மதற்கு ஏலேலோ

கப்பற்காரன் சொல் விருத்தம்.

மாதுமக்கிளாகக்கார மரக்கலத்துள்ளாப்போனை
வதுமுன்னை தவிசெந்தில நண்ணியபோர்வந்தார்கள்
வைதுதஞ்சிப்புமாருதில் மற்றுள்ளாபாக்கனைநாட்டு
மேலுமைமக்கடலிற்கப்பல் மிருகமுக்கொட்டுவிரே.

மாதுமிசொல் விருத்தம்.

வீரன்கொள்கப்பித்தானே விளம்புமுன்சகலபாயும்
சேருடன்பூட்டிக்கப்பல் சொற்பியுடன் கொடிகள் தூக்கிப்
பாரகன்றூக்காட்டி பருங்கடல்மீதுகப்பல்
கொள்ளயக்கண்டக்கான் குறிப்புடன் பிடித்திட்டேனே.

கப்பற்காரன் சொல் விருத்தம்

வாடையுஞ்சுழலுங்காற்று மழைமேகமிருண்டுகொண்டு
கோடையோமழைக்காயிதோ கொக்கனிப்பாருகுதயா
காட்டைவிட்டகன்றபோர்கள் கண்டுநோக்கி திசைக்கிருர்கள்
கட்டாப்பிடியே கண்டுமையாப்பார்த்திடுவேர.

மாதுமி விருத்தம்.

மாதுமியெனவழைக்க வந்தத்தாக்குடையோய்கேளாய்
மேலும்பாய்மரத்தின்மீது மேனிநக்தச்சிரக
பாலைபோலஜனங்குழம்பி பருங்வனியின்கிசையக்காண
நாதுவாழ்நைக்குளாக கானிக்துணைச்செய்வேனே,

ஏலலேலோ ஏலலேலோ ஏலலேலோ ஏலலேலோ

கார்கடல்மீதினிலே யொருபார்மலை தோணுதங்கே வெள்ளை காகமுங்
கருபூகமு மெய்பதாகவே நடமாடவுங் கண்டேன்
சூழ்தருமாகவுமே ஒருபாழ் தீவுதோணுதங்கே புலி ஜோடதாய்ப் பக
ஓடிதோ விளையாடி யோடி புனைவதுங் கண்டேன்
கொள்ளுவங்களமுடன் பிலிப்பின்கூறும் பத்தாவியுடன் நவைசேர
வைசீன மக்காவையும் பிட்ட கொப்மென வெதிர்தேதற்றுவுங்கண்டேன்
அச்சிமலாக்க மன்னு கொளம்பு அதியசிலாவமதில் மிக அள்ளியே
முத்து வெள்ளிதட்டினில் பிள்ளைகள் வைத்து அள்ளிடக்கண்டேன்
தோற்றமொருவக்தான் கட்டினில் அன்னுமீனக் கெருடன் காலால்
தூக்கவே பிறாக்கை வந்ததை ஏக்கமாய் பரித்தோடவுங்கண்டேன்
அஷ்டதிசைபுகழும் அதிரஷ்ட ஆரோக்ய மாமரியான்திற ஆலியும்
வேளாங்கண்ணிநகர் ஆனதுமேதிர் தோணுதிதோபாராய்
மாவுமிமனமுடன் கோவளமும் வைத்துதனுக்கிறக்க திகழ் வல்ல
மாம்வளர் சென்னைமாநகர் முன்னே தோணுது நின்னமுஞ் சொலறு
வேன.
விண்ணுறு கல்மழையுங் கமிழ்மலர் மீநடங்களையும் பயிர்
மெத்தருழ்தலாய்ச்சித்தமுஞ்செல்வம்பெற்றவேலைகளையுங்கண்டேனே
காணைககருங்கண்ட புதுச்சேரி கடலுக்காணுதங்கே சம்பாவாலையும்
கன்னியோர்கள் வீற்றிடு சாலையும் திறைசோலையுங் கண்டேனே.

மாதுமிச்சொல் விருத்தம்.

கன்னடிக்குள்ளே தோற்ற காட்சிவெள்ளாந்தொச்சேனே
பனைறுசெக்கப்பதுக்கு பரிவுள்ளகப்பித்தானே
வில்றூடியலை தகப்பல் மேற்கிசையடைக்கோமிப்போ
மன்னுடியென்றவென்று மாதரமிதிட்டோமே

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்.

காரகடலமானதிலே சுழங்கடலாயிருவிடம்
சீரகடலய்மன் பருப்பிடு செறிகடலாய்வந்தோனே

நேர்கடலாமிதைதாண்டி சொல்லவுமதருள்புரியும்
பார்கடலர்வெங்களை தீர்பரிவொடுகார்த்தருளே.

கப்பற்காரன்சொல விருத்தம்

தப்பறைவருமவண்ணந் தம்பிரான்கிருபையாலே
கப்பலைடத்திபித்தக் கரைமட்டாய்வந்தோமிந்த
செப்பமாய்தேவிபாலர் திறமுடனீங்களிப்போ
ஒப்புறவாகவேதான் ஒருமிக்கஇறங்குவீரே.

இஸ்தாக்கியார் சொல விருத்தம்.

உகந்தழைத்தெங்களைத்தான் ஓடமீதேற்றிவந்திர்
இகந்தவக்கரையைத்தாண்டி இக்கரைசேர்த்திரையா
புகழ்ந்தகன்மைகள்பெற்றோங்கி புண்ணியமடைவீர்நீரும்
மகிழ்ந்தெனுமபனுப்புமென்று மாககர்க்கேகின்றாமே.

கப்பற்காரன் சொல் விருத்தம்

நிரவேகுறையில்லாமற் றிரைகடற்றனிலேநீரும்
எர்பெருந்தமிதமேறி யென்றுமாககரிவந்தாய்
வார்செறியாறீரு மைந்தர்களுடனேகாது
பேருடன்கூலித்தந்து பின்னுய்நீபோகலாமே.

இஸ்தாகியார் சொல் விருத்தம்.

கூலியைத்தருவாயென்று யொள்கையோடெம்மைக்கேட்ட
வாலிசவானேஉந்தன் மனதினிலிரக்கஞ்செய்தால்
சாலவேதவிதுகோத்த தாய்மரியிடமாய்அன்று
பாலனுபுதித்தவாதி பரஞ்சுடாருள்செய்வாரே.

கப்பற்காரன் சொல் விருத்தம்.

பாஞ்சுடர்தனைகண்டாற்போல் பசப்பிநீபேசவேண்டாம்
கிரந்தரகுடனேயானும் நீர்கடளைத்தக்கூலி
உரந்துகாணவாக்கடாமலுனைச் சும்மாவிடுவதில்லை
காந்தவெனக்கூலியெல்லாஞ் சுறுக்கினிலதருகுவாயே.

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்.

சுறுக்கினில்நீவேண்டுமென்னைக் கரிதமாய்வருத்துகின்றீர்
மறுத்துரைப்பதற்குநெஞ்சம் வலுத்தவர்நாங்களல்ல
ஒறுத்திடுங்கூலிக்காக ஒன்றுமென்னிடத்திலில்லை
பொறுத்தெனைவிட்டீரானால் புண்ணியமுமக்குண்டாமே.

கப்பற்காரன்சொல் விருத்தம்

புண்ணியம்புரியகானுன் புத்திகேட்டிடவந்தேனோ
மண்ணிலுன்னேபோனும் வழக்குரைத்திடப்போரேனோ
தண்ணியின்மிதவைக்கூலி தலைக்குயித்தனைத்தாவென்று
எண்ணியாக்காமலுன்னை யிருதினைத்தனில்விடேனே.

இஸ்தாக்கியாரசொல் விருத்தம்.

இருநிலத்தினில்விடேனென் றியம்பியஅண்ணேகேளாய்
பெரும்புகழுமக்குண்டாகும் பிழைப்பதற்கொன்றுங்காணே
அருமிதவையினில்வந்தோ ருமக்குள்ளகூலிப்போ
தருவதற்கொன்றுமில்லை தருமமாய்பொறுத்துவிடே,

கப்பற்காரன்சொல விருத்தம்,

பொறுத்திடென்றெளிமைபேசி புவிதனிலினியில்லாத
மறுத்துநீசற்றதெல்லாம் வசனிக்கவேண்டாமிங்கே
சரிக்கிடாதிருக்கிகட்டி சமுத்திரந்தனிலேசாய்ப்பேன்
உரத்துடனேதாகூலி உன்கூலிகொடுத்தாடா

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்.

ஜண்டியென்றென்னைநீதான் தாழ்வறபேசினாலும்
எண்டிசையுள்ளோரென்னை யீனிஷமாய்ச்சொல்வாரோ
அண்டிவந்துமதகூலி அளித்திடாபாவிநான்தன்
மிண்டுசெய்யாதிருனைனை வேண்டினேன்விடுவீரையா

கப்பற்காரன்சொல் விருத்தம்.

விட்டிடென்றெளிமைசொன்னால் விடுவனோவுன்னையும்
கட்டியேகரைகாணாதே கடலினிலுன்னைசாய்ப்பேன்
வட்டியேதோணிக்கூலி தலைக்குயித்தனைதாவென்று
அட்டிபண்ணமல்நீயும் அவிழ்த்துவைத்தப்பாற்போடா

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

போடாவென்றென்னைவுரைத்த புண்ணியவானுக்கு
கோடானுகோடியாக கூலியும்பெறக்கவில்லை
காடாதமக்குகூலி நான்தரும்வகையுங்காணேன்
காடாண்மையுமாத்தாவித்த தாம்தவத்தவிலன் செய்வோம்

கப்பற்காரன் சொல் தரு-இ-ம் புன்னாகவராளி-அட்டதாளம்

தாக்தலக்தனிலிக்த ஜாலமேன் இந்த
தனியாலக்கனெ யெங்கே படித்தாயோ இப்போ
வார்பெரு மாக்கலக்கனில்வந்தக் கூலி
வாங்காமலுனை விட்டுவிடுவேனோ

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு

வாங்காமல் விடுகிறதில்லையென்று சீறி
வருத்தாதேமிககோப மேறகொண்டு என்னை
பாங்கிலாதடை பண்ணி மறிக்காதே பெற்ற
பாலகரிக்கத்தாத பாவாயா

கப்பற்காரன் சொல தரு

பாலகரிக்கத்தைப்பாரென்று என்றுன்
பட்டியே பாசாங்குபண்ணாதே உன்ற
லேலாதனைக்குள்ளகூலியை தந்தா
லேனென்றுங் கேட்பவரில்லையே

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு

இல்லையென்னுரைக்கின்றனப்பனே சொல்ல
சங்கிஷமாயெனக்கிருக்குதே மன
தல்லவில்லாமலேராங்கள்தான் பசி
ஆறினாள்களைக்கறியோமே

கப்பற்காரன் தரு

அறியோமென்று விகடமாகவே சொன்ன
அறிவில்லாதலோபி அசடனே இன்று
தெரிவா என்கூலிவருமட்டும் உந்தன்
தேவியரிடாது விருகட்டுப்

இஸ்தாக்கியார் தரு

தேவியைவிடாக கிறத்தினால் இந்த
ஒருகத்தனிலேனேப்போலவே பொல்லா
பாவிகள்வேறுண்டோ சிறுவாகிய
பாலகருடமுகம்பாராயா

கப்பற்காரன் தரு

ஆரென்று யெந்தனைபாக்கிறாய் மெத்த
ஆங்காரங்கொள்ளவோ கோர்க்கிறாய் இந்த
பார்கொண்ட சமுத்திரத்தண்ணீரில் உன்னை
பாழாக போய்விடபண்ணுவேன்

இஸ்தாக்கியார் தரு

பண்ணுத ஆக்கினைபடுத்தினு மென்னை
பாமரத்தனிற்கட்டி அடிக்கினு உலகில்
புண்ணியகுணமுள்ள மனைவியை விட்டு
போவதானல்ல புகலுவீர்

கப்பற்காரன்சொல் விருத்தம்.

இல்லையென்றெனக்குமுன்னே எதிரிட்டுபேசவாராய்
சல்லியம்வேண்டாங்கூலி தனைதருமளவுமுந்தன்
மெல்லியர்தனையிடாக விட்டுநீபோகாவிட்டால்
அல்லறுஇதிலும்பொல்லா அருந்துயர்வருத்துவேனே

இஸ்தாக்கியார்சொல் கொச்சகம்.

வருத்துதறகயாத வலிமையுள்ளபெரியோனே
இருக்கிலுந்தன்கூலிதா இந்தமட்டுக்காமிசமோ
திருத்தமுடனேமனைத தேவியைமறிக்காதே
கருத்திரங்கியேபொருளுன் காவிரண்டும்பூண்டேனே

கப்பற்காரன் விருத்தம்

காவிரண்டும் பூண்டுகொண்டு மாய்மாயங்கள்காட்டுகிறாய் கேழ்க்குமுன்னே கைமேல்வாரா—கூலிதன்னையழிவுபண்ணி எழிமைப்பேசிகொண்டுதப்பிபோய் பிழைக்க குறிதப்பாவி—தாலியெனுமாங்கலியத்தரித்த தேவிதனைநிறுத்தி போகமனத்தாளாவிட்டால்—ஆவியேமேற்பண்ணிகொண்ட அவர்தன்னை அப்பாவினிவிடுவதில்லை அறிந்திடாயே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

ஆணையிட்டெனை மறித்து அடியவென் மனைவிதன்னை
தானிருத்திட வுனக்கு தருமமோ தகுமோ ஐயா
ஈனமாபுலகிலுள்ளோர் எந்தனை வசைச்சொல்வாரோ
வானவன் முகத்தை நோக்கி மனயிரங்கிடுவீராயா

கப்பற்காரன் விருத்தம்

மனமிரங்கிடுவாயென்று மறுத்துரைத்தவனே கேளாய்
தனமதா என்று கூலிதனில் வருமட்டாக
துணையான உனது தேவிதோகை நல்லாளை நீயும்
இணையாக யீடுவைத்து இவிடம் விட்டேகுவாயே

ஒப்பிலாமதி சொல் கொச்சகம்

மானிலத்தி லெனைநேச வதுவைசெய்த நாயகனே
ஏனுமக்கு இவனிடத்தி லித்தயரம் படுவானேன்
தனமுற்ற வஞ்ஞான இழிமதியோனிவனிடத்தில்
நானிருப்பேன் நீர்போங்கானை நாயகனார் காவலுண்டாம்

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்

காவலுண்டா மெனவுரைத்த கருநரிய மனைவியரே
ஆவலுடன் பலபவுசும் ஆண்டிருந்தோ மல்லாமல்
மேவுமைந்தர்தனை யிழந்து மெல்லியரே நான் துணிந்து
பூவுலகிலுன்னை விட்டு போகத்தாலோ யாதே

ஒப்பிலாமதி சொல் தரு இ-ம் ஆகிரி ஜம்பைதாளம்

எம்மட்டும் புவிதனிலே எனைமணஞ்செய்திட்டகாதலனே
தாழ்வுபெறவே இவன் காவலிலே தானிருப்பேன் நீர் போமையா

மேற்படி இஸ்தாக்கியார் தரு

போமென்றுரைத்ததை பொல்லா புலையனிடத்திலுனை நானிருத்தி
ஓமென்றெழுந்து வழிபோவதற்கு உள்ளமெல்லா முருகுதையோ

மேற்படி ஒப்பிலாமதி சொல் தரு

ஐயமுறநீர் வேண்டாமாதே ஆதிதேவ நாதர் நமக்கு
செய்ததெல்லா நலமென்றெண்ணி சென்றிடும் விரோதமின்றியே

மேற்படி இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு

னோசமினியில் போமென்றுரைத்த ஒண்ணுதலே உனைநான் பிரிந்
தானிப்பி லேகமனதில் சஞ்சலங்கள் மிகவுண்டாமே

மேற்படி ஒப்பிலாமதி சொல் தரு

உண்டென்றுரைத்த எனதுடலனே உலகில்சமஸ்தமுமய மெல்லாம்
நண் டிருந்த வஞ்சநெஞ்சன கைப்பொருள் வாங்காமலிவன்

மேற்ப்படி இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு

கைப்பொருள் மெய்யிடத்திலில்லை கனத்த பெரியோரிடத்தில் கிதிகள்
மெய்ப்புடனே போய் தொழுதுசெய்து வேண்டியுனை நான் மீளவரு
வேனை.

மேற்படி ஒப்பிலாமதி சொல் தரு

மீளவாராதிருந்தா லென்ன மிடிமையாக வாழ்ந்தாலென்ன
நானையிருப்போம் தன்னை ராப்பதுமக்கு கடன் காதலனே

இஸ்தாக்கியார் ஒப்பிலாமதிக்குச் சொல் விருத்தம்

காப்பதற்குக்கடனென்று அபாத்தாலேசுழலுமெந்தன் மனைவியரே
கருத்தாய் கேளாய்—மூர்க்கமுடன் ரோமைநகர் தனிலே நாமும்மே
ன்மையுடன் பாலகரு மிகவே வாழ்ந்தோம—ஏர்க்குயர்ந்த வலவப
தன சித்தமோதான் இட்டகள்வந்து சம்பவித்தா லென்ன செய்
வோம்—பாரதனிலே தவம்புரிந்து தேவபக்தி பழுதணுகா பரம்பர
தம் பணிகுவாயே—

ஒப்பிலாமதி சொல் கொச்சகம்

பழுதணுகா தென்தவத்தால பாருலகில் வீன்ற பெற்றன்
செழுமலர் பூங்காவனமே தேனே யென் றிரவியே
எழுதரிய ஆதிபரன் இன்ன நமக்கு தவிசெய்வார்
அழுதபய மிடவேண்டாம் ஐயருடன் செல்வீரே

பெரிய பிள்ளை ஒவ்வீஸன் சொல் தரு இ-ம் கண்ட ஆதிதாளம்

அன்னையரே அன்னையரே யெங்களை ஆதரித்த அன்னையரே
பொன்னு நவமணிகள் முத்தும் அள்ளி பொங்குமுடனவாழ்ந்திரு
ருந்தோம்,

ஒப்பிலாமதி

வாழ்ந்திருந்தோ மெனவுரைத்த என்தன் மைந்தர்களே என்ன
செய்வோம், சூழ்ந்தயிது லோகமதில் பரன் சோதனைகளென்றறிவீர்

கப்பீஸன்

என்றறிவீரெனவுரைத்த யென்தன் இனிமையுள்ள தாயாரே
மன்னுலகிலுனைப்பிரிந்துபோக மனதுதுக்கமோ துதம்மா

ஒப்பிலாமதி

மனதுதமொறுதென்று சொன்ன மைந்தர்களேமாமரியாள்
தனதருளை நெஞ்சில்வைத்து உங்கள் தந்தையுடன்செல்வீரே

ஒவ்விலன்

தந்தையுடன்செல்லுமென்று சொன்னதாயேயென்னுதரவே
இந்தரையிலுமைபிரிந்துபோக என்னமனங்கூடுமம்மா

ஒப்பிலாமதி

எனமனங்கூடுமென்று சொன்ன எந்தனிருபாலகரே
மின்னுமல்முழங்காமல் பூமில்விழ்ந்த இடிபோலாச்சே

சப்பிலன்

ஆச்சதெனவேயுரைத்த யெனதன்னையரே இவன்மறுப்பில்
தாட்டியுடனுமையிறுத்தி போக சஞ்சலங்களாகுதம்மா

ஒப்பிலாமதி

ஆகுமெனவேயுரைத்த யெனதன்புடையபாலகரே
வாகுடையஆதிபரன் தன்னை மறவாமலிருப்பீரப்பா

ஒவ்விலன்

ஆதியருள்தன்னை நதித்து இந்த அஞ்ஞானன்தன்மறுப்பில்
பேதகங்களணுகாமல தவப் பிலத்துடனிருப்போம்மா

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம

தவபலத்தோடிருக்க சாத்தியகதபரோகன்
புவக்கொடுமைகள்செய்தேனு பாலனைபபிரியலானேன்
நவம்புரிந்திட்ட சேசுநாயகருதவிசெய்வார்
அவமதுசெய்யாதுங்களையர்பின் கடக்திடீரே

பிள்ளைகளிருவருஞ்சொல் விருத்தம்.

ஐயரோட ஐப்புகின்ற அன்னையேதனித்துநீயும்
வெய்யவேமறுப்பிருந்தால் மீண்டுன்மக்காண்பதெப்போ
கையினிலெடுத்தளம்மை காத்தவன்னையடே வுன்னை
வையகத்தினில்பிரிந்து மறுபடிக்காண்பதெப்போ

ஒப்பிலாமதி பிள்ளைகளுக்குச்சொல் விருத்தம

செம்பலமென்செப்பேனு குழந்தைகளுமைமகிழ்ந்து
[illegible]

அடர்ந்திமேறுப்பிருக்க ஆதியோன்செயலோகானேன்
கடந்துமைபிரியநெஞ்சங் கலங்குதஎன்செய்வேனே.

ஒப்பிலாமதி சொல் தரு இ-ம்-சஹாஞ-ஆதிதாளம்.

என்துணைவாஎன்கணவா என்றலைவாஎன்னசெய்வேன்
வம்பனுமாக்கனால வந்தவினைக்கேதுசெய்வேன்

மேற்படி இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு

செய்யவகையென்னவென்றால் தேன்மொழியேயென்தேவியரே
ஐயமில்லாதனியேலே அன்றுபான்காக்கிலையோ

ஒப்பிலாமதிசெல் தரு

புகழ்பெரியரோமைதனில் பொக்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தோம்
சகலபொருளும்படைத்த தற்பரனுர்சோதனையோ

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு

சோதனையால்யோயீசை அடர்ந்தஇசரேல்சனத்தை
வாதினைசெய்பார்வோனால் வந்தசிறைமீட்கிலையோ

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு

என்னபலசோதனைகள் இடர்பிடிகள்வந்தாலும்
கன்னிமரியன்னைதனைக் கருதநினைவுமென்காதலனே

இஸ்தாக்கியார்சொல தரு

கருத்திலயாதிருப்பேன் காதலியோர்காட்சியைக்கேள்
விரத்தமுனியோனுவை மீன்வயற்றில்காத்திலையோ

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு

பதறுதெந்தனதேகமெல்லாம் பாதகனென்னசெய்யேன்
புதல்வரிருபேர்களுடன் புண்ணியரேசென்றிடுவீர்

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்

செல்லுமென்றுரைத்தயெந்தன் தேவியேஅகயொரன்
அல்லிருளகன்றிடாத அரசன்சொற்படிக்கிப்போது
வல்லவன்மறுப்பில் நீயமனம் பொறுத்திருப்பாயமாதே
செல்வரும்யானுமாக சென்றுயான்வருகின்றேனே.

இஸ்தாக்கியார்சொல் கொச்சகம்.

அன்னைமரியாளீன்ற ஆதிபிதாதன்சுதனே
இன்னிலத்திலேமனுவா இடையர்குடியில்பிறந்த

உன்னுடைய ஆலயத்தில் உரிமைமணமே முடித்த
பிணையில்லாதேவியரை பிரித்திடவுமாமோ வேனோ

பொது விருத்தம்.

எந்தையாம்பரமசோதி யிருபசம்பணிக்திஸ்தாக்கி
மைந்தருமனைவியோடு மரக்கலந்தன்னிலேறி
வந்தபின் கூலிக்காக மனைவியையீடாய்வைத்து
சிந்தைமாதுபாதகோடு சேயர்களுடன் சென்றானே

இஸ்தாக்கியார்சொல் பாணி இ-ம்-சயிந்தவி- ஆதிதாளம்

கலைமானின்கோட்டில்வந்துங் காட்சிதந்தகாரணனே
குலைபாதகம்புரியுங் கொடும்பாவித்தனனிடத்தில்
நலமானதேவியரை நானிருத்திவந்தேனே

தரு

பாலகர்களிதையே மனங்குன்றியே பஞ்சபாதகன் றன்னிடமாகவே
ஓலமிட்டலறி அழுவாளென்தன் உளமகிழ் மாது எனது இளைந்தி
விக்கோது

மேற்படி பெரியபிள்ளை பாணிசிந்து

அழுவாளெனவே மனதுருகி அங்கமெய்யுந்தந்தையரே
பழிபாதகன் றன்மறுப்பில்வைத்து பாதைநடக்கமனம்வருமோ
தழுவிமெங்களைவளர்த்த தாயார்மனதுமிகவுருகி

தரு

தாழ்வதாகசவிக் தழுதேங்கியே சஞ்சலமிகவாகி நடுங்கியே
பாழுமிலோனிடத்திலிருந்து பின்பதறிநின்றனளோ அன்னையரும்
கத்திநின்றனளோ

மேற்படி இஸ்தாக்கியார்சொல் பாணி

மன்னவர்குலத்துதித்த மாதர்க்கரசிமாமரியே
கன்னல்மொழியாளென்று காரிழையென்றேவியரும்
கின்னமுறமாக்கயன்செய் யிடாதிறுமேயுருகி

தரு

அன்னமென்னுமடமயிலாளொக்கன் ஆபிழையுமொக்கமக்கமாசவே
இன்னிலத்தினிலமைந்தர்களை யினைந்தேங்கிநின்றனளோ
மிக துயர்தாக்கிநின்றனளோ

மேற்படி இளையபிள்ளைசொல் பாணி சிந்து

தயங்கி மனதுதமோதி தனைவிட்டமெழுகதுபோல்
மயங்கியிருக்கிறதயில்லைவைதுலகதொங்கொடியவலைப்பட்டு
பயந்தேஅழுது அன்னையரும் பதிதன்மறுப்பில் மனதுவாடி

தரு

தியங்கியேயிருமுகமும்வெருகியேசெப்பொனுந்தியாத்திலமுந்
தியேமயங்கியேமணாளனின்பிரு பிரண்டவள் வாடிநின்றனளோ
இருகண்ணீரோடிநின்றனளோ

மேற்படி ஸ்தாக்கியார்சொல் பாணி

சாந்தமரிபாலகனுதாரணியில்வந்துதித்து
அந்தமனைப்பக்தவிலே அற்புதஞ்செய்தாண்டவனே
இந்தவையிலயான்மணந்த என்னுடையதேவியரும்

தரு

சிந்தையாகமரக்கயன்செய்கின்ற சிறைதனிலமனதயராமலே
அந்தவேளையுமதருள்செய்திடும் ஆதிகாரணனேசருவசந்
சோதிபூரணனே

மேற்படி பெரியபிள்ளை சொல பாணி

வஞ்சநெஞ்சகன் வெருண்டு வாதைக்கிலேசமிகவருந்தி
நெஞ்சிவெருவாய் மனுகேட்டு கேளாதவனு வாதுசெய்து
கொஞ்சிவளர்த்த அன்னையரை குறித்தே மறித்தான் படுபாவி

தரு

தஞ்சமென்றோர்க்கருள்புரிதந்தையே தாரணியினில் தவஞ்செய்து
பெற்றவள், வஞ்சகனிடாலேமதிமுகம் வாடிநின்றனளோ காதலிக்
குத் தேடிநின்றனளோ

இஸ்தாக்கியார்சொல் பாணி சிந்து

ஏசசேருவேல்வரனே எவ்வுயிர்க்குங்காரணனே
பாகமுடனையாளின்றபாலர் பசியாலேமெலிந்து
சோகமுந்னனைதிறல் துயரமிகவே யாருமிந்தன்

தரு

தேகம்வெந்தனலாகு தென்செய்குவேன் தேவனேயுமதாசீர் தந்தாளு
வீர், ஆம் கொக்கயாமலே காத்தருள் அம்பரப் பொருளே சருவ
நிறைந்தாக்கடலே

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்

வானசேனைகள் துதிக்க மகிமையருளினிலே வந்த
ஞானநாயகனே உந்தன் நல்லடிதனையே நாடும்
மானமுள்ளாளென் தேவி மனதபாரிருக்க
தானவா அவளுக்குந்தன் தயவதுபுரிகுவீரே

இடையர்கள் தோற்றம் விருத்தம்

அச்சமதான காட்டில் ஆடுமேய்த்திடுமக்காளில்
மிச்சமாய்ப்புருவையெல்லாம் விரைந்துமேச்சலுக்குமீதி
தக்கதோர்பசுக்களோடு தருநிழலணைத்திடச்செல்ல
இச்சையின்படியேதேடி இடையர்கள்வருகின்றாரே

தரு சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்

கோனர்கள்வந்தாரே வனத்தைநாடி கோனர்கள்வந்தாரே
கானகத்தனில் வெகுகாலமாதிரிந்து நீ
தான்வாடிடாதுகளானதைக்கண்ணாய் மேய்க்கும் கோனர்
காய்செற்றிமிகப்பூசியே அரிகோவிந்தா நாராயணவென்பேசியே
தாயேயுனைத்தான் சென்றுசாயும் புருவைக்கண்டு
பூமிதனிலேயண்டு புழுத்தி மிகவேகொண்டு கோனர்
கம்பளித்தடியுடனே ஆடுமாடுகள் காப்பாற்றிவர்க்குக்கடனே
தம்பிரானே நீயெங்கள் தனக்கு துணைதானென்று
வெம்பிமொழிகள்பேசி விரைந்து சென்று கோன
உளமிக கலங்கிநின்று ஆடுகள்போனவுடனேவே மெலிந்து
கள்வர்பிடிக்குமோசங்கண்டு கொண்டோமென்று
அவைத்தும் அதட்டி அந்தகானகத்தனிற்சென்று கோன

குடியானவன தோற்றம் விருத்தம்

மாதவமுடனேகாயம் வரும்புயல் நிறைமிகுதியம்
மேதினிதனில்வெள்ளாமை விளைசெழித்திடவென்றேதான்
காதிலிருக்கத்தன்பூண்டு கைத்தகோமணமுமேத்தி
ஓதுதற்கரியமாட்டு ஓட்டிக்கொண்டுகுடிகள்வந்தார்

தரு-இ-ம்-சாரங்கம் ஆதிதாளம்

குடிகளிதோவந்தாரே பயிர்கள் செய்யுங்
குடிகளிதோவந்தாரே
அடவிதனைத்திருப்பி அரியபயிர் திருத்தித்
திடமாமானிய வரிசீராகவே பொருத்தித் குடிக
ஆடுமாடுகள் பயிரையழிக்குமென்று
அடித்துச்சொல்லியே துரத்தி
காடியவ்விடம்வந்து ஏராலுக்காவலிருந்து
நீடியவிளைவு நிதானித்தவைப்பிந்து குடிக
காவிக்கோமணத்தொடு வல்லவட்டுடன்
கையிற்கலப்பையெடுத்து
கூலியதட்டிவேலை கூலியாளைவினவி
சாலிக்கொல்லியாகாமல் தம்பிரானைவினவி குடிக
மாதவரியுங்கழித்து ஆடுமைகூலி
வரலி வலையையழித்து
சேதமணுகிடாமல் செந்நெல்விளைவுகளை
செய்யுந்தொழிலிவெல்லாரு ஜென்மம்கொட்டாத குடிக

குடியானவன்சொல் விருத்தம்

ஆடாரெல்லாகாட்டி வரும்பயிர்தனையெல்லா
விருடனுட்டையிட்டு மேய்க்கின்றகோனனேகேள்
ஊரினிலாறுபோர்கான உனதுபல்லதனைத்தட்டி
பாரினிலெழுமீவன் சத்தம் பயப்படேனாதிந்திடாயே

இடையன் விருத்தம்

அரிகரியுமாறுக்கொல்லே அறிலேயென்றுவெந்து
ஒருபயிர்களையுமங்கே உனவுகள்செய்யவில்லை
எனிவெருதரிமாக பேதடாபேசுகின்றாய்
உனதுபல்லதனைத்தட்டி யோட்டுவேனானைவிட்டே

முத்தபிள்ளை விருத்தம்

ஆனைப்பிறேனனை அன்புடனீன்றெடுத்த
மாதயவுடனத்தாயை மாக்கலனிடத்தில்விட்டோம்

திருளவனத்திலகோங்கள் இரிந்ததால்கால்கள்வீங்கி
மாதுயர்ப்பசியாலிப்போ வழிநடப்பதற்காகாதே

இளையபிள்ளை விருத்தம்

மங்கையென்னுடையத்தாயே மாக்கலனிடத்திலீடாய்
இங்கிதமறவிட்டு யித்தூரம்வந்ததாலே
பங்கமாயெனக்கெப்போது பசிக்குதுநடக்கமாட்டேன்
எங்களையின்றஐயா யெனையெடுத்துக்கொள்வீர

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்

நூரக்தான்கடந்துவந்தீர் தோன்றலேபசியையாற்ற
ஆரிந்தவனத்தில்நம்மை அறிந்தனுசரிப்பாரில்லை
பாருங்கள்மனையுமூறும் பதிகளுந்தெரியுமங்கே
வாருங்கள்போவோமென்றன் மைந்தரேமயங்கவேண்டாம்

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு இ-ம் மாஞ்சி ஆதிதாளம்

இந்தகாயிலென்னசெய்வேன்
என்னுடைய தேவியனாாள்தான் பொல்லா
சனவிட்டாவலிலே எங்களைத்துபாதகனு மாவேன்

மூத்தபிள்ளைச்சொல் தரு

இ-ம்-தரு சாரங்கம் ஆதிதாளம்

ஆனதென்ன தந்தையரே ஆதிபரன்செய்த வினையோதான்
ஆனையிலன்னையாரை அந்தரத்தில விட்டுவந்தோமையா

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு

அந்தரத்தில்வந்த மைந்தா ஆனவர் பசித்துயராமாக
ஆபத்துடனேபழுது தேரபமுற்றுவாடுகிறானையோ

இளையப்பிள்ளை சொல் தரு

வாதெனவேயுரைத்த மதியுடையதந்தையரே கேளாய்
மாதாவைமரப்பில்வைத்து வழிநடக்க மனம்வருவதேது

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு

ஏதுசெய்வேன் மானிநிகள் பற்பலபொருட்களிழந்தோமே
இச்சையுடன் மனைவியை என்னினிமேற் காண்பதறியேனே

மூத்தபிள்ளைசொல் தரு

என்றுவரக்காண்பதென எங்குகின்றதந்தையரே கேளீர் இந்த
இருவிலத்திலெங்க ளன்னை வருமையுற்று மாதுயரமானுள்

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு

மாதுயரமாகயிருமைந்தரையுந் தாலிடகதியேதான் இப்போ
வாரபெருதோடு புலை வாவியெதிராக வருதையோ

இளையப்பிள்ளைசொல் தரு

வாவியெதிரகவந்துமயிப்பதற்குயென்னசெய்வோமையா எங்கள்
வயிறுபசியால்மிகுந்து மயங்கியேயுடல் நடுங்குதையோ

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்

எவ்வுயிரும்படைத்த யேகாதிநாயகனே
மைவிழியாளையிழந்து வரும்வழியிலேவாவி
தவ்விமயிப்பதற்கு தானிறங்கிகரத்தருளும்
இவ்வழியிலேயெனக்கு இன்னதுயர்வய்த்ததுவே

இதுவுமது

அறிவுறப்பிறந்தமூத்த வப்பனே ஆற்றைநீந்தி
நெறியதுயிலைக்கொண்டேகி சேர்த்துவக்கரையில்விட்டு
மறுபடியுனைக்கொண்டேக வருகிறேன்பயப்படாதே
உறுதிகொண்டிங்கேயில்லும் வுடனேயான்வருகுவேனே

மூத்தப்பிள்ளை சொல் விருத்தம்

ஐயரேநீருமெந்த னருமைத்தம்பியைக்கொண்டேகி
துய்யரேகாரற்றைத்தாண்டிச் சுருக்கினில்வருவேனென்றீர்
மெய்யதாயெனக்குநெஞ்சில் மிடுக்கமாயிருப்பதாலே
செய்யவோர்கொடிக்குட்சென்று சீக்கிரம்வருகுவீரே

இஸ்தாக்கியார்சொல் தேவாரம்

வரகமொடுசீ வசெத்துப் பொருட்கள்யாவும்
வருத்தநித்யவாதிபிதா வருள்பெற்றோனே
தேகமுற்றுஞ்செங்குருதிச் சொரிந்துக்காவில்
திரளாய்ப்போலேபாடகின்று செபஞ்செய்தோனே

தரு இம் பூபாளம்

ஆகமே மெலிவாகினேன் ஆறு அழுமோ சேறு தாழுமோ
வாருதேவர்க்கன் மைந்தனே யிவ்வேவருமே தோன்றிடுமே

தேவாரம்

தோள்சுளிநமிறுவைதனை சுமந்திட்டோனே
கூருக்கிலந்தபூதரினால் நடத்தினேனே
நீளமுளச்செருசெலயின் தெருவினேனே
நெடுவெகுநாசோடைமை புறக்காட்சித்தானே

காலேவெளந்தன் காலேயே கழுத்தை கட்டிக்கொ சற்றே வெட்டிக்கொ
ஏழையே காரிவ் வேளையே ஆறு இழுக்குதே பாறைவழுக்குதே

தேவாரம்

வழுக்கிவிழுந்தேயெனை இரட்சித்திட்டோனே
வானவனே மரக்கழுவில் வதையுண்டோனே
இழுக்குபுனல்நதிகடந்து கரைசேர்ப்போனே
எளியாளக்கலையிடம் வந்திரங்கினேனே

இரங்கினேன் மடிவிறங்கினேன் கரையேற்றவா துறைதாரவே
தயஞ்செய்மகனே தியங்கிறுப் ஆறுதப்படி இதற்கெப்படி

தேவாரம்

எப்படியுமெங்களைத்தான் கரையிற்சேர்க்க
இரக்கமதுபுரியுமெங்க ளேசுநாதா
செப்பமுடனுமதுத் திருப்பாதத்தை
தினமுமறவாதிருக்கத் திறஞ்செய்வீரே

அப்பனே எனதப்பனே அலை அதறுதேகுலைப்பதறுதே
செப்பனேபாலர்க்கெப்படிபள்ளமவேறுமையோமறுஆண்டே

இஸ்ராக்கியார் சொல் விருத்தம்

எந்தையாம்பரமநாதனிறக்க மித்தரையில்வந்தோம்
சிந்தையேமகிழ்வாயாறும் திரும்பியக்கரையேசேர்ந்து
சந்தேகமிலலாத்தன தமையனை யெடுத்துவாரேன்
இந்தஆற்றருகிலே இருமென இளைப்பாறே

இளையபிள்ளை சொல் விருத்தம்

சகலமும்படைத்தவாதி தனதருள்மிகப்பெற்றோங்கும்
புலகுருத்தரனேயும் பொன்னடி சரணம் போற்றி

கருமென தருமையானத் தமையனை யெடுத்துக்கொண்டு
அகமகிழ்வாகவாரும் அவையெடுக்குனென்றானே

இஸ்ராக்கியார் சொல் கழிநெடில்

திருவருளைபுரியுமருமைநடசனனே செங்கதிரொளிவின்மிகமேலோர்
திகழுநாமல்லோவிசைநட்டுநீ தெளிவுதற்பனையளிக்கோனே
அரிவையைப்பிரிந்துவரும் வழிதனிலே அடியுடனுமைவதநிறுன்
அன்புளவெனதுபாலனைக் கனாயில் ஆதரிக்குள்புரிஜபர
கருதியப்பகுதிர்பெருகியேவருமுன் சமுடன்மூதப்பாவனை
தணிக்குயாலெடுத்து இக்கரைவருக அவனையேய்புமேக்கரவிளை
உறுதியாயுனதுவடியவர்க்கிறங்கி உதவிசெய்யாதிகாரனே
ஒப்பிலாநிரித்தியதற்பாபொருளே உனதடைக்கலமெனியானாய்

பொது விருத்தம்

அனதோர்மைந்தன் றன்னை யகனாதனிலேவைத்து
வானமாய்பாதியாற்றில் வருகிறபோதுநாய்
தாவெனுமகவுமுதந்த் தமையனைகவெவ்வாறு
னனமாயெடுத்துச்செல்ல ஓடியதன்றுதானே

மூதப்பிள்ளை சொல் விருத்தம் தேவாரம்

வாவியனகரைதெலன்னை கந்தமித்திடுவெனறும்
மேவியயெனைதான்றப்பி விரைந்தெடுத்தோடுவாயே
பாவிநெனென்னசெய்வேன் பருந்தோர்திறவைதன்னை
தாவியெடுத்ததேக தற்பாவென்னைக்காப்பாயே

குடியானவன் சொல் விருத்தம்

நன்னிலோர்மதலைத்தன்னை நனிவுறகவொய்தானும்
பண்ணியவுணவுகொள்ள பார்த்துமுன்பறித்துக்கொண்டேன
கண்ணிலாகுருடனுக்குக் கண்கிடைத்ததுபோலாச்சே
எண்ணிலாசெல்வத்தோடேஇதனையான்வளர்த்திடுவேன்

இளையபிள்ளை சொல் விருத்தம் தேவாரம்

சாற்றரியத்தனைக்கவோயெனைத்தானவந்துத்
தாவெடுத்துப்போகுதேயாசருவையிலா
ஏற்றரியத்தக்கரைபனை எப்போகாண்பேன்
என்னுடைய தேகமெல்லாம் வெயர்குந்தயோ

ஆற்றநில்லின்றலறி யபையமிட்டேனே
ஆருதவியானறியே னமலச்சோதி
தேற்றுதலாளன்னுடையத் தந்தைகேட்டால்
செவனுடனிருப்பாரோ சேசுநாதா

இடையன் சொல விருத்தம்

ஐயையோசிறியபால னைதயிருள்வனத்தில்வாழும்
வெய்யதோர்க்கவெவாய்வந்தே விரைந்தெதெதோடுதிங்கே
கையின்வானதிறல்குத்தி கடுகியேகவொயதன்னை
தொய்யவேதாத்தியானுஞ் சுறுக்கினிப்பதித்துக்கொள்வேன்

இதுவுமது

பரித்தபாலகனுக்கேதான் பற்பட்டகாயமெல்லாம்
திருத்தமாய்மருந்துசெய்து சீக்கிரமாற்றிக்கொள்வேன்
வெருத்தவரினிவந்தாலு மீண்டும்பொன் கொடுப்பதில்லை
கருக்கினிக்கானதன் பெற்றனுந்தன்னைப்போல்தேற்றுவேனே

இஸ்தாக்கியார் சொல் தாழிசை

நந்தபாவமுறுந்தொத்தமின கொடு பாவியாகினேனிப்பாரிலே
பாறாவனைகாவிலோரமிருகம் பாய்ந்தெதெந்துசெலகிறியோ
அந்தோபெண்மன்னுமாகமே மெவிவாய்ப்பந்தாவைமிதிலே
ஆவல்கூடபுதல்வாதாமேடைத்து ஆறறுகில்வந்தாவதோ
சந்தமாகடலிந்தரும்புவியில சானுமேகவெந்தாகினேன்
நவிலொறுவழுறுமைந்தனை வழித்து வைக்குதாவிருக்கிறியோ
சந்தமாதரிரைமத்தின்கொண்டு தஞ்சமானருத்தவைத்தனை
தரையின்மிதுவெருமிரியமோடுபெற்றதாயானவனுக்கென்சொல்வேன்

இஸ்தாக்கியார் சொக்சசம்

மிக்கபரன்தன்னையன்ற வேந்தர்குலமாமரியே
அக்கரையிலவிட்டுவந்த அன்பனின்னையோன்றன்னையே
இக்கணமேபாவடியே லேவெங்குபார்ப்பதற்கு
முக்கியமெனக்குவந்து முன்னுதவிச்செய்வீரே

இஸ்தாக்கியார் விருத்தம்

ஐயையோவென்னசெய்வேன் அறிவிலாபாவியானேன்
துய்யனோசீதாண்டெய்த சோதனைசீதுவோ ஐயா

கையிலிலவளர்த்தவெந்தன் கண்மணிகளைக்காணாமல்
வெய்யகானகத்தில்நெஞ்சம் மெலிந்துநான்தவிக்கின்றேனே

இஸ்தாக்கியார் தருசாதனமக்கிரிவைசுரிபுடைதாளம்

என்னசெய்வேன் யென்பானே யென்பாவேயென்று
இளையமகன் அழுதலறி வழிதவறி யேகினதோயேகினதோ
கன்னல்மொழியுடையமகன் புடையமகனகதறி
கலங்கிமிக மலங்கிவந்து கலந்தனிலே விழுந்ததுவோ விழுந்தது
கானகத்தில்வாழ்மிருகம் வாழ்மிருகம் கனத்த
காலடிகள்போலவேதான் பாலனிடத்தோணுதையோ தோணுதையோ
ஈனமுள்ளகரடிபுலி கரடிபுலியெடுத்து
ஏகியதுபோகும்வழியேகனேயான் அறியேனையோ அறியேனையோ
வெஞ்சினமாமிருகம்வந்து மிருகம்வந்துகடித்து
விதறியுடல்பதறிடவே கதறவெடுத்தேகினதோஏகினதோ
மைந்தர்மெய்யில் காயமுண்டோ காயமுண்டோ அதனுல்
மயங்கிமிகதியங்கிடவே பயங்கள்மிகவாகினதோவாகினதோ
எங்கேயென்றுதேடுவேனுன் தேடுவேனுன் இந்த
இருள்வனத்தில்பெருநரிகள் கரடிபுலிமிகுதியுண்டோமிகுதியுண்டோ
அங்கமெல்லாம்பதறுதையோ பதறுதையோ எனது
ஆவிகுன்றிதாவினிலே பாவியுநானானாகினேனே ஆகினேனே
மூத்தமகவானதையும் ஆனதையுங் கடுவாய்
மூர்க்கமுடன்வாய்க்கினிதாம் தூக்கியேதான் போனதுவோ போனது
ஏற்றரியயிளையமகன் யிளையமகன் தன்னை
ஏவ்விதமாய்கவ்வியெடுத் திவ்வழியேயேகினதோ ஏகினதோ
பாலரிருபேர்களையும் போகளையும்தாயும்பதற
பறிகொடுத்துஅறிவிழந்து வறியவனுய்போனேனையோயோனே
தாலமதில்யாரொருவன் யாரொருவன்தவிக்க
தனிமையுடன்மனைவிமைந்தர்தன்னையிழந்த பாவியுநான்பாவியுநான்
மாக்கலத்தின்திசையளந்தோ திசையளந்தோன்மறுப்பில்
மனைவியரும்மனதுகொந்து நினையிகவாடுவளோ வாடுவளோ

இரக்ஷகனேயெனது வாவெனது பிரிய
செல்வர்களேவல்வினைகள் பல்படவேவதைத்ததுவோ வதைத்ததுவோ

காடிழந்துவறுமையுடன வறுமையுடன் கடந்து
காட்டமுடன்காட்டில்வந்துவாட்டமுற விதியிதுவோ விதியிது மறவே

தேவேவகைளதுவரினும் எதுவரினும் யேசு
திரிஸ்துவெனுந்திரித்துவனே கருத்திலிலேயான்மறவேன்யான்

உ-வது அலகைதோற்றம் விருத்தம

இடர்புரியுங்கொடுமிருகங் கவேசரபோனும்
இஸ்தாக்கினைமைந்தரை வந்தொடுத்துப்போக
கடவிடையில்நின்றழுதுக்காரையிலேறி
கைமுகத்திலிலறைந்துக்கண்ணீரோட
தடவரையிலிருந்து பெருமூர்ச்சையாகி
தாங்கரியசவிப்புடனேதயங்கும்போது
உடனுலகமலகைவெனுமூவர்க்கூடி
ஒவ்வொன்றாய் புத்திசொல்ல ஒருமித்தாரே

அலகை இஸ்தாக்கியாருக்குச்சொல் தரு

ஏதுகாண் வெகுதூரம்நீவந்தது
எந்தனுக்கோதுமையா

ஜாதியுறவை விட்டு தவசுப் பெரிதென்றெண்ணி
மாதயவுடன்பெற்ற வரிசையதுவுங்குன்னி ஏது

மாதுமைந்தர்முகத்தில் மகிழ்ந்துநீ விழிக்காமல்
மன்னனிடமிருந்து வாழ்நாளைக் கழிக்காமல்
ஓதுமருசுவைகளுண்டுநீ செழிக்காமல்
ஊர்விட்டுபுறப்பட்டு ஒண்டியாய் தனிப்பட்டு ஏது

காட்டிலதிக செல்வ காணியத்தி லிருந்து
கடக்கப்பலனில்லாமல் கடுக்கி மேனி மனைந்து
ஓட்டிவிருந்து தின்னுமூனுத்தர்பெரிலே மலைந்து
உண்பதற்கில்லாமல் ஒட்டியுட லுலர்ந்து ஏது

மாதுமைந்தர்களையும் வனத்திடையிற் பிரிந்து
வரும்வழிதனிலுந்தன் மதிமுகமுங் குறைந்து

ஏதுவுன்து மனதிந்தவிதமாய் சோர்ந்து
இருவிலத்தனில் மெத்தவேழைபோலே மெலிந்து ஏது

வேறொருஅரசிசொல் விருத்தம்

மந்தாப்புயனேரோமை மன்னவனிடத்திலிதி
மந்திரியாயிருந்த மகிழ்ச்சியெல்லாமொழிந்து
மைந்தருமனைவிதன்னை வனத்திடைப்பிரிந்துஇங்கே
வந்தவாறென்னவுந்தன் வாய்திறந்துரைசெய்வாயே

வேறு பேய் சொல் தரு இ-ம் சாவேரி ஆதிதாளம்

மாதுயர்கொண்டுநீ பேதையர்போலிங்கே
வந்ததுயேதும்பிள்ளாய்

சோதிபரன்தனைத் தோத்திரஞ்செய்யப்போய்
சூதானமாயம் பெற்றுநீனைத்தோற்றுநீ மாதுயர்

சத்தியவேததைத பற்றினதாலித்
தரித்திர மூற்றதுவே பட
பக்தியொரு சந்தியுற்றதினுலிந்த
பாக்கியம் பெற்றதுவே

வத்திராபூஷண அத்தமெல்லாமிழந்
தித்தரையிலொரு பிதனேபோல நீ மாதுயர்

சாட்டினிலென்னை பணிந்திருந்தாலிந்த
காட்டங்கள் சேராதே இதை
கேட்டுமென் சொற்படியே நடந்தால் துன்ப
தேடுன் வாராதே
வாட்டமானக் காட்டில்வேட்டையானவேலை
தேட்டக்கலைமொழிகேட்டு மெலிந்து நீ மாதுயர்

கோதுபுதுமத மானதைபேற்றுக்
குழந்தைகளை பிறந்தாய் கொண்ட
மாதைமக்கயுங் காவல்லைத்து
மனதுமிக மெலிந்தாய் காண்
ஏதுக்கொன்றும் நீ கேட்பதில்லை தம்பி
ஏதுவை மாயில்லா சதலென துசாபிமாதுயர்

இஸ்தாக்கியார் அலகைக்கு சொல் கட்டளைக் கலித்துறை

நிலையாதவாழ்வைச் சதமெனவே சொலவிடு சலகை
அலையாதிருக்க மதியிலையோவென் றனுபுதையோ
கலிமானின்கோட்டிலெழுந்தே எனக்கனறுகாட்டித்திர்
மலையாதிருக்க வரமே யருட்செய் மரிச்சுதனே
வேகாமலவன்னியில் வெந்தே கிடக்கின்ற வேற்றலகை
ஆகாதிருக்க மதியிலையோ வென்று சத்தமிட்டு
போகாதேயென்று தடமரித்தே வெனைப்போட்டி செய்தான்
ஏகாதிபாயகனே தமியேனுக்கிரங்குவையே

இஸ்தாக்கியார் பேய்க்கு சொல் விருத்தம்

வானுமண்ணும் வரை திரையு முயிர்கள்யாவும்
வகுத்தபரன் சோதியுடனெதிர்த்துநீங்கள்
தேனுலகவாழ்விழந்து திறம்வேறுபி
நிராகில் வீழ்ந்திடுந் தீக்குள் பேய்காள்
பானுகிர்தெற்குவடக்காறுமென்
பரமகுருவேலவரை பணிவதல்லால்
ஈனுலையே வணங்குவேனோ பேய்காள்நீங்கள்
நம்செதிரில்லாமல் நடந்திடாயே

சம்மன்சுகள் தோற்றம் விருத்தம்

சிறப்பிழந்துவிஸ்தாக்கி மிடிமையாகிச்
சிறியமைந்தர் தனைநதியிற் கொடுத்துமீள
புறப்படவே கலகமுடனலகைச்சொன்ன
புத்தியைக் கேட்டைம்புலனும் புண்ணதாகி
இறப்பவர்போல் மனம்பொருமி அயர்ந்துவாடி
என்னுள்ளமிட்டே இருக்கும்போது
மறைத்திகழு மிஸ்தாக்கி மனைதைத்தேற்ற
வாலவயான நாதரிதோ வந்திட்டாரே

தரு பூரிகல்யாணி ரூபகதாளம்

சிங்கிய கொமதிற் பிரபு திகழுமவுலிகள் தனதினன்னவே
தாளிக்கிய வரிச வடிவுள்ள சம்மனசுகளும் தோன்றினர்

ஏழையோல் வந்தாகளின் மதினி
விருந்து தவியே யிஸ்தாக்கி மயங்கிட
எதமறநிடஞ் சொல்லவே பரன் தோன்றினர்
தூத ஆஞ்சுகள்

மனைவியுடன் மைந்தர் இழந்து புலம்பியே
மாதவனிடமதியை மயக்கிடும்
கனவிடுமம் பேயை ஓர்த்தி ஆறுதல் தோன்றினர்
கழறவானுசுகள்

அதிகதவமுள்ள ரோமைமாநகர்
அரசன் திராயானி னமைச்சன்றயாற
சதிரிலங்கவே தெளிவு சொல்லிட தோன்றினர்
சம்மனசுகளும்

சம்மனசுகள் சொல் விருத்தம்

அருமையுறு ரோமைமாநகரத் திராயான் வேந்தன்
ஆசுகிலை மந்திரியே அறிவுக்குன்றி
வரிமையுற்றோமென்று மனஞ்சலித்திடாதே
மைந்தர்மனைவியை நினைத்து மனஞ்சோராதே
கருதரியவா நிமிதா னாதர்காங்கள்
கனவாரத்தின் பிருந்தக்கனம்பெற்றோர்கள்
எரியிலுறு மலகைமொழிதனை நம்பாதே
இஸ்தாக்கியேயுனக்கு வியம்பினோமே

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்

நம்பாதேயென்றெனக்கு நவிலுகின்ற சம்மனசே
என்பாவந்தீர்க்கவந்த இறையவன்றன் சேனையரோ
அன்பாக உம்மைக்கண்டேன் அருந்துயரம் போக்கியினி
உன்பால்வருமளவு முகந்தருளிசெய்வீரே

சம்மனசுகள் சொல் அகவல்

உதவிசெய்வெனவே உரைத்தமந்திரியே விதமுடனுனக்காய் வேதனையு
ணும், ஆவதற்சொல்லி அலகையைநாத்த தேறுதலாகத் திறமுடன்
விடுத்தார், ஆனதால் நீயும் அமைதியிற்றிருப்பாய் வானோர்யாமினி மறை

திடவேண்டாம், காட்டைவிட்டே நீ கலமுடன் காட்டில் வேட்டை செய்வோம் பிரதத்தொகுக்கோமான், கோட்டையில்சேக குருசடையார் மை நாட்டினையாக நானிலத்திலின்பின், நன்னெறியுடனே ஞானன் கானகத்தின் உன்னரும் மன்னியான் உணர்வானரும், சால்வரும்வேதி காத்திசைதனிலே மேலைப்பணியும் வேதராயகனார், சோதனையாலே தோற்றுநீராம் ஆதிமையிழந்து அம்பலேவந்திர், வருந்வழியாய மதி த்திடமுங்கி அரிவையாலுமாய் ஆசோ மெலித்திர், கப்பலிலேறி கரையில்வந்திறங்கின செப்பமாய்க்கூலி செலுத்தவில்லாதால், இரக்க மில்லாமல் இடருடன்பேசும் பாக்கவனிடமாய் மனைவியைவிட்டாய், வைத்தெனியையதாய் மைந்தருவிரும் மெத்தவுந்தயாய மேவியே வருக, மற்றுமோராறு மறிநதிடவனத்தில் வரழ்ந்தேபார்த்து வனமது வலங்கி, ஆற்றுநீரினிலே மரியவனிலேய மூத்தவன்றனைப்பு முன்னதாய் வைத்து, இருவரையெடுக்கத் திரும்பிவருக பெருவனந்தனில்வாழ் பெரும்புலியோராய், மானிலமீதிருவைக்தனையெடுத்து போனதைக்க ண்டு புத்திமயங்கி, பாதையிழந்து பாதவிந்திடுவேபோ தாலமிதலைக தரித்துடனே, மாயமாய்வந்து மயக்கிடக்கண்டு அபலவன்தனார். கலக்கினியென்னேபோம், உன்னைவேபிட்ட வுடையவனார்த்தார் கண் வைத்தோடே வத்தவத்தோனே, உம்மினி மக்கு உபத்திரம்வரினும் இவையசிப இனிமறவாதே, அச்சமற்றிறழுக்கு வரியவெல்தாக்கு இட்சனங்கடமீ ண்தாக்கி மதிரிபோ.

இஸ்தாக்கியார் சம்மனசுக்குச் சொல் கொச்சகம்.

சுப்பெருவோன்றனையே மோசமுடிவில்லாமே
தப்பிதமாவென்னைமூத்து நானிலமெல்லாம்விட்டேனே
இப்பொழுதினிமேன் வந்தெனக்கினியவாறுதலாய்
செப்புமெழியாவென்று இச்சுதைதெரிவாவேனோ

சம்மனசுசொல் விருத்தம்

ஆட்சியாண்டிருக்குஞ்செல்வ மனதனையுமெடுத்துப்போட்டு
மாட்சிமைக்கஞ்சியுந்தன் மதியவன்றோமோகேன்
காட்சியாய்வெளிமையுடைமைந் தவநசெய்திருக்கையாலும்
காட்சிசேர்மோட்சவாசல் கனையதைக்காவையாமே

இதுவுமது

ஆவைபோசொஞ்சுகரோ வருந்தவமபுரிக்குநீயுஞ்
செய்யுந்தவத்தைநெல்லாஞ் செலவழித்திடலாகாது

பொய்யல்லவுயிரைநான்விட்டுப் போவேனேபோகமாட்டேன்
வையமீதென்றுதென்னி மயங்குதீர்மயங்கவேண்டாம

இஸ்தாக்கியார்சொல் கொச்சகம்

மயங்கிடாவென்றுரைத்த வானுஞ்செயேத்தனிரு
நயங்கள்தெரியாதேனன் தாரணிமேலேயடியேன்
பயங்களுதாரிற் பங்குடையோனாமல்
நயக்கருணைசெய்திடுவீர் வாளுமைக்கேதுயே

சம்மனசுசொல் கொச்சகம்

மின்னிலறுமன்னுவரும் விரிந்திருந்தாரகையும்
இன்னமறவேபடைத்த இப்பசருவேஸ்வரனை
தன்னமாகத்தினமு நாணுமறவாதிருப்பீர்
என்னரியமோட்சபதிக் கேகிவருவோமறிவீர்

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு இ-ம்-தரு- ஆதி- ஆதிதாளம்

ஆறலட்சணைருபா யாருமுனகாணேன் அன்பர்நாதா எனக்
காணுமினை சேர்ப்பவோ ஆகையினிமில் அன்பர்நாதா
தேறுதலாயென்று மாகமாடினேன் அன்பர்நாதா இந்த
தேசதுரவர்மென்னை சேர்த்தருசுப்பரோ அன்பர்நாதா
பாதக மாக்கவன் வாரைநயீதுத்தன் அன்பர்நாதா கொண்ட
பாரியாளையுமிரு பாலரையும்பிரிந்தேன் அன்பர்நாதா
வாரைசெய்யு மிருக்கவந்தெதிராருதே அன்பர்நாதா எந்தன்
மனது மிக்கலங்கிவழி தடுமாறினேன் அன்பர்நாதா
ஆலித்தருஞ் சோலையாலநெதிர்பபு தன்பர் நாதா எந்த
காலமெந்தனுக்குந்தன் கருணைசெய்திடுவீரோ அன்பர்
பாலரென்மனைவியும் வாரிப்பரிகொடுத்தே அன்பர்நாதா மெத்த
சாலமனத்துயரால் தக்கனித்தினேறேனே அன்பர்
இட்டிவயுவிக்கவோ மெதிர் சிறதே அன்பர் நாதா என்னை
இன்டாமல்காத்திடமித்தம்ஊவக்காண்டருள் அன்பர்நாதா என்னை
காட்டெருமைகள் கோட்டில்கண்டு திகைத்திட்டேன் அன்பர்நாதா
காத்தாட்சிப்பதுன் கருணை பிரக்குமே அன்பர்நாதா
கோட்டையுமிடிகனுக் கோபுரந்தோணுதே அன்பர்நாதா இந்த
காட்டி அன்னவனென்னை காட்சிப்பாரோ அன்பர்நாதா

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

பாவிநான்செய்தபொல்லா பாதகந்தானோ எந்தன்
தேவிபாலரையுநீங்கி திகைத்துநின்றலையலானேன்
தாவியானதும்மெஞ்சக் தனைவிடுமொருகதர்ச்சே
தேவநாயகனேஉந்தன் திருவருட்செய்குவீரே

இஸ்தாக்கியார்சொல் தரு இ-ம் பரசு ஆதிதாளம்

ஐயையோ என்னசெய்வே னடியேனும்
ஆதரவில் தவிக்குந் துயரால்
வையமீ தினி லேகுவே னென்னிட மாதுயர்தீரும்
ஏழைமுகம்பார்த்தருள் கூறும்
செய்யசோமைகைப் பதிவிட்டதும்
செல்வமைந்தர் மனைவியிழந்ததும்
வெய்யவிலெந்தன் றேகமனலதாய்
வேகுதென்னசெய்வேன் நினைவுவோருதென்னசெய்வேன்
கானகத்திற் காடி புலி சிங்கம்
கதறியே முனகுலோடி வருகுதையோ
ஞானதிகருணாகரனே வந்துன
நல்லருள் கூறும் அடியவன் வல்வினை தீரும்
விழிகளிரண்டும் சுழண்டுவருகுதே
வெகுதகைந்து மெலிந்துயராகுதே
எளியனுக்குதவி செய்திடவரு
வோனாயகனே துதித்திடும் தாசர்நாயகனே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

நடக்கவே வழுவில்லாமல் நடுக்குதேதேகமெல்லாம்
இடந்தனிலென்னையிங்கே சேர்த்துஆதரிப்பாரில்லை
இடக்குடையதாண்டி எஸ்துமாககரில்வந்தேன்
அடக்கமுற்றென்னையாளு மாதியேஅளவிலானே

வர்த்தகன் தோற்றம் விருத்தம்

தவிலான் பரமச்சோதி இறையவன் ரேகைதக்கன்றி
ஆதரவுடனே சென்று அடைந்திடு மெஸ்துார்நாட்டில்
தாரணிமிதினிலதுல தனக்குள்ளதோட்டங்காக்க
மாதவின்மிநேச வர்த்தகன் வருகின்றானே

தரு-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்-சாப்பு

வர்த்தகனிதோவந்தானே எஸ்துமாநகர்
வர்த்தகனிதோவந்தானே
நிதநிய ஜெபதபங்களைத் தினையுமே முடித்து
பத்தியக்கனைக்கு துகை முத்திரைபோலேபிடித்து வர்
சென்னியிற் பாகையும் புனைந்து பலப்பணிதி
உன்னிதமாகவே யணிந்து
செம்மெதுவுங் கதலியலா வுன்னதமாகவே யின்று
என்னிதமாகவே யணிந்து
செம்மெதுவங்கதலியலா வுன்னதமாகவே யின்று
பன்னரும் பலபயிர்க ளென்னையாயிருக்குதென்று வர்
சந்தனநுதலி விலங்க மார்பில்பதக்கம்
சந்திரன்போலவே துலங்க
இந்தரைதிலேமிமகிழ்ந்து வந்தடைந்தபேரை மன
சிந்தனையுறவினைக் குந் தந்தாமுடையக் கனை வர்
நாவலர்க்குதவி செய்பவன் சதையில்லாத
தாய்கனிமகிழ்ந்து வையவன்
கோவிலுக் குன்றுமன்றி மேவிய புகழ் வதித்த
பூவுலகிலே நிறை புக்தேவிபூசையில் மிகுத்த வர்

வர்த்தகன் சொல் வேறு தரு நாவேரி ஆதிதாளம்

இந்தவையோர்களை மகிழ்ந்துதழ்நீதானை
இன்றுக்கொடையேகொடுப்பே னென்னிடத்திலேதான்
வந்தடைந்தபேரை சந்தேகமில்லாமல்
வைத்துரட்சிக்கும் வல்லவர்த்தகனானே
ஆதினங்கள்பிதமாயன்னி யினைத்திடுவேன்
அற்பருமனங்கோணும் வன்னதானங்கொடுப்பேன்
மாகவளராக துதிமெனியவர்க்கு
மாணிதிகொடுக்கவல்ல வர்த்தகனும்நானே
சானக்கோபுரமுஞ் சாலையுமாளிகையும்
தானசமைத்திருக்கும் கொலேதனைவிடவாக
விருமாமனையாய் தைகதீதபோனை
வையகதிலேதடிவந்த வர்த்தகனும்நானே

வர்த்தகன் சொல் விருத்தம்.

கோடிபொன்கொடுத்தாலிந்த குவலயத்தனிலேயானுந்
தேடியகிலமைக்கெல்லாஞ் செய்தொழிற்கொருவரில்லை
நீடியதோட்டங்காத்து நிலப்பயிர்செய்வாருண்டோ
கூடியக்கூலியாவுங் கொடுத்துயாடைத்தாவேனே

இஸ்தாக்கியார் சொல் திபதை கண்ணிகள் இ·ம் தோடி ஆதிதாளம்

காவினுஞ் சொல்லுகிறாயே யெஸ்துமா
காட்டினிலுள்ளோரே இப்போது
நானுங்கட்டேவல் செய்வேனே னை
நடப்பியும் வேதியரே எனைத்தான்

ஆவலுறும் பெரியோரேயுலகினில்
ஆதரவற்றவனுன் என்னை

ஆண்டு அடிமைக்கொண்டாலுமதாழிய
மானதெல்லா முடிப்பேன் மெய்யாக்

வையகமீதினிலே உங்களுக்கு
வகைவகையாகவேதான் அரிய

வண்ணப்பணிவிடைச் செய்பவனிருவேன்.
வைத்தெனையாள்வீரே நீங்களும்

செய்ப்பிரானது உய்யும்படியே
சிறக்கவணியணியாய் வைத்து

இடமதாக வனுதினந்தண்ணீர்த்
தெளிக்கவும் வைவிடுவேன் தெளிவாய்

காரியமாக இவ்வூரிலிருக்கும்
கனக்கர் வணிகர்களே என்னை

கைகொண்டு வேலைக்கெடுத்தீர் வாங்கியே
காத்தாட்சிப்பீரே மனுவே

பாரினிலவதிபான் மனுவானதை
பாலருக்கோதிவைப்பேன் காய

பாவிபாதேசியாகிய எந்தனை
பார்த்திரக்கம் புரிவீர் மனுவே

வர்த்தகன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்

தெரிபலவுரைத்துக்கொண்டு திகழ்தருந்தவத்தோர்போல
செறிவாவந்தாயுந்தன் சேதிநானறியவேண்டும்
உரியவுன்வரலாறெல்லா மொன்றுமேயொளித்திடாமல்
அருதியாய்ச்சொன்னாலுன்னை அடிமைக்கொண்டாளுவேனே

இஸ்தாக்கியார் வர்த்தகனுக்குச்சொல் விருத்தம்

அடிமையென்றனையாட்கொள்ளு மையனேயின்றுன்பொற்றாள்
வடிவுறரோமைநாட்டின் மந்திரிமேலானென்றன்
இடமிருந்தாழியஞ்செய் திருந்தவென்மதியேவுற்றி
மடமையால்வந்தேனென்னை வைத்தாட்சித்திடீரே

வர்த்தகன்சொல் தரு செஞ்சுருட்டி ரூபகதாளம்

மன்னவன்ரோமைநகரிலிருந்து
மந்திரியன்றியும் இப்போது
என்னகாரணமதாலே வெளிப்பட்ட
தெந்தனுக்கோதிடுவா யதை

இஸ்தாக்கியார்

அன்னகாரு மாகனருகில்
அடகுடனேயிருந்த அனைத்தார்
தன்னிடமைந்தர் மனைவியுமாகத்
தனிவனமேகிவிட்டார் என்னை

வர்த்தகன்

ஏகிவிட்டாலவர்தன்னுடனீயும்
இணைப்பிரியாமலேதான் சென்று
ஈனநற்பிரிவுதவிசெய்யாதே
என்தனியாகவந்தாய் சொல்லுவே

இஸ்தாக்கியார்

வந்தவதிசயமானதை உந்தன்
மனதறியசொல்லுவே — னென்னையா
எந்தன் கைத்துயரலே அவனைவிட்டு
முன்கு பிரிந்துவந்தே — னிப்போது

வர்த்தகன்

இப்பொழுதென்னிடமாக இருந்து நீ
ஏவல்புரிந்திருந்தா — லுனக்கு
ஒப்பனையாக அளித்திடுவேன் கூலியை
உண்மையெயிருப்பாய் — சொன்னேனே

இஸ்தாக்கியார்

ஒப்பனையாகநீர் தந்திடுங்கூலியை
புண்மெய்யிருப்பேன் — னைக்கு
செப்பியவேலையில் தப்பிதமின்றியே
செய்து வருவேனையா — எப்போதும்

வர்த்தகன்சொல் விருத்தம்

எல்லைபற்றுத்தயாருடன் முகமலர்ந்து
இரப்பவனில்கெட்டவர்போ லேங்கிவந்தாய்
நல்லதுநீயிங்கே பயப்படாதே
நானுனக்குபிழைக்கும்வகை நவிலக்கேளாய்
அல்லதுபற்றுதமெருநீள் பசுக்களிருக்கின்ற
அம்மட்டுத்திரிவதற்கு முறையோவெந்தன்
கொல்லைதனிற்காத்திருந்தா லுனக்குண்டான
கூலியெல்லாங்கொடுப்பேன் கண்டாய்

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்

ஈனமுறுயத்தில் கஷ்டங்களுறுவிடாமல்
யானைவந்தாடனேசென்று வயலிலுழம்பயிராடி

55

சனமகற்றிடவேயங்கு பிறகொடுபேகதுங்காத்து
தானதாய்தண்ணீர்கூட்டித் தழைத்திடச்செய்குவேனே

வர்த்தகன் சொல் விருத்தம்

கடந்துசென்றெனதுவேலை கடித்தையிலதனைபண்ணுதே
நடப்பதித்திடுமேன் வெட்டி தழித்தவிழ்த்திடுங்கோடாலி
குடங்கள்கைபரிவான்சாது கூடினுற்கடகம்பெட்டி
இடங்கிலைதோட்டந்தன்னி லிவையெலாங்கைக்கொள்வாயே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

மைசக்கொண்டேனையாநானுங் கடவுளைக்கருத்திலநாடி
ஐயமென்றடைக்கபேரை ஆதரிப்பவனேபோற்றி
எய்யுமுப்பூழியத்தில் யாதொருகுறைவாராமல்
துய்யனைவுமதுகொலலித் துறையடுத்திருப்பேனையா

இஸ்தாக்கியார் சொல் வண்ணத்தரு இம்-சேத்தாரம்

ஆதிபரப்பொருளே அடியேனையாளடருளே — உல
கானதில் பிரிய நேசபுத்திரரோமெமக் குழலாளும் — காணுமே
பாரினில்வாழ்க்கையிலே லெகுமானசெலவமெலா — மெங்கள்
பாவக்ரம் கோரமுற்றியதாலே மைப்பொருள் தானிழந்து — பின்
னேபாதேகிலயபோல் மிடியாலெழுந்தடவி — மலை
எதிர்முட்செடிகாடெட கடி குதிகட்டெறி தவியொரு — வீதியில்
ஆதரவாகவே தானவறவின தண்டலையும் — புனே
எறுவத்தலை மோதிமெய்யடி யாலே வங்கசிதேதறிவரும் — பொழு
தேயுருவிட்டுதே வோனுளகூவிகட் கடவாய் — வருந்
தேவியை பிரியமாய் மறுப்பினிலேயிருக்கிறதால் — மனமது
பேதகமாகுதையோ என்ன பாதகஞ்செய்தேனோ — நலல
பெண்ணரும் குயில்மாதை வஞ்சகனே பேசினனோ வழிதனிலன் — கடு
ஆனைமரிச்சுதனே யிருபாலகனை நதியில் — இனி
வாயோநாய் கொடுபோகவும் கண்டேனோ பயன்றிசிதாய்தனக் — வரு
ஏதுவகைசொல்லுவேன் மனையாருலகதனே — வெனச்சொல்லி
கோமிகொருநேப்புண்ணியவான னெக்குலேவா — சொல்லே
ஆறுதல்தந்தனரே வெகு நேசமுந் தயவாய் — மெச்சிடும்
டானதிற்பல பூமிவைத்திட வேணுமிட்சயமாக

பூமிக்காய் கனியும் புதிதான கத்திரியும் கதிர்
போலெழும்பிய காய்களும் கமுகான தெங் கிளநீரையும் கரு
மாமலரிகைகொடியுங் கட்டுமாமரங்களுடன் விளா
வாழையுமனைத்தாழையுந் தடர்வனையும் புனல் வேழமுங் கனி
மாதளையும் மலிழும் முட்பலாவோடத்திகளும் பல
காய்கிழங்கிதோ தேடி வைத்திடவே பருப்புனல் தானிதாத்திட
லேயிதோ சென்றிடுவேன் சருவாதிபம்பரனே அருள்
கூறத்தகியமாய் மருப்புறக் கேவியாட்கிளையூறு வாரமிலே

(வசனம்) காதது ரட்சித்தருளுதி கர்த்தனே.

பொது வேறு விருத்தம்

தப்பிலாபரமச்சோதியைப் பணிந்துசந் தணனுனையிஸ்தாக்கி
செப்பருபுகழ்ச்செவிஸ்துமாநகரில் சேர்ந்திருந்தின்றவக்காலில்
கப்பலிற் கூலிக்காய் நிறைபீறந்தக் கருதானென நிமுறைநிசகா
ஒப்பிலாமதியின் திருமுகம்நோக்கி யோதுவான் மரக்கயத்தானே

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக இஸ்தாக்கியாரானவர் எஸ்துமாநகரில்சேர்ந்து வர்த்தக செட்டியாரிடமாய் ஏவற்றொழில் செய்துகொண்டிருக்கும் போது அங்கே மரக்கலத்தின் கூலிக்கு ஈடாகவைத்து வந்த மஹா பதிவிரதாசிரோன்மணியாகிய ஒப்பிலாமதியைப்பார்த்து மரக்கயன் விகாரத்துடன் சொல்லுகிறவிதமாவது

மரக்கயன்சொல் விருத்தம்

இனிமேல்சோர்வாதே தங்கவிதுப்பமேனியம்பக்கேளாய்
புனிதமாமென்னைச்சேர்ந்து புகழ்பெறவிருப்பையாகல்
உனைநெருங்கினையர்கள்பொழுதுகுடைடத்தின்வைப்பேன்
வினைகள்சேர்மதிப்பையாலும் விவெதாழும் மைத்தனே

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம் இ-ம் முகாரி

விவெதாண்மையென்று விளம்பியவன்றேகேளாய்
கடுவீசிக்கொவர்த்தனே கவிழுவரோ கண்டேலோர்கள்

56

தடையறநானுக்கு தங்கையென்றெண்ணவேண்டும்
கடுமொழிபேசாதென்னை காப்பதுன்கடன்தானப்பா

மரக்கயன் சொல் விருத்தம்

கார்ப்பதுகடன்தான் மாதே கடினமாய்மதிப்பிமீட்க
திர்க்கமாயுனதுகாந்தன் திரும்பவும்வரப்போறானோ
வீற்றிருக்கறுமில்மோக விசக்கமாமெனதுதாகம்
மாற்றியேதலணித்துநீயுன் மனதனக்கேகுவாயே

ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம் இ-ம் ஆகிரி

அன்புடனென்னைகாத்து ஆதரித்திட்ட அண்ணா
துன்பமிதென்றெண்ணாமல் சகலமென்றசொன்னீர்
முன்புவிதனிலெபெண்ணால் மாண்டவரனந்தங்கோடி
என்பதைநீதான்கேட்ட தில்லையோவியம்புவாயே

மரக்கயன்சொல் விருத்தம்

கேண்டயிர்தருதாதுணை டே இன்னாயாய்மொழியிறுனோ
நாட்டுஞ்சாத்திரவேதத்தி னடக்கதைச்சொல்லலென்றேனே
மேட்டிமைமதிறம்பேசாதே விவேதுஉனக்காளிப்போ
ஏட்டிபோடடிகள்செய்யாமலிணங்குவாயினியமாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம் இ-ம்-கண்டா

இணங்குவாயெனவுரைத்த பெண்பிறவியோவோனா
மணக்கமிழுமாதர்க்கெல்லாம் மரிமாமரியின்பாதம்
வணங்குவேன்கற்பினைக்கு மதிமயக்கஞ்செய்வேனோ
குணங்குமதியிலுனே கூறுவதடுத்திடாதே

மரக்கயன் சொல் தரு இ-ம் காம்போதி ரூபகதாளம்

மதிசேரு மங்கையரே நல்ல மானினமே யதிலேகுயிலே
கதிர்போலொளியாளேஉன்மேல்காதற் கொண்டேனே னைச்சேர்வாயே

ஒப்பிலாமதி

அதிகூர வீரனேசெந்த ஆதியங்கனென்னைவருத்தி
சதிமோசம் பண்ணாதே ஆதி தற்பார்க் கேளாதே பேச்சிதுவே

மரக்கயன்சொல் தரு

பேச்சென்னடியன்னமே யிப்போசிந்துப்படுத்தியேகாமவெறி
காச்சியுலமெழுகாம் வாட்டிடுதேபார்செய்வேன் சத்தியமே

57

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு

சத்தியமென்றுசொல்லி மெத்த தாட்டிமைபேசியே பூட்டுகிறாய்
கர்த்தனுக்கேறுதபொல்லா காரியமானதையென்றுதே

மாக்கயன்சொல் தரு

நினைவென்னடிமயிலேயெங்கள் நேசஉடைத்தாக்கியதேவரெல்லாம்
அநேகமாதர்களை சென்னிபானதில் வைத்ததறிந்திலையோ

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு

அறிவேனதுகளெல்லாம் நரகாணவிழுமலகைகள்தான்
சருவேசுவரன்தானே அன்று சாபித்துவிட்ட பசாசுகளாம்

மாக்கயன்சொல் தரு

பசாசென்றுசொலலுகிறாய்நான் பரம்பரையாகத்தொழுதுவரும்
விசுவாசதேவர்களை பேய்களென்தெய்வமென்று விளம்பாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு

பேசாதேசென்றுரைத்தீர் யெங்கள்பிழைதீரவெல்லையில்லவக்குநித்த
சேகராசாதனக்காய்யென்னை ஈவஸ்டிபண்ணுதேயென்பிழைப்பே

மாக்கயன் சொல் விருத்தம்

கிலிஷ்டமென்றுயென்னை யிழுத்துநீபேசலாமோ
மாங்குயிலின்மேதேனே மடமயிலாளேமானே
பாங்குடனென்னைத்தொர்ந்தால் பலபவுனைக்குறியேயன்
தாங்குதலாகவேண்டாம் வையவிலவருந்துவாயே

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம் இ-ம்-வையாவு

ஈசாயகருக்குத்தான் பேற்குமோயிக்தவாதனை
நாகமுக்கியக்கமான தப்பிதங்களைச்செய்வோரே
தேகமானதைக்கொட்டி சிதைத்தெரித்தேவிட்டாலும்
வாருடனீயிதைந்த வஞ்சகத்தனக்கொப்பேனே

மாக்கயன் சொல் வண்ணத்தரு இ-ம்-ஈமரோரம் மிசுரத்தாளம்
மான்விழிமாதெனைவெறு காமெமியதேவதைபுரியவா
யுமுதேயமாதையுனைகளை யரோதுயன தாறுதிலையே

57

அடிமைபெனமுரி யெழுதியுன்திட்
மருளமிகநனி வுடையவெசேயினி
அணைவாயடிமாதே அணைவாயடிமாதே அணைவாயடிமாதே

ஒப்பிலாமதி சொல் தரு

கோரமிகுகொடி தானாககினி வேதிவுமுமுட லாவியதமமு
காரியமானதினை யானையென்பா தாதனருளிய வேதமொழிபித
நமேனினுனதழி கெடுமதிவையிதை
விடுவதில்லையெனில் கொடியபிணியுடன்
நாகானதில்விழுவாய் நாகானதில்விழுவாய் நாகானதில்விழுவாய்

மாக்கயன் சொல் தரு

ஜால்மதபுரி யானையடிமட மாதையுனைவிட தாதெருவாலே
வாலவயதினை போகுமதிமுக சேலனையவிழி யானைமருவிட
வருவதில்லையடி இருபிறவினிது
மொருமனதுடனே இருமனையிவினி
வருவாயடிமானே வருவாயடிமானே வருவாயடிமானே

ஒப்பிலாமதிசொம் தரு

காலக்கெதிரி ஞானதவிழி காணுவதில்லையோ காரிருளாவித
தாவியதுபுனை மாதவிடமறு தாரமதாகினை வானவெகுமன
தாரையிலளவது திறையினணிமணி
பொருளுனதுகளு குறையுறவவர்கள்
தானேயழிவானர் தானேயழிவானர் தானேயழிவானர் தா

மாக்காயன்சொல் தரு

ஏதனதுமன தானதினியனை யாதுயிருசிலை யாதடியனமே
வாதுபுரிவதி ஞலொருபெருமை மானிலமதனி லேதுமிலையடி
மனதொருமையுடன் மடமயிலேயடி
மலயனையிலெனை மகிழுமருவிட
வாருவாயடிமாதே வருவாயடிமாதே வருவாயடிமாதே வரு

ஒப்பிலாமணிசால் தரு

குதாவினைசதி யானதினையொழி யாதுடலமெனி வாகியழகினில்
திறதுமலனை யானதுகளுடன் சேதமடைந்தெவ் னாளுமுழலுவ்ச்

திருவிழியழிய பெருமதிகுறைய
வருவிதியோவிது செருவமதைவிடு
மதியானது தேறாய் மதியானது தேறாய் மதியானது தேறாய் மதி

ஒப்பிலாமதி மாக்கயனுக்குச் சொல் விருத்தம்

ஞானமில்லா வஞ்ஞான மூடர்செய்யும்
சட்கையுந்தனிடத்திலே கவிலக்கேட்டேன்
மான அவமானமென்று மனதெண்ணாமல்
மறுமடவார்தனையணைய மதிகேகொண்டாய்
கானகத்தில்கதியருகி லெலினவிருக
கட்குடித்தமடையனாபோற் கனமில்லாமல்
ஈனவசையாகவினைப பேசுகின்றாய்
ஏகபரனுனக்கிதெல்லாம் ஏறகாதாமே]

மாக்கயன்சொல விருத்தம்

ஏற்கையென்ன பெரும்புலிதான பூனைக்கஞ்சி
இளைத்திடுமோகூவிறனக் கிடாயுன்னைச்
சேர்க்கையுடன் என்னிடத்தில் விடுத்தப்போனச்
சிமோன்வந்தாலுமென்னை ஜெயிக்கப்போமோ
கார்க்கவென்ன யமன்பிடிக்கப்பின்னைதானும்
காசினியிலேபிழைத்த கதைதானுண்டோ
ஊர்க்குருவிதானுயரப் பறந்தாலுந்தான்
உங்களந்தோன் வானத்துக்கொப்பாகாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம்

உலகளந்தோன்மனைவியனுஞ் சீதையான
ஒண்டொடிக்காய்-ராவணனுமொழிந்தான் மண்ணில்
இலகுமொருமுனிவன் மனையாளைச்சேர்ந்த
இந்திரனுந்தேகமெழு தினமானான்
பலமறுமூன்தேவரோனுஞ் சிவன்பிரமாவும்
பாவையர்மேலிச்சைகொண்ட பாவத்தாலே
அலைந்தலகிலவர்கள்பட்டக் கொடுமையாவும்
அறிந்திடக்கேட்டதிகிலையோ அறிவில்லானே

மாக்கயன்சொல் விருத்தம்

தேவர்கள்செய்கடத்தை யெல்லாந் தெளிவாய்க்கற்ற
தேன்மொழிவேவுந்தனைப்போல் ஜெகததிலேதான்

58

பாவையரைக்கண்டதில்லையென்றேடித்தப்
பலவிதஞானங்களை நீ படிக்கவேண்டாம்
ஆவலுறுமெழிலுடைய மடவார்தன்னை
அருந்தவத்தோர்க்கண்டாலும் அகன்றப்பாலே
போவதற்குமனமவருமோ மயிலேகேதான்
புலம்புவதாலாவதென்னப் புகலுவாயே

மாக்கயனுக்கும் ஒப்பிலாமதிக்கும் மருதர்க்கத் தரு

இராகம் புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்

பாவியேயுவென்ன சொல்லடா இந்த
பாவத்திற்கு ஒதுக்கிடமில்லடா
கோட்சகனே தேவனமக்குளாத்த
காவலாகியபதி மட்டினையைமறுத்த பாவியே

மாக்கயன்சொல் தரு மேற்படி தாளம்

மாதேயிதுவென்ன சொலவடி உன்தன்
மனதுதானென்னமோ கல்லடி
ஏது உனதுபுத்தியிதுவே கடக்குமோ
எவ்வயக்கனவுநேர விலைத்துப்பேக்குமோ மாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு மேற்படி தாளம்

உபகாரஞ்செய்வதை காடு நமக்
கொழியாதபேரின்ப வீடு இந்த
உலகவாழ்க்கையெல்லாம் கேடு ஞான
முணராதவனே சண்டி மாடு
அபமாயுனக்குவந்த தோஷமல்லவோ தேயி
குட்சமுயிய அவன் மோட்சத்தின் கை ஈனி பாவி

மாக்கயன் சொல் தரு மேற்படி தாளம்

மணஞ்செய்த புருஷன வாரானோ உன்னை
மறுபடி மீட்கப்போ னானோ மறு
மாதர்களையவன் சேரானோ உன்மேல்
வைத்தபட்சத்தை மீறானோ
கணவன் வருவானென்று கருத்தினில் நினையாதே
கலங்கியழுதசும்மா கண்ணீரில் நனையாதே மாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு மேற்படி தாளம்

மறுமாதனை மனதில் நாடி விணில்
மடித்தவரோ கோடா கோடி சும்மா
வாய்கொண்ட ஞானத்துக பாடி அதை
மனதில்வையாதவன் பேடி
அறிவழித்திட வுனக்கெத்தும்மோடா பிரஷ்ட
அன்னியன் மனைவிமேலாசைக்கொள்வதோ துஷ்ட பாவி

மாக்கயன்சொல் மேற்படி தாளம்

அரிவையே வினைவிடத் தோணுமோ எந்தன்
அங்கமுருகிமனம் நாணுமோ உனக்
கடிமைமுறிவெழுத வேணுமே செய்பு
மதிமுணதுமனக் கோணுமோ
திரிதேவர்களறிய தேவியெனக்கு நீயே
தேன்மொழியே நீயென்னை சேர்ந்திடவருவாயே மாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு மேற்படிதாளம்

தாய்வயிற்றிற்பிறந்த தில்லையோ என்போல்
தங்கைதமக்கையுனக் கில்லையோ நீதி
சத்தியமறைபடித்த தில்லையோ நீதான்
சாமியென்பது கருங் கல்லோ
பேயைத்துதித்தாலும் பெரியோனை மறந்தாயோ
பேதையரிலும் பெரும் பேதையாயிருந் தாயோ பாவி

மாக்கயன்சொல் தரு மேற்படி தாளம்

சத்தியமறையறிந்த நீலி உன்போல்
தனையிலுண்டோபுத்தி சாலி உன்னை
தாரமொன்று கழுத்தல் தாலி தொட்டு
தரித்தவனெனுவனுக்கு வேலி
புத்தியுள்ளவனுனைபோனமுலதி விட்டு
பூவையுனையல்லாமல் தாவிதரிப் பில்லை மாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் தரு மேற்படி தாளம்

சத்தியமறை செறியை தேரிடா நீதி
சாமென்னவென்றறிநீ பாரடா கல்லு

சற்சனர் சங்கத்திற் சேரடா நாணுன்
தங்கையென்று மனதிற் கூறடா
புத்தியில்லாமிருகம் போலாமல்லவே
போதகமாயுனக்கு யாதொன்றுஞ்சொல்லவே பாவி

மாக்கயன்சொல் தரு மேற்படி தாளம்

போதகமானதை பாரடி நீஎன்
புத்திக்கிசைவதே சேடி எந்தன
புஜபலத்திற்கினை யாரடி யானும்
பிழைத்திருக்கும்படிக் காரடி
சாதனையானதுதானிங்கே வெல்லுமோ
சந்தைகடுவினிற் செல்லாபணஞ் செல்லுமோ மாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் கொச்சகம்

காதல்கொண்டேயுங் கழறுகின்றதுங் கேள்
பூதலத்திலிப்படியும் பேசுவரோ சொல்லோர்கள்
வேதவழிக்கேராத விபரீதமாவெண்ணுகிறீர்
பேதைமனமபுண்ணுறுதி பேதலித்துவாடுதையோ

மாககயன்சொல் விருத்தம்

அன்னமேமயிலேமானே அமிர்தசெக்தேனேஉன்மேல்
என்னமோமனப்பிரமை கொண்டிருக்குதானலாக
தென்னையேயினாத்துவிப்போ இருக்குமென்றுயிரான்கண்டாய்
கன்னியேபலக்கவேண்டாங் கருணைசெய்திருவாயே

மாக்கயன்சொல் தர்க்க தரு இலாவணி முகாரி ரூபகதாளம்

காதல்கொண்டேனெனை யாதரித்துமீனை நேராய் கூறுப் எந்தன்
தயைபாராய் அருள் கசிந்தாய்
காமமீறினது சேமமாப் மருகவாராய்

ஒப்பிலாமதிசொல் இலாவணி

மருகவாருமென்று பெருமையாகசொன்னீ ரன்னே
நீசொன்னே மனம் புண்ணே கன
மன்னன மதுவாகப பேசவொண்ணேனே சொன்னேனே

மாக்கயன்சொல் இலாவணி

சொன்னகாரிழையே அன்னமே மயிலே மானே
இனிமானே வுன்றானே கனை
சோபமாகிமன வாதை யாகுதினி தேனே தானேனே

ஒப்பிலாமதிசொல் இலாவணி

வாதையாகு தென்ற வார்த்தையானது பொல்லாதே
கல்லாதே வெல்லாதே உமக்கு
வக்ரனங்கள்மிக தந்திசேவனல்லாதே இல்லாதே

மாக்கயன்சொல் இலாவணி

அல்லலாவதென்ன அங்கமின்கனிகள் வாது
செய்யுந்தே இப்போது மனம்
அக்கினிதனலதாகி சாருதுகோது பொறுக்காது

ஒப்பிலாமதிசொல் இலாவணி

ஓதக்கேளுனது வேதமோது மதியாலே
கதியாலே விதியாலே இந்த
உலகமீதில் வெகுகலகமாகு விதியாலே சதியாலே

மாக்கயன்சொல் இலாவணி

நீதியே துனதுசாதுரியம் பேசாதே
வீசாதே ஏசாதே ஒரு
தீமையாகிறதுனை வலியவேதொட கூசாதே லேசாதே

ஒப்பிலாமதிசொல் இலாமணி

பேச வென்னதிகைக்கதே மீனி நாளுக
தாளுக விளுக நான்
பேதையென்றறிந்து நீதசொன்னீர் மனோரம தியாக

மாக்கயன்சொல் இலாவணி

செய்யபாகவுஞ்செல் வையயமானே ஊதிறுலே
நிலைறுனே தன்றுலே என்
மேன்மையான உயிர்போகுதேயடி உன்றுலே புவிமேலே

ஒப்பிலாமதிசொல் இலாவணி

மின்னமான வாய்மதங்களாலே பேயழிவாய்
மகமழிவாய் மதிமழுவாய் எனது
பெண்ணின்பாவமதை யின்னிறுங்காகில விழுவாய்பெருப்புழுவாய்

மாக்கயன்சொல் இலாவணி

வாழ்கவென்று உனைநாடினேனடியென் மானே
செழுந்தேனேவின் மீனே ஏனே
வஞ்சனைகள்செய்து மிஞ்சிநுனை விட்டேனே வீணானே

ஒப்பிலாமதிசொல் இலாவணி

விடுவதில்லையென்ற அண்ணோ எங்களது ஈசன்
மோட்சவாசன் பிரகாசன் யெனை
மீட்டுக்கொண்டு பாராட்டில்சேர்ப்ப நேசாசன் சருவேசன்

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம்

இத்தனைதன்னிலென்னை இச்சமில்லாமல்காத்து
சித்துவித்தைகளைச்செய்தால தேவனுக்கேற்றிடாதே
சத்தியபாமாதன் தயவுசெய்தென்னைக்காப்பார்
தத்துவங்களைக்காட்டாதே சண்டாளர்மதியீனமே

மாக்கயன்சொல் விருத்தம்

சண்டாளனென்றுநீதான் சாற்றியமயிலேகேளாய்
பண்டெனகடனுக்குன்னை பாரினிலீடுவைத்த
மிண்டவன்வருவதில்லை மீட்கவும்போறதில்லை
பெண்கொடிநீயிருந்தால் பெருமையாய்வாழலாமே

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம் தேவாரம்

அன்னைமாமரியே அருண்மறைநெறியே
ஆதிபிதாவின் புத்திரியே
அற்புதன்றனையீன்ற கன்னிகையே
அடியவட் கருளதுபுரியே
அளவிலாபரம ஞானமாமணியே
அணிமணிபணிகதிரொளியே
ஆதாவாகி ஆற்றருணினியுன்
அன்புவைத் தெனையாதரியே

மாக்காயன்சொல் விருத்தம்

காட்டியஞ்செய்வார்போல நன்னசரேசன்தன்னை
கூட்டியேபேசிவார ரோனகேயேசுனைகானிப்போ
காட்டிசத்துடனுன்கையை தானிதோபிடித்திதல்லோ
கேட்டிடசெபித்தவுதன் செருவத்தையழிப்பேன்கண்டாய்

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம் தேவாரம்

தற்பராபரமேக தயைநிறைகடலேஞான
விற்பனமானநீதி விளக்குமெய்ப்பொருளேபோற்றி
அற்புதகாதாயிந்த ஆதனாதன்னிலென்னை
சற்பனையணுகிடாமல் தயவுவைத்தாளுவீரே

இதுவுமது

உற்பனமதியின்சோதி உம்பர்கள்துதிக்குமாதி
சொற்பெருமகிமைநீதி சுகிர்தலட்சணவாறுதி
கற்பினில்மிகுந்ததிவ்ய கனனிமாமரியாளீன்ற
நற்கருணையதாய்வந்த நாதனேஎனைஞ்செய்வீரே

பொது வேறு விருத்தம்

சுந்தரமுடைய ஒப்பிலாமதியின் சுரூப லட்சணத்தெரியாமல
தந்திரமாகக் கைபிடித்திழுக்கத் தையலைமாக்கயனெத்தான்
பைந்தொடியாநிபாவ தனைவேண்டப்பாதகனிருவிழிக்குறைந்து
அந்தகனாகியொருமியுடனே அலம்புவான்புலமபுவானங்கே

மாக்கயன்சொல் விருத்தம்

ஐயையோபாவியானும் அறிவழிந்தலகைசெய்த
பொய்யதைநம்பியெந்தன் புத்திகெட்டலைந்தேனேயோ
கையினுல்மாதுதன்னைக் காதலாய்ப்பிடிக்கபோனேன்
பையவேபார்வையற்று பாதவிதகலகின்றேனே

இதுவுமது

கூவியநற்கோடாகக் கோறிவைத்தக்
கோதைமனக்குன்ற செய்தக்குறையோவெந்தன்
கேசமிகவாகி விழிமறைந்துதேகந்
சோர்ந்துமனமெலிந்து ஐயோதுயாமானேன்
பாவடனேபழம்படைத்து தேவரெல்லாம்
பலநாளுப்நான்தொழுதேன் பாழாய்ப்போச்சே
மாதுமியேஎனக்கிரங்கு சிறியோனே
வந்தெனக்குத்தேறுதலாய் வசனிப்பாயே

மாதுமிசொல் விருத்தம்

வாருமென்றெனையழைத்த வலிமையுள்ளவனேநீதான்
பார்வையற்றலைந்துவாடி பாதவிக்கின்றதேனோ

கூறுமுன்தேவருக்குக் குறைபென்னசெய்திட்டீரோ
பாரவிந்திடவெனக்கு பட்சமாய்பகர்ந்திடீரோ

மாக்கயன்சொல் தர்க்க தரு இ-ம் பூபாளம்

பரறக்கேளொந்தன் சுகிர்தவாசனே
பத்தனே ஒப்பிலாமதியாளையான்
பட்சமுடன்சென்று பற்றிபிடித்தவென்
பாதகமோவழியேன் சதிசெறைதோதகமேதெரியேன்

மாதுமிசொல் தரு கண்ணிகள்

துரோகஞ்செய்யவுன் சிந்தையிலெண்ணிய
குரோதமென்னமோ கூறிவேய்புனல்
கொந்தளித்துத் தவிக்கின்றதால்மனம்
குன்றியதோவுனக்குச் செய்திட்டதென்றிதே

மாக்கயன்சொல் தரு கண்ணிகள்

கனனியவளென்று எண்ணிடாமலேநான்
கைதனைபிடித்திட மெய்யதாய்போனபின்
தன்னிலமனசொர்ந்து நான்தொழுந்தேவனா
தாவியழைத்தனே கண்ணீர்விட்டுகூவித்தொழுதனனே

மாதுமிசொல் தரு கண்ணிகள்

கூவியழுத அந்த கோதைக்கண்ணீரது
கூடியவளாதுக் குருடனாக்கியதோ
கொஞ்சிக்கொண்டேசொல்வீர் கூசாமலபேசியே
கூச்சலிட்டேவாரீர் எனக்கிது ஏச்சலலவோபாரீர்

மாக்கயன்சொல் தரு கண்ணிகள்

பாரினில்நான்தொழுந் தேவர்களென்கண்ணை
பட்சம்வைத்துதர இட்சணம்வேண்டிடும்
பாவலர்மெச்சிடும் மாமதியுள்ளவென்
பாலனேமெய்யதாய் பூசைபலிவேலைதக்கசெய்புவாய்

மாதுமிசொல் தரு கண்ணிகள்

செய்யுமென்றோதிய ஐயனேநீதொழுந்
தேவர்கள்நல்லா லயம்தாந்தில்லையே

மைவிழிமாளந்த மாதுதொழுங்கன்னி
மைந்தனைப்பணிவாய் உந்தன்மனச்சிந்தனைதீர்ந்தணிவாய்

மாக்கயன்சொல் கண்ணிகள்

மணியடித்தேவெங்கள் மாயனுர்தன்னையே
மாமறையோர்கள் மகிழ்ந்துபணிந்ததால்
மாட்சிமையுடன்காட்சி தந்தமெய்யாய்
மைந்தனே அடிப்பேன் தூபதீபம்விந்தையாய்க்கொடுப்பேன்

மாக்கயன்சொல்விருத்தம்

அப்பனேமாதுமியே எனக்குநேச
　அறிவுடையதோழனே நீ அன்பாய்க்கேளாய்
தபசுகள்செய்தேனுன் கோடாகோடி
　தனைப்பொறுத்துவெனக்காக தயவாய்நீபோய்
எப்படியாகிலும்பேசி எங்கள்கன்னி
　யிருளகற்ற அம்மாதை யிரங்கச்செய்வாய்
அப்படிசெய்தாலெந்த னன்பனென்றே
　அநுதினமும்உனைமறவேன் அறிந்துவாராய்

மாதுமிசொல் விருத்தம்

அறிவதென்னையா நீ தனியேசென்று
　அருந்தவத்தாள் தன்பதத்தையன்பாய்ப்போற்றி
பெருந்தயவையுடையதாய் நீயேயுந்தன்
　பின்னைசெய்குற்றமதை பொறுப்பாயென்றால்
அருவருத்துதள்ளி விடமாட்டாளுந்தன்
　அன்னையுந்தன் பாதமதை யடுத்தேயென்று
சரிவரவே தெண்டமிட்டுக்கேட்பாயானால்
　சத்திவொருனவிழியைச் சாற்றிவேனே

மாக்கயன்சொல் விருத்தம்

சந்தியகில்லையீருந தவமுதுக்தாயேயல்ல
இந்தலத்தனிலேயுந்த னிருபதந்தொழுதேனம்மா
புத்தியில்லாதான்செய்த பிழையதைப்பொறுத்துநீயும்
பத்தியாய்ப்பாவைவேண்டி பார்வைதந்தாளுந்தாயே

ஒப்பிலாமதி சொல் கொச்சகம்

மன்னாதிருவேலையாலும் வந்தருவமானதிறல்
கண்ணிலாஉந்தனுக்கு கண்கொடுக்கவல்லவளோ
விண்ணுலகம்போற்றுகின்ற வேதனருளல்லாமல்
உன்னுடையகண் திறக்க உதவியுண்டோவெந்தனுக்கே

மாகயன்சொல் இன்னிசை

நெறியுடையமாதருக்குள் நீயொருஉத்தமியென்
றறியாமலசெய்தவிந்த அசடன்பிழைபொறுத்து
தெரிவையதிலேசிறந்த தேவகன்னிஅன்னையென்
மரியருளைவேண்டியேகண் வரமருளும்அம்மணியே

ஒப்பிலாமதி சொல் தாழிசை

விண்ணுளோர் துதித் தேற்றியேபோற்றிடும்
　விடியுமவெள்ளி சுடரான
விற்பனமிகுந்த அற்புதப்பொருளே
　விளக்கொளி தருமறைமுதலே
மண்மையில்நீரும் டக்குமவ்வழியின்
　மகிழ்ந்தொரு குருடனுன்பதத்தை
மாக்களிப்புடனே பிடித்தவன்கண்ணின்
　மறைவதை நீக்கிடவே…
எண்ணியப்போ துன்னிருதயமிளகி
　எச்சில்லாற் மண்ணைதகுழம்பி
எதிர்நின்றகுருடன் கண்ணைதிவ்பூசி
　எழுந்துமைபணிந்து நின்றதுபோல்
கண்ணிலாதிங்கே கதறிநின்றழுகும்
　படன்கண் திறக்கவுமைக்கு
காயத்தைகுவிந்துன் கழலதைபணிந்தேன்
　கருணைச்செய்யெனாயகனே

மாக்கயன்சொல் விருத்தம்

தன்னிகரில்லாநீதி தனையறிந்தனைத்தாயம்மா
அன்னிதாஅடனேனாறு மறிந்தறியாமல்சொன்னேன்
கனமாயென்குற்றதனை கருத்தினில்வைக்கவேண்டாம்
என்னிடமறிப்பைவிட்டு வேதுவாய்சரணம்போற்றி

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம்

எழுந்தருளென்றுரைத்த என்பிறவியபோதகன்
களங்கமில்லாமலென்னைக் காத்தாட்கொண்டிடுமேலும்
குளுந்தனை மைந்தர்பெற்றேன்குறையறவாழ்ந்திருப்பீர்
உளமகிழ்வாகவெந்த னூர்தனக்கேகுவாயேன்

ஒப்பிலாமதிசொல் இன்னிசை

என்னசெய்வேனென்பரனே இருள்வனத்திலேகுதற்கு
உன்னையல்லால்வேறுதவி யுண்டோ உலகமதில்
மன்னவனென்கணவன் மக்களிருபேர்களையும்
இன்னிலத்தில்காணப்படுமோ ஏகசருவேசுரனே

ஒப்பிலாமதிசொல் வண்ணத்தரு இ-ம் சங்கராபரணம்

திருமறையோர் புகழும் பரமபிதா
பொருளினதருள் தானே படியாளின்று
சிந்தியங்கெமக்கு கதியமுதக்கொண்டு
வரும்வழிதனிலுந்த னடியாருன்பாதம்
மறவேனொருபொழுதடியாள் மடியுமட்டு
தருவீருனதாசி பெறவே யுனைக்கும்பிடுவேன்
தயவுசெய்திடவேணும் புயமென்றனுக்கிடாமல்
இதுசமயமே யெனை இறையவனேயாளும்

உனையல்லாமலெனக் கொருவர் துணையில்லையே
அனைமாமரிசுதனே அடியாட்கருள்புரியும்
தனையர்தங்களைவிட்டு தனிமையாய்ப்புறப்பட்டு
மூனைந்துவழிநடக்க முறையிதுதானோ

(வ-ம்) இதுதருணமெனையாளும் ஏகனே

செங்கோல்வினைபுரிமை பதிநிறையானிடம்
சிறப்பாகவேகாங்களாகதனைபுரிந்து
செகத்தின் மணமுடித்த தலைவருடன்புதல்வர்
சிறந்த கக்காவிட்டு இருள்வனமேகி
பெருவாகதியொன்று பிரளயமாவருக
தருவாகியஉருவிடுவோமொருவனக்து
தவித்திருந்தவங்களை தனிமையுடனே ஏற்றி
கருத்தினபடியே அந்த கரைகடந்தபின்

உருமீறிலேறிய கூலிகொடு வென்றமை
உறமாகவேதான் கிறுத்தி எங்களைவைதான்
உதவிசெய்திடவேணுமெனை உறுதிசொல்லியும்
தருமமில்லாத பாவிதவித்தெனை மறித்தான்

(வசனம்) இருந்தானே மரிசுதனே வேண்டல் செய்தேன்

வந்தவினையாலெந்தன் மன்னர்மனதுநொந்து
சிந்தைகலங்கியவர் சிறுவர்தனையிழந்து
எந்தக்கருத்தறோ இறைவனேஅறியேனே
விந்தையதாயந்த சிறையில் வைத்தெனனை

சிறுவிரகமதாய் வெகுண்டு சினத்தெழுந்து
திறவெனையணைந்தால் விடுவேனுந்தனையென்று
மறுகென்றெதிரில்வந்து துரிதமுடனே யென்னை
கருதிகெடுத்த மிட்டானடியாளென்னுயிர்

அலறிகலங்கியே அந்தகம்பெதெங்கி
பதறியனதுநொந்து பாலர்தமைநினைந்து
பதையதைத்து யென்னுடல் தனைதனிலேபுரண்டு
பாவிவெனது கற்புக்குறை யென்றனுகிடாமல்

(வ-ம) அன்னைமரிதாளினையே அஞ்சல்செய்தேன்

தனியாயெ நான்தவித்து வழிநடக்க
இனியாகிலுமுந்தன் திருவைபந்தருள்வடியாள்
பணிந்தேனிரு கமலம் அணிந்தெனென்றிட்டாலும்
நினைத்தேன் பரனே வுந்தனருளதினாலே

எனையோர்மிருகங்களிடர் புரியாமலே
உனைகாவிதந்துதிந்திறைஞ்சி மன்றாடினேன்
வினையொன்றணுகிடாமலுன் திருவருள்தானே
தனையெனதுமேபெற தயவுசெய்பரனே

ஒருபோதுமறியேனிது வழியானதை
உருவாறியோமொருத்தி வனத்திற்செல்ல
விதியோவெனக்குவந்த கெதியென்றமறியேனே
பதியைவிட்டுழந்தயென் பாதகந்தானோ

(வ-ம்) பாவியெனை காத்திடவே பணிந்திடடேனே

ஒப்பிலாமதி சொல் கொச்சகம்

சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தாரகையுமாமுந்நூம்
இந்தவைபிலுள்ளபொருளெல்லாம்படைத்தோனே
அந்தமிதமென்கணவ ரன்புடையபாலனையும்
காந்தனிருவினுஞ் சோலையென்று பிணிகாணவந்தயோ

இதுவும் ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்

பன்னிருஉடுவைசென்னி பதித்தாக்கினிலேபோற்றி
உனையல்லாலெனக்கு வுதவியருலகமீதுஉ
மனமெனன்கணவரோடு மைந்தருமாகக்கூடி
என்னைவிட்டகன்றபினபு வெதுகெதியானுரோ

ஔவையார் தோற்றம் விருத்தம்.

காடெல்லாஞ்செழிப்புற்றோங்கி நல்வினைவுகளுண்டாகி
தேடரும்புகழ்சேர்கின்ற சிறந்தமாகவென்னுரின
கூடவேதடியுமூன்றி கொண்டுதக்கடைதள்ளாடு
ஆடவனிழந்தக்கைம்பெண் ஔவையும்வருகின்றுளே

தரு-இ-ம்-பந்துவராளி ஆதிதாளம்

குருந்தக்கோலும் கைடயிலூன்றி கூனிகூனிடக்குதான்
கருத்தவியும் பழுத்தநரைத்தகைம்பெண் ஔவையுந்தோன்றி
மெய்ப்புமுமும் வயிறுமிளகி மிஞ்சிநடக்கப் பஞ்சையாய்
கையுங்காலும் நடைதள்ளாடி கைம்பெண்ணௌவையுந்தோன்றி
பொருமைதயவு எளிமைநாட்டி பூண்டுமேனிக்குன்றியே
சருவசெகதியுமதித்த ஔவையுஞ் சபையிலேவந்து தோன்றினுள்

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம்

பிரிவுமுற்றிடவிப்போது பெற்ற அவனைப்போல்வந்த
அறிவுசேர்தாயேயெனனை அதிக்கனுசரிப்பாரில்லை
வரியவளிவனாசென்று மனதினிலெண்ணவேண்டாம்
உறுதியாய்வந்தேனுனுமுன்தடைக்கலமாயம்மா

ஔவையார் சொல் விருத்தம்

அடைக்கலமெனவேவந்த அரிவையேசலிப்புமேலாய்
நடக்கையிலொழுக்கப்பார்த்தால் நல்லவங்கிஷம்போலுந்த
விடத்திலிங்கண்டேயிங்ஙனே குலமும்பேரும்
மடத்தனமுதிலேவந்தன் வளமையையுணர்செய்வாயே

ஒப்பிலாமதிசொல தரு-இ-ம்-ஏசல் ஆதிதாளம்

மதிமிகு மென்கணவருடன
மக்களிருபேரும் சோலைதனில் வெகு
வரிசையாய் பல பரிசுனுடன
அரசனருகில் செறிவோடிருந்தோம் தாயே

ஔயார் சொல் மேற்படி தரு

மதிவதன நாதனுடைய
மன்விழியே தேன்மொழியென் மகளே உந்தன்
மனதுநொந்து-கணமிழந்து
தனியேவந்த உன்னைமென்ன சொல்வாயே

ஒப்பிலாமதி சொல் மேற்படி தரு

அருவனத்தில் வேட்டையென்று
அமைச்சனவர்போன வங்காட்டில் ஒரு
ஆச்சரியக்கலைக்கோட்டி னவினில
பேச்சரிதாய்பாதேசோன் மயக்கண்டாரம்மா

ஔவையார் சொல் மேற்படி தரு

இருந்தபின்பு அருந்துயர்கள்
பொருந்திவந்த காரணமேன் மகளே உனது
எந்தலனுர்மனஞ் சோர்ந்துமே உந்தனை
சேர்ந்தபடிவிட்ட பாதமென்ன சொல்லுவாயே

ஒப்பிலாமதி சொல் மேற்படி தரு

அண்டர்தொழு மாதிபான்
அந்தக்கலைக்கோட்டிவிலிருந்து அவரை
ஆவலுடன் ஞானஸ்தான மதுபெற
மேவிநடவென்று தாவியுரைத்தாரம்மா

ஔவையார் சொல் மேற்படி தரு

மண்டலத்தி லுன்னுடைய
மன்னவனு ரம்மொழியை கேட்டு திட்சை
கொண்டதினுல்வா கொண்டபயநுடன்
உன்றலத்திலுனை அண்டிவராமற் போனுரோ

ஒப்பிலாமதி சொல் மேற்படி தரு

தனித்துவந்து எங்களையுந்
தானழைத்துச்சென்று ஞானதிட்சை அவர்
தந்ததினால்வந்த இந்தசோதனைகள்
எந்தன்மனதுபர் உந்தனிடஞ்சொன்னேனம்மா

ஔவையார் சொல் மேற்படி தரு

அனுப்பின பின்னவர்க்குவந்த
அதிசயங்களானது தானென்ன இந்த
ஆதனாயில்மன்னன் நீதனாகவே
வேதனையான துஏதேனுஞ் செய்ததுண்டோ

ஒப்பிலாமதி சொல் வேறு தரு கண்டா

வளமைசொலக் கேட்டருளும் நல்ல மனதுடைய அன்னையரே
பழமைமெங்கு செல்வினையும் ரோமைபட்டணத்தில் வீற்றிருந்தோம்
அதிகசெல்வ பாக்கியங்கள் அது அத்தனையுந் தானிழந்தோம் மறு
பதிதனக்கு செல்லுகையி லொருபாவைவிடுவோன் மறித்து
கூவிதாசொல்லிவென்னை அவன்கொடுஞ்சிறையிலே யிருத்தி
தாவிவெனுமாக்கலியம் தட்டுந் தலைவ ளிருபாலகரும்
போனவிடம் காணறியேனவரை போய்தேடிபார்த்தவா
னானிருந்த சிறையைவிட்டு உந்த னற்பதியைநாடிவந்தேன்
வந்ததினா லென்னுடைய பொல்லா மனதுயரமானதெல்லா
உந்தனுக்குச் சொன்னேனம்மா என்னை ஊழியத்திலேற்றிடுவீர்

ஔவையார்சொல் விருத்தம்

ஐயையோமகளேயின்ன மாருமில்லையோவுனக்கு
வையகாலகத்திலுன்னை விட்டதோவிதிவசந்தான்
ஐயமேனுந்தனுக்கென் னடைக்கலமாயிருந்தால்
மையவென்மகளைப்போலே பாதுகாத்திருப்பேனம்மா

ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்

வாழ்ந்திருப்போமென்றென்னை வைத்தனுசரிக்குந்தாயே
தாழ்ந்தனூழியத்தில் தப்பிதமனுகிடாமல்
சேர்ந்துபயிரணடுபெரும் சித்தியபானவேண்டி
தேர்ந்துஉண்மையைவிதாவே செபத்துடனிருப்பேனம்மா

பொது விருத்தம்

இடுக்கமுறுஞ்சிறை யொருக்குததாங்கொண்டுத
எக்கமுற்றுக்கணவனை மைக்தனை நினைந்தே
நடுக்கமுற்றுக்கல்லூரின் பதியைநாடி
நன்மதிசேரொப்பில்லா மதிதானங்கே
அடைக்கலமா யவ்வைவிடத்திருக்கும்போது
அன்றுமெயஸ்துமாநகரில் வணிகன்தானும்
ஒடுக்கமுற்றவிஸ்தாக்கி யிடத்தில்வந்தே
உறுட்டுவான் அடிக்கடிபோய்மிரட்டுவானே

(வ-ம்) இந்தப்படியாக ஒப்பிலாமதி ஔவையார் வீட்டிலிருக்கும்போது வர்த்தகன் இஸ்தாக்கியாரிடத்தில் வந்து அடிக்கடி வேலைச்சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

வர்த்தகன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்

நல்லநடாக்காரிஸ்தன் போலேவந்து
நயநமொழிப்பாராட்டி நடனங்காட்டி
கொல்லையிட்டதினிலிருந்து விசாரிட்டுக்
கொண்டிருக்குங்காரியத்தைக் குறித்தாலேதோ
புல்லறிவால்றுசிபற்றிப் பொருளிழந்தும்
பெண்பிள்ளைப் பறிகொடுத்தபேயன்போலே
வல்லமையற்றிருப்பதென்ன பயிர்களியாவும்
வாடாமல்புனமிணைத்து வருவாயபோடா

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

ஆண்டவனார்சோதனையோ என துசேச
அரிவையனாமாக்கயன்றன் மறுப்பில்லைவத்து
சான்றுமிறுபாலர்களை கானில்தோற்று
இறப்பவர்போலெனது மனயிடுக்கத்தாலே
மீண்டுமெனதுமாநகரின் பதியைநாடி
மிகுந்தபசித்துயரமதால் செவித்துவாடி
வேண்டிபான்பாதமதை மனதிற்கொண்டு

விரும்பிபுனிதர்த்திடாான் மேனினனே
இஸ்தாக்கியார் முதல் ஏற்றமிறைக்கிற தரு கண்ணிகள்

இ-ம் ஓரிசம்

ஒருபொருளேஆதி உடையனேசோதி
அருபசொருபா நீர் பிதகுமாரனையானீர்
அகிலபுவிவானும் சகலஉயிர்தானும்
புகழ்பெறச்செயதோனே ஞானவிலடங்காயோ
கனமான திண்கோட்டில் வீரோமாகவேகாட்டில்
வந்தபிரசங்க மெய்தன் சருவேசா
கண்கெளிகூர்ந்தேன் பண்டினை தீர்ந்தேன்
எனக்குதவி நீதான் மனக்குறையில்லாதான்
ஆதியிலவந்த நீதகருந்திக்க
பூமியனைவோ சாம்ராட்சிந்திரே
பாவவினைநீங்க தேவமொழிபோங்க
கனிமரியாருந்தி தனிவில்முந்துவந்திர்
வெல்லமிலையில் புல்லணையின்முனையில்
பிறந்திருந்தவேதா பிரந்தசத்யவாதா
மாமரியாள்கண்டு காமவிட்டிரண்டு
மனப்பிரியமாக இருத்தலனைசேவக
உத்தமனருபா கர்த்தனேமெயனதேவர்
அருபசொருபாநீர் பிதகுமரனையானீர்
சமயன்சோர்க்கூட தன்மையைசாப்பாட
ஞானமுட்கிட வேனவர்வந்துநிதட
சிறப்பிறந்தீவா அனைக்குனனுகூலா
யாட்டிவிடக்கொட்டில் காட்டினிரளெட்டில்
ஏகவெனப்போய் தேசுகுலத்தோராய்
கொண்டசம்பிரதாயா அண்டர்பணிதாயா
மெத்தவிசுவாசா சுத்தமித இசேசா
நீவாசர்போற்ற அபமுங்கொண்டேற்ற
விருதணிந்தபோதீர் இருக்கமபாதா
பனிகுளிசொருகநீர் வினையுமேபொருத்தீர்
காத்தவெனறுபெயமமை காத்ததுசொருபமை
அப்பாவாக்கசாவில சம்பாமுடன்பூவில்
கொண்டுசென்று அனனை உனதுசெய்வேனுதனனை

காணிக்கையாய்தந்த ஆணிக்கையின்முந்த
இருந்திடத்திவ்வேதா அருந்தவத்தின்சோ
சிமியோன்களிப்பாக தமியேன்பிழைபோக
வாக்கிமுத்தஞ்செய்ய திக்கனைத்தும்நைய
புகழ்ந்திடப்போன மகிழ்ந்திடமெய்யான
வல்லமையுள்ளோனே சொல்லிலடங்காளே
மாகமெர்ஸ்ஞரில் தானவனேபாரில்
பரதேசமேபோக கிறைநேசமாக
சாத்திரிடஞ்சென்றீர் பார்த்திருக்கவென்றீர்
உலகமுதலாதி இலகுபரன்சோதி
எழுதிருன் வார்த்தை மெழுதினிசாத்தை
தானனைசெய்வேனே மாமரியம்மானே
சுசைமுனியந்தே நேசமைந்தனைகதே
என்னதயாநிதி அன்றிருவோமே
அழைத்தனையேவந்தார் களிப்புடன்புகழ்ந்தார்
வலவருமேய்க்க நல்லவர்தநிக்க
இறைவனேவந்தீர் இறையுறவுக்கிற
கலிலேயாநாட்டில் இளகுமனவீட்டில்
ஆதகுடம்பினை மாசகுசெய்திசே (இல)

இஸ்தாக்கியார் சொல் இன்னிசை

கைகாவிலானிலற்கு கன்னுமரியாள்சுதனே
மெய்யாகவில்வுலகினை மேன்மையணயானியேயென்
ஐபாவுந்தன்திருபையாலே புனவினைத்து
செப்பமடைமாறுதற்கு சிக்கிரமாய்ச்செல்வேனே

மடைமாறுதிற வண்ணத்தரு இ-ம்-கண்டா தாளம் ஜம்பை

மரிசுந்தாயபொருளே மனுவாகிய வெறியே
மடைதிறக்க ஜலம்பெருக்க செடிதழைக்க அருள்புரிக்க உமதுதவி
அருணர்தாத் தொனியாய் அழகான நற்கனி ஆயர்
படியில் ஆவின்குடியில அடியேமிடியில வந்தமுடி விலாதவனே

உ-ம் ஏற்றம் இறைக்கிற கண்ணிகள்

அலையின்மேல்கடக்கு அலைகளுக்கடக்க
மெய்ப்புபேதத்தை யையமீதனாத்தே

நல்வழிகாண் பிதிர் சொல்வதால்பட்சிபிதிர்
முப்பதமுவாண்டில இப்புவிக்காய்வேண்டி
யடேபட்போக கரிசெழிப்பாக
காவினில்முக்காளில் மேவிமுழக் காளில்
விளைநுசெபஞ்செய்ய அன்றுதிறந் துய்ய
உடலதிரவேர்வை படைப்பிருத்தசேர்வை
பொறுத்தெழுந்தவேதா கருத்துள்ளான்னிதா
என்றுபவம்போக்க தனதுபெலியாக
யூதர்கைக்குள்பட்டு கோதுறவாதிட்டு
கட்டியிழுத்தாரே பெட்டிநடத்திரே
என்ன செய்வேனையா முன்னவனேமெய்யா
எண்கிராக்கிமீன் தமக்குமுலகாளா
எண்ணிவந்தகோவே புண்ணியகர்த்தாவே
பெய்யவிசொன்ன ஐயாயிரஞ்சின்ன
அடியடிக்கவேனி அடி அடிக்கலானீர்
அடிவனுடபாவ மிடிமைகளுமேவ
கற்றூணில்கட்ட பொற்புயமேவிட்ட
சட்டைதைப்புதஷ்டா இட்டவடிபட்ட
ஆண்மைகளுஞ்சோர பூணர்பவந்திர
காரணமதான பூரணமெஞ்ஞான
பாலனுசதிபா காராபுகழ்ப்ரதாபா
தன்னிபூதருன்னை முன்னின்முடிதன்னை
திருச்சிரசிற்சூட குருதிவெள்ளமோட
பரிகாசங்கள்சொன்ன தரியலர்க்களின்னம்
திர்ணமெல்லாங்கேட்டீர் எந்தையுமீட்டீர்
மரக்குருசைவாங்க இரக்கமுடன் தாங்கி
தோள்தனிற்சுமத்தீர் நீள்வழிநடத்தீர்
செருசலேமின்வீதி யருகில்வரும்போதில்
கனிமைதுயர்க்கொண்டு அளவிலாதைக்கண்டு
மாதருக்கன்பாக வோதருமுன்பாக
பட்சமுறதுன்னப்ப இன்னையுமசொன்ன
மதாமொழிகேட்டு பதறியேமோதிட்டு
அழுதலழிக்கண்கள் விழித்தோடப்பெண்கள்

கூடவரும்போதே யேடலர்பூங்கோதே
எனக்கழுகாதென்று உனக்கழுகவென்று
சொல்லியதுமெந்தன் தொல்லைகளுக்குந்தன்
தயையிறக்கிடாதா செயலரியகாதா
உடம்பெடுத்திரென்னை திடம்படுத்தவுன்னை
வஞ்சகரிடத்தில் அஞ்சவேகெடுதெதிர்
இந்தன் நிஎல்லாம் யெந்தனுக்கேயல்லால்
அயிந்தெழிமையானேன் பெருந்துயரில்கானே
கடைக்கண்விழிபாரும் இடுக்கமெல்லாந்தீரும்
சிலுவைகொண்டுபோர வலிமைகண்டுத்திர
ஆகமெல்லாம்வாடி விசாகுலத்தாலதேடி
புலம்பிதவிதன்னை கலப்பெறவேமுன்னை
உருகியுயரோடு பெருக்குருசினோடு
விழுந்தனைமீதே எழுந்துசொலலும்போதே
ஆங்காரவத்திதர் திங்காளவயூதர்

இஸ்தாக்கியார் சொல் இன்னிசை

காங்கள்ரெண்டுமேயசைந்துக் கால்கடிக்கிவேயபதறி
திரங்களற்றப்பாவியை திகைத்துநின்றேனென்பானே
சாங்கழித்தக்காணகத்தில் சயக்கிரியின்மீதேற்ற
வாங்களித்தவானவனே வருதகருணவருள்புரிவீர்

இஸ்தாக்கியார் மடைமாறுகிற வண்ணத்தரு மேற்படி கண்ணிரன்

கதிகொர்ந்தலே யதிர மழையது பேய்ந்திவயுதிர,
மானேசரவாதானே வந்தபரனே எனக்கிரங்குஞ் சோதியானே - காரு
முல்லைமலர்க்கொழிக்க தருமயிரிக்கமழைக்க வனிதா
செழிக்கமைந்தாமிழைக்க மங்கைதழைக்க அரசனேயழைக்க

நடம் ஏற்றம் இறைக்கிற கண்ணிகள்

நீட்சிலுவைமேலே தாழ்வுடனென்றுலே
கிடத்தியேமுன்றுணி மடக்கதிருப்பாணி
கபாலமலைமேட்டில் துப்பாயமுடாட்டில்
கந்திசின்றயூரா கத்தியேபெலவாதோர்

செல்லும்வகையோர்ந்து வல்லமையைப்பார்த்து
என்துயர்செய்குற்றம் அனைத்துமபொறுத்தும்
சிலுவையின்மேல்நின்று உலகமீடேற்றென்று
திருபரனேமேழும அருளினாலியிறும்
பழித்தயூதருன்னை புளித்தாசத்தன்னை
குடிக்ககொடுத்தார்கள் சத்தமிட்டபேர்கள்
அப்படிக்கொத்த தப்பிதத்திற்குற்ற
பெரும்பாவியானேன் அரும்பாவினானே
ஆதிபாவம்போக் கிகலின்றுமக்கி
மரணமாகினாயா சரணமுக்கையா
யூதரெருக்கண்ணு மேசிகரியாகினை
அன்புருமென்கோவே உன்திருவிலாவே
ஈட்டியினால்குத்த நாட்டினிலேமெத்த
வாதைபொறுத்தீரோ தீதையறுத்தீரோ
என்பாவேஅந்த வம்பர்கையிலிக்க
பாடுபேற்றுக் குழிவேருமக்கு
உலகிலுண்டோதேவா சொலவுமுண்டோ காவல்
இரக்கிதையசெய்யு திறங்குறைதியேயும்
அனுவிடாமல்காரும் அடியனுமுகாப்புறும்
விதிமுதலேவேதா வியேசு நாதா
சீஷர்கள்துணிந்து கேசமுடன்வந்து
உடம்படக்கேசெய்ய தயியோர்களுக்கூய
திருசருசைவிட்டு மிக்கேயசைகொட்டு
அக்குளைதாயார் மிக்கபனசெயான்
ளத்தர்னிசாரம் மத்தினனன்னோம்
அமுதமின்றபேச்ச முழுதுமென்னலாச்சு
வல்லவனைபின்னே கலைநாயிலுன்னை
வைக்கவடலாசீ கற்கருனையாதீர்
வடிவனக்கமெய்யில் கெடுகக்குருகையில்
இத்தகைய ராணும் ஐக்குருபோல்தோண
செயின்அழுதல்லுக அய்யமனி நிகழ்ந்தியின்
அசிவைகையோலே உந்தனுமையாலே

காணத்தில்வந்திர் மானமதுப்பேசினீர்
சகலவுபகாரா ஜெகமகிமையாரா
எளியன்பவநீர விழியிரக்கம்பாரும்
கர்தருந்தோர்விக்கேனே ஏந்துமதுணனே
இப்பதுசாலவொண்டு தனக்கெளிமைகொண்டு
சேப்பவாபோல்வந்தேன் பிரப்பவர்போல்நொந்தேன்
இதுபுவிவாழ்வீது முதலவனேமுறு
காடிமுந்துவந்தேன் வாடிமனம்நொந்தேன்
எடுத்தபுனற்சாலை விடுத்தனவுந்காலே
எனதுமனையாரும் மனதயர்வாராது
இதுதுயரால்நெஞ்சு பதறுதேசாலந்த
தனக்கெளிமைகொண்டே திறைபலுக்கவிண்டே
குழந்தைசெல்லனாக்கி இறைதநதசாலாரு
கூவிகொட்டாதாலே மாலிகையிறுலே

இன்னிசை

கமலதிருவடியை கண்டெனதுகாத்திருந்தேன்
அமலனருள்பழுந்தே தாரிமுதாருனோசீர்
விமலர்பொறப்புரிய விண்ணிக்கவொபென்று
திமலர்மனைகொண்டு துயர் திக்குத்தருளருள் புரியும்

இஸ்தாக்கியார் சொல் மெய்படி வண்ணத்தரு

நத்தைவளத்தனிலே சிட்டாடைவெளியிலே கடந்திடவே
துயர்படவேயூதர் தொடரவே சபைக்கேகியுணமையிடவே
முள்ளின்முடிதனைக் கனுமுசலா வடிக்கதுயர்முடி
முகம்வாடி எம்மைநாடி இந்த பாடுபடலாமோ

நாம் ஏற்றம் இறைத்திற கண்ணிகள்

தாவியுமுன்னானே சோதிசெய்தானேபிழ
மானையன்துவிட்டேன் தானைவந்துகேட்டேன்
ஒன்பதுமேலென்ணை எனபுதல்வாதன்னை
வெங்கலவையோனாய் உக்கதுகேவிறுப்
பங்குசெய்துனற்ற இப்படிமிறைனற்று
ராஜபனிசெய்து மெய்வலக்குதவிக்கலடு

பாலனைகேழ்ப்பானோ ஒலமிடுவானோ
மனக்கும்புகழோனே துணைபுதல்வர்தானே
இனக்கமில்லானே கணக்குபதிமூனே
இணக்கபேய்க்குப்பேயே மித்தரத்திலேயே
பகையைவென்றதாலே துகைபதினாலே
எண்ணிபதினஞ்சே புண்ணியஞ்செய்கெஞ்சே
ஒண்ணுஞ்சரியாதே விண்ணும்அபாரதே
இல்லைசெய்யகேரு தலைபதினாறு
ஏதுசெய்வேன்தேவா பாதகனுரவால்
ஓதுமொழிகேளும் மீதுபதினேழும்
ஆற்றுதில்லைக்கே ஏறமைக்கர்கெரக்கே
பார்த்தலாவிட்டே சேர்த்துபதினெட்டே
பதினெட்டின்மேலொன்று மதியற்றுநாணின்று
கதிதரும்பொற்பாதா விதிமுதலோனே
சேனுமுலகத்தே வேனுமிருபத்தே
இருபதின்மேலொன்றே மிருகமதுதின்றே
அருமையைக்தர்தன்னை பெருகினதுமுனனே
இருபதுமேலிரண்டே அரிவையவனக்கண்டே
உறுதியென்னசொல்வேன் பிரிதியதால்வெல்வேன்
இருபதுமேல்மூனே மருவலர்கள்தானே
வருகின்றதாலே உருகுதயன்மேலே
இருபதுமேல்நாலே வருமிடையாலே
கருணமிரியாளுங் கலங்கிடாமல்தானும்
இருபதுமேலஞ்சே பதறுதேயென்னெஞ்சே
பெருகுதுயாதன்னால் உருகுவேனென்றால்
இருபதுமேலாறு ஒருதுணைகளேது
இருபதுமேலேழே சொரிகுதுழலாளே
தனையிலென்றுபார்ப்பேன் பெருந்துயர்த்திர்ப்பேன்
இருபதுமேலெட்டு கிருபனென்னைவிட்டு
மருகுவர்மெய்தானே கருதிமுதலோனே
இருபத்தொன்பதுவே அருட்பதிதாவே
அருள்வைத்தெனையாளு ஒருமித்தெனைமீளும்
முப்பதுவேசாது செப்பமாய்செங்கோது
வைப்பெருமைகோவே இப்புவியில்தாவே
முப்பதுமேலொன்று அப்பனேசெய்நின்று

முப்பதுமெய்யாதி இப்போவருள்சோதி
முப்பதுமேல்ரெண்டு எப்போதுன்கைகொண்டு
சற்பிரசாதத்தாரும் தற்பரனேநீரும்
முப்பதுமேல்மூனும் மெய்ப்பொருளேவேணும்
அற்பமவியனை வெப்புடனேசொன்னேன்
திருவயக்கோரு வருந்துமனைபாரு
குருவேயென்னையாளும் அருள்மெய்கடாளும்

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

விண்ணுமண்ணும்படைத்த விமலநாயகனேவுந்தன்
தன்னிடமறையில்யானுந் தப்பிதங்களைசெய்தேனோ
என்றுவிட்டதுகாணுங்கோ தப்பிழைத்துயிக்கே
பண்ணுதலேவுற்செய்ய பார்தனில்விதித்திட்டாயே

இஸ்தாக்கியார் மனைமாறுகிற மேற்படி வண்ணத்தரு கண்ணிகள்

இடையூறுதனிலே ஐயா வடற்கானகமதிலே அன்னை
அழுக ஆயர்தொழுக வேர்வையொழுக அடியேன் பிழைபோ
செங்கைபருளழிலேயே மனபங்கமருளழியேயே பாதத்தியே
யானுன்கெதியே எந்தன்விதியே சேயனைவிட்ட மதியே

பொது விருத்தம்

மைந்துமயிருக்கல்ல மதியனிஸ்தாக்கியன்போல
நெறத்தில்மன்னிருந்து யோகம்செய்ததுமுடித்தபின்பு
பகர்யோதுனையை சேர்க்கபடி தனிவிளைப்பதாக
மிகத்துயரவலைப்பட்டு விசித்துவருகின்றானே

புலம்பல் இ-ம் கவுஷிகை

அந்தமனவில்லாதே தேவா ஆதிசருவேஸ்வரனே
எந்தனுடதேவியர்தான் பெண்ணதுயர்கொண்டனரோ
பாவியெந்தன்துன்பமிதோ பொல்லா பாழ்மிருகமானதுக்கு
பாலகனையிரைகொடுத்து கெட்டபாதகனுமானேன்
ஆனைக்கொலைதனிலபுருத்து யானும் அன்புடனேமண்ணிருந்
நானமற்றபலதுருக்கள் தேடு எடுத்துவைத்துபுதைவினைத்து
தூக்கனையாய்போகாமல் பெல்லே குழவாவேகட்டி
பிறக்கதிர்மறைத்திருக்க யானும் செல்லுவேன்விதித்திட்டதே

இஸ்தாக்கியார் சொச்சகம்

குறைவணிர்களகத்துக்காய் குருசில்நின்றகோமானே
பிறவிழந்துமனைவையும்போல் சிக்கதமொழிதேதான்

தனமதுவோர் தானறிய தனியசீரிறைத்துவக்தேன்
விரைவுடனே யேவல்செய்ய விளம்பியிவ்விக்துணுக்கே
இராசன் தோற்றம் விருத்தத்தோடு தருவை பாடிக்கொள்க

இராசன் உ-ம் மந்திரிக்குச்சொல் விருத்தம்

சோனவெனு தவொரு சமுகந்தன்னில்
நிற்குமதிமந்திரியே நிகழ்த்தக்கேளாய்
கூறுமிருமுந்தமது வேந்தர் தரு
கொடுத்தனுப்புந் திறையில்லை குறுப்பனோதான்
ஆராய்ந்து மதிப்பதுவோ முறைவைச்
தாண்டுமட்டுக் திரைதிருபமானதெல்லாம்
வாராமலிருப்பதென்ன முதலாமவாசல
மந்திரிபிலாகானே வாச்செய்வாயே

உ-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

செய்யபொற்சீடத்துறும் செம்மலேபிலாகரன் தான்
ஐயமுற்றெழுந்துவேற்றா ரடைக்கநோயிருந்ததேமேல்
வையகத்னிலேஉண்மை மறந்துவிட்டாயிருந்துந்தேதி
மெய்யதாய்சொல்ல யின்னவிதமென அறியேனையா

இராசன் தரு வண்ணம் ஆனந்தபைரவி

மதிவல்லனே எனதரியநீதி மந்திரியே வழுத்திட கேட்டருள்
மகிமை கிறையு மகா தகமை வசிமையுறு மந்திரி பிலாகானே
இதுவரையில் லெனது சமுகமதில் என்ன விதமோ அவனின்னம் வரா
மலே, இருக்கின்ற வகையதை எடுத்துடனறியவே, எனக்குரை செய்
திடுவா யமைச்சனே.

மந்திரி மேற்படி தரு ஆனந்தபைரவி

உரையுமென்றே வரைசின் வாசனே, உகந்த செல்வ பாக்கியமிழந்த
வன், உலகில் நிலதவறிவது மிழந்தவன் மகா துன்னூராமனதிலே, அர
பாதேசமாகவேதானவருட பாவையரும் பாலரையுங்கூட்டி, பரிவுடனே
டந்தவன் துரிதமாவேயினை பதியையுங் காணேனையா அரசனே

இராசன் சொல் மேற்படி தரு

காடுறுமெவகழறு மெனமைச்சனே கருதரிய மந்திரிபிலாகரன்
கனதனமனமகிழ் மனைவி பாலரை யிழந்தே நடந்தது என்னவித
மதிநிறைவன—தோறுமலே யிருந்திது காண்மட்டுந் தொல்லுலகில்
அந்தனந்திறையும்—இதுவல்லவிலையே வந்தன புல்லறிவோ வென்ன
[illegible] அறியே னமைச்சனே

மந்திரிசொல் மேற்படி தரு

மதிபடிநீவா வெனவுரை பகர்ந்திடும் மன்னவனே காவினி என்செவி
வேன்—மருமன்னவருடைய திறை சுவர்த்திடுதற்கு வகையுடனேயினை
சேர அரசனே—சதிருடைய போர்பொரிதியே வெகு சமர்த்துடனே
எதிர்த்தனரோ அந்த—சமயத்திலமைச்சனே உடனறியாமலே சதின
ம்த விதமறியே னவனதனை—

இராசன்சொல் மேற்படி வண்ணத்தரு

அறிவேயினையே எனக்குரைதக்கபிக்க அன்பர்கள் முனைவந்தாண்டு
மட்டு மிந்த—அவனியில் வலமாயவர்கள் வதைபுரிந்த அது வகையா
னதுவோ அறிவேன்—இரு கண்மணியான வெனதரிய இனிய மந்திரி
பிலாகானே யெவர்கள்—இடர்களிலடவுடன் மடிய வினைசெய்ததோ
எனக்குரை செய்வாயே என்னமைச்சனே—

உ-ம் மந்திரிசொல் விருத்தம்

மன்னவர்மதிக்குந்துய்ய மணிமுடியாசேகீர்தான்,
எனதுடன்சேர்பழமதுவி நுப்புதசரியேமனு
பின்னையில்லாதநிதிபிலாகமந்திரியைத்தேடி
யன்னவன் றனைதோடித்து இட்சணம்வருகுவேனே

இராசன் துயரப்பட்டு புலம்பல் இபதை கண்ணிகள்

இனியமதி புரைபதரும் எனதுமுதல் மந்திரியே
இன்றுன்வரைக்குந்தானேனே அபிராமா சகுராமா வசுதேவா காண்
மனதுபிதவேதலந்தி பனகுசனிந்தமதிமயங்கி
மதவேதசுந்தென்றவிதமோ அரியேனே அபிராமா சகுராமா
சிறிவெதிர் மாற்றலர்கள் திரைகள் கொடாதவே அவன்
சென்றிருக்குந் தாயிருக்கனோ அபிராமா சகுராமா வசுதேவர் செ
பாதிரமுன்னனருடன் படையெடுத்தெதிர்த்ததினுல்
பட்டதாய் மறந்து விட்டதோ அபிராமா சகுராமா வசுதேவா பாட்
ஆதரவு மாயிட அறிவுமதி மந்திரியே
அருகிருந்துகாவல்செய்வோர் அபிராமா சகுராமா வசுதேவர் அரி
தேசநடனெனனகளில் நித்தியமிருக்குமந்திரி
நீயெனக்குஞ் சொல்லவில்லையே அபிராமா சகுராமா வசுதேவா நீ

இராசன் சொல் சந்த விருத்தம்

விதமதனினிதனை மனதறியாமலே விழுந்துமு மந்திரியே
சுதிவ குதினுமொரு வனவிட தெரியவே தானறியாதவனே

எதுவிதமாகிலும்முகெருநைமெல்ல இனியவமைச்சனையே
இதக்ஷணமதில்வரத்திர்வது ஞானவேரெடசெய்வாயே

உ-ம் மந்திரி, ந-ம் மந்திரிக்குச்சொல் விருத்தம்

மதிப்புடஅரசன்மூன்றும் வாசல்மந்திரியேகேளாய்
பதிக்குளேயிருந்துபோன பண்புசேர்பிலாசுவென்போன்
இதுக்கமாயிருக்குஞ்சேதி உற்றுணர்ந்துரைக்கவல்ல
கதித்தசேவுகரைப்போ கடுகியேவரச்செய்வாயே

௩-ம் மந்திரிசொல் விருத்தம்

கடுகெனவே அழைப்பதற்குத் தடையாதொன்றே
காவலருரைத்திடில் கட்டளைப்படிக்கே
அடவுடனே அதிவீர சூரர்தன்னை
அரசனது கொலுசமுகமழைப்பேனையா
வடிவுளகாலத்துசமூக வணமக்கேகேளாய்
எழுத்துமுதல் மந்திரிப்லாசுபெயர்த
இடத்தனிலேயிருப்பதைதாமு தேடிப்பார்க்க
இனியதாதுவரைவா வியம்புவாயே

௪-ம் மந்திரிசொல் விருத்தம்

இனியதூதுவர்களை நீயழைத்திடென்று
இம்பியமூன்றும்அமைச்சே யிப்போதானே
தனியமுதல்மந்திரி சென்றவனைத்தேட
நாட்டிக்குச்சேர் தூதர்வரச்சாற்றுவேனே
புனிதமுடைய சேனபதியேகேளாய்
புகலரியமுதலமைச்சன் தனையேதேட
கனவிதிக பலமுடைய வீரதம்மை
காவலன்தன்சமுகமவரக் கழறுவீரே

சேனபதிசொல் விருத்தம்

அழைத்திடுமென்றுசொன்ன அரசன்மந்திரியேநான்
தழைத்தவாழ்வீரமைகொடான் சார்மன்னனுரைதப்பாமல்
செழித்ததூதுவர்கள்தன்னை சீக்கிரமாகவேதான்
அழைத்தெதாருக்கொடுப்பேன் வாரே னருளியப்படிக்குத்தானே

சேனைபதி கட்டியனுக்குச்சொல் விருத்தம்

வேந்தநுசொலுமிக்காதே விரைவுடனேவலகேட்டு
தாந்திரியாடுருக்குக் கட்டி யகாரனேகழறுகேளாய்

71

சாந்தநற்குணமெல்லாகுகனை யின்று அழைக்கவேணும்
நேர்த்ததூதுவரையிங்கு சீக்கிரமழைத்துவாராய்

கட்டியன் சொல் விருத்தம்

சீக்கிரமழைத்துவாரேன் சேனைமன்னவநீசொன்ன
வாக்கியத்தனைக்குயாது மறுத்துரைத்ததுதானுண்டோ
பாக்கியமுதலமைச்சன பலருமேனவிதன்னை
நோக்கியேதேடித்தூதர் சொடிக்குள்ளேவரச்செய்வேனே

கட்டியன் தூதருக்குச்சொல் விருத்தம்

உவியதூதுவரேகேளீர் மன்னனெம்பிரதோன்வாசல்
இலகியசமுகத்தார்க்கும் வேந்தன்மந்திரி சாதுமமை
கலுடனழைத்தகாலே ஏதுகாமதஞ்செய்யாமல்
பவபணிமுஸ்திப்போடு பாங்குடன் புறப்படீரே

தூதுவர் விருத்தம்

வருகுவீரென்றுசொன்ன வலுத்தகட்டியனேநீதான்
அருளியபடிக்குத்தானே அட்டிசெய்யாமலிப்போ
மருவலர்தொழுதுபோற்றும் மன்னவன்சபைமுன்பாக
அரிதமாயுங்கிளைஞரோடு வரதர்இதோவருகின்றோமே

தூதுவர் தோற்றம் விருத்தம்

கடற்றிரைமேலநீண்ட பண்களித்தருக்கள்சூழ்ந்து
மடல்விழுத்திடத்தேன்பொங்கி வழிந்திடும்சோலைசூட்டிய
தடவரைத்தனிலேதிர தயிரியத்தினிலேவலல
அடிமிகுமந்திகவீர தூதர்களிதோவந்தாரே

தரு-இ-ம்-தோடி-அடதாளசாப்பு

தீரர்களேவமிகுந் தூதர்களே
இரிலகிய வேறுமைகாக்கொக்கு
சேதம்வராமலெப் போதுங்காவற்செய்யுந் தீரர்
அறிவுமுழுதும் அமைத்தபாமன்
அடிமையனதில் சார்ந்தோம் நல்ல
அறிவுநிறைந்தக்கலைஞர் சங்கத்தில்
அதிகதுரிதமாம் கூடுவோம்
மகிமையுடைய பெரியவர்களின்
மகத்வதயவைத் தேடுவோம் தமிழ்
வல்லவர்களையிகழு மூடர்கள்

வாய்பல் லுதிர — ஜாடுவோம்

இசுநிற்பீர்த்திலை படைத்தபேர்களுக்
கெடுக்கஞ்செய்திடும் துடுக்குமிண்டரை
ஜெகத்தில் அவர்களகத்தை யடக்க
செய்யுந்தொழில் பிரவாகமிடு வையத்தினில்புகழோங்கிடும் (திரு

எட்டுதிசையெங்கும் சீர்த்திபரவிய
ஏந்தலன்சற்பனே — போதிப்போம் சறநம்
இணக்கமில்லாத சுணக்கசோரர்கள்
இருக்குமனையை — சோதிப்போம்
கட்டுக்கடங்காத துட்டர்கள்நெஞ்சம்
கலங்கிடவே கட்டி — வாதிப்போம் நீதி
காத்தருளாத்த மொழிகடவாமல்
வட்டலையைக்கொண்டு — சாதிப்போம்
வெட்டுந்துணிவுட னொடெற்றுத்திரிந்து
மெய்மறையோரை மிகச்சீறிவிழுந்து
திட்டுந்துஷ்டரைத் தக்கதுராத்மாக்களை
சிதறப்பதறப்பிடிக்குந் கதறக்கொதற அடிக்குந் (திரா

இருட்டிற்பதுங்கி பதிக்கும்பேயரை
இழுத்துக்கயிற்றி — லிறுக்குவோம் சற்றும்
ஈவிரக்கமில்லாதத் தீயரை
சாத்தலங்க — நொறுக்குவோம் மதி
தேறாக்கற்புள்ளமாதரை இச்சிக்கும்
பெருசசண்டிகளை — நெறுக்குவோம்
அட்டையாக விந்தை பதித்திடும்
அறிவில்லாதவசட்டுப்புலையர்களை
மூட்டுத்தனங்கள் மாறிடவே தகை
ஆசெந்திரமிடவாட்டுந் தாளைத்தொழு விளிக்மாட்டுந் (திரா

ஆதவர்சொல் விருத்தம்

மதிபொளிவிலகுஞ்சித்ர வாசல்மந்திரியேபோற்றி
சதிருளசமுகந்தன்னில் சதிசெய்பவர்களைப்போது
பதிதனிலழைத்தசேதி பகர்ந்திடுமுடனேசெ
அதிசயக்குடன்முடித்து அட்டியில்லாமல்

உ-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

சொல்லுமுன்பாக்கவல்ல சூரசேவகரேகேளீர்
தல்வியதுடனேசிக்கள் சுதக்குடகடந்திப்போது
எல்லைதான்கடக்குபேசன ஏந்தலாயிலாசுதன்னை
அல்லலற்றென்குந்தேடி அழைத்துநீர்வருகுவீரே

ஆதவர்சொல் விருத்தம்

தேடியேயெங்குஞ்சென்று தேவரீர்மொழிப்படிக்கே
ஓடியேயிலாசுவென்ற உத்தமந்திரியைப்போ
காடியேயழைத்துவாரோம் நல்லசேவகரோசிக்கள்
கூடியேயோடிவாருங் குணமுடனென்றுரைத்தானே

ஆதவர் சொல் தரு. இ-ம் தன்யாசி ரூபகதாளம்

கண்டவருண்டோ ஆரகிலும் கண்டவருண்டோ

கண்டவராரும் உண்டோ திவ்யவானிரு
கண்ணுள மந்திரியான இலாசுதான்
உண்டானகோடியுடைய செல்லமபெற்றுத்
தோகையுடன் மறுமனைக்குப்போகையில் கண்ட

பட்டுப்பணிபல மாணிக்கமோணிடை
பாயுடன்விற்று பாபாஞ்செய்திடுஞ்
செட்டித்தெருவில் இருக்கும்வணிகர்
சிந்தைமகிழ்முதல்மந்திரி இலாசுதனை கண்ட

மெய்யிலழகு பொருந்திபிருந்திட
வேடிக்கையாய்நின்று வேந்தன்முன்னேயேறு
பொய்மொழிதானுரையாத இலாசுதான்
பின்னையுந்தேவியுமாக வருகையில் கண்ட

மங்கையர்கள் மதரு பத்தினி
மதிவல்லோனை யழைத்து வாவிடில்
உங்களுக்கென்னென்ன வாக்கினைதான்வரும்
என்றறிமொழிமுதல் மந்திரிஇலாசுதனை கண்ட

ஆதவர்சொல் விருத்தம்

காணத்துடனே மெருக்கடைத்தெருவிதிதோறும்
கானிலம்புறக்கும்வேந்தர் சன்மனையிடங்களெல்லாந்
தானினிதேடிக்காணோம் தடைசொன்னீரேயென்னது
மானதர்களிற்போய்த்தேடி சருவதுகண்டையாதே

தூதுவர் தரு-இ-ம்-பூபாளம் கண்ணிகள்

இன்பாரினி மூரகபுரி இறையானுமந்திரியை — அந்தி
பண்பாகிய பிலாசுரனை பார்க்குமிடமிதுவோ
கன்பாயிருபெருங்கூடி நடந்துவழிகடந்து — நாமும்
அன்பாகமந்திரியை தேடியலைந்தேவருவோமே
வாருமிதோ பாருமெவள்ளிமகமே ருவுமிதுவே — இந்த
மலைமீதினில் வளருமரு வனமான துமிதுவே
ஆருமிளப்பாரசெய்த அண்டர்வனமிதுவே — நல்ல
அசனமது வருந்திநூயிலடையுமட மிதுவே
அரியான துகிலோகூடியே சரியுந்தடமிதுவே — அந்த
அலர்மாமலர் விரியுமது சொரியுந்தடமிதுவே
திரையான து ஒலிமீறியே புனலவாவியுமிதுவே — இந்த
ஜெகமிதினிலழகாமெஸ்தூர் நகரான துமிதுவே

தூதுவர் விருத்தம்

தெண்டிரை புகழுமெஸ்துச் சிறந்தமாநகரில்நானும்
வண்டிரளுடனேவாழு வண்மையுளோனோ நீங்கள்
மண்டலம்புகழுமோரமை மந்திரிபிலாசுதன்னை
கண்டனன்டானலதென்னக் கயுடைத்தாற்போல்சொல்வீர்

தூதுவர்சொல் விருத்தம்

தருமபுண்ணியனேநீங்கள் தானிதோரதுவலாக
வருகிறபோதுயிங்கே வான்கதிர்மறையலாச்சு
பெருகுமுன்மனையிலதங்கி பிரியமுற்றிருந்துபோக
ஒருமொழியாகயெங்கட் குரைசெய்யவேண்டுமையா

வாத்தகன் சொல் விருத்தம்

ஐயையோதம்பிமாரே ஆருமற்றவர்போல்நீங்கள்
உய்யகானிருந்துவாழு உச்சிதவிடுதிதேடி
துய்யமெய்மாகமுஞ்சேர்ந்து தோழர்போலிருவர்கூடி
வையவேவந்தச்சேதி யகருவீரெனக்குத்தானே

தூதுவர் சொல் விருத்தம்

கூறுவேன்கேளுமையா குறைவில்லாசோமைநாட்டில
தேறுதஅடனேசெங்கோல் செலுத்திடுதிரையானென்போன்
வேறுமாறுகளில்லாமல் மிருதியாய்கொடுத்தசெல்வப்
பேறுபெற்றிருந்தமந்திரி பிலாசுவைக்கண்டால்சொல்வீர்

வாத்தகன்சொல் விருத்தம்.

ர்ல் துவேன்கேளுநீங்கள் சொன்னசாயல்தனன்னோனோ
ால் துலகினிலென்கண்ணும் தோன்றநான்கண்டதில்லை
ல்லையென்றுரைக்கலாமோ ஒருவிபோலொருவன்வந்து
ால்லைகாத்திருந்துகூலி கொடுக்கஉண்டிருக்கின்றானே

தூதுவர்சொல் விருத்தம்

மானிலமாளுகின்ற மன்னவன்திரையானென்னும்
மானவனிடத்திருந்த மந்திரிசிறந்தானும்
தானொருவனடையாளந்தான் தழும்புறவிருக்குமன்னி
தானங்களறிந்தாலும் நிட்சயமறிந்துகொள்வோம்

இஸ்தாக்கியார்சொல் கொச்சகம்

நாடிமுந்துநான்மெலிந்து தான்வருகுவேலைதனில்
கூடிவந்துஉதவிசெய்த கொற்றவனும்பாந்தடோ
ஏடலருமாலையணி எந்தவெல்லையாள்விடுத்து
தேடிவரவும்வுமது சித்தமதுமிக்கயதோ

தூதுவர்சொல் விருத்தம்

எந்தவேலைபோற்றிபோற்றி பெருமனுக்காகவேபோற்றி
போர்தமாவரிசைவிட்டு பிறாநகர்வருவதேது
வேந்தனேநீதானிக்க வேலைமாயிருந்துகொண்டு
சேர்ந்துஇவ்விடந்திலேநீ சேவகத்திருப்பதென்ன

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்

போற்றியென்றிங்கேவந்து புகலுகின்றுதவோர்
காற்றிசைதனிலன்போது கவலரும்பாவியுங்கேள
ஏற்றமில்லாமலென்னை தேடிநீர்வந்ததென்ன
அற்றுதலாவெனக்கு அன்புடனுரைசெய்வீரே

தூதர்சொல் விருத்தம்

சொல்லுவீரென்றுரைத்த துங்கமந்திரியேகேளாய்
வல்லமையுடையவேந்தன் வழுத்தியதுரைக்கத்தானே
நல்லிபத்துடனேயுன்னை நாடிதமாய்த்தேடிவந்தோம்
எல்லையிற்றுயரம்வேண்டாம் எழுந்திர்வருகுவீரே

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்

தேடிவருகுணத்தினிமிக்க சேவகத்திறுந்தோரே
வாடினான்மற்றுபோது வைததெதேயாதரித்த

கடிபவனிதான் கண்டேன் நான்விடைப்பெற்றுவாரேன்
நாடில்லாவதுவுள்ளோரே இருங்களிவ்விடத்திற்றுனே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

வருமைகொண்டலைந்துவாடி வந்தபோதென்னைச்சேர்த்து
அருமையாயென்னைக்காத்த ஐயரேநின்றன்போற்றி
இறையவனழைத்தாராலும் யேகியேவருவேனையா
உரிமையாய்ப்போவதற் குடுத்தாலருளுவீரே

வர்த்தகன் சொல் விருத்தம்

தங்கியமருட்டவேந்தன் தரும்பவுகட்டளைவாழ்ந்த
சங்கமாய்க்கிகின்று சற்றுறணிதுவணக்கும்
இங்கிதையறியேனையோ யிதனைதீர்பொறுத்துக்கொண்டும்
வங்கிஷபதியேஉந்தன் மலர்ப்பாதம்போற்றிபோற்றி

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

அஞ்சலென்றடைக்கலமே யாதரிப்பவனேயிந்த
பஞ்சையாமென்னைச்சேர்த்து பராமரித்திட்டையா
உஞ்செயலாலெனக்குறும் வினையெல்லாந்தீர்த்துக்கொண்டேன்
தஞ்சமென்றவனுக்குந்தன் தனிவிடைகொடுத்திடீரே

வர்த்தகன் சொல் விருத்தம்

அல்லலாகியுமித்தாம் அழுங்கதையுசித்தப்போட்டு
சொல்லெடுபனுதிகல்ல துவிலேதாவணித்துக்கொண்டு
கொல்லைநாதிருக்கச்சொன்ன குற்றம்நீர்பொறுத்துக்கொண்டு
வல்லவன்திருவாயென்று மன்னவனிடஞ்செல்வீரே

தூதுவர்சொல் தரு இ-ம் தன்சுரி

இன்னகொண்டூர் நகரிலிருந்துதிப்போது மந்திரி
தன்னுடன்கூடிரோமைநகர் தனிலேசெல்வோமே
மந்தியும்புள்ளும் இருண்ட வனத்திலேதான் கறையுடன்
பட்டப்பத்தியா இனைக்கியே பாயுதுபாரும்
கத்தெறிந்து நடக்கவும் பறப்பட்டோம் அனைவோரும்
சிந்தைமகிழ்வாய்ரோமை நகர் சீக்கிரஞ்செல்வோம் ரோமை
அந்தரோமை நகரதோற்றுதே அங்கே இனிய
இந்தவிடத்திலிருந்தினைப் பாரியே போவோம்

தூதுவர்சொல் விருத்தம்

மண்டலமெல்லாம்போற்ற வளர்செங்கோலாருகின்ற
வாரமதிலைமாலைமாய மந்திரியிடத்தி ஐதி

தெண்டிரைபுகழ்பிளாசு சேமைசந்நிதியாமும்
கண்டனத்துடனேசொல்லக் கடுகியேநடந்துவாரீர்

தூதுவர் சொல் தரு-இ-ம்-சயிந்தவி ரூபகதாளம்

சுந்தரரோமைக்கதிபதியாகிய அங்கன் பிலாகஸ்ன்றன் மதி
மந்திரியைக்கண்டழைத்திடுஞ் சேதி வழுத்திட செல்வோமே
செல்லும்வழிதனிற் கண்டவதிசயஞ் செப்புவேனிப்போது தெரிய
வில்லுடன்காக மெதிர்த்துப் போராடி விளையாடக் கண்டேனே
நாவலும்பெடையும்போலேயிளை கூடியசாப்பறவேசர்மயிலுமொன்று
ஆவலுடன்மகிழ்ந்தே விளையாடிய வற்புதங்கண்டேனே எதிரே
தங்குலையும்தா வனத்தனில் வாழுங்கரி மிருகமெனுங்கொடிய
சிங்கமுமானியுந் தோழநுந்போலத்திரிவது கண்டேனே மெய்யாக
ஆர்புய மன்னவன் வாசலின் மந்திரி தன்னையழைத்திடவே சேதி
சொல்லி யாவைய வாழ்வினுமேவி வகையா நடந்திடுவோ மிப்போது

தூதுவர் இராசனுக்குச் சொல் விருத்தம்

விக்கதைசேர் அரசேபோற்றி மிருமதிபிலாகனென்னும்
மந்திரிதன்னை வெல்லுமாநகர்தன்னிற்கண்டோம்
சந்தேகமொன்றில்லைமற் றுனிகோ அழைக்கவந்த
சுந்தரமுடையச்சேதி சொலவிடவந்தோமையா

இராசன் சொல் விருத்தம்

பிரியமேயுடையவேந்தன் பிலாகனைக்கண்டோமென்று
தெரியவேகேட்டேன்இக்கை தெளிந்தமதிவல்லோனே
வரிசையாயெதிர்போய்ச்சென்று மகிழ்ந்துதானழைக்கவெனும்
பரிவுடனமதுசேனாபதியையேயழைத்துவாராய்

உடவது மந்திரி சொல் விருத்தம்

நமதநுஞ்சமுகந்தன்னில் நவின்றழைத்திடவேயென்னைத்
தமதுவாசிரமேற்கொண்டேன் காப்புமன்னாபோற்றி
சமத்துறைபடைக்குத்தானே யியல்கதிமைச்சேகேளாய்
சமர்சேனாபதியையேபோய்ச் சமுகத்திலழைத்துவாராய்

கடம் மந்திரிசொல் விருத்தம்

அதிக்கைசெய்தொருகோடிக்குள் அழைத்திரோயாரேனை
உரைத்தசொற்படிக்குத்தானே ஒருதடங்கலுமில்லாமல்
செருக்களத்தயர்விடாத சேனாபதிராணேகேளாய்
பருத்தகேதுடையசேனாபதியிடையழைத்துவாராய்

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல் விருத்தம்

வாருமென்றெனக்குரைத்த மன்னவனமைச்சேசீர்தான்
கூறியமொழிதனக்கோர் குற்றமில்லாமற்செய்வேன்
வீரகட்டியனே நீதான் விரைந்துதக்காகவோடி
பாரினமது சேனாபதியையழைத்துவாடா

கட்டியன்சொல் விருத்தம்

பார்குடனுரைத்தவார்த்தை படிநடக்கிறேனியானும்
இந்தலோரமைநாட்டுச் செழிக்குஞ்சேனாபதிக்கு
ஓங்கியவாசன்தானு முரைத்தகட்டளைமீறாமல்
தாங்கியமது சேனாதலைவனையழைத்துவாரேன்

கட்டியன் சேனாபதிக்குச்சொல் விருத்தம்

இஷ்டமாய்சகலராலுங்கேற்ற கெம்பீரரோடு
பட்டணந்தனில்வாழ்சேனாபதியெனுமிவர் வேந்தன்
இட்டகட்டளையிதாகும் எந்தனைசபையிலுன்னை
அட்டுடனழைத்தார்நீயுங் கடுகியேவருகுவீரே

சேனாபதிசொல் விருத்தம்

கடுகியேவாருமென்றுக் காதல்செவுகேட்கேனீர்
...மொழிதவறலாமோ தொல்புவியரசன்வேந்தன்
இடத்தனிலேகவேணு மிதுசமயத்திலிங்கள்
சடுதியிலெந்தனோடு அகலுக்கவருகுவீரே

சேனாபதி தோற்றம்

தேங்குசீர்கருணையாதி தேவனாருள்சிறக்கே
ஓங்கியபெருகிராச மூபாக்கியலோமைநாட்டில்
தாங்கியவிராசன்சேனா சதுரங்கமுடனே கூடி
பாங்குடன்சபையிற்சேனா பதிதோவருகின்றானே

தரு - இ - ம் - யோகமாம் - அடதாளம்

இடைக்கான உடைதேடி யணிந்திட்டான் — அந்தி
...வடிவான்னும் புனைந்திட்டான் — மன
மடைபோர்த்தன்னுடன்னதிகந்திடவல்ல — சேனா
பதியிதோசபைதனில தோன்றினான் சேனாபதி சபைதனில — வ
இங்கெரண்டு சாவிலுக்கெரடுத்திட்டான் — தண்டு
எதிர்க்கோனுமஞ்சிட வெடுத்திட்டான் — இரு
பாதத்தினிறுதியைபொலிக் குதுங்கவே — சேனா
பதி சபைதனில்வந்து தோன்றினான் சேனாபதி சபைதனிலே

75

செந்நூரம்நுதலொளி எரிக்கவே — அதி
சிவனிருபதம்கமல்ஸ் கரிக்கவே
பக்தஇசைகடனெங்குறிக்கவே — சேனா
பதியிதோசபைதனில் தோன்றினான் சேனாபதியிதோ

சேனாபதி இராசனுக்குச் சொல் விருத்தம்

செப்பருங்கிரீடம்பூண்ட செம்மலேபோற்றிபோற்றி
தப்பறையாகயாருஞ் சமர்செய்யவருவாருண்டோ
இப்பொழுதெனையழைத்த தென்னவோவறியேனையா
ஒப்புறவுரைத்திராசாவுடனதைமுடித்துவாரேன்

இராசன சேனாபதிக்குச் சொல் விருத்தம்

சத்தியவலியமுறைமையைத் தகித்தமாயன் தன்னுதவியாலேயிந்த் அரணிமீது—இந்தனையாய் நமையெதிர்த்து வருவாரில்லை சேனாதிபதே கான் செப்பக்கேளாய—எந்தன் அகமுகமதி விருந்தேன்றெனது அந்தப்படியேநடக்கு முதன்மையானை—மந்திரிபிலாசுகாவை எதிர்போய்க் கண்டு வரிசையுடனே யழைத்துவருகுவாயே

சேனாபதி சொல் விருத்தம்

இத்தலரோமைநாடாள் இறைவனேபோற்றிபோற்றி
மெத்தக்கம்சேனையோடு வெகுதிரள்களக்கூடி
நற்றவன்பிலாசுதன்னை நலமுடனழைத்துவாரேன்
சித்தமாயுமதுபாதஞ் சிரசினிலணிந்திட்டேனே

இதுவுமது

பொருந்திடக்கனைத்திடாத புயபலவீரரேகேள்
பெருந்திறவரசனுரின் பிரபலமந்திரிதானும்
வருகிறாரென்றுசொன்னார் மகிழ்ந்துசென்றழைக்கதிங்கள்
திருப்பன்சொற்றவறிடாமல் தெரியுடன்வருகுவீரே

தரு இராகம் காம்போதி அடதாளம்

அழைத்துவருவோமவாருங்கள் அமைச்சனைபோய் அழைத்து
தழைக்கச்சோலையுங்காடு தாண்டியமலையுங் — குன்று
காவுமபுளிக்கத்தை சதைத்துச் சங்கரித் — தின்று
கொழுத்தமடையர்களின் குடற்சரித்திட — வென்று
கொற்றவன் மொழிக்கொரு குறையுறுநாடனை சென்று
முனைவந்து வருடமாய் முடிமன்னன் தனை — விட்டான்
முன்சொன்ன வினை இதோ மோசத்திலகப் — பட்டான்

தேவிதன்னைத் தனை வனத்திடையினில் பிரித் திட்டான்
சேவகரால் இன்று தேடலே அகப் பட்டான் அழைத்
ஜெயங்கொண்டு உலகாளுந்திரை யான் மணவ னென்னை
சித்திரத்துடன சென்று சிறந்த மந்திரி தன்னை
பயங்கிடாமலழைத்து வாருமென்றவர் சொன்ன
வுத்தவிரே மன்னன் வார்த்தைக்குத்தடை யென்ன அழைத்

சேனாபதி இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்

திருவருள்மிகப் பெற்றோங்கும் திசசற்குணனே போற்றி
பூவலன்புகழுங்கீர்த்தி புனிதவுத்தமனே போற்றி
விரைமலர்த்தொடையணிந்த வித்வாத்தினமே போற்றி
இருநிலமதிக்கும் வேந்தனினியமந்திரியே போற்றி

இஸ்தாக்கியார் சேனாபதிக்குச் சொல் விருத்தம்

போற்றியென்றினைந்தெதிர்க்கும் பொருதநந்திடைத்திடாத
சேற்றருந்திறத்தினமிக்கச் சேனைக்காவலனே வாழி
ஆற்றலையாசனென்மேல் அன்புகூர்ந்தழைத்திட்டாரோ
போற்றிருதடையில்லாமல் விரைந்துயான்வருகின்றேனே

இஸ்தாக்கியார் இராசனுக்குச் சொல் விருத்தம

பகைத்தமாற்றவர்கள்தன்னை பதைக்கவேவகைவாளாலே
தலைத்தகாய்களிகளுண்ணச் சங்கரித்திடவல்லோனே
ஜெகத்தினில்வரிசைச்சூழும் செலுத்தியேயிருக்குதாய
மகத்துவத்துரையேஉந்தன் மலர்ப்பதம்போற்றினேனே

இராசன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்

மருவலர்போற்றுந்திவ்ய வாசல்மந்திரியேவாழி
இருவழியானவுன்னை யிழந்தநாளிருக்கலாமோ
கருதரும்புதிதாமாகக் கனகதண்டிகைமேலேறி
அருள்பெறுங்கோதைக்கிப்போ தமைச்சனேவருவாயே

இதுவும் இராசன் சொல் விருத்தம

பின்னைபோல்வளர்த்துச்சிந்தையிலாகவேயுனக்குநான்தான்
அன்னியேயெடுத்துசெப்பேன் அனைத்தையுமெழுதுப்போட்டு
இன்னினிநல்லமென்னும் என்னையுமறத்துவிட்டுத்
தன்னியேயொழிந்தபோனத் தாழ்மையேதவிப்பாரே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

மன்னவர்கன்மன்னவனே மகுடவேந்தே
மகத்துவராஜேந்திர மகிபாஉந்தன்

தன்னுடையபெயர் கேசக்கினை யெக்காளுந்
சற்றுமேமறப்பதில்லைதாணிமீது
பின்னுமொருவினைகொடிய பாவந்தூழ்ந்தப்
பிரதேசஞ்சென்றுபின்கே பிழைத்தயானும்
உன்னுடையநகரில் வந்தன்பாதங்கண்டேன்
உளமகிழ்ந்துதெரிசித்தே னுசிதவேந்தே

இராசன் சொல் விருத்தம்

உலகமதிலெனதிரு கண்மணியாய்வைத்த
உரியகுணமந்திரியே ஓதக்கேளாய்
இலகுமெனதரசு அழகத்தொக்கரணும்
என்றுமேயோலைத்தெயுதியோங்கி
பலபலதேசங்கள்வந்து பணிந்திக்காட்டைப்
பார்த்துவெகுபத்திரமாய்ப் பரிவாயின்கே
தலைதழுவிவெற்றாசர் தனைமீறுக்கி
காப்பதுவேஉன்னுடைய கடமைதானே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

கைக்கொண்டபெனக்களித்த கனபலபலதேசமே
மிக்கதோருமதக்காட்டில் வெற்றிருபகையுறாமல்
இக்கணமடக்கிக்காப்பேன் எந்தவேலையில்லாத
தக்கதோர்மவுலிச்சூடும் தார்புயமன்னாபோற்றி

உடம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

மன்னவனேஉதிருந்து மதிப்பகமைச்சேந்திரன்
என்னகாரணத்தால்வந்த வேந்தேமைமாபாலரோடும்
தன்னையமறந்தேசத்தை நாடியவாறுதன்னை
இன்னதென்றதையெனக்கு எடுத்துச்சீயம்புவீரே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

பணிக்குயின்றுதிசேவைத்தும் பகருமந்திரியேகேளாய்
கணித்திருட்காலத்திற் கலியுகங்கோட்டியேதான்
தணித்துமெய்ப்பாமாறான தனமனைமதித்ததாலே
அணிந்திடும்விதியின்யாவும் மகற்றிவிட்டேகினேனே

உடம் மந்திரி சொல் தரு-இ-ம் பரிக

மானேசமாமதியவலனை மிக்க மாகாத்தனைவிட்டு மயங்கியே
போனதென்விதமோ அருமையாகிய பராக்கிரமனேசொல்லுவாய

இஸ்தாக்கியார்சொல் மேற்படி தரு

புதுமையெனவுரைத்த நேசனே இந்த புவியிலுறுஞ்செல்வ பொருளெல்லாம் விட்டு சகலபொருள் படைத்தவல்லவன் பாதந்தனை துதித்திடச்செல்வதாகுமே

உ-ம் மந்திரிசொல் மேற்படிதரு

ஆகுமெனவுரைத்தநேசனே யித்த ஆதரைதனில்பரதேசியாய் தாங்களேகும் பொழுதிலென்ன அபாயமாயாங்கள் னேங்கி மனதயர்ந்துவாடினோம்

இஸ்தாக்கியார்சொல் மேற்படி தரு

வாடினேமென்றெனக் குரைத்திடும் நல்ல மன்னா மகிழ்ந்திருமியே
காடியபரலோக வாழ்வைதயபரானிலத்தனை வெறுத்தேகினேம்

உ-ம் மந்திரி மேற்படி தரு

ஏகியேயிந்தவனையிலும் நீரிருக்கின்ற விடமறியாமலே தய
வாகியேதினையாமுமன்னவன மெத்த மனதுகலங்கித்துயராகினர்

இஸ்தாக்கியார் சொல் மேற்படி தரு

மனதுகலங்கித்துயராகவும் அந்த மன்னனென்மேல்தயவாகவும்
கனமாகவென்னையவர்தேடவும் இன்று சடுதியழைத்திடப்பார்த்தமோ

உ-ம் மந்திரிசொல் மேற்படி தரு

பார்த்தமோவென்றாதி நிறைமையாயிப்போ பகர்கின்ற மதிமுகவமைச்சனே
ஈத்திசைதனில்வெகு வறுமையாய் மறுசுகர்த்தே அரன்செய்த விதியிதோ

இஸ்தாக்கியார் சொல் மேற்படி தரு

விதியிதோவென்றெனக் குறைத்திடும் நல்ல வேந்தர்புகழும் மந்திரியே
கதிசேரும் வழியறியாமலே லோக கருமபாவமென்னைச் சூழ்ந்ததே

உ-ம் மந்திரிசொல் மேற்படி தரு

சூழ்ந்ததுவென்றெனக் குரைத்திடீர் இந்த சூழ்புவிதனில் வெகுசெல்வமாய் நீரும்வாழ்ந்திருக்குமிந்த கீழ்மையினவகை வந்து சேர்ந்ததெனவிதமையா

இஸ்தாக்கியார் சொல் மேற்படி தரு

விதமென்ன வென்றென்னை கேட்கிறீர் இந்த மேதினிதனிலுள்ள வாழ்வதை யானுஞ் சதமென்று நம்புவதில்லையே செய்த தவமுகளால் வந்தபலனிதே

உ-ம் மந்திரிசொல் விருத்தம்

பலனிதுவாகுமென்று பகருமாமதிவல்லோனே
நலமுடனெழுந்துரோமை நரபதிதியான்மன்னன்
இலகியகொலுமுன்சென்று என்றும்போலியல்பாய்நீரும்
தலமதிலிருப்பீராகில் தாழ்வென்றுமணுகிடாதே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

இருநிதிபெருகிவாழுமென் றெனக்குரைத்திடும்பேர்
தெருளுறைவுகளிலலாம ஏகத்துசெங்கோலியற்றி
மருவலர்தனையடக்கி வருத்தினையதாகன்வரங்கி
திருவிலாதிருப்பேனென்றன் தென்னவன்சபையிற்றானே

இராசன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்

அதிநேர்மையான பிலாசிடோனே யுனைக்
காண்டெட்டும் மாற்றலர்கள் அக்கையபாலே
மதியாமற்றினையளந்து வரவிடாத
மன்னருடனேபொருதி வாங்கவேண்டும்
சதிபாமதுவுனிக்குபல குலக்கிற்சேனுன் துஞ்
சமர்த்துடையவீரர்களை யழைத்துச்சென்று
அதிருத்தடன் ஜெயித்து பகுதிவாங்கி
அமைச்சனேயென அருகிலுற்சவிப்பாயே

இஸ்தாக்கியார் இராசனுக்குச்சொல் விருத்தம்

அதிவிப்பாயென்றுசொன்ன அரசனே தேவரீர்தான்
தெரிவித்தவார்த்தைதனை சிந்தையிலையர்க்கிடாமல்
செறியுற்றவீரரோடு சிமிதைத்திறவினைகள்யாவும்
ஒருமிக்கவாங்கிவரேன் உரைத்திடும்படிக்குத்தானே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்

தெள்ளியமருட்குடுக்கினையானெம்பிரதேர மன்னன்
உன்னைமெய்த்திடுநீதான உற்றமந்திரியேகேளாய்
துன்றுமான்திறம்போலேகி சுதக்கினில்மெதுவேதக
வன்றுநயன்தனையழைத்து வரும்படிவழுத்துவாயே

உ-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

வாச்செய்வேன்றினையா னெம்பிரானாவாசல
மந்திரியேஉன்வார்த்தை மறுத்திடாமல்
உருக்குடையசரப்புலனை யழைத்துக்கொண்டுச்
சமூகமுன்னே வரும்படிக்குச்சாற்றுவேன்

திருவுடையச்சேது பத்திரனேகேளாய்
தேர்வேந்தனமைச்சன்முன்னே ஆணைத்திலேதான்
பறைமுழக்கஞ்செய்திடுஞ் சாம்புவனேயோடிப்
பாங்குடனேயழைத்துவரப் பகருவாயே

உ-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

பகருமெனவுரைத்த மந்திரியே நீர்தான பரிக்கெனக்கு உரைத்த மொழிப்படியே சென்று, சுகிர்தகுண சாம்புவனை யழைத்துக்கொண்டு சுறுக்குடனே சபையில்வரச் சொல்லுவேனே, ஜெகமிகழும் பருதி புத்திரனே கேளாய் சேவகரையனுப்பி இந்த ஆணைத்தில்வேந்தன் அகமகிழ வீரசாம்புவனையோடி அழைத்துவரவேணுமிதை யறிந்திடாயே,

ஈ-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

அப்பனேயின்படித்தவரோ வெளக்கிப்போது அருளியவுன்மொழி தனக்கோரட்டியுண்டோ, செப்பரிய வீரசாம்புவனையோடிச் சீக்கிரத் தினழைத்துவரச் செய்குவேனே, இப்பொழுதே சேனாதிபதியேநீ தான் எந்தலனர் சபைதனிலே இனிமையாக, தப்பிதமில்லாமலிந்த சபை முன்பாக சாம்புவனை வரும்படிக்குச் சாற்றுவாயே

சேனாபதி சொல் விருத்தம்

சாற்றரியசோமைநகர ராஜனும் வேந்தன் முதலமைச்சன் மொழிக் குத் தடைவேறுண்டோ, பார்த்திபனார் சபைதனிலே மகிழ்வதாகப் பறையடிக்குஞ் சாம்புவனை வரச்செய்வேனே, ஏற்றரிய வாசல்கட்டிய லேகேளாய் இட்சணத்திற் தாமிஷங்களேதுஞ் செய்யாமல், மாற்ற மொன்று மனுசாதற் றிரையான் மன்னன் மந்திரிமுன் சாம்புவனை வரச்செய்வாயே

கட்டியன் சொல் விருத்தம்

வசனித்தக்கட்டனேக்கு மாறுண்டாமோ
பரியகுண சேனாதிபதியே போற்றி
இசைபுகழும் வீரசாம்புவனையோடி
இசைதிகழுஞ்சபையிலிப்போ திழுத்துவாரேன்

கட்டியன் வெட்டியானுக்கு சொல் விருத்தம்

சாதிபஞ்சமக்குலத்தில் சாம்புவா சாற்றக்கேளாய்
சேதியொன் றனக்கிப்போது செப்புவேனது கேளென்றால்
வீதித்தப்பறைமுழக்க வேணுமென்மனார் இப்போ
நீதிமுதலமைச்சனார் தனை யழைத்திட்டாரே

சாம்புவன் கட்டியனுக்கு சொல் விருத்தம்

இமைபினில்வருவேனின்று திருபனுமுதலமைச்சன்
சமூகசேவகரேயானுந் தடுத்துரைச்சொல்லுவேனோ
சுமதுமந்திரிமுன்பாக சுயங்கிதே வருவேனையா
எனையழைத்திட்டச்சேதி இன்னதென்றறியத்தானே

சாம்புவன் தோற்றம் விருத்தம்

தெரியுனசோமைநாட்டின் திருநாமுரைத்தாவென்று
அரிதமாய்ச்சகைகட்டி தோளிற் கம்பளியும்போட்டு
முறியவேமறைதினிலே முழக்கிதி யாட்டுங்களின்
வெறியுடனடைகன்னாடி வீரசாம்புவன் வந்தானே

தரு-இ-ம் சவுரிபந்து

பொன்னகரோமைதனிலிருந்து புகழ்பெறவாழுகின்ற
மன்னவன்சொற்படிக்கே சபைதனில்வளருவன் வந்தானே
நல்லமறையடிப்போன அழகியஞானதெரியுணர்ந்தோன்
தொன்மனது திலேவிறந்திடும் தோட்டியுமவந்தானே
விதிவெல்லாமறியப்பறையது விளாத்துடனடிக்கவல்ல
ஜாதிக்கெல்லாமுயர்ந்த ராலுலசாம்புவன் வந்தானே
மன்னவர்புகழமைச்சன் அழைத்திட்ட வாசகமேதெனவே அவர்தாம்.
சொன்னபடியேமுறைமுழக்கிட தோட்டியும்வந்தானே

சாம்புவன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்

வையகேயுலகையாளும் பார்மன்னனிடத்திற்செங்கோல்
செய்யவேனிதியோருக் கீமந்திரியேபோற்றி
ஐயஉன்சொல்லிலென்னைத் துரிதமாயழைத்தசேதி
ஐயமில்லாமலிப்போ வடிபேனுக்குரைசெய்வீரே

இஸ்தாக்கியார் ஜாம்புவனுக்குச்சொல் விருத்தம்

தகைமையுறவீரஜாம்புவனேகேளாய் அரியவர்களுடைய வெகுதர்மத்தான் போராடி, ஜெகமதனிற்றிறையாவெனம்பிரதேசமன்னன்செங்கோலின் பெருமைகொண்டுதிறைநாள்வார்க்க, அமகிழ்ந்தெனசேனைதனக் குறைச்சலாக வாரதிருவின்னகரா யிடுத்தேவாமுஞ் சகல குலத்துதி தக விநோதனமெல்லாம் சதிவரப்பறையறைந்து சாற்றுவாயே.

(ஜாம்புவன் சொல் கவி)

அப்படியேயுன் சொற்படியேசென்
றிப்புவி யறிய மெய்ப்பறையறைவேன்

ஜாம்புவன் பறைசாற்றுகிற விருத்தம்

சீர்பெருகுரோமை நகாரனுக்கிறையானுடைய திருவுளமாகவென்னவென்றால், ஜெகமதனிலுள்ளவர்கள் யாவர்களுமறியவே செப்புசெனொருவாசகம், பேர்பெரிய முதன்மந்திரி பிலாசுவென்பவரின்று பேசியே மொழியானது, பிரபல்யமாகவே திறைவரிதவறுமவரை பிசகு செய்மன்னருடனே, போர்பெருதி வேல்வெற்றிகொண்டவர்கள் சிரமதைப் பொடிபடவறுத்துமவ, பொங்குமுடனக்கு சென்றதிறை வாங்கவே புலப்படுகிறானையால் பாருலகில் வாழ்கின்ற பலவருணமாய்த்தரும்படை யெடுத்திட்டிடுய, பரிவுடனே தடையின்றி வரவேணுமென்றுயான் பறையறைந்திட்டிதுவே

சேவகப்பிள்ளைகள் தோற்றவிருத்தம்

ஒதரியபுகழ்சிறந்தரோமைநாட்டில் உயர்ந்த பறையானது விளம்பக்கேட்டு, மேதினியில் வணிகரிடமகவிலொருவும் வேளாள குலத்துதித்த மகவிலொருவும், க்ஷத்திரியயதிமகவிலொரு மிகுந்த வதிருவமனனர் மகவிலொருவும், வாதுசெய்து பலகுலத்தின் சயதரோடு மனமகிழவமைச்சனிடம் வருகின்றாரே

தரு இ-ம்-சௌராஷ்டிரம் அடதாளசாப்பு

சித்திரப்பணிகள்பூண்டு அத்திரம்போலவிளங்கு
எத்திசையிலுள்ளபல புத்திரர்கூடி
உத்தியோகமாகவேது புகழியுடன்மாற்றலரை
வெற்றிசெய்யவே சபையில்சந்திதியலந்தார்
கத்திபுங்கவண்டுமேலுங் கைபிடித்தபட்டாவுங்கொண்டு
வெற்றியாய்சமர்கள்செய்யும் வீரகூடிவே
சக்தியவேகத்தில்மீறும் சுருதியாமின்தாகவே
சித்தமெச்சுஞ் சேவகர்கள் சீருடன்வந்தார்
அட்டதிசையும்புகழ துட்டர்கள்சிரமுருள
வெட்டிசமர்செய்திடவே வீரத்துடனே
சட்டமாதிரையான் ராசனிட்டகட்டளைப்படிக்கு
பொட்டெனவே சேவகர்கள் கிட்டிவேவந்தார்
அற்புதரோமைநகர் சுந்தரமிசையான்வாசல்
மந்திரிமாகனமுன் விந்தையாகவே
சுந்தரமகிழ்ந்துமிக தந்தமுந்தியுடனே
முந்தசொற்படி தனக்குவந்துநின்றார்

கப்பிலன் சொல போற்றிக்கவி

மாசிலாபரமஞான வஸ்துவேபோற்றிபோற்றி
பேசரும்பொருளாய்நின்ற பேரின்பகடலேபோற்றி
தாசரின்துயரைதீர்க்குந் தாய்மரிசுதனேபோற்றி
சேசுநாயகனேயெங்கட் சிவகாரணனேபோற்றி

ஒவ்விஸன் சொல் போற்றிக்கவி

ஆதிகாரணனேபோற்றி அளவிலாதவனேபோற்றி
நீதியினரசேபோற்றி நிறைபரஞ்சுடரேபோற்றி
சோதியேஅருளேவிண்ணோர் தொழுதிடும்பரனேபோற்றி
கோதிலாதென்னையாளுங் குருபராபரனேபோற்றி

கப்பிலன் குடியானவனுக்குச் சொல் விருத்தம்

தந்தைதாயோடேவளர்ந்து தாரணிதனிலேகாத்திர
உந்தனுக்கடியேனின்று ஒருமொழியைக்கேளீர
விந்தைசேர்ரோமைநாட்டின் வேந்தனிடத்திலேதான்
அந்தமாஞ்சேவகத்தி லமர்ந்திடவேணுமையா

குடியானவன கப்பிலனுக்குச் சொல விருத்தம்

அந்தமாஞ்சேவகத்தி லமர்ந்திடவேணுமென்று
எந்தனோடுருமையாக விளம்பியபாலனேகேள்
இந்நாளுன்னைவிட்டு இருக்கவென்மனந்தாளாதென்
சிந்தையேதுயரமாகித் தியங்குதேன்செய்வேனப்பா

கப்பிலன் சொல் தரு கனாணிகள் இ-ட-ஏசல்

தியங்குதென்றே எந்தனுக்கு செப்பியதோர் சந்தையரோகேளாய் அந்த
தேர்வேந்தனிடச்சமுக சேவைச்செய்து யான்வருவேனையா

குடியானவன்சொல மேற்படி தரு

சேவைசெய்துவருவேனென்ற செல்வனேஎன்மனம் பதறுதபபா நீயும்
நீருடனே எதிர்த்து சென்று சமர்செய்யவறியாயோ

கப்பிலன் சொல் மேற்படி தரு

நீணிலத்திலேபடைமுன் நின்று சமர்செய்யத்துணிவேனுன் ஆதலால்
நீ மனக்குமனமகிழ்வாய் திகழ்ந்தமொழிபடி நடப்பேனையா

குடியானவன் சொல் மேற்படி தரு

கிருபருடனேஎதுக்க யேதிகதணிவுகொண்டாலே எந்தன்
நெஞ்சமது தான்கலங்கி பஞ்சியிடர் தியதுபோலாச்சே

கப்பிலன்சொல் மேற்படி தரு

ஞ்செவ்செந்தீபதுபோல் பற்றுதென்றெனக் குறைத்தீரிப்போரோமை
பார்த்திபன்றன் சபையினின்று பண்பதிக்கு யான்வருவேனையா

குடியானவன்சொல் மேற்படி தரு

வருவதென்னமருவலர்கள் வலுத்தவர்களாகையினாலே நான் உன்னை
வருசமொய் சமர்புரிவார் அஞ்சினை தேங்கிவேயப்பா

கப்பிலன்சொல் மேற்படி தரு

எங்கிலேவீரொன்றுரைத்த என்னுடைய தந்தையரேகேளீர் உந்தன்
இஷ்டமுடனென்னை யனுப்பும் மிச்சனஞ்சென் றேனவருவேனே

குடியானவன்சொல் மேற்படி தரு

எவேரோமைபுரியில் ஏந்தல்நிரையானிடத்திலேதான் இருந்து
இனபமுடன் சேவகங்கள் தெனபுடன் செய்திருவாயப்பா

கப்பிலன் சொல் விருத்தம்

சேவகஞ்செய்துநல்ல சிறப்புடன்வருவேனையா
ஆவலாயென்னைவளர்த்த ஐயனேயின்றுன்போற்றி
மேவிநானவனிடத்தில் சேவகஞ்செய்துமீண்டு
தாவியுன்னிடத்தில்வாரேன் தந்தையேயிருந்திடீரே

ஒவ்விலன் இடையனுக்குச் சொல் விருத்தம்

[illegible]ன் மேகதந்தையேஉந்த னரியபொற்பாதம்போற்றி
இன்னிலைச்சிறுவனெல்லா மிறையவன்ரோமைநாட்டில்
உன்னியசேவகத்திற் கொழுங்குடனடக்கின்றார்கள்
தன்றிதுயானும்போக தங்கடையருட்செய்வீரே

இடையன் ஒவ்விலனுக்குச் சொல் விருத்தம்

சேவகஞ்செய்தானுந் திருப்பியேவருவேனென்றெ[illegible]
ஆவியாய்விளங்குகின்ற வரியுங்கண்மணியேயிதாவ[illegible]
தாவியமாசம்போடே சமர்செய்யவுன் [illegible]
பூவலகினியேயுன்னைப் போவென [illegible]

ஒவ்விலன் சொல் தரு-இ-ம் புன்னாகவராளி ரூபகதாளம்

பேசிய [illegible]
[illegible]
இடையன் சொல் மேற்படி தரு புன்னாகவராளி ரூபகதாளம்
[illegible]
[illegible]

ஒவ்விலன் சொல் மேற்படி தரு

காரணங்களொன்றுமில்லை காசினியிலேமகிழ்வாய்
தாரணியிற்சேவகங்கள் தான்புரியாதிருப்பேனோ

இடையன் சொல் மேற்படி தரு

சேவகங்கள்செய்வேனென்று செப்புகின்றபாலகனே
ஏவல்செய்யமனத்துணிவா யேகுவதேதோமகனே

ஒவ்விலன் சொல் மேற்படி தரு

ஏதுவென்றுசஞ்சலமாயென்னுகின்றீர் தந்தையரே
தோதகங்கள் சொலவில்லை சுருதிபடியேயுரைத்தேன்

இடையன் சொல் மேற்படி தரு

சுருதிபடியேநடக்க சொல்லுவதிலென்றனக்கு
கருதியதோரென்மகனே கலக்கமதேயோ என மனது

ஒவ்விலன் சொல் மேற்படி தரு

ஐயாவென்று மெய்க்கவேசி அத்தனே நீ அஞ்சவேதேன்
வையம்புகழ் ரோமைநகர் மன்னனிடம்போய்வருவேன்

இடையன் சொல் மேற்படி தரு

அட்டியுடனுந்தனுக்கு அதிபான்காவலுண்டு
நாட்டியின்றிபோய்வாருமென் தனமனக்குளிர்ந்திடவே

இடையன் ஒவ்விலனுக்குச் சொல் விருத்தம்

மைந்தனேயிரு நீக்கம் பின்னையில்லாதிருக்குமுற்றே [illegible]ண்டவனு
ம் நிறைந்தாலே, உந்தனையே காலத்தி லோகாய்த்துக்கு ஒடையிலே
யான் பறித்து உறவோக, பின்புனையாளிறைவனுக்கும் காதலனப்பா
பிரபல மன்னவனிடத்தில் பிரியமாக, அன்புடனே சேவகத்தி லமர்
ந்து வாழ்வாய் ஆதிநாராயணன் தானருள்செய்வாரே

ஒவ்விலன் சொல் விருத்தம்

அருளினைக்கொண்டாமென்ற அருளியஐயாகேளீர்
இருண்டகானகத்திலேனுய் [illegible]
வரிமையையகற்றிக்காத்த மனதுசந்தோஷமாக
உரிமையாய்சேவகஞ்செய் துடனிங்கேவருகுவேனே

கப்பிலன் சொல் தரு இ-ம் தனசாரி ஆதிதாளம்

அன்பாய்மரியாயிடம் வந்த அமலதிகாரனேன அடியே
நான்போகுந் [illegible] இப்போது

அந்தமிகுஞ்சோலையிலன்னம் அணியணியாகவே தான் அதுவெகு
விந்தையுடனே விளையாடு கல்லவிடமுங் கடந்தேனே வெங்காளும்
குன்றுநிகரினியது மேவியராஜன் குபேரனரண்மனையின் அழகை
கண்டுகவேகாவெனத் தோதவென் காவுக்கட்டங்க அரசன்
கூவியவினை வரவென்றழைத்துக் துணையுடனேயிருத்தி பலசங்
கையாவுமெனக்கேயவரிந்து காவேயளித்திடவே பருள் செய்பானே

ஒவ்விலென் சொல் வண்ணத் தரு இ-ம் தோடி ஆதிதாளம்

தானினிமகிழ்வுடனே யிடவே ரோமைநகர் தனக்கு
கடைத்துடிகமென அடவுடனே சொல்வேன் கனிமாக
வானுலகம் புகழாயிரான தன்னையே மன திருத்தி
வருமிடாதுவழி மிஞ்சி நடந்திடுவேன் மனமுவந்து
பாடியவன்னங்களாடியே வாரதைபார்பரிவுடனே
பாங்குடனேவனமோங்கி வளர்ந்ததைப்பார் நிகரில்லாமல்
நீடியபலகனி கூடிசெழித்ததைப்பார் இணையில்லாமல்
செடுவனமதுகடந்தடவுடனே சொல்வேன் நில்லாமற்றானே
சேமமாய் காம்விதி கடந்திதமாய் செம்படையில்
தின்றெதிர் சமாபுரிகின்றவனும் தானே நேமதாக
ஆரணுகா சருவேசனருளதினால் அகமகிழ்ந்து
அணிபெறுரோமைமை துணிவுடனே தோகண்டேன் சேவகஞ்செய்ய
விரைவிடவகமகிழ்கொண்டு சந்தோஷமுமாய்வெகுதுணிவாய்
வேந்தனிடஞ்செல சாந்தக மாசுவேதான் கொடுதுடியாய்
வண்டர்கள தங்களைக்கண்டு பணிந்திடுவேன் வனுவுடனே
வடிதுடிவெடிகா யிடிசமரிடுவேனுன் வெகுதுணிவாய்

ஒவ்விலென் சொல் விருத்தம்

ஆண்மைனீர்தாவிந்த அருவனந்தனைக்கடந்து
வாரதைகண்டதுபோது மனதுசந்தோஷமானேன்
தேறுதலாகவேதான் திறமுடனிவிடம்வந்த
காரியமின்னதென்று கூறுவாளைக்கிபோதே

கப்பிலென் ஒவ்விலனுக்குச்சொல் விருத்தம்

காணுமேதிரையவென்னும் நரபதிதன்பாற்சென்று
ஈணமொன்றனுகிடாம் விருக்குஞ்சேவகத்திலுக்கே
மாணகர்தன்னைநோக்கி வருகிறோரணிப்போது
ஆனதால்நீதான்போய் அவசரமேதுசொல்வாய்

ஒவ்விலென் கப்பிலனுக்குச் சொல் விருத்தம்

நிட்சயமாகசொல்வே னெதியுள அண்மையேகளாய்
கடல்சேர்பதியாம்ரோமை காவலன்றிறையுள்வாசல்

61

மெச்சியமுதலாமந்திரி மேவியசமுகந்தன்னில்
பட்சமுற்றிடவேகாண பரிவுடன் செல்கின்றேனே

சேவகப்பிள்ளைகள் இருவருஞ்சொல் வண்ணிகள் இ-ம் பாக

வாருஇராதா ஞாறுநீதா வரிமறை போதா நாமலர்பாதா
தேருடர்கள்தேவே கோருடர்கள் கோவே சிந்தை அறியேனே.
உந்தனருள்தானே மகிழ்மாமலர்சோலை திகழோங்கியதாலே
மணம்வீசுதுபாராய் வழியானதுநேருய் மயிலன்னங்களாடி குயிலோ
சைகள் நீடி வரிவண்டிசைபாடி மகிழ்வானதைநாடி
ஆங்காரிகளான திங்கோதிடுவோரை அங்கைக்கொடுவாளால் பங்கிடு
வேதான், வெட்டி செயமாக்கி அட்டதிசைநோக்கி வேந்தனிடஞ்செ
ல்ல தேர்க்கேதுணிந்தல்ல-மரியாள் கூடி திரியுதிதோ ஓடி
வளாயன்றிகள்காடி வருகுதிதோகோடி வாடுஞருளாலே தேறுயிர்
நமபோலே வந்ததகரோமை அந்தோவறியோமே

சேவகப்பிள்ளைகளிருவரும் இஸ்தாக்கியாருக்கு சொல் விருத்தம்

செய்யகற்கல்விழைத்தச் சித்திரமேடைமீது
ஐயமற்றிட விருந்து ஆளுமந்திரியேபோற்றி
வெய்யவீரனாயழைதத வேமேதையாவிந்த
வையமீதுய் மைகாடி வந்தனங்களையாள்வீரே

இஸ்தாக்கியார் சேவகருக்குச்சொல் விருத்தம்

பாருலகிலெனதுஉடைபடியேவந்த பலகுலத்தின் சேவகரே பகர்
கேளீர்—நிருலவு நமதுமன்னர்க் கறிக்கையாகத் திறையளவா மாற்றல
ரகளுடனே சமபோய்—போர்பொருதி யவர்களுடனெதிர்க்க வேண்
டும் பெருத்தபுயவீரர்களே போய்நாம சண்ட—மாருதம்போல்சினந்து
கப்பங் குறைவில்லாமல் வாங்கிவர என்னுடனே வருகுவீரே

மற்ற சேவகருக்கு சொல் விருத்தம்

காய்கதிரிலகிவாழுங் கனகதலத்தின்மேவும்
சாய்விலாவீரரோநாம் சடுதிமாற்றலரைத்தேடி
போயருகிருந்துவென்போர் புரிவதற்குறுதியாக
ஆயுதமுனைதப்போடு அனைவரும்புறப்படீரே

சேவகப்பிள்ளைகள்சொல் விருத்தம்

எண்டிசையும்புகழ்ந்திடுமாரோமைநாடான் எந்தன்திறையாளுமன்னா
னியலாய்மெச்ச—தண்டிதமாய் கேளைகளுக் கருட்செய்கின்ற கருக
ரிய மந்திரியே சரணம்போற்றி அண்டியுந்தன் திருவடியை அடுத்துவ

தாம் ஆக்ரவாயுமதனையின்படியே செய்வோம்—தெண்டிசையில்மன்
வாசருடனே சண்டைசெய்வதற்குத் தீவிரமாய்ச்செல்லுவோமே

சேவகப்பிள்ளைகள் சொல் தரு-இ-ம் உசேனி ரூபகதாளம்

இந்தனர் புரந்தருரு மார்பனும் வீரசூர
இறையவன் திரையாளின் வாசலில்முதலமைச்சனுன
மந்திரியுடன்கூட மவுனமாய்த்திறைகொடாத
மாற்றலர்களை வதைக்க செல்லுவோம் வருகுவீரே
விருதுவல்லயஞ் சவளமீட்டியும் எறிக்கோலுங்கவுண்டு
வெடியுங்கூரிட்ட வல்லுங்கிடைத்ததே வெகு விதமாக
பொருதிபோரிட எவர்கள் வருவதோ அவர்கள் சிரசை
பொடிபட இருபிளவதாக்குவோம் புஜபலத்தினுலே
மலையுமுப்பிரி கயிறுக்குவோம் வெள்ளை குருகுமணலில்
தயிலம்வடிக்க நாங்களறிகுவோம் எங்கள்சமர்த்தைப்பாரும்
கல்லிற்செருக்களடைத்துதோற்றிஞல் தொமோரிமலைபோற்
சரியாபல் இரக்தோடே வீழ்த்துவோம் எங்கள்சமர்த்தினுலே
படியிலெங்களை எதிர்த்தபோர்களை செய்துறதியாய்
படியவடித்தமுடித்து போடுவோம் பகைபகைக்கத்தானே
இடர்புரிந்திடபருதிமுத்திப மறுவேந்தருளேர்
இருக்கும்பதியை எதிரே தோற்றமாயிதோகண்டோமே

மறுபத்திரமன்னன் தோற்றம் விருத்தம்

திருந்துமாதவத்தோர்ஞானத் திருமறைப்பதனைத்தேர்ந்து
அருந்தவம்புரிந்துவாழு மழுவியசோமைநாட்டில்
இருந்தாசிபத்துகிறை யிறையவன் திரையாளுக்கு
வருந்தியத்திறைகொடாத மன்னவன் வருகின்றனே

தரு-இ-ம்-தேசிகம் ரூபகதாளம்

பகலவனென்ன பவனியவனி மறுபத்திரன் வந்தானே

ஜெகதலத்தனிலெனக்கிணையான நிர்களுமுண்டோ பொல்லா
திருட்டு செய்கோல் செலுத்திடுமன்னவன் சிரத்தையறுட்டுவேன்
தகத்திலவர்கள் அகதையை நெருக்கி
தாக்குவேன் உயிர் போக்குவேன் யின்று பகல

உவமைதெரியா உனுத்தாகினையான் ஒடுக்கச்செய்திடுவேனா யிந
உலகத்தில் மறுபத்திரனென்றுயாவருமென்றுபேருபெற்றேன்
புவனத்திலெதை வெதிர்த்தபோகவோ
பொடிபடச்செய்துகொள்ள வல்ல பகல

82

சகலாசருமனைவர்க்குத்தினம் தயவுடன்பணிவார் ஆதி
சங்கரனுல் வெகு கீர்த்திவிளங்கும் யமர்தருள்ளமன்னவனுன்
சகனமுழுதும்கீர்த்தி நிறைந்திடும்
காலனை வெல்லுங்க பாலனை வென்றிடும் பகல

எங்குமெனது நாமத்தைக்குறித்த இடுமபொடுங்கிடுவார் இனி
இந்தலோகத்தி லெனக்கிணையாக யாரெச்சரிடுவர்
செங்கையில் வாளுகடேயமுங்காட்டிய
தங்கபதக்கத் துரையணிபூட்டிய பகல

ஆனைக்காடிபுலி சிங்கமெல்லா மடக்கிபொடிக்கிடுவேன் பொல்லா
அடங்காமன்னவர் மந்திரவாளாலிந்த எதிர்த்திடுவேன்
வானத்தின் மழையை வேறுமென்றுவிப்போ
வாச்செய்வேன் வினைத்தாசே செய்வேனின்று பகல

மறுபத்திரன் சொல் போற்றிக்கலி

ஆகாசிவனேபோற்றி ஆலமுண்டவனேபோற்றி
புரமெரித்தவனேபோற்றி பூகாயகனேபோற்றி
மறைமுதலவனேபோற்றி மான்மழுத்தரித்தாய்போற்றி
சிரமதியணிந்தஆதி சிவசிவாபோற்றிபோற்றி

இஸ்தாக்கியார் சேவகருக்குச்சொல் விருத்தம்

மிக்கசேவகரேகேளீர் வேறுமாற்றலர்களானேர்
தக்கதோர்திறையையெல்லாந் தடையின்றிதருகிறரோ
திக்கெனவெதுர்த்தவெம்போர் செய்திடவருகிறரோ
இக்கணமறிந்துநீங்க ளிவ்விடம்வருகுவீரே

சேவகப்பிள்ளைகள் சொல் விருத்தம்

அறிந்துவாவென்றுசொன்ன அமைச்சனேசரணம்போற்றி
சிறந்தஉம்முறைமீறுமல் திறமுடனுங்கள்சென்று
வருந்தியதிறைகொடா மன்னவருடனே சண்டை
பொருந்தியேவாங்கிமெத்தப் புகழ்பெறவருகுவோமே

சேவகப்பிள்ளைகள் சொல் தரு இ-ம்-செஞ்சுருட்டி ரூபகதாளம்

பின்னப்படாமலே நாமே மறு மன்னரிடத்திற்செல்வோமே
அந்தீரயில்லாரென்றுரும் புகழ்ந்திட
அன்புள்ள மந்திரி அகமே மகிழ்ந்திட பின்னப்
பண்பெறுதிறைகொடாத மறு மண்டலீசுரைவிடாத

கண்டவாஞ்சிடுமெங்கிடவே நாமும்
சண்டவிஜய உத்தண்டதனைக்காட்டியே பின்னப்
கெஞ்சமது யிகத்துடித்து மனதஞ்சிடாமல வில்லேபிடித்து
பஞ்சபஞ்சாகவே பறக்கவடித்து
பட்டினமுங் கோட்டையுங்கொண்டேபடித்து பின்னப்

சேவகப்பிள்ளைகள் மறுபத்திர மன்னனுக்குச் சொல் விருத்தம்

தரியலர்களாணமறு வேந்தரே நாம் சாற்றுமொழிதனைக்கேளுந் துவதில்லாமல்—ஊரிதமுறும் ரோமைநகர மைச்சன்தானும் சொல்லு முறைப்படிநடக்குந் தூதர்களாங்கள்—எரிபார்த்துத் திக்கடாய் நீங்கள் போக இறக்கவதை புரிந்திட வந்திருக்கிறோ—வரும்பகுதி யானதெல்லாமு கொடுத்துப்பாதம் வணங்குதற்குச் சம்மதமோ வசனிப்பீரோ

மறுபத்திரன் சேவகர்களுக்குச் சொல் விருத்தம்

வசனிப்பாயென்றெனக்கு வீரத்தோடே
வந்துரைத்தச் சேவகரேவழுத்தக்கேளீர்
அசனமதற்கே வழியில்லாமல்நீங்கள்
அலைந்துவந்தக்காரணத்தை அறிவேனிப்போ
நசபிசலாயுங்களுயிர்தனை இப்போது
நமனுலகமேற்றுமுன்னே ஞாயமாயித்
திசைதனிலேதலைகாட்டா தோடிப்போனால்
சீவனுடனேயிருப்பீர் செப்பினேனே

கப்பிஸன் ஒவ்விஸன் இருவருஞ்சொல் விருத்தம்

சீவனுடனிருப்பதென்ன அடடாசீச்
திட்டுமறுபத்திரனே சிச்சீஉன்னை
பேயிவந்துவெருங்காதனை வீசிக்கொண்டு
வேந்தனிடத்தேகுவது வீரந்தானோ
நீவிராமாய்ப்பேசுமுந்தன் வாயுங்கையும்
இக்ஷணமேதானென்வாளாற் சிதைந்தேஉந்தன்
ஆவிதன்னைவாங்குமுன்னே திறைகளெல்லாம்
அட்டியின்றிக்கொடுத்தவோ பணிந்தேனே

மறுபத்திரன் சேவகர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்

அட்டியென்ன உங்கள் கையாலாவதென்ன
ஆள்பார்த்துமிரட்டவந்த தறிவேனிப்போ
குட்டிகரணம்போட்டுக் கும்பிட்டாலும்
குரங்குமிளகாய்ப்பசத்தாக் குடிக்கப்போமோ

எட்டியுங்கட்சேவகத்தை அறிந்துகொண்டேன்
ஈயடிக்குஞ்சேவகர்கள் நீங்கள்தானோ
வெட்டியுங்களைச்சதைத்து மடிக்குமுன்னே
வேந்தனுடனேயிதைப்போய் விளம்புவீரே

சேவகப்பிள்ளைகள் சொல் விருத்தம்

தண்டதைக்காம்பிடித்துத் தலைதெரியாமற்கள்ளே
உண்டவர்போலேநீதான் உளறாவிட்டோடிவந்தாய்
அண்டர்தளரியஉன்னை அதோகதியாகச்செய்வேன்
துண்டமேயென்னஉந்தன் துடுக்கதைச்சொல்லுவாயே

மறுபத்திரன் சொல் விருத்தம்

சொல்லுமென்றென துமுன்னே சுரணையற்றவர்போல்வந்து
வல்லமைபேசுகின்ற மடையரேஉங்களைத்தான்
நல்லதுவிடப்போறேனோ நமனுலகனுப்பிவைப்பேன்
இல்லாமலேயோடிப்போங்கள் நீசமூடர்களேசொன்னேன்

சேவகருக்கும் மறுபத்திரனுக்கும் உயுத்தம் தரு இ-ம்-பெளளி

மூடர்களென்றுநீ யெங்களுமுன்னே மொழிதப்பி பேசுறாய் மடையா
மூர்க்கமாக எதிர்த்தாலுனக்கிப்போ முடிவுகெடுதிபடா மெய்யாக

மறுபத்திரன்சொல மேற்படி தரு

கேவெருந்துவேவென்று என்முன்னமேபேசக்களிப்பாகவேதானடா
கிட்டநெருங்கினால் வெட்டுவேன்வாளினால் அட்டரே ஓடிப்போங்க
ளப்பாலே

சேவகர்சொல் மேற்படி தரு

இப்பொழுதெங்கள்முன் தப்பிலிபோலே எதிர்த்து மறுவேந்தே அடா
தப்பியுந்தனுயிர்போது காத்திடதாண்டியப்பாற் போடாலேபி

மறுபத்திரன்சொல் மேற்படி தரு

தாட்டிகமபேசினா லென்னசெய்வாயடா சங்கைகெட்டமூடா எனை
தானை-தாரணிமீதினிலுங்களிருவரைசதைப்பேன்வாளாலே திரளை

சேவகர்சொல் மேற்படி தரு

சித்தைதறிக்கஉன்னாலேகூடுமோ திருட்டுபயன்னவரோயுந்
சீக்கிரமாகத்திரையன் துரையவர் செல்லுமப்பணந்தாடா மடையா

மறுபத்திரன் சொல் மேற்படி தரு

பணக்தாச்சொல்லி என்னுடனெதிர்த்தப் பாதகரேகேளுமிப்போது
ஞசபாதகமென்னுமலேயடிப்பேன் பார்த்துபோங்களடாயில்லாமல்

சேவகப்பிள்ளைசொல் மேற்படி தரு

கில்லாதோமென்று வல்லமையாகயிகழ்ந்து மறுவேக்தேவுலகில்
கல்லாதமூடர்க்கவிருநக்கிடோ நீ கண்டுனைசொல்வாயே மடையா

மறுபத்திரன்சொல் மேற்படி தரு

கண்டுக்கொள்ளென்றிக்கமண்டலமீதிற்கருத்தெனக்கோதவக்தயுங்கி
தண்டுதண்டாகவே வீசிமுன்னமே சொல்லாமலேமடாமூடா

சேவகப்பிள்ளைகள் சொல் விருத்தம்

இத்தனைநேரமாக எனதுடன் உன்றனானை
சித்திரகடனம்பாவுந் திரியேகாணபித்தாயே
சுத்தவீரனுயோனுல் தோள்களிரண்டுங்கையால்
பற்றியேஉனதுடை பாரக்கிரமமபார்க்கிறேனே

வேறு தர்க்கம் மறுபத்திரன் சொல் பந்துவராளி ஆதிதாளம்

பார்க்கிறதென்னடா பார்க்கிறதென்னடா பார்க்கிறதென்மூடே
திக்கமாகவே யுங்கட்சிரங்களை
செண்டுபோலவே யடித் தண்டத்தெறிகிறேன்பார்

செர்திருநின்புயன் மந்திரிதன்னுடன் வந்திறிஞ்சேவகரே உங்க
சேனையும்பானைத்தளங்களை யானையுஞ்செயிப்பேன் பாதகரே
இதனைக்குட்சமர்ப் பொருதிடயிங்கு எதிர்த்துவந்தவரேயினி
ஆயுதத்தாலே உங்களுயிரிழப்பீர் சேவகரே
சிக்கிரத்தாகவே உங்கட்சடலத்தை
சிதைக்கிறேன் மண்ணிற் புதைக்கிறேனிப்போ பார்

சேவகப்பிள்ளைகள் மேற்படி தரு

சேவகமேடா சேவகமேதட சேவகமேதட பார்க்கிறேன்
காவலனுக்குள்ள திதைதருவிடில்
கத்தியினுலுன்னை குத்திசதைக்கிறேன் சே

சேத்தஉன்னிடத் தேகத்தை சிமியே எலும்புகள தெரிய உந்த
விரும்புக்குரும்புமிருப்பு மடக்கி உடப்புத்தோலுரிய

குறைந்த உங்களை கொட்டியே தட்டியே குடற்களுஞ்சரிய உன்னை
கொத்தியே யெங்கட்கை கத்திக்கிரையாக ரத்தமேனுஞ்சொரிய
காந்தவுன்னிட சிரத்தைவாளினுல்
கண்டிக்கிறேன் உன்னை தண்டிக்கிறேனடா சே

மறுபத்திரன் சொல் மேற்படி தரு

கொத்தியேயெங்களை வெற்றிசெய்ய வுன்னுற்கூடுமேபோடா
சமர் கொண்டுவந்தப்புரம் போகலாமோபோடாகுணங்கெட்ட மூடா
கத்தியே உங்களுட வீரியமேதடாக சடுளைக்காடா வெட்டி
துண்ட துண்டங்களாய் நறுக்குவேனடா கருத்தில்லா வடா
தந்திகலைகள் தரையில்விழும்படி
தாக்குறேனுயிர் போக்குறேனடா பார்

சேவகர்சொல் மேற்படி தரு

கருத்தில்லாக் கொடுமனவர்களை சுசடானவரை எங்கள்
காவலனுக்குள்ள திரைகொடுத்திட கருத்தில்லாதவரே
திருத்தமாகவே பிழத்துச்சதைபபோர் திருடானவரை எட்டித்
திசையடங்கவும் நடுக்கவே மட்டிபயல்களானவரை
பெருத்த வுனனிட கழுத்தை காதில்
பிடிக்கிறேனுயிர்க் குடிக்கிறேனடா சேவகமேதடா

மறுமந்திரன் சொல் மேற்படி தரு

மட்டிகளென்று வருரூய் பயல கெட்டிக்கொனடா உன்னை
மடித்துபிடித்து வதைத்து புதைக்க மகிழ்ந்துவாரனடா
கட்டிப்பிடித்திட நீயேவெகுகெட்டிக்கார வீரனடா கெட்டி
கடுகவாது ஞாயமல்ல கன்னத்த தறையபோரனடா
குட்டிகாய்களைப்போலவே எந்தன்முன்
குலைக்கிறீர் சும்மா மலைக்கிறீரடா பார்க்கிறதென்னடா

சேவகப்பிள்ளைகள் சொல் மேற்படி தரு

கன்னத்திலறையுமுன்னமே உன்னிடகாத்தையு மொடிப்பேன் குறு
கனைசயினுலுந்த னுடனுஞ்சரிய கழுத்தையுமொடிப்பேன்
பின்னபின்னமாக யாயுதங்களெல்லாத்தையு மொடிப்பேன் பணிஞ்
சீக்கிரத்திற்கொடைவிடிவுன்னை நாக்கியேயடிப்பேன்

சொன்னபடியே நடக்கிடாவிடில்
துண்டிக்கிறேனுன்னை கண்டிக்கிறேனடா — சேவ

மறுமத்திரன் சொல் மேற்படி தரு

சீக்கிரம் பணமேர்க்கையாகவே செலுத்தலாகுமடா சோமை
செம்மலாகிய திரையான் அரசன் வர்மமாகுமடா
போக்குகீக்கில்லா முரட்டைச் சண்டைபோருகபோகுமடா சிட்டு
போலபறக்திகோ அடிப்பேனேடியே போங்கள போங்களடா
போக்கிரிகளே யுங்களுயிரை யான்
போக்குறேன் பஞ்சதாக்கிறேனடா — பார்க்கிற

சேவகப்பிள்ளை சொல் மேற்படி-தரு

போர்க்களத்திலுறவு பாராட்டிய பேயர் நீங்களடா எங்கள்
புண்ணியனாகிய திரையான் மன்னவன்முன்னே வாங்களடா
சேர்க்கையாகிய உந்தன்றனது திரைகளை யடடா ராசன்
சிந்தைகூர்ந்திடு மந்திரிதன்னிடம் வந்து நீங்கள் கொடா
மூர்க்கமாகவே யெங்களை யெதிர்க்க
முடியுமோ வுயிர்மடி புருன்னமே — சேவக

மறுபத்திரன் சொல் கொச்சகம்

வந்துபணந்தருவேன் வருத்தாதேசண்டைசெய்து
உந்தனுடனே யெதிர்க்க ஒன்றுமறியாதவரே
இந்தநகர்தேடி எழுந்துவந்தமந்திரியிடம்
சந்தேகமில்லாமல் சடுதிவருவோமே

கப்பிலன் சொல் விருத்தம்

சடுதியில்கப்பமெல்லாஞ் சங்கையில்லாமல்தந்து
சேமமளவுந்தானுன்னை விட்டுறேன்போரதில்லை
ஏமம்புகன்செய்யவேண்டாம் எந்தல்மந்திரியிடத்தில்
சங்கையேடடுத்துச்சென்று கண்டுகொள்வாய்நீதானே

மறுபத்திரன் சொல் விருத்தம்

மருமலர்மாபனந்த மந்திரியிடத்திலயானும்
வருவதற்கையமில்லை வலியனாதுவரோ நீங்கள்
திரமுடன்வருவீரானால் செல்லுவோமவ்விடத்தில்
தருமமந்திரியைக்கண்டு சந்திப்பதற்குத்தானே.

ஒவ்விலன் சொல் விருத்தம்.

ஆத்ரையிலெங்களுக்கு உரைத்தவண்ணம்
அடியோர்கள் தவிராமல் போர்கள்செய்து
போதரவதாக மறுமன்னன்தன்னை
பிடித்துமிருகரங்கள் தன்னைகயிற்றால்கட்டி
நீதமுடனுமது திருச்சமுகந்தன்னில்
திறைவரிதிரைகளெல்லாங்குறைவில்லாமல்
ஓதுமொழிதவராமற் கொண்டுவந்தோம்
உமது திருப்பாதமதிற் சரணந்தானே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

கார்கடல்சூழ்வாழும் கனத்தபூதலத்திற்சூன்றும்
போர்பெறக்குணங்களான போட்டிகள்வருவதேது
மார்பிளந்துனையேகீறி மடித்திடவதைக்கச்செய்வேன்
நேருடனிலுவையெல்லாம் நீயனுப்பாததேனோ.

மறுபத்திரன் சொல் தர்க்க தரு சயிந்தவி.

மன்னவனெம்பிறகே தான்திரையான் மதிமந்திரிமன்னவனேஉமது
வாய்மொழியின்படியே செய்யுவேனுன்மலர்ப்பதமேசரணம்
இன்னமுனக்களந்தேயனுப்புந்திறை எவ்வளவானாலும்சற்றும்
ஏதமில்லாமலுன்நீதமுறைதவறாதேசெலுத்திடுவேனென்ஐயா.

இஸ்சாக்கியார் சொல் ஷே தரு.

தவிருதகப்பங்கொடுத்து ரோமாபுரிதார்மன்னரானவற்குதயவாய் (து
தாரணிதன்னிலேநேர்மையதாகவே தானிருந்தாற்றகுங்காணென்போ
கவனமாகத்திரைகள்வராவிடில் காவலன்சொற்படியேஉனக்கு
காசினிமீதிலிதைவிடவாக்கினை கண்டிதமாய்நடக்குந்தப்பாதே.

மறுபத்திரன் சொல் ஷே தரு.

கற்பித்தகட்டளையின்படியேதங்க காசுவிராகனெல்லாமளந்தேதன்
காரியமாகவேவகைகொண்டுபோமைக்கு வீரியமாய்நடந்தீர்ஐயா
நற்புத்திக்கொண்டுஎங்களுக்குதொழும்பராய் நாங்கள்நடந்துகொள்வோ
மெங்கள்நாடுநகருடன் வீடுமாடுநலம்பெறக்காத்தருள்வீர்.

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷே தரு.

காத்தருள்செய் யென்றுசாற்றுமது மன்னாகாவலனேகேளாய் இந்த
காசினிமீதினில் மோசவிரோதசீர்காட்டியாகீட்டி செய்தால்நடினம்

மாற்றாராகிய போர்களத்தோடென்னைவாட்டிமிகவருத்தி இந்தவார்த்தைகளானதைமாநகரோமையின்மன்னர்க்கறிக்கைசெய்வேனுடனே.

மருபத்திரன் சொல் ஷே தரு,

மாநகர்ரோமைதனி லிருந்திங்கு நீர்வாரகெடிகேட்டு நாங்கள்வல்லி
னத்துக்கஞ்சும்விலிளம்போலே மயங்கியங்கிநின்றோமென்னையா
வானகத்துள்ளமழைகட்டி டும்பயிர்வாட்ட முற்றேசெழித்ததுபோல்
வையகமீதிலுமைகண்டெங்களிட்டமெய்யுங்குளிர்ந்ததையா இப்போது.

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷே தரு.

மெய்யுங்குளிர்ந்ததென்றே எனக்கிப்போவிளம்பிய மன்னவனே நய
வான், மேதினிமேலாதிய நல்லவிசேடங்க ளாதரவாகவேதான்
செய்யும்புகழ்கொண்ட மாநகரோமையின் செம்மல்திராயானு
மன்னவன்செப்பிய வாசகத்தின்படி வல்லவன்நற்பநீமிருதே.

மருபத்திரன் சொல் ஷே தரு.

வல்லமிலாசுரமன்னனென்பேரினில் வைத்திடுங்கோபம்விட்டுமது
வாக்குமதுரமொழியுரைத்திட நன்மையாகுமெனதாசேஅன்பாக
நல்லஉமதுசொல்லின்படியினி நாங்கள்நடந்துகொள்வோமென்
ஜையா மாநகருள்ளரோமைபுரிக்கு நடந்துசெல்லுமையனேசரணம்

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷே தரு.

செல்லுமென்றோதியவல்ல மருமன்னசேகரனேகேளாயிப்போது
செம்பொன்மணிமகுடங்கள் புனைந்திடு செம்மற்றிராயானுமன்ன
தொல்லுலகானதில் வல்லமையாகவே சொல்லிநாகியவென்னரான்
நல்ல உரைப்படிநற்றவத்தோர்புகழ்கொற்றவன்சொற்படியேமிருதே

மருபத்திரன் சொல் விருத்தம்.

செந்தையுஞ்சலித்துவுள்ளம் திடுக்கிட்டேத்தியங்கிவாடி
விந்தையாய்நின்பாதார விந்தமே துதித்தோமையா
எந்தையே துரையேயான்செய் இடரதைபொறுத்துப்பெற்ற
தந்தைபோலருகழைத்துத் தமியேனையாளுவீரே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

வேண்டியவரிசையுண்ட வேதசர்களாளக்குங்கப்பாய
ஆண்டிமுவாண்டு கொன்னையப்போதிருந்தமீதே

முகவுரை

குச் சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கப்பண்ணும். எங்கள் இயேசுவே! எங்கள் நினைவு வார்த்தை நடக்கை யாவும் தேவரீருடைய இரத்தத்தால் தெளிக்கப்படுவதினால் எங்களுக்குள் வாசம் பண்ணும் பழைய மனிதனாகிய பாவத்தைக் கொன்று தேவரீரைச் சார்ந்துகொண்டு இம்மையிலும் மறுமையிலும் உமக்கே களமாகப் பிழைக்கச் செய்தருளும். நாங்கள் வழுவாதபடிக்கு எங்களைக் காத்துக்கொள்ளவதற்கும் மாசில்லாமல் மகிழ்ச்சியோடே எங்களைத் தேவமகிமையுள்ள சன்னிதானத்தில் நிறுத்துகிறதற்கும் வல்லமையுள்ளவருமாய் நம்முடைய இரட்சகரான ஞானமுள்ள ஒருவராகிய தேவனுமாயிருக்கிற உமக்கு இப்பொழுதும் இனிமேல் இருக்கும் எல்லாக்காலங்களிலும் மகிமையும் மகத்துவமும் வல்லமையும் அதிகாரமும் உண்டாயிருக்கக்கடவது. ஆமென்.

நீர் பட்ட வாதை யாவும்
என் பாவப் பாரமே
இத் திக்கும் நோவும் சாவும்
என் குற்றம், கர்த்தரே.

இதோ நான் என்றும் சாக
நியாயம் என்கிறேன்
ஆனால் என்மேல் அன்பாக
கண்பார்வை யாகுமேன்.

என் மூச்சொடுங்கும் அந்த
கடை இக்கட்டிலும்,
நீர் எனக்காய் இறந்த
உருவைக் காண்பியும்.

அப்போ நான் உம்மைப் பார்த்து,
களித்து நெஞ்சிலே
அணைத்துக்கொண்டு சாய்ந்து
தூங்குவேன் யேசுவே!

கந்தரமதை கடந்துசொல்ல வண்ணம்
கட்டுமெட்டுடன் கடந்துகல்லாறில்வந்தோம்

ஜெபங்கள்.

ஜீவனின் அதிபதியுமாய், மகிமையின் இராசாவுமாய், நித்திய பிரதான ஆசாரியருமாய், அடிக்கப்பட்ட தேவஆட்டுக்குட்டியுமாயிருக்கிற அன்புள்ள கர்த்தராகிய இயேசுவே! தேவரீருடைய வீட்டாராகிய சபையாருக்குள் உம்மிடத்தில் அன்பும் விசுவாசமும் வைத்திருக்கிறவர்கள் பாவமன்னிப்பையும் தேவகிருபையையும் நித்தியமோட்சபாக்கியத்தையும் அடையும்படிக்குத் தேவரீர் உம்முடைய விலையேறப்பெற்ற திரு இரத்தத்தைச் சிந்தப்பட்டு மரணமடைந்ததைக்குறித்துத் தியானம்செய்ய சமயம்கொடுத்த தேவரீருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்துகிறோம். ஆ இயேசுவே! தேவரீருடைய நாமத்தை நினைக்கும் நினைவு எங்கள் இருதயத்திற்கு மதுரமாயிருக்கிறது. பூமியிலே நாங்கள் விரும்பத்தக்கது உம்மையன்றி மற்றொன்றும் இல்லை. அடியார்கள் இந்தக் காலத்தில் தேவரீர் பாடுபட்ட கெத்செமனே தோட்டத்திலும் தேவரீர் விசாரணை செய்யப்பட்ட நியாயஸ்தலங்களிலும் தேவரீர் சிலுவைமரத்தில் அறையப்பட்ட கொல்கதா மலையிலும் உமக்குப் பின்சென்று பரிசுத்த தியானத்தோடே அவ்விடங்களில் எல்லாம் தேவரீர் சகித்த கொடிய உபாதைகளை எங்கள் விசுவாசமாகிய கண்ணினால் நோக்கிக்கொண்டு, அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே சிந்தித்து, அவைகளைக் குறித்துத் தகுதியாயும் நல்லுணர்வோடும் யோசிக்கும்படிக்கு எங்களுக்குக் கிருபைசெய்யும். ஆமென்.

இயேசுவே தேவரீர் பாடுபட்டு மரணமடைகிறதற்குக் காரணமாயிருந்த எங்கள் பாவங்களை நாங்கள் தகுதியாய் உணர்ந்து அவைகளுக்காக உண்மையாய் மனம் கசந்து அழுது அவைகளினின்று எங்களை இரட்சிக்கும்படிக்கு மனோற்சாகமாய்ப் பாடுபட்டு மரணமடையச் சம்மதித்துப் பிணைப்பட்ட தேவரீர்மூலமாய் எங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படவும் எங்கள் ஆத்துமா பாவக்கறையினின்று கழுவப்படவும் விரும்புகிறோம். இப்படி தேவனுடைய பிள்ளைகளாயும் எழுப்பப்பட்ட ஆத்துமாக்களாயும் இருக்கிற சகல விசுவாசிகளோடும் தேவரீர் அடைந்த பாடுகளை அழுகையோடும் பெருமூச்சோடும் தியானித்துத் தேவரீருடைய விலையேறப்பெற்ற பரிசுத்த இரத்தத்தினாலே சம்பாதித்த தேவகிருபையினாலும் சமாதானத்தினாலும் மனமகிழ்ச்சியையும் ஐசுவரி

யத்தையும் அடையக்கடவோம் வாருங்கள் என்று சொல்லி, ஒருவரை ஒருவர் மெய்விசுவாசபக்திக்கு எழுப்பிக்கொண்டு, பரிசுத்த நடக்கையிலே முயற்சிசெய்யும்படிக்குக் கிருபைசெய்தருளும். ஆமென்.

எங்களில் மிகவும் அன்பாயிருக்கிற எங்கள் ஆத்தும நேசராகிய இயேசுகிறிஸ்துவே! தேவரீரை விட்டு நாங்கள் பிரிந்திருக்கும்படிக்கு எங்களைக் கலைக்கவரும் உலகத்தின் மாயைகளையும் கெட்ட மாமிச இச்சைகளையும் அவிசுவாசமுள்ள கூட்டத்தாரையும் நோக்கி, நீங்கள் எங்களைவிட்டு விலகுங்கள் என்று சொல்லப்பண்ணும். ஆமென்.

ஆ! அளவற்ற பட்சமுள்ள தேவ ஆட்டுக்குட்டியே! நீர் எங்கள் பாவங்களினின்று எங்களை நீக்க உம்மைத்தாமே பலியாய்ப் படைக்கச் சம்மதித்தீரோ? ஆ! இயேசுவே! தேவரீர் எங்கே இருக்கிறீரோ அங்கே நாங்களும் இருக்க விரும்புகிறோம். நீர் எங்கேபோனாலும் நாங்கள் உமக்குப் பின்சென்று வருவோம். உம்மைவிட்டு எங்களை ஒன்றும் பிரிக்கமாட்டாது. எங்கள் சரீர மரணத்திலும் நாங்கள் உம்மைவிட்டுப் பிரிக்கப்படமாட்டோம். தேவரீர் எங்களுக்காகச் சிந்தின உம்முடைய திரு இரத்தத்தை எங்கள் புத்தியாகிய கண்களுக்குமுன்பாக எப்பொழுதும் ஸ்தாபித்துக்கொள்ளுகிறோம். அது எங்களுக்காகச் சிந்தப்பட்டது என்பதை நாங்கள் மறவாதிருக்கும்படி அதை எங்கள் இருதயத்தின்மேல் பூசிவைக்கவும், ஆ! எங்கள் ஆத்மத்திற்கு மிகுந்த நன்மைசெய்த தேவரீரை நாங்கள் ஒருக்காலும் மறவாதிருக்கவும் கிருபைசெய்தருளும். ஆமென்.

சிலுவைமரத்திலே அறையப்பட்ட எங்கள் இரட்சகரே! தேவரீருடைய சிலுவைமரத்திற்கு முன்பாக நாங்கள் எங்கள் ஆவியினாலே தேவரீரைக் கண்மாறாமல் நோக்கிக்கொண்டு நிற்கிறோம். தேவரீருடைய இரத்தத்தை எங்கள்மீதில் தெளித்து எங்களைப் பாவம்அறச் சுத்தமாக்கியருளும். எங்கள் இராசாவே! எங்கள் அன்பே! எங்கள் உயிரே! எங்கள் இருதயமே! எங்கள் செல்வமே! எங்கள் பொக்கிஷமே! அடியார் தேவரீருடைய பாடுகளைக்குறித்து எழுதியிருக்கிற தியானங்களைப் பக்தியுள்ள மனதோடு வாசித்து அதினால் பலமுள்ள விசுவாசத்தை அடைந்து எங்கள் நடக்கைகளைத் திருத்திப் பரிசுத்தமாக்கும்படி கிருபைசெய்தருளும். எங்கள் கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுவே! தேவரீருடைய சிலுவையைக்குறித்தே அல்லாமல் வேறொன்றைக்குறித்தும் மேன்மைபாராட்டாதிருப்போமாக. தேவரீரால் உலகம் எங்களுக்குச் சிலுவையில் அறையப்பட்டதாகவும் நாங்களும் உலகத்திற்

மாதங்களையும் வ[illegible]யும் [illegible]லவழிக்கிறோம். ஆயினும் இயேசு கிறிஸ்து[illegible]வைக்குறித்து [illegible]ரவேனும் அறியாத உலகத்திலுள்ள அநேகமாயிரம் [illegible] அறிந்திருப்பது மிகவும் கொஞ்சமே. சிலவேளை நம்மில் ஒருவ[illegible]மகவும் [illegible]கிக விற்பனம் அடைந்தபோதிலும் என்ன? அவர் மனிதரில் [illegible]யும், அறியாதிருக்கும் சிருஷ்டிகளுக்குரிய தன்மைகளை[illegible]களை அறிந்தவனும் கிழக்குத் தேசத்திலுள்ள ஞானிகளுடைய ஞானத்திலும் எகிப்து தேசத்திலுள்ள ஞானிகளுடைய ஞானத்திலும் மிருகங்கள், பறவைகள், மீன்கள் முதலியவை[illegible]யும், லீபனோனில் விளையும் கேதுரு என்னப்பட்ட மரம் முதற் சுவரில் [illegible]டருகும் ஈசோப் என்னப்பட்ட பூண்டுவரையுமுள்ள சகலவித [illegible]துப் பேசின சாலொமோன் இராசனுடைய ஞானத்திலும் அதிகஞானத்தை அடைந்தவனாயிருந்தாலும் வேதனைக[illegible] சகித்து இரத்தம் சிந்தி மரணம் அடைந்தவராகிய சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவை அறியும் இரட்சிப்புக்கு ஏற்ற அறிவு இல்லாவிட்டால், அவைகள் எல்லாவற்றினாலும் அவனுக்கு ஒரு பிரயோ[illegible] இல்லை (பிர. 1. 18.). அப்படியிருக்க, நமக்கா[illegible]பட்டு [illegible]ல் நம்மை நரகாக்கினைக்கு விலக்கி இரட்சித்த கிறிஸ்து[illegible]ரைத் தெரிவிக்கும் ஞானமே அவைகள் எல்லாவற்றிலும் மேன்[illegible]பொருந்தியதாயும் விரும்பப்படத்தக்கதாயும் இருக்கிற அருமையான ஞானமாம். [illegible]தலால் முதல் முக்கிய அவசரமாயிருக்கின்ற இவ்வொன்றை வாசித்தும் படித்தும் அறிந்து இவ்வாறு தகுதியாயும் பிரயோசன[illegible]யும் காலத்தைக் கழிக்கக் கவனமாய் இருக்கக்கடவோம்.

[illegible]லும் நாம் அதை வாசிப்பதும் அறிவதுமே [illegible]மன்று எண்ணாமல் [illegible]டைய நடக்கைக்குப் பிரமாணமும் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டும். கிறிஸ்துவினுடைய பாடுகளையும் மரணத்தையுங்குறித்து எழுதியிருக்கும் [illegible]தியானமாகிய இந்தப் புத்தகத்தை நாம் படிப்பவர்க[illegible]த்திரமிராமல் அவைகளினால் உண்டாகும் பாக்கியங்களில் பங்குள்ளவர்களாக[illegible]சப்படவேண்டும். இயேசுவானவர் தம்மைப் பார்த்து அழுத ஸ்திரீகளை நோக்கி, நீங்கள் எனக்காக அழாமல் உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுதுகொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார். அவ்வேளையிலே வேதனைகளினால் சூழப்பட்டிருந்த அவர் அருகே நாமே நின்று அழுததாகவும், அவ்வாக்கியத்தை அவர் நம்மை நோக்கியே சொன்னதாகவும் எண்ணிக்கொள்வதுமன்றி, அவர், நான் இந்தத் துன்பங்களைச் சகிக்கிறதற்கு உங்கள் பாவங்களே காரணமாயிருந்தன என்றும், [illegible]பாடுகள் உங்கள் பாவங்களை நீக்குகின்றவைகளாயிருக்கின்றன என்றும் சொன்னதாகவும் நினைக்கக்கடவோம். இப்படி அவரை நாம் ந[illegible]ஆத்தும இரட்சிப்புக்கேற்ற கிரியைகளை முடித்தவராய் [illegible] பரிபூரண அன்பும் விசுவாசமும் வைத்துத் தமக்கு முன் [illegible]வைத்திருந்த சந்தோஷத்திற்காக அவலட்சணப்படுதலை எண்ணாமல் சிலுவையின் மரணத்தைச் சகித்துக்கொண்டு விசுவாசத்தைத் துவக்கினவராய் நடத்துகிறவராயும் முடிக்கிறவராயும் இருக்கிற இயேசுவை நோக்கி, அவருடைய பரிசுத்த மாதிரிக்கு ஒப்பாக நடந்து, மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தேவதூதர்களானாலும், அதிகாரிகளானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ்காலங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும், உயர்த்தியானாலும், தாழ்த்தியானாலும், வேறெந்த சிருஷ்டியானாலும் நம்மை நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவினால் விளங்கிய தேவனுடைய அன்பைவிட்டுப் பிரிக்கமாட்டாதென்று நிச்சயமாய் அறிந்திருக்கிறேன் என்று பவுல் அப்போஸ்தலனுடன் சொல்லக்கடவோம்.

மேலும் நம்முடைய தேவன் பொல்லாதவர்களைப் பட்சிக்கும் அக்கினியாயிருக்கிறபடியினாலே நாம் வணக்கத்தோடும் தேவபக்தியோடும் தேவனுக்குப் பிரியமாய் ஆராதனைசெய்யத்தக்க கிருபையுள்ளவைப் பற்றிக்கொண்டு இந்தப் புத்தகத்தில் அடங்கிய தியானங்களை மிகுந்த கவனத்தோடும் பக்தியோடும் வாசித்து அவைகளை மனதில் வைத்து யோசித்து அவைகளால் நம்முடைய நடக்கைகளைத் திருத்தி நாம் இனி இருக்கும் ஜீவியகாலத்தைத் தேவனுக்கு மகிமையாகக் கழித்துப் பாக்கியமான மரணமடைந்து இயேசு தமது விலையேறப்பெற்ற திவ்விய இரத்தத்தைச் சிந்தினதினாலும், தாம் சகித்த கொடிய உபாதைகளினாலும் மரணத்தினாலும் நம்மைப் பற்றிக்கொள்ளும் விசுவாசிகளுக்குச் சம்பாதித்த மோட்சவாழ்வைப் பெற்றுக்கொள்ள விருப்பமுள்ளவர்களாய்ப் பரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு ஜெபம்பண்ணி, தேவனுடைய அன்பிலே நம்மைக் காத்துக்கொண்டு மாம்ச இச்சைகளால் அசுசிப்பட்டிருக்கிற அங்கியை வெறுத்துப்போட்டு நித்திய ஜீவனுக்கு ஏதுவாக நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இரக்கம் வரக் காத்திருக்கக்கடவோம். நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்து தமது இரத்தத்தினாலே நம்முடைய பாவங்களற நம்மைக் கழுவி தம்முடைய பிதாவாகிய தேவனுக்கு முன்பாக நம்மைத் தமது இராஜ்யத்தாராகவும் ஆசாரியராகவும் செய்திருக்கிற அவருக்கு மகிமையும் வல்லமையும் என்றென்றைக்கும் உண்டாயிருக்கக்கடவது!

முகவுரை

கர்த்தராயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவினால் உண்டாகிய இரட்சிப்பின் சுவிசேஷத்தை முக்கியமாய் அஞ்ஞானிகளுக்குப் போதித்த அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கொரிந்து பட்டணத்தில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதின முதலாம் நிருபம் இரண்டாம் அதிகாரம் இரண்டாம் வாக்கியத்திலே சிலுவையிலே அறையுண்ட இயேசுகிறிஸ்துவையே அன்றி வேறொன்றையும் உங்களுக்கு அறிவிக்க [illegible] எண்ணியிருக்கிறேன். சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவை அறிந்திருப்பதே நாம் இவ்வுலகத்தில் அடையத்தக்க ஞானங்களில் எல்லாவற்றிலும் அருமையும் மேன்மையுமான ஞானமாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவானவரின் தன்மையானது நம்முடைய புத்தியினால் கிரகித்தறிந்து [illegible] வதற்கு அரிதாயிருக்[illegible] பவுல் என்னப்பட்டவர் உலகத்திலுள்ள அநேகம் [illegible] சாஸ்திரங்களையும் கலைக்கியானங்களையும் அறிந்திருப்பது மேன்மையென்[illegible] எண்ணாமல் சரீரம் முழுவதும் இரத்தப்பிரவாகத்தினால் [illegible] பட்டு [illegible] ர்தவராகிய கிறிஸ்துவானவரை அறிந்திருப்பதே மேன்மையென்று எண்ணி மற்றவர்களும் அந்த அறிவையே [illegible] யும்படி முக்கியமாய்ப் போதித்து அவர்களை வருந்தி அழைத்தார். மேலும் இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்களில் பிரதான அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு தாம் எழுதின [illegible] வான முதலாம் நிருபம் முதலாம் அதிகாரத்தில் (கிறிஸ்துவினால்) உங்களுக்கு உண்டான இந்தக்கிருபையைக்குறித்து முன் பேசின தீர்க்கதரிசிகள் தங்களிலுள்ள கிறிஸ்துவின் ஆவியானவர் கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும் அவைகளின் பின்வரும் மகிமைகளையும் முன்னறிவித்தபொழுது, எந்தக் காலத்தை எப்படிப்பட்ட காலத்தைக் குறித்திருக்கிறார் என்று சோதனைபண்ணி, இப்படி இந்த இரட்சிப்பைக் குறித்து மிகவும் ஆராய்ந்துபார்த்தார்கள் என்றும், அவைகளுக்குள்ளே தேவதூதர்களும் உற்றுப்பார்க்க ஆசையாயிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இவைகளினால் கிறிஸ்துவின் பிரசங்கினாலும் மரணத்தினாலும் உண்டாக்கப்பட்ட இரட்சிப்பின் மேன்மை விளங்குகின்றது.

நாம் ஒரு பாஷையைப் படிக்கவும் ஒரு சாஸ்திரத்தை அறியவும் [illegible] றும் நாற்பல கல்விகளைக் கற்கவும் [illegible] களையும் [illegible] ரங்களையும்

[illegible]

வேண்டியவர் தைசூண்ட வேசதர்களைக்குகையாய்
ஆணதேகுரண்டு நீங்கள் அடைந்திருக்கிறே

தாண்டியதிசைகளெல்லாஞ் சமதுயிக்கனே தாரத்தின்
தாண்டியேவந்ததாலே தப்பிதம்பொறுத்தேன்கண்டாய்

மறுபத்திரன் சொல் விருத்தம்.

எழுந்தவந்திணக்கமாக இன்றுமைக்கண்ணுற்கண்டு
வளம்பெறுஞ்சமாதானத்தின் வரிசையும்பெற்றுக்கொண்டோம்
களங்கமற்றெழுந்தாரங்கள், காக்குகம்பதிக்குப்போக
விளம்புகல்மதுரமாக விடைதரவேண்டுமையா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

ஐயமற்றெழுந்தநீங்கள் அவரவர்கெருவம்நீங்கி
பொய்மொழிபகராவண்ணம் பொருந்திநீரொன்றும்போலே
வையகந்தனிலேநீங்கள் மனமகிழ்ந்திருங்கள்சற்றும்
வெய்யவெஞ்சினமில்லாமல் விடைதகதேன்பதிசெல்வீரே.

மறுபத்திரன் சொல் விருத்தம்.

பதிதனக்கேகுமென்று பகருமந்திரியேபோற்றி
கதிபெற்றேறுமைகண்டு கவலைகளொன்றுமில்லை
அதிவிரரோமைக்கேகரன் அன்புடன்போயநீர்வாரும்
பதியினிலுயர்ந்தநல்ல மன்னவாசரணம்போற்றி.

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்.

எங்கிடாதிருந்தேங்காளும் எதிர்த்தமாற்றலர்கள்தன்னை
இங்குதல்புரியவல்லத் திரசேவுகரேகேளீர்
பரங்குடன்திசைகளெல்லாம் பலுகவேகுறைவில்லாமல்
வரங்கிறேனும்ரோமைக்கேக வருகுவீர்வலிவுள்ளோரே.

சேவகப்பிள்ளைகள் சொல் தரு.

மன்னன் திராயானின் மணிவாசலில் நிற்கும் மதி
மந்திரியுடனே கூடி சிந்தை மகிழ்வாய்
தென்னவுடனெடுத்து சென்னிகொய்யவே வெகு
திட்டாட்டமாக நல்ல சேவகஞ்செய்தோம்
ஒந்தரமென வந்து இறைதந்த மன்னவர்க ளுடன்
தாட்டிகமதாக வில்லை மெட்டிமையுடன்
சுந்தரமிலகாடு கடந்திட வண்ணம் வெகு
கட்டுமெட்டுடன் கடந்துகல்லூரில்வந்தோம்

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

வெந்திரப்போர்கள்செய்யும் வீரசேவுகரேகேளீர்
பொங்குநற்கதிரோன்மேற்கு புகுந்திருள்பொலிந்ததாச்சு
தங்கியேஇவிடந்தன்னில் தகமையாய்சகலபேரும்
பொங்கியுண்டுறங்கிகாலைப் போலாம்வருகுவீரே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்.

ஒன்றுபடவேதிரண்டு உண்மையுடனேகூடி
வென்றியுடன்திறைதிருப்பம் விரைவுடனேவாங்கிவந்த
மன்றினியசேவுகரில் வலுவுடையமைந்தர்களே
என்றும்போலசனமிட என்னுடன்வருகுவீரே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

மண்புவிதனிலென்னோடு வந்தகமகிழ்ச்சியாக
முன்புபோலசனம்பண்ணி முடிந்தநேர்முதன்மையாக
பண்புடனெழுந்துநீங்கள் யாருமோர்விடுதிதேடி
கண்துயின்றெழுந்துகாலைக் காலையில்வருகுவீரே.

சேவுகப்பிள்ளை சொல் இடைக்கண்ணிகள்.

தலமெங்கும் புகழ்கொண்ட துரையவ ருடன்
தரியலரொடுபடைபொருதியே வந்து
பலசங்கை புரிகின்ற தோழனே நாமும்
பசிதீரும்படி சேனாபதி நம்மை
விதமாக ரசங்களும் பழங்களும் பானு
மிகுசீனியவல்தேன் சக்கரைகளும்
இதமாகநறுநெய் சிற்றுண்டிகள் கண்டு
இவைதேடி மனதாற சுவையுடன்
விடுத்தருந்தியே யிங்கு முடிந்ததிந இன்று
மிகயினைப்பாறியே வெளியிலே மறு
படியாதி காலையிலாகவே இங்கே
வாவேணுமிது இடமிருவாய்
வணங்குமெய்புகழ் கொண்ட துரையுமே சொன்ன
வார்த்தையின்படி வழுவாமலே இங்கு
இணங்கியோர் மனையிடந்தேடியே நா
மிருபேருந் துயினுவோம் வருகுவீர்

கப்பிஸன் சொல் விருத்தம்.

ஆற்றலா எங்களைத்தா னனுசரிப்பவர்களில்லை
மாற்றமில்லாக்கல்லூரில் வாழுமானிடரேகேளீர்
தேற்றரும்பிலாசுமந்திரி சேவுகர்நாங்களாகும்
ஏற்றஉம்மனையில்யாங்க ளிருப்பதற்கிடந்தாரீரோ.

ஔவையார் சொல் விருத்தம்.

இங்கிருந்தேகநீங்க ளிடந்தரவேண்டுமென்று
சங்கையோடென்னைக்கேட்ட சவுரியபாலரோநீ
ரெங்கிருந்தெங்கேபோநீ ரெந்தனுக்குரைத்திரானல்
தங்கிநீரிருந்துபோகத் தடம்துதருவேனப்பா.

ஒப்பிஸன் சொல் விருத்தம்.

பெருந்தயவுடனேகீர்த்தி பெற்றவன்னையரேகேளீர்
வருந்திமாற்றலர்கள்கப்பம் வாங்கினோம்ரோமைக்கேக
திருந்தியகதிரோன்மேற்குச் சென்றதால்நாங்கள்வந்தோம்
இருந்திளப்பாறவிங்கே இடந்தரவேண்டுந்தாயே.

ஔவையார் சொல் கலித்துறை.

அடுத்தார்க்குதவியில்லாம லிந்நேரத்திலந்தரமாய்
தொடுத்தாதரவின்றிஎன்னிடமே வந்ததோன்றர்களே
தடுத்தாவசீரதுபுறங்காணு மென்னதுசாலையிலே
படுத்தேயிருந்தேகுவீர்களப்பா திருபாலர்களே.

கப்பிஸன் சொல் விருத்தம்.

சிந்தையில்மகிழ்வாய்ரோமை சேனைகாவலர்களோடே
வந்தொன்றுய்பசிதானுறி வரிவிழித்துயிலுமுன்னே
எந்தஊர்பிறப்புமுன்னை யீன்றதாய்தந்தைபேரும்
உந்தன்பேர்குலநான்கேட்க உகந்தெனக்குரைசெய்வாயே.

ஔவிஸன் சொல் அகவல்.

உரைபகர்ந்திடுக்கே ளுருகுந்த என் நேசாதரைதனில் மூத்த—தமை
யனுண்டெனக்கு பெயரோ கப்பிஸன்தான் பெற்றவன்னையர்க்கு—
ஓர்பெருந்திருபேர் ஒப்பிலாமாதியே—அப்பரெஸ்தாக்கி அடியனௌ
விஸன்தான்—உய்துநாம் வாழும் உரோமைமாநகரோ—வளர்நகரா
ளும்மன்னவன் திரையான் தனதுவா சலுக்குதலமையதான—வரி

சையாய் முதலாமந்திரியாக—பெருகும்மென் தந்தைபிரபலத்துடனே அதிகபாக்கியங்கள் ஆண்டனுபவித்துக்குறைகளில்லாமல் இருக்கின்ற நாளினில்—அனைத்தையும் படைத்த ஆதிசோதனையால் தினமுள்ள செல்வஞ் சீரழிந்ததனால்—எங்களைத்தந்தைஇடுக்கியே பிறவூர்அங்கு போம் வழியின் அலைகடல் மறிக்க—ஓடுகுமே திரைமேலுருவங்கத் தேறி நீங்கவக் கரையில் நின்றபின் பிறகு—வந்துசேரப்போன் மரக் கலன் கூலி தந்துபோமென்று தடையதாய் மறிக்க—இன்னதென்றெங்களை இடமில்லாததனால அன்னையர் தன்னை—யீடாகவேநிறுத்தி அத்தனு எங்களுருவனம் புகுந்து மற்றுமோராறு வழிமறித்ததினால்—

இதுவுமது விருத்தம்.

வரும்வழியில்மற்றோராறடுத்ததாலே
மனங்கலங்கிஎனை யெடுத்தக்கரையேசேர்த்து
கருதியவென்தமையனை வந்தெடுக்கத்தந்தை
கரைநோக்கிவரும்போது கடுவாயென்னை
துரையினில்வந்தெடுத் தேகும்போதுவங்கோர்
துணிவுடையபுண்ணியவா னெனைபறித்து
அருளுடனேஎனைவளர்த்தான் தமையன்தந்தை
அகன்றவிடமின்னதென்று அறியேனண்ணா.

கப்பிஸன் சொல் விருத்தம்.

தேற்றுதல்புரியுந்தேவத் திருபரனருள்கொண்டேநான்
ஆற்றலாயிருந்துயிர்நா ளளவுமேஅருள்பெற்றேநான்
மாற்றமொன்றில்லாதுநதன் வளமையைத்துயரமாக
சாற்றிடக்கேட்டேனெந்தன் சகோதரத்தம்பிநீயே.

கப்பிஸன் சொல் தரு இராகம் ஆஹிரி ஆதிதாளம்.

ஐயையோ எந்தனருமை சகோதர தம்பியாரோ இந்த
தரையினில் மகாபாதகஞ்செய்தோமோ தம்பியாரோ
பொய்யானலோகப்பொருட்களழிந்தாலும் தம்பியாரோ மெத்த
பொறுமையாய்மறுதேசம்போவோமென்றார் தந்தைதம்பியாரோ
மாதாபிதாவுடன் வனத்தில்வரும்போது தம்பியாரோ ஆறு
மறித்திடும்போது வழியற்றுநின்றோமே தம்பியாரோ

ஆதரவில்லாமல் அன்னை தந்தையுடன் தம்பியாரோ அன்று
அலைவாக்கரையில்நின்று நிலையில்லாதேங்கினோம்தம்பியாரோ
கடற்தனில்மாபாவி கப்பலிலேறியே தம்பியாரோ அந்த
கரைசேர்ந்ததே கூலித்தரவேணுமென்றானே தம்பியாரோ
அடவாய்கூலிகொடுக்க அரைக்காசுமில்லாமல் தம்பியாரோ பெற்ற
அன்னையைக்காவலில் பின்னப்படவைத்தோம் தம்பியாரோ
மறிப்புறுந்தாயுரைப்படியே நாமையரும் தம்பியாரோ இருள்
வனத்தில்வரும்போது மனத்துயராகினோம் தம்பியாரோ
பெருகிவேறாறு மறித்ததினாலங்கே தம்பியாரோ மனம்
பேதகமாய் தந்தை மாதுயராகினார் தம்பியாரோ
ஆற்றின்கரைதனில் ஐயரெனைவைத்து தம்பியாரோ உன்னை
அக்கரைதனில்வைத்து இக்கரைவருகையில் தம்பியாரே
காத்திருந்தெனைக் கானிலோநாய் கொண்டேகிடதம்பியாரோ அது
கடியாமுன்னேதுடர்ந்துகுடியானோன்காத்திட்டான்தம்பியாரோ
உழவர்மனையில்வெகுபிரியமாய்வளர்நதிட்டேன் தம்பியாரோ உன்னை
உரிமையாகவேசேர்க்ககிருபைசெய்தார் அத்தன் தம்பியாரோ
அழுதலறியே நம்தைய ரெங்குசென்றாரோ தம்பியாரோ பெற்ற
அன்னைமறுப்பிருந்து என்ன துயரானதோ தம்பியாரோ
உயிருக்குதவியான அருமைத் துணையேஎந்தன் தம்பியாரோ என்னை
ஒன்றுகொடுபோகவே தானுபலதிகன்றாய் தம்பியாரோ
தைரியமதுகுன்றி தந்தையெங்கு சென்றாரோ தம்பியாரோ இருள்
தனிவனந்தனிலெங்கு தவித்து நின்றாரோ என் தம்பியாரோ
இறந்தமனிதர்கள் எழுந்து வந்தாற்போல தம்பியாரோ உன்னை
எனது கண்ணாற்கண்டு மனதுகவலை தீர்ந்தேன் தம்பியாரோ
நிறைந்தபுவியனைத்தும் நிறைந்தகடவுள் தானே தம்பியாரோ கிருபை
செய்துஒன்றாய்சேர்க்க வையமீதுதவினார். தம்பியாரோ.

ஒவ்விஸன் தன்தமையனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

தந்தையைப்பிரிந்துநாமுந் தயங்கியேதனிமையானோம்
எந்தையெம்பரனுருன்னை எனதிடமாகச்சேர்த்தார்
சிந்தையில் துயரம்வேண்டாம் யேசுநாதருமேநம்மை
தந்தைதாயுடனேசேர்ப்பார் தமையனேரஞ்சவேண்டாம்.

ஒப்பிலாமதி துயரப்படுகிற கொச்சகம்.

உன்னியிநதபாலகர்க ளூர்முறைமைபேசுகிறார்
என்னுடையபிள்ளைகள்போ லிருக்குதடையாளமெலலாம்

பின்னும்வனத்தில்மிருகம் பிடித்தென்றபேசினதால்
இன்னமனம்பேதலிப்பா யிருக்குதென்னசெய்வேனையோ.

ஒப்பிலாமதி ஔவையாருக்குச் சொல் விருத்தம்,

நன்னயத்துடனேநாவில் நவிலுதற்குறையில்லாமல்
என்னைஇந்நாளுவகாத்திட்டிருந்த அம்மணியேபோற்றி
பொன்னகரோமைநாடி போரவரிவர்களாகும்
அன்னவருடனேனக அருளதுபுரியும்அம்மா.

ஔவையார் ஒப்பிலாமதிக்குச்சொல் விருத்தம்.

காணரிதானஎந்தன் கண்மணியானசோதி
வானுலானேநல்ல மதியுள்ளமகளேநீதான்
பூணுதுபடைக்குமுன்னே போகநீவேண்டாம்மா
நாணமாய்படைக்குப்பின்னே நடந்துபோய்வருகுவாயே.

ஒப்பிலாமதி ரோமைக்குப்போகிற திபதை கண்ணிகள்.

மதிமுகங்கறுமைகூந்தலவிழகூந்தலவிழ, வாயிதவெளுப்பமாயவ, வுந்தளர வடிவுந்தளர, கொதிகொண்டு மனதில் வியாகுலமிகுந்து, கோட்டூரவுடன் துக்கங்காட்டியேதான், கரித்துயிலுடுத்துடல் பொதிந்தசென்னி, கவிழ்ந்துகொண்டுடல் மிகக்கலங்கியேதான் அருந்துயர் மிகுந்துமா தனிமையாக, அழுதிருகண்ணில்நீராராயோட, விளம்புநன்னகரந்த ரோமைக்கேக, வேனுமென் றெழிமையாய் மிகுத்தசேனை, தளங்களுக் கரசன் முன்முதலி கேழ்க்க, தனிமையொப்பிலாமதி தான் வந்தனளே, தான்வந்தனளே.

ஒப்பிலாமதி சேவகருக்குச் சொல் விருத்தம்.

மாற்றலர்தம்மைவென்று வலியவெதிரைகவர்ந்து
கீர்த்திபெற்றவரோயும்மை கேட்டிடுமொழியேதென்றால்
ஆற்றலாயும்மையாளும் அரசனைக்காணவந்தேன்
தோற்றமாயிதனையுங்கள் துரையிடஞ்சொல்லுவீரோ.

கப்பிலன் இஸ்தாக்கியாருக்கு சொல் விருத்தம்.

நீடியதிறையான்மன்ன விறைகொலுசமுகந்தன்னில்
நாடியபுகழின்மிக்க நல்லமகளிரியேபோற்றி

தேடியும்மிடத்திலேநோர் சேதிகள்பேசவேண்டி
வாடியமுகத்திநேடு வந்தனளொருமாதையா.

இஸ்தாக்கியார் சேவுகர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

விந்தையாம்புதியசேதி விளக்கமாய்சொல்லவந்த
தொந்தபுத்தத்துக்கஞ்சா சூரசேவுகரேகேளீர்
எந்தனுரைந்தமாது யாரெனவறியவேண்டும்
வந்திடுமாதையெந்தன் வாசல்முன்வரச்செய்வாயே.

சேவுகர் ஒப்பிலாமதிக்குச்சொல் விருத்தம்.

மெத்தவுந்துயரத்தோடு வேறொருதுணையில்லாமல்
இத்தனைதூரநீதா னெங்கிருந்தெங்கேபோறாய்
எத்திசையெங்கும்போற்றும் இறையவனமைச்சனுன்னை
நித்தமாய்காணவேண்டிச் சீக்கிரம்வரச்சொன்னாரே.

இஸ்தாக்கியார் ஒப்பிலாமதிக்குச்சொல் விருத்தம்.

அன்னமின்னடையிளனே அரிவையேயிந்நாள்மட்டும்
உன்னைநானிந்ததில்லை ஓதுமிவ்வுலகிலேதான்
என்னைநீயறிந்ததுண்டோ இப்பொழுதென்னைத்தேடி
உன்னியேவந்தச்சேதி ஒளித்திடாதுரைசெய்வாயே.

ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்.

தாவுமாவரிசைநீடச் சதுரங்கச்சேனைசூழ
தேவரீர்ரோமைக்கேகுஞ் சேதிநான்கேட்டுவந்தேன்
காவலாயெனையுரோமை கரைமட்டாய்கொடுபோய்விட்டால்
ஆவைமாமரியாள்பால னருளதுசெய்குவாரோ.

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு இராகம் வராளி அடதாளசாப்பு.

மின்னல்மொழி யன்னநடை பொன்னிதழின் வன்னமயிலாளே இங்கு
வருதிவந்தகாரணத்தை காரிழையே நீயுரைசெய்வாயே

ஒப்பிலாமதி சொல் மேற்படி தரு.

உரையுமெனவேபகர்ந்த உற்றகுல மன்னவனே கேளீர் எந்தன்
ஊரொனுமா ரோமைநகர் ஒன்டொடியாள் போவதறிவீரோ.

இஸ்தாக்கியார் சொல் மேற்படி தரு.

அறிவதென்னமடமயிலே அரிவையரே சொற்குழல்மானே அங்கே
அறிந்தவர்களாருனக்கு ஆயிழையே தேன்மொழியாளே சொல்.

ஒப்பிலாமதிசொல் மேற்படி தரு.

சொல்லுமெனவே யுரைத்த சுகிர்தகுணமதிவலனேகேளாய் அந்த
துகைவகைகளானதெல்லாம் துணிந்துரைக்கமனம் பதறுதையோ.

இஸ்தாக்கியார் சொல் மேற்படி தரு.

பதறிமனம்விதறியேதான் பாவைபரே தேம்பியழுகாதே உனது
பழயதிலெவ்வளமதனை பரிவுடனேநீ பகருவாயே.

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு.

பகருவெனொன் வளமையதை பங்கயஞ்சேரிங்கித மன்னவனே
ரோமை, பதிதனையாளரசனிட பரிவுள்ளமந்திரி தலைவராகும்.

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷை தரு.

ஆகுமெனவேயுரைத்த பாகு மொழிசேர் தோகை மயிலாளேநீயும்
அருமையுடன் வாழ்ந்திருந்து வறுமையுற்ற காரணஞ்சொல்மாதே.

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு.

வறுமையுடன் மறுநகர்க்கு வருவனகளானதைநீர்கேளீர் எங்கள்
வல்லபரன்சோதனையால் இல்லாமிழந்து வந்தோமையா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷை தரு.

இல்லாமிழந்துவந்த வல்லமைசேர் மெல்லியரே கேளாய் உனக்கு
ஈன்றபிள்ளை பாலருண்டோ எந்நிலையே தேர்ந்துரை செய்வாயே

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு.

தேர்ந்துரையென்றேபகர்ந்த சாந்தகுணம்சேர்ந்தமலர்ப்புயனே இந்த
தேசமதில் நேசயிரு பாலரையு மீன்றெடுத்தேனையா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷை தரு.

பாலருடன் கோலமண வாளனு மெங்கே பிரிந்துபோனான் அரிய
பண்புசெறிதண்குயிலே இன்புவியிலேயுரைசெய்வாயே.

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு.

இன்புவியிலென்பரனார் சோதனையாலேயிவரும்போது கடலிற்
சென்றதின்பின் மன்னுலகில் என்தலைவர் சேயரைபிரிந்தேனே

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷை தரு.

சேயருடன்நேயமுள்ள செய்யமணஞ்சூட்டியநாயகனும் திரைகடல்
சென்றதின்பின்கரையில்வந்து அன்றுபிரிந்தது வகைசொல்மாதே

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு.

வகைபகருமென உரைத்த துரைபெருநற் சேகரனேகேளீர் அந்த
வாரிதியில் கரைசேர்ந்தோன் மதித்தெனையே துரத்திவிட்டானையா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷை தரு.

துரத்தினனென்றேபகர்ந்த கருத்துடைய மங்கையரே கேளாய் கலத்
தோன், கரைநகரையில் வந்து நேருடனே கூலிதரவிலையோ.

ஒப்பிலாமதி சொல் தரு.

கூலிகொடாததாலே அவன்சோலிசெய்து என்தலைவர்தன்னைவழிவாய்
கோட்டிசெய்து பொட்டியுடன் நாட்டிமையாய் தான்மறித்தானையா

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

நெறியுடனீதிவார்த்தை நெஞ்சினிலுணர்ந்தசந்ய
மறையினில்வளமைசொல்லா வழுத்தினீரோமைக்கேக
உறவினர்முறைகளாரோ உனக்கங்கே கருமமென்ன
அரியநானுமறியபெரும் அடைவுடனுரைசெய்வாயே.

ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்.

இப்புவிதனிலேரோமை இறையவன்திரைமான்பக்கல்
செப்பரும்புகழின்மிக்கச் சிறந்தமாமதியமைச்சன்
விற்பனன்தனதுதேவி மெல்லியாளெந்தன்பேரோ
ஒப்பிலாமதியென்றேதா னோதுவர்குலகோர்தானே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

இருசெவிகுளிரவோரா எனக்குன்வளமையெல்லாம்
ஒருசொல்வாசகமாய்நீயுரைக்கக்கேட்டுணர்ந்துகொண்டேன்
மருமலர்குயிலேஞான வஞ்சியந்தஸகமேஉன்னை
கருதியெவதுவைபூண்ட கணவன்பேர்கழறுவாயே.

ஒப்பிலாமதிசொல் விருத்தம்.

திரைகடல்வளர்ந்திருசூழ்ந்த செகமெல்லாங்கீர்த்திகொண்ட
துரைசிகாமணியேயாதுக தோற்றமாய்சொல்லக்கேளீர்
நிறைபலபுகழிருந்து விகழ்தருமனைமெசெய்த
இறையவன்பெயரிஸ்தாக்கி யென்றுசொல்வார்களையா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

தலைவன்பேர்சொல்லிவந்த தையலேஆதிநாதன்
தொலைவின்றிமங்குச்செய்த சோதனைதுலைந்ததோதான்

நிலையிலுன் கணவனென்றும் நீயெந்தன்மனைவியென்றும்
அலைவின்றுகண்டுகொண்டேன் அரிவையென்மனைவிநீயே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு இராகம் ஏசல்.

ஆதியந்தமில்லாத அம்பரபொருளே அன்பர்காதா அடியனுக்
கற்புதமாகவே கற்புறுந்தேவியை
ஒப்புவித்த காரணவுன் கற்பினையோயிது சுவாமி.

தேடரும்புகழ் நிறைந்த நாடில்லா செல்வத்துடனிருந்த நான்
இத்தரையில் மனநொந்து மெலிந்திட
உந்தன்செயலினால் வந்தசுகமிதோ சுவாமி

நாட்டையயாய் மாகதரை தாண்டியபின்மனைவியுமைந்தரையும்விட்டு
நானேபிரிந்திடலானேனிப்போது நீ
தானேயருள்செய்தீர் வானோர்தொழுமெம்பிரானே

கூட்டமுடனேயிருந்த குழந்தைகளை படர்வனத்திற்பிரிந்து எந்தன்
கோதைமனமிக வாதைகளாகிட
ஆதலாலிலென்ன பாதகஞ்செய்தேனோ ஸ்வாமி.

ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்.

பெருத்தபுகழ்கீர்த்திகொண்ட மன்னன்வாசல
பிறதானவமைச்சனென்று பேர்பெற்றிருக்கும்
திருத்தமுள்ளநாயகனே கேளீரென்னைத்
திரைகடலினூழிவோட்டி மறுப்பிலேதான்
இருத்திவைத்துஇல்லேழ்மைக்காரர்போலே
யான்புரிந்தகொடும்பாவத்தா லெங்கேபோனீர்
வருத்தமுடனாமீன்று வளர்த்தநேச
மைந்தரிருபாலரெங்கே வசனிப்பீரே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் வண்ணத்தரு.

காதர்களுக்கரசே, மணமேவுமாமலரே, மயிலே, கறுங்குயிலே
இளங்கிளியே, வளம்புகழ் மாதே நீகேளாய்.

நாவையேபிரிந்தே, இருபாலரையுங் கொணர்ந்தே, யானும்
போரபோதிலோராறு வந்திட, மாதேநம்மிட, மைந்தரிருவரில்,
மூத்தவன் தன்னைவைத்து, இளையோன் தன்னையெடுக்க, யானும் போன
அப்பொழுதிருந்திடவே, பாதிபாற்றில் வருமிந்நேரம்

கானகமிருந்தே கடுவாயுமோ, நாயும்நம்ம காளையாகிய, பாலர்தங்
களை கவ்வியே எடுத் தேகினபோதினில்

நானுமனஞ்சலித்து, வரும்வேளையானதிலே, நர கானதிலுள கூனி
வந்ததனை, காப்பியே உயிர்போக்க வருகையில்

ஆதிபராபரனர், வானிலாந்த வானதுவும், அவரனுப்பினர் மனத்
திருத்தியாகவே, அரிவையே, யாரொரு செட்டிவளவினில்.

போயவரேவல்செய்து வருவேளையானதிலே, எங்கள் பிரபலன்
மறுமொழியனுப்பியே, பிரியமாயழைத்தா ரெந்தன் மாதே

தேவமரியனையுந், சேசுநாதரானவரும், எந்தன் தேவியே உன்னை
தான் விடுத்தவர், நேசமைந்தரை தான் தருவர்காண்

பாதிஇரவுதனில், கனஆவை உந்தியில், வந்த பாலனாகிய சேசு
நாதரின் பாதமேதுதித் தேற்றுவோ மாதே ஏகபரனமக்குதவிசெய்கு
வாரே.

ஒப்பிலாமதிசொல் கொச்சகம்.

மாதேயெனவுரைத்த வல்லயெந்தன்காதலனே
ஏதோவனமிருகம் யெந்தனிருபாலகரை
இதுசெய்ததாமெனவோ இன்றுமல்விட்டதுவோ
ஈதுமொழியானதெல்லாம் எனக்குரைப்பீரென்தலைவா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்.

இன்புறுமென்தேவியரே என்னசெய்வேனருவனத்தில்
கம்புதலாய்பாலகரை நான்கூட்டிப்போம்பொழுது
வெம்புறவேஆற்றருகில் வெங்கடுவாயோநாயும்
வம்புடனேபாலகரை வந்தெடுத்துப்போனதுவே.

ஒப்பிலாமதிசொல் தாழிசை.

ஐயையொமுன்செய்தவினையிதோஎனது அருமையானஇருபாலரை
அரியகானில்வளர் மிருகமானதுஅடங்கெடுத்திடவுந்தியோ
இயலதாய்சுமந்துயீன்றெடுத்தவயிர்எரியுதேமனதுவுருகுதே

என்னசெய்குவேனென்பாலரையிழந்து எண்ணமுற்றிருந்த ஞாய
மோ, காயமாக செல்வர்தனை கடித்து வாயிற்கவ்வியே எடுத்துபோ
கையில், கலங்கியே மனது ஏங்கியே நடுங்கி கானில்நின்று அபரான
தோ, தேவமாமரிதன் பாலனாகவந்த சேசுநாத சருவேசனே ஜெகத்
தில்யான்பயின்ற செல்வரென்முனவசித்தம்வைத்தருளுங் கர்த்தனே

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

வான்முகிற்குழலுடைய வெனதுசேசமனைவியரே தேனுமலை யடவிவிழ்ந்த—சோறுசென்பவன்தனையே மீன்வயிற்றில் சுகமுற வே காத்தளித்த சோதிநாதன்—தானிரங்கி நமதுமைந்தர்தனையுஞ் சேர்ப்பார் தையலே உன்மனம்வாடி சலிக்கவேண்டாம்—ஆனதினு ன்மனதை தேற்றிகொள்வாய் அழுதுவிம்மி புனல்சொரிய அடை வோமரிதே—

ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்.

அடுத்தவருக்குதவிசெய்து குறைவில்லாமல் அநாசரித்துளனே காத்த ஒளவைவீட்டில்—படுத்து விழித்துமிலுமுன்னே இருவர்கூடி பழக்கமிட்டார் வெகுநேரம் பரிவாய் காண்போய்—ஒடுக்கமுடன் அருகிருந்து கேட்டேன் தங்கள் ஊர்வளமைபானதெல்லா முரைத்தா ரன்று—இடுக்கிவளர்த்திடு நம்துமைந்தர்போலே இருக்குதவையா ளிதெல்லாம் விசாவர்கோவே—

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

தேடரிப்பிரங்காட்டு மதிகவிரசேனதிரேதநு மைந்தசெறிப்பா யெந்தன்—கூடவந்து இருநதனமருந்திப்போனக் குலமகவு சிங்கள ல்லோ கூறக்கேளீர்—ஏடுமுங்கட் குலமுமன்னைத் தந்தைபெரும் நயத்துடனே கெட்டதிபசுக்கிப்போது—நீடுமெந்தன் சமுகமுன் னே யொளித்திடாமல் நீங்களுமகள் வளமைதன்னை விகழ்த்துவீரே,

ஒவலினன் சொல் விருத்தம்.

விகழ்த்துவிரோணவேகெட்ட விருபனேனின்றுவ்போற்றி
பகைத்தமாற்றலரைவெல்லும் பரிவுள்ள துரையேயாங்கள்
வகையுடனங்கள்சேதி வளமைகளானதெல்லாம்
தகையுடனுந்தனுக்கு சொல்லுவோமதிகதிடோ,

கப்பிலன் சொல் விருத்தம்.

அகதமிகுசோனமைநகர்தன்னையாளும் அரசனருமிருக்கு மதிய மைச்சனெனதன்—தந்தையின்பேரிஸ்தாக்கி எம்மையீன்ற தாயின்பே ரொப்பில்லாமதியென்பேரோ—கந்தரஞ்சே கப்பிலனென் தம்பிபே ருஞ் சொல்லுவோ சொவ்ஷிலைன் அலகிலேதான்—இத்தரையி லாதிர தன் செப்பொனுயர் எங்களது செல்வமெல்லாம் மிழந்ததாலே

இதுவுமது விருத்தம்.

இழந்தவுடன் அந்நகரைக்கடந்து யாங்களிடைவது மநகர்த னக்குவருகும்போது—செழிந்தகடுங்கானகத்திலாறொன்றங்கேசேர்ந்து வழிமதித்ததினால் திகைத்துவாடி—வளநதெரியாதிருக் கவங்கோர்ப டகிலேறிவந்தபின்பு கூலிதரவழியில்லாமல்—உளங்கலங்கி என்தா யை மரக்கலத்தோன் வுளாத்தபடி மறுப்பில்வைத்து ஒழிந்துவந் தோம்,

இதுவுமது தரு கன்னிகள் இராகம் ஆனந்தபைரவி ரூபகதாளம்.

ஐயருடாரங்கள்சென்று, அருவனங்கடந்துபோனோம்
வையகந்தனிலோராறு, வந்துடன் மதித்துட மதித்துகொள்ள
இக்கரைதனில்அநத்தோரை, இருத்திவைத்தினையோன்தன்னை
அக்கரைகொடுபோய்வைத்து, ஆற்றினில்வருகும்போது
வேகமாய்கவொயோசாய், வெந்தினத்துடனேவந்து
தாகமாயெடுத்துக்கொண்டு, தருவிறைவனத்திற்செல்ல
இருண்டகானகத்தில்வாழும், இடையருமுளவர்தாமும்
விரண்டுபோய்மிருகந்தன்னை, விரட்டியேபதித்துக்கொண்டார்
மனைதனிற்கொடுபோய் தாங்கள், மக்கள்போலேவளர்த்தார்
தினமுமெங்களைகாப்பாற்றி, சிறப்புடன் வளர்த்தாரையா
அந்தமாதியுமில்லாத, ஆண்டவனருளால்பெற்ற
தந்தையும் தாயெங்கேயென்று, சற்றுமாமறியோமையா
அந்நிறத்துடனே வெம்போ, ரடைந்துவென்றிடுஞ்சேனாதி
பதியெனுமரசேயெங்கள், பழவளமை யிதுதானையா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

காட்டிலுள்ளவனமிருகம் பெருகுமாற்றங்
கரையில்வந்து பிடித்தென்றகதைகள்யாவும்
காட்டமுடன்கேட்டுமனஞ் சலித்திடாத
கன்மைசெய்யபெரும்பாவி நானேயானேன்
ரூட்டமுறுமகதகன்கன் திறக்கவைத்தச்
சோதியரன்கிருபையினால் தயாமீங்கி
வாட்டமில்லாதுவந்த வரிமையான
மைந்தர்களை துயர்நீற வருகுவீரே,

புலம்பல் ஒப்பிலாமதி சொல் தரு இராகம் [illegible]

என்னுயிரே என்மகனே என்னருமை [illegible]
இக்கலகி லெங்களைக [illegible]

(பிள்ளைகள்)—என்னெடுத்த மாதாவே எங்களுயிராதாவே
தோள்றற்கண் ணீர்மறந்து துயரமிகவாகிரோ
(ஒப்)—துயர்வருத்தும் மரக்கயன்தான் துன்பமதனால் தவித்து
பயமுறவே இருந்துவந்த பாதகினுன் பாலகரே
(பிள்)—பாதகமா யும்மைவிட்டு பரதேசம்போம்பொழுது
இதுறமோசாய் கடுவரிய் தின்னுயிரையாருமம்மா
(ஒப்)—தின்னுமிருகம் வாய்க்குசேதமுறவோ வளர்த்தேன்
கண்ணின்மணியே காட்டில்கதறியழாதிருக்கிர்களோ
(பிள்)—கதறிபழும்போதிலம்மா கானில்வாழ்கோனுருழவர்
பதறியெழுக்தோடிவந்து பதித்தெமைகாப்பாற்றினுரே
(ஒப்)—காப்பாற்றுமுளவர்களு கானில்வாழ்கோனர்களுந்தான்
மூப்பனுர் கிருபைபெற்று முழுதுநதப்பித்திர்களப்பா
(பிள்)—முதலாதிபரன்செயலால் முழுதுநம்துயரகன்று
இதமாகவைத்தனரோ இனியழுகாதேதாயே
(ஒப்)—அழுதுதுயர் தீராதே ஐயோமனம்தேறுதே
பழுதனுகாதுநதன் தந்தை பாதகத்தைபென்னசொல்வேன்
(பிள்)—பாதகமா ஏகாதிபரன் வகுத்தபாக்கியமே
தார்தலத்திலிதைனினைந்தே தாயேநீகலங்காதே
(ஒப்)—கலங்கியென்னுலாவதென்ன கண்மணியேமைந்தர்களே
தலந்தனிலே நமையீன்ற தற்பரன்தாளேபணிவோம்
(பிள்)—தற்பரன்தாளேபணிவோம் தாயாரேஉந்தனிரு
பொற்பதத்துக்கேசரணம் புலம்பவேண்டாமென்தாயே.

ஒப்பிலாமதி சொல் விருத்தம்.

இருந் தாசாருகின்ற இறையவன் திறையாகிட மன்னன்
தருஞ்சுக பாக்கியங்கள் தனைக்கொண்டுதரணிமீது
வருநதவத்தால் பிறந்த மைந்தருந் தலைவர்தம்மை
பொருநதவொன்றுகச்சேர்த்தப் புகலரும் பொருளேபோற்றி.

கப்பிஸன் சொல் கொச்சகம்.

பொருளாதி கர்த்தருடை பொற்பதத்தை போற்றிசெயும்
திருவேந்தர் தன்குலத்திற் சிறந்த கன்னிமாமரியே
ஒருகாரியங்கள் குறை வுலநதுன்பஞ் சாராமல்
கருளாதி ஏகபரன் அடியிணையே போற்றிசெய்வோம்.

ஒப்பிலாமதி சொல் தரு புலம்பல் அடதாளம்.

பாமகத்திய ஞானவேத நீதாவேத — நீதா
பரஞ்சுடரெனவந்த சேகநாதா — சேகநாதா

மரிசுதனே யெந்தன் மைந்தர்தன்னை — மைந்தர்தன்னை
மன்னுலகினில் விட்டு வறிமையானேன் — வறுமையானேன்
மறுப்பினி லெனைவைத்து மைந்தருடனே — மைந்தருடனே
மகிசே ரெனதலைவனுர் வருகுநேரம் — வருகுநேரம்
விருப்பமாற்றருகினில்மைந்தர்களைத்தான் — மைந்தர்களைத்தான்
வெங்கடுவால் வந்து விரைந்து தூத்தி — விரைந்து தூத்தி
எடுத்தேகிபோரபோதெனதுசெல்வரோ — எனதுசெல்வரோ
எத்துயராகவே ஏங்கினுரோ — ஏங்கினுரோ
தடுக்கவேறுதவியில்லாமற்போனு — வில்லாமற்போனுல்
தாரணியிற் புதல்வரைதான் காண்பேனுதான் — காண்வேனு
மரக்கயன்மரிப்பைவிட்டேகியானும் — ஏகியானும்
மறுநகர்தனில்வந்து மனதுநொந்து — மனதுநொந்து
இறங்கமுற்றவ்வையா ரிடத்திற்சென்று — இடத்திற்சென்று
எளியவளாகினான் இருந்துவாடி — இருந்துவாடி
மலங்கியவடியவட் குதவிசெய்ய — உதவிசெய்ய
மாசிலானே உன்னை வணங்கினேனே — வணங்கினேனே

ஒப்பிலாமதி சொல் இன்னிசை.

இடையர்குடிலிற்பிறந்த ஏகவேபென்கோவே
தடவரையிலெனைபிரித்த தலைவிருபாலரையும்
இடமுனேஎந்தனுக்கு தெரிசினைசெய்துவைத்திர்
படிமிசையிலேஉமதுபதமதுக்கே தோத்திரமே.

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்.

இன்புடனேவல்கேட்கு மெனதுசேவுகரேகளிர்
தென்புளவிடையரோடுஞ் சிறந்திடுங்குடியாரோடும்
அன்புடனுதவிசெய்த ஒளவையார்தனையுங்கூட்டி
நம்பெருஞ்சமுகந்தன்னில் நாடியேஅழைத்துவாரீர்.

கட்டியன் சொல் விருத்தம்.

நாடியேஅழைத்திடென்ற நரபதிஅமைச்சேபோற்றி
தேடியேஒளவையாருஞ் சிறந்தவிடையரோடு
நீடியவினைசெய்யு சேசமாந்குடியாரோடு
கூடியசகலபேருங் கூட்டமாய்வந்தாரையா.

ஔவையார் இடையர்கள் குடியானோர்கள் தோற்றம் விருத்தம்.

தஞ்சமென்ற ஒப்பிலாமதியைசேர்த்து
தயவுடன்வைத்தாதரித்த ஔவையாரும்
மைந்தனாயுவிலங்கினங்களெடுத்தபோது
மாசிரியத்துடனெடுத்து வளர்த்துவைத்த
இன்சொல்பெருமுளவரோடு இடையர்தானும்
இனிதானகருணீகர் மணியக்காரர்
செஞ்சொலுயரிஸ்தாக்கி தனதுமுன்பாய்
சிறப்புடனேயெல்லோருஞ் சேர்ந்திட்டாரே.

ஔவையார் சொல் விருத்தம்.

மாதவத்தோனேரோமை மன்னவனமைச்சேபோற்றி
ஏதமற்றிடவேநாங்கள் யாவருமொன்றாய்க்கூடி
சேதமில்லாமல்நாங்கள் சிறந்திடுஞ்சமுகந்தன்னில்
ஆதரவாகவும்மை அஞ்சலென்றடுத்தோமையா.

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு இராகம் கருட்டி ரூபகதாளம்.

அரியவ தருமகுணமாகி வளரும் எனக்
காதரவுசெய்த ஔவையாரே நீவாரும்
உரியமகனைப்போலெந்தன் மனைவிதனக்கு நீயும்
உதவிசெய்த வகையறிந்தே னுற்றதாயாரே
கருத்துடனெனதுதேவி தவித்துவருந்த நீயுங்
கண்டு ஆதரிக்காவிட்டால் காண்பதேதம்மா
பெருத்தநல்லு நகருனக்கு வரிசையாகவே என்னை
பெற்றதாயே மானியமுனக்கு தந்தேனே
எனதுமுதலருமைமகன் நதியினருகில்
மேங்கிட்டயோனையெடுத்து யேகும்வேளையில்
சினமுற்றிய மிருகவதை செய்திடாமலே எந்தன்
சேயனை காப்பாற்றிவைத்த ஆயரே வாரும்
காவினிலோநாய் கொண்டேக கண்டெடுத்து நீர்வைத்து
காப்பாற்றிடாமற் போனாற் காண்பதேதையா
ஆவலுறுமென் பிறவியானவர்களே யானும்
அன்புடனேயுங்களுக்கு சம்பளம்வைத்தேன்
வரிசைசெரி இத்தேசியா தேசமதிலே வாழும்
மாசிரியமான தமையர்களே வாரும்
தருமநெறியோடெனது பிறப்புதல்வனை வைத்து
தற்காத்து ரட்சித்த சகாயரே வாரும்

உந்தன்மன தன்புடனே இந்தநகரில் நானும்
உள்ளகட்டமை வரிகள் தள்ளினேன் நானும்
எந்தவிதமாக பயிர்செய்தபோதிலும் நீங்கள்
ஏக்கையுடனே இருப்பீர் என்றமையரே
காவினிற் கவ்வியெடுத்தேகும்வேளையில் நீங்கள்
கண்டுபிடிப்பாமற் போனால் காண்பதேதையா
நாவினுலுமக்குச்சொன்ன நல்வரிசைகள் தன்னை
நலமுடன் வைத்தேயிருங்கள் நண்புடையோரே

ஔவையார் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

மக்களுமனைவியோடு மகாராஜராகவேநீரும்
மிக்கசம்பத்துபெற்று மென்மேலும்வாழ்ந்திருப்பீர்
துக்கமானதுவொழிந்து ஸ்வாமியின்கிருபையாலே
திக்கெலாமதிக்கநல்ல சிரஞ்சீவியாகவாழ்வீர்.

இடையர் குடியானவர் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

எந்தநாளுந்தழைத்து யீசனருளினாலே
மைந்தருமனைவியோடு மகிட்சியாய்வாழ்ந்திருப்பீர்
உந்தனுக்கினிமேலையா ஒருகுறைவுகளுமில்லை
சிந்தைசந்தோஷமாகவும் சிரஞ்சீவியாய்வாழ்வீர்.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

வாருமெந்தன்மனைவியே யான்சொல்லக்கேளாய்
வல்லபரன்கிருபையினால் மைந்தரோடும்
தேறுதலாய்வொன்றாகச் சேர்ந்தோமிப்போ
சிந்தையதுநீகலங்கித் தியங்கவேண்டாம்
பேர்புகழும்ரோமைநகர்க் கேகவேண்டும்
பிள்ளைகளுநாமுமொன்றாய் பிரியமாக
சீருடனேநடப்பிரோந்தன் தேவியேநீ
தேவபராபரனார் செயலிதாமே.

பொது விருத்தம்.

தாமிருந்தஇஸ்தாக்கி திரைகொடாதத்
திரியவர்மேல்படையெடுத்துச் சமர்கள்செய்து
வாமிருந்தமனைவி மைந்தருடனேகூடி
வரும்பொழுதுமன்னவனு மிதையறிந்தேபோன்
சாமிருந்துக்குலவியால் மெலிந்துவாடி
துடிதுடித்துமலைகளைமேற் சோர்வதாகி

அரமிருந்தவன்மனதில் தனக்குத்தானே
அலம்புவானஅறிவுகுன்றிப் புலம்புவானே.

இராசன் சொல் தாழிசை.

அரகராசிவனே அமரர்நாயகனே அம்பிகைபங்குடையவனேஅரனே
அதிசங்கரனே சோதிமுக்கண்ணனே அரவுடனாமணிந்தவனே
திரிபுரமெரித்த கயிலை வாசனே [illegible] தவனே
சீதரன் அயனுக் [illegible] மதியணிந்தவனே
தாணிமி லெனது [illegible] ஆதி
சங்கரா [illegible] அரனடனே
பரவியவி [illegible] பற்றியேயமர் நடைக்கிறதேத்
பூரவென் [illegible] நத்திடும் பரனே

போது விருத்தம்.

ஆதி [illegible] மின்றாகியென்போன்
அவர் [illegible] விருப்பு [illegible] ட்டி
மேதினியில் [illegible]
மென்மையுடன்அழைத்துவரும் வேளைதன்னில்
நீதிநெறிதவறு இறையானமன்னன்
[illegible] மாய்மடிந்தா னிவனென்று
யாதினாமையாரியே தோர் மந்திரிமார்கள்
அதிமயக்கியேபுலம்பி வருகின்றாரே.

(உ. ம்) மந்திரிசொல் தாழிசை.

ஆழிசூழலகமானதிலெனது அருமையான இறையாதிபன்
அதிகநேர்மையுடன் வளருமோராமைநகர் ஆண்டிலமுடைய நீதியே.
வேழ்வி நாயகனை போலிருந்தவரு மெலுவல் கடையலானதே,
மெய்மயங்கிமனஞ்சோருதே சிவனே வேதியனெழுந்திராகுமோ.
காழியொன்றிலழிவானதே ஞானவிது கானறியேனிதுநாளுமே
காதனேபுலகிலேது செய்வெனினிநாமமேற்றுயிலும்காரணை
வாழியெனரசர்குழுமே போது விம்மன்னவனினிவருவதோ
மான்மழுதரித்த சூலபாணியேவுன் வனமமானகொடு மாயமைதயோ.

(உ. ம்) மந்திரி புலம்பல் இராகம் பரசு தாளம் ஆதி.

சங்கரனேசண்முகனே சாம்போசிவநாயகனே
பொங்கரவம்பூண்டோனே புலியுடைதரித்தோனே
மங்கையொரசெஞ்சடையில் வைத்திருந்தமறைமுதனே
[illegible] மோ [illegible] தையோ.

இன்றரசன்தானிறந்ததேது விதமோவறியேன்
மன்புலகில்இனியாரும் மன்னவனைகாண்பதெப்போ
சேனைமன்னர்சூழ்ந்துனிற்க சிங்காசனமீதிலும்மை
தானினிமேற்காணபதெப்போ தயங்கிமனம்வாடுதையோ
வெகுசிறப்பும் பலபவுசும் விதவிதமாய்தானளித்த
மகிழ்குணவான மன்னவனை மறுபடியுங்காண்பதெப்போ
மானகவாயாருதற்கு மனாவருலகிலுண்டோ
ஆனசெல்வமெலழித்து ஆதரிப்பாரோசிவனே.

(ந ம்) மந்திரி சொல் தேவாரம்.

ஐயையோயிதுதானென்ன அன்னிதசதியோகானேன்
வையகந்தன்னையாண்ட மன்னவன்மடிந்திட்டாரோ
பொய்யிலாமொழியோனிந்த புண்ணியவரசன்போல
துய்யயிவ்வுலகிலெந்த துரைகளைகாண்பேனையோ.

(ந ம்) மந்திரிசொல் புலம்பல் இ ம் தன்சாரி அடதாளம் சாப்பு.

என்னசெய்வேன் சங்கரனே சங்கரனேயெனது
இறைவனிந்த தரைதனிலே மரணமென்றதாச்சரியம்
கன்னல்மதன்தனையனைய தனையனைய அரசன்
காலமுடிவானதென்ன கோலமோதான்யானறியேன்
ஏவல்பிலிகுனியமோ குனியமோமன்னவன்
ஏங்கியுயிர்நீங்கியின்று தூங்கியதோதூங்கியதோ
கோவில்பவிபூசைதனில் பூசைதனில்யென்னதான்
குறைநடன்னவறிகிலேனே வழிசிமனம்பதறுதையோ
பகைவர்செய்தகொடுவினையோ கொடுவினையோயிதென்ன
பாதகமோ ஆதியேவுன் சோதினையோயேதறியேன்
ஜெகதலத்தில்வந்தனைப்போல் வந்தனைப்போல்வேறொரு
சேனைமன்னரானவரை யானினிமேல்காண்பதெப்போ
பஞ்சிலிட்டதீயதுபோல் தீயதுபோல்மனது
பற்றுதையோ பார்த்தனை வஞ்சித்தமிதோயானறியேன்
வஞ்சகமாய்மாற்றலர்கள் மாற்றலர்கள்செய்து
வைப்பிதுவோ [illegible] யிப்புவியில்யிதுதானோயோ

(ச ம்) மந்திரிசொல் தேவாரம்.

மண்டலந்தன்னிலிந்த மன்னவன்தன்னைபோலும்
இ [illegible] மையுள்ள இரசற்குணமுள்ளோனை

கண்டதேயின்லையில்லை கர்த்தனே கயிலைவாசா
பண்டுசெய்வினையோவெந்தன் பார்த்திபன்மடிந்திட்டாரோ.

(௪ ம்) மந்திரிசொல் புலம்பல் இராகம் வராளி.

என்னகாரணமோ யிது காண்கிலேன்
ஈசனே கயிலாச வல்லாசனே
அந்நேமமரசன் மடிந்திட்டார்
ஐயோயென்ன செய்வேன் இனிவகை செய்யயானறியேன்
தேசமன்னர் திறைதரவேயிருந்
தாசையாயுல காண்டவரசனும்
காசினியிலிறந்த விதமென்ன
காரணமறியேன் யிதுவென்ன மாரணமோதெரியேன்
சந்திரவதனமுள்ள சீலனே
சாதுசற்குண னவல்லாசனே
சுந்தரமிலகுமனு கூலனே
சுத்தனேஅரனே காண்பதெப்போகர்த்தனே பரனே
வானமான திடித்ததுபோலவே
மன்னவனிகச மானிலமீதிலே
தானொருபிணியின்றி மடிந்தது
சங்கரன்செயலோ மறைமுதலைங்கரன்செயலோ
பூதநாயகனே புலித்தோலுடை
போர்த்தசங்கரனே அரனேஐயா
மாதயவுள்ள மன்னனிறந்திட
மாலவன்செயலோ செகதிவடிவேலவன்செயலோ

சேனாபதிசொல் தேவாரம்.

சீதசந்திரனைபோல திருமுகவடிவைக்கண்டால்
போதமன்மதனேயென்று புகலுவர்புவியிலுள்ளோர்
பாதகமென்னதானோ பாரினிலரசனின்று
வேதனையாகமாண்ட விபரமேதறிகிலேனே.

சேனாபதி புலம்பல் இராகம் ஆகிரி ரூபகதாளம்.

மதிமாமணிமுடிசூடிய மன்னன்திறையானும்
மடியமுன்செய்கொடிய வினைப்படியோசங்கரனே
பதியாளுமென்னரசனிந்த பாரில்மடிந்திடவும்
பரனேகெங்காதரனே யென்னபாவமிதுதானோ.

வினையாளர்கள்சதியோ ஆதிவேதன்செய்தவிதியோ
வேந்தன்மடிந்திடவும் யென்னவிபரீதமோசிவனே
எனையாளுமன்னவன்போலவும் எவரையினிகாண்பேன்
ஈசாவுமைநேசா யெந்தனிதயந்துடித்திடுதே
அலர்தாமரைமலர்போலவே அழகுமுகவொளிவும்
அவனிதனிலினிதானொரு அரசன்வருவாரோ
இலைமாமதனிகரோ வேந்தன்றிரையர்ன்மன்னவனுக்கே
ஜெகதலத்தினிலினி மன்னவன்திரும்பவருவாரோ

(௨ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

அதிசயமிதனைபோலும் அவனியிற்கண்டதில்லை
சதியெவர்செய்திட்டாரோ தருமசற்குணத்தின்மிக்க
மதியுளவரசன்மாண்ட வாறதைவகையாய்நேர்ந்து
விதியிதுவென்றுநீங்கள் விபரமாய்விளம்புவீரோ.

(௫ ம்) மந்திரிசொல் விருத்தம்.

எப்படிவிபரமாக யிதிலுளசூட்சந்தன்னை
மெய்புடனுந்தனுக்கு வெளிப்படசொல்வோமையா
ஒப்புளபகைவர்யாரோ உபாயதந்திரத்தினாலே
சற்பினைசெய்தாரென்று ஐயமுற்றிருக்கின்றேனே.

(௪ ம்) மந்திரிசொல் விருத்தம்.

பாரினிலரசனுக்குப் பகைஞர்களாருமில்லை
வாரியுத்திரைகொடாத மன்னவருடனெதிர்த்து
சீரியபிலாகுரன்தான் சென்றவரின்னங்காணோம்
ஆரிந்தக்கபடஞ்செய்வா ரமைச்சனேவுரைசெய்வீரோ.

சேனாபதிசொல் விருத்தம்.

தெரியப்புவியிலுள்ளோர் செப்புவாருலகவாழ்க்கை
நீரின்மேற்குமிழியென்றும் நிலையிலாதழிந்துபோகும்
பாரியவரசன்தானும் பகைஞரால்மரித்தாரென்றால்
மீரியநம்மையல்லால் வேறொவர்செய்வாரையா

(௨ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

மந்திரிமார்கள்சூழ மணிசிங்காதனத்திருந்து
இந்திரவரசன்போல இருந்தமன்னவன்தானின்று
தந்திரமில்லியெவல் சற்பினையாலேமாண்ட
அந்தரவிசேடந்தன்னை அறியவேயுரைசெய்வீரோ.

(கூ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

மரித்திடுமரசனுக்கு மறுபடிமீளவுந்தான்
இருத்தியவுயிர்கொடுக்க எண்ணமுற்றவர்கள்போலுங
கருத்தினில்வந்ததெல்லாங் கழறினுலாவதென்ன
தெரித்திடமயானஞ்சேர்த்துச் செழுந்தணல்மூட்டுவீரே.

பிராமணர்கள் தாதர்கள் ஆண்டிகள் வருகிற

விருத்தம்.

கசஙகதிர்மவுலிபூண்டத் தென்னவன்திரையான்தானும்
இங்கிதவுலகையாண்டு இருந்திடுமந்தநாளில்
பொங்கிபகுலேநோய்கண்டு பொன்னுலகடைந்தாரென்று
சங்கையாய்த்தகனஞ்செய்யத் தாதராண்டிகள்வந்தாரே,

தரு கண்ணிகள் இராகம் கலியாணி ஆதிதாளம்

வேணபதம்பேசி தோணநாமம்பூசி
வேதியராண்டிகளுடன் தாதரும்வந்தாரே
தாணயாடைமரமும் ஆணப்பொதிமுறமும்
தானிதோயெடுத்துக்கொண்டே தாதர்கள்வந்தாரே
தப்பையுடனேமேளம் தாளமுமெக்காளம்
மெய்ப்புடனெடுத்துக்கொண்டு வேதியர்வந்தாரே,
ஒப்புடனேகோடி இப்புவியில்தேடி
நற்புடன்சபையிலிதோ நாடியேவந்தாரே.

பிராமணுள் தாதராண்டிகளுக்குச் சொல் விருத்தம்,

செப்பமாயுலகையாண்ட திரையானெம்பிரதோனுக்கு
இப்புவிதனிலேமிக்கவியினிபதோர்கடன்முடித்தோம்
நற்புடன்தீர்த்தமாடி நம்மிடமனைக்குசெல்வோம்
தப்பறையொன்றில்லாத தாதராண்டிகளேவாரீர்,

(உ ம்) மந்திரி ஆதிரியானுக்கு நிருபம் எழுதுகிற விருத்தம்.

சிறுலவுமகாராஜ ராஜஸ்ரீ செகதுகும் ஜெகமெலாங் கீர்த்திகொண்ட ஜெயவிஜயமாகதாண்ட அதிகயகுணசீல தென்ன + ஆதிரியானவர் திருவடிகளுக் கதிக சாஷ்டாங்க வந்தனஞ்செய்து யானெழுது நிருபம் திரல்கொண்ட ரோமைகர்த்தனையாளு மகராஜ திரயிரையானென்பவர் காருலவு மிப்புவியிலே தனது நாட்சென்று கயிலாசபதி

+ ஆதிரியானென்பவன் திரையானுக்கு புத்திரனெனதெரியவருகிறது.

97

மேவினர் கர்த்தனே இவவுலகையாண்டுநீ ரெங்களைக் காத்தரட்சிப் பீரெனில் மாறுதலிலாமலிக்காகிதங்கண்டுநீர் மனதிலாயாசமின்றி வரவேணுமென்றதிக வாஞ்சையோ டமிவித்தமந்திரி விண்ணப்பமிதுவே,

(உ ம்) மந்திரி சேவுகனுக்குச் சொல் விருத்தம்,

சிறந்தசேவுகனேநீதான் சீக்கிரமாகவோடி
விரைந்துஇக்கடிதங்கொண்டு வங்களநகரந்தன்னில்
உறைந்தஆதிரியான்மன்னன் ஒளிச்சமுகத்திலீந்து
அனாநதிடுமறுமொழிக்கொண் டனெடிக்குள்ளேவாராய்.

சேவுகன் (உ ம்) மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம்,

நிந்தையேயணுகிடாமல் கலமேலாக்கிரைகவர்ந்த
எந்தையெம்பிரதோன்வாச வினியமந்திரியேபோற்றி
அந்தவங்களதேசத்தை ஆளுமன்னவன்தனக்கு
தந்தஇந்திருபந்தன்னை தடையறச்செலுத்திவாரேன்,

(உ ம்) மந்திரி முதல்மந்திரிக்கு நிருபமெழுதுகிற விருத்தம்,

தெண்டிரைசூழ்புவிதினிலே வெருநீர்கள்வார்த்தினுல்
தீபுரமாயதிவிரர்களைக் கொடுசென்றவர்வாகையுடன்
மண்டலமும்புகழ்கொண்டரசாண்ட மகுடமுத்துவஞானனெனும்
மந்திரிபிலாகுரனதிபவே யெழுதியவாசகமானதுதான்
நன்றெனவரியல்கொண்டு செலுத்திஇந்நாளாவாகவேபான்
நவில்ரிதாயியபுகழ்பெறு ரோமையில்நகர்வனமகிழ்வதுர
மன்னுபுகழ்நதிடவென்று சிறந்திடுமாநகரான்திரையான்
மன்னவனுலகினில் யாருமறிந்திட மண்ணில்மடிந்தனரே.

(உ ம்) மந்திரி விருத்தம்.

சங்கையிலரசன்வாசல் சுமுகசேவுகனேவோய்
இங்கிதமுடையயெந்த னிறையவன்றனக்குநகத
மங்கள்ஞாண்த்தொனந்த மந்திரிபிலாகுரர்க்கு
துங்கமிக்கிக்டிதந்தந்து சுறுக்கினில்வருகுவாயே.

சேவுகன் சொல் விருத்தம்.

கொடுத்தகட்டளைதனக்குக் குறையுதுஅணுகிடாமல்
சடுத்தமாற்றலரைவென்றுக் குடவனூநினிலிருக்கும்
24

படித்தசற்குணத்தோனை பரிவுறுமுதலமைச்சன்
இடத்தினிற்கொடுத்துச்சேதி யிதுகூறனைதருவேனையா.

சேவுகன் ஓலைகொண்டுபோகிற தரு இராகம் தோடி அடதாளசாப்பு

ஓடியே நடந்துசெல்லுவேன் திருபங்கொண்டு ஓடியேநடந்து
ஓடியேமலையுங்குன்று காடுகளையுங்கடந்து
பாடியனிருபந்தன்னை தேடியே கொடுக்கவென்று (ஓடி)
ரோமைநகராளுகின்ற சேயமுடிமன்னவனும்
ஏமநூரடைந்ததாலே தாமிஷமென்னயிப்பாலே (ஓடி)
வேந்தர்களிடத்திற்சென்று தேர்ந்திடத்திரைகிவர்ந்த
எந்தலமைச்சன்தனக்கு சோர்ந்தனிருபங்கொடுக்க (ஓடி)
ரத்தினமுடிதரித்து இத்தரையையாளுமன்னன்
வெற்றியுலகையடைந்தார் அத்தனருளினாலே (ஓடி)

சேவுகன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

தென்னவர்பணிந்துபோற்றுந் திரனுந்திரையான்றன்பால்
முன்னின்றுமதிநலோடும் முதல்வனைசரணம்போற்றி
மன்னியஉனதுநேச மந்திரிஉமக்கிப்போது
உன்திருசமுகத்திற்கு ஓலையொன்றனுப்பினாரே

இவ்விடத்தில் (உம்) மந்திரி எழுதிய ஓலையை வாசிக்கவேண்டியது.

இஸ்தாக்கியார் புலம்பல் இராகம் ஆகிரி அடதாளம்.

அரசன் மடிந்திட்டாரோ என்ன செய்குவேன் அரசன் மடிந்திட
மறுமன்னவர்களிடம் வருந்திரைகளை வாங்கி
வாருமென்றே எனக்குத் தேறுதலுடன்சொன்ன (அரச)
சிறுபொழுதிருந்தென்னை சேயன்போலேகாத்த
அருமையாகியஏகதன் ஆதாரமான என் (அரச)
சதியோசற்பினைதானோ சருவேசுரன் அமைத்த
விதியோ அறியேனிந்த மேதினிதனை ஆண்ட (அரச)
உரிமையாகியநல்ல உபதேசத்தைபோதித்து
திருமறைத்தனிலுன்னை சேர்க்கவென்றிருந்தேனே (அரச)
கொடியவஞ்சகர்செய்த கொலையோயிதுவென்ன
அடியேனறியேனென்னை ஆதரித்த ஏகதன் (அரச)

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம் தேவாரம்.

வரிசைபெற்றிலகுரோமை மன்னவன்தன்னைபோலும்
இருநிலநன்னிலைந்த இறையவன்தனைகாண்பேனோ
பொருமியென் னிதயமெல்லாம் புண்ணதாய் விட்டதையோ
கருதரும் பொருளேஆதி கர்த்தனே என்னசெய்வேன்

ஆதிரியான் இராசன் தோற்றம்

விருத்தம்.

கொம்புகுழல் மேளவொலிக் குமுகுமென்னக்
கூறரிய பலவிருதுங் குறையற் றோங்கி
சம்பிரம மாகமணி மகுடம்பூண்டு
சாற்றரும்ரோமா புரிக்குத்தலைமையான
அம்புவியில்தினையாளும் மடிந்ததாலே
அரசியல்புசெலுத்திட ஆதிரியான்தானும்
எம்பிரதோன் திருநாமந்தனைகையேற்று
எழில்மணிசிம்மாதனத் திற்கிதோவந்தானே.

தரு கன்னிகள் இராகம் நாட்டை ஜம்பைதாளம்.

சென்னிதனில் நவரத்னமணிமுடி
சிறந்தபருதிபோல் திறைகதாலங்கிட
பொன்னின்பணுதிகள் மின்ன ஆதிரியான்
மன்னன்கொலுவினில் தோன்றினானே மன்னன்கொ
ஆனைபரி இருபுறமும் நெருங்கிட
அதிகாரனுவம் அதிரசதுரங்க
சேனைகாவலர் தானைகள்சூழ்ந்திட
சிறந்தகொலுவினில் தோன்றினானேசிறந்தகொலுவி
பூவையர்களிரு புறமுஞ்சாமரை
போடமந்திரி மாதர்கள்சூழவே
காவலனாதிரியான் மன்னவன்
கனக்கொலுவினில் தோன்றினானேகனக்கொலு

ஆதிரியான் சொல் போற்றிக்கவி.

சந்திரசடாதரனே சிவனேபோற்றி
சாம்பசிவநாயகனே சரணம்போற்றி
மந்திரமாதவர்துதிக்கு மரனேபோற்றி
வரமளிக்குமீஸ்வரனே மலர்த்தாள்போற்றி
கந்தனைமாமுகனை யளித்தவனேபோற்றி
காளியுடனுறைய கங்காளாபோற்றி
எந்தனையாண்டருள் புரியுமீசா உந்தன்
எழிலடியைஎக்காளும் இறைஞ்சினேனே.

(உம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

பலவிருதுகளினோடு பகாருங்கீர்த்திகொண்ட
மலர்மணிகொலுவின்மேவு மன்னர்மன்னவனேபோற்றி

வுலகினிலளவிலாத வஜிரவுத்தண்டனுசி
கலமுடனெம்மையாளும் ராதிபாபோற்றிபோற்றி,

(௩ம்) மந்திரிசொல் விருத்தம்,

சோதிமாமகுடம்பூண்டு துலங்கியச்செங்கோலேந்தி
நீதியுநெறியும்நல்ல நிலமையுந்திகிரில்லாத
பாதிரமெல்லாராலும் வலிமையில்மிருக்கவீர
ஆதிரியானேஎங்க ளண்ணலேசரணம்போற்றி.

(௪ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

சுருதிமாதவத்தோர்போற்றுக் துலங்கியரோமைநாட்டிற்
பருதிபோல்மவுலிபூண்ட பார்த்திபன்றிரையானுக்கு
குருதியவொளிவின்மிக்க குலசிகாமணியாய்வந்த
விருதுஆதிரியானென்னும் வேந்தனேபோற்றிபோற்றி,

சேனாபதி சொல் விருத்தம்,

பொருந்தியவரசர்போற்றப் பிகலரும்புகழின்மிக்க
திருந்தியரோமைநாட்டின் திரையான்மன்னவன்றனக்கு
விருந்தமாகதன்குலத்தை விளங்கவந்தவதரித்த
சிறந்தஆதிரியானென்னுஞ் செம்மலேபோற்றிபோற்றி.

இராசன் தேசவிசாரணை விருத்தம் ஆசிரியம்,

தேசத்திலுள மற்மன்னர்கப்பனுந்
செலுத்தி வருகின்றார்களா ?

(௨ம்) மந்திரிசொல் விடை.

செலுத்தாம லட்டிசெய்தா லவர்களிப்போது
சிவனேடிருப்பார்களா.

இராசன் சொல் வினா.

தேவாலயங்களது பூசைதவராமலே
செய்து வருகின்றார்களா ?

(௩ம்) மந்திரி சொல் விடை,

திரிகாலபூசை பலியானதுக்குறைவின்றி
செய்துவாரார்ராசனே.

இராசன் சொல் வினா,

வாசமிருநம்து நாட்டினில் மாதமும்மாரி
மாறாமல் பெய்துவருகுதா ?

(௪ம்) மந்திரி சொல் விடை.

மணிமகுடவேந்தனே மும்மாரிமாதத்தில்
வருஷித்துவருகுதையா,

இராஜன் சொல் வினா.

மாநகரில்வாழ்குடிக ளாறிலோர்கடமையது
வழங்கிவருகின்றார்களா ?

சேனாபதி சொல் விடை.

மன்னவர்கள்மன்னனே ஆறிலோர்கடமையுன்
மனமகிழவே தருகிறார்,

இராசன் சொல் வினா.

தேசமிகு மாயுதச்சாலைத லுண்டான
நிறையிலொரு குறைகளுண்டா ?

(௨ம்) மந்திரி சொல் விடை.

நிருபனே குறைவின்றி படைவீரராஜுக்கள்
நிறையாயிருக்கின்றதே.

இராசன் சொல் வினா.

நிலைகெட்டுமறுசமய மார்க்கத்தைபோதிக்கும்
நீசாளுகிலுண்டா ?

(௨ம்) மந்திரி சொல் விடை.

நேசமாகசொல்லுவேனதனை யென்கனவிலும்
நிகழ்ந்திடக் கேட்டதில்லை,

இராசன் சொல் வினா.

ஆசையுளநமதுதெய்வங்களைப் பழிக்கின்ற
அசடாளுகி லுண்டா ?

(௪ம்) மந்திரி சொல் விடை.

அண்ணலேவுண்மையாய் சொல்லுவேனிப்புவியி
லதனையான கேட்டதில்லை.

இராசன் சொல் வினா.

அடல்கொண்ட மறுமன்னருடன் பொரவிடப்போன
அமைச்சனது சேதியுண்டா ?

சேனாபதி சொல் விடை.

அனேகருடனே பொருதிதிரைகொண்டு வருகிறார்
அடுத்து கம்பதிராடியே.

இராசன் சொல் விருத்தம்.

சீர்பெறுசீங்கனிபோ செய்பவளையாவும்
பேர்சிறந்திடயான்கேட்டுப் பிரியமுற்றகங்குளிர்ந்தேன
ஊர்குடிபடைகள்யாவும் ஒருகுறைகளுமில்லாமல்
கேருடனிருந்துவாழ்வீர் நீடூழிகாலந்தானே,

மோகினிதேவி இராசனிடத்தில் வருகிற விருத்தம்.

குழியெனும்சிறிவில்வீழ்ந்தக் கூளிதன்னுருவமெல்லாம்
அழிவுறமறைத்துக்காட்டி அரிவைபோ லுருவங்கொண்டு
செழியுமாதரியாரென்ன ஐக திருசமுகத்தைநாடி,
பழிமுடித்திடுவேனென்று பாவைமோகினிவந்தாளே,

தரு கண்ணிகள் இராகம் பந்துவராளி ஆதிதாளம்.

செங்கயற்குலமுங்கொண்டு சித்திரப்பணிகள்பூண்டு
துங்கனுதிரியானமுன்னே தூர்த்தியும்வந்தாளே
எங்களைமறந்துமறு ஏசுமதத்திற்புகுந்தோர்
தங்களை வதைப்பேனென்று சாமளைவந்தாளே.

பூசைபலியைவெறுத்து ஏசுமதத்திற்புகுந்த
நீசரைவதைப்பேனென்று நீலியும்வந்தாளே
ஆசையுடனேயிறுமா ரைகவேபணிந்துவந்த
நேசனமறைபொழிப்படுத்தனவேதெட்டகாலம்

திக்கமாயாசனுக்குச் சேதிகளெல்லாமுரைக்க
மூர்க்கமுடனேசபையில் மோகினிவந்தாளே
பார்க்குள்ளேஙமைவெறுத்து பஞ்சைமதத்தைபணிய
ஏக்குமோஇதென்று சொல்லிசண்டிவந்தாளே.

மோகினி இராசனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

விசையராயர்சூழ மணிசிங்காதனத்திருந்து
பரிசனத்துடனேரோமைப்பட்டினத்தன்னைநாளும்
அரசுசெலுத்திவாழும் அன்பனேஆசீர்வாதம்
தரிசனத்துடனுனக்கோர் சங்கதிசாற்றவந்தேன்.

மோகினி சொல் மேற்படி தரு கண்ணிகள்.

அன்புடனுமக்கொருசேதி அறிவிக்கவந்தேனப்பா இப்போ
து, என்சொற்படி நடவாதகுலமன்ன ராட்சியமானதுண்டோசொல்

இராசன் சொல் மேற்படி தரு கண்ணிகள். (வாயே

ராட்சியமானதெனக்கு அநுகூலமாக சொல்லவந்தவுந்தன்
பேச்சையும்பிவுலகில் வெகுபலிபூசைகள்செய்துவந்தேனென்தாயே

இராசன் சொல் ஷை தரு கண்ணிகள்.

போவென்றனுப்புவென்தாயே உமதிடபொற்பதமேசரணம் எனது
பேச்சைமறுதலித்தாலவன்தன்னை பிளந்துஎறிந்திடுவேனிப்போது

மோகினி சொல் ஷை தரு கண்ணிகள். (க்கு

போவென்றுசொல்லவும் பேதகமாகப்புறப்படமாட்டேனொரு ஒரு
கோபமிகுத்தங்கள்வேணுமென்றால்கொஞ்சங்கூட்டியனுப்புகிறேன்

இராசன் சொல் ஷை தரு கண்ணிகள். (விடாதே

கூட்டிஅனுப்பினால் காட்டிஅவனிட மேட்டிமையானதெல்லாமென
தாயே, நாட்டிகமாயுனல்கூட்டியவர்களை போட்டுவதைத்திடுவேன்
(தாயே

மோகினி இராசனுக்கு சொல் விருத்தம்.

வேறொருகவலையில்லை வேந்தனேஉன்சொல்லுக்கு
நாலுமாறுகளைப்பேசித் தடுத்தவனைப்பானாகில்
சீறியேவாளால்வெட்டிச் சிதைத்தநரிகளுக்கு
தேறியளித்துசெய்தால் தீருமென்கோபந்தானே,

இராசன் மோகினிக்கு சொல் விருத்தம்.

ஆவலோடெனக்கிப்போது அறிவித்தசேதியாவும்
தேவிகங்காளிஎன்தன் சிந்தையிலறிந்துகொண்டேன்
பாவமாம்புதுமார்க்கத்தை பாருமிஸ்தாக்கிதன்னை
சிவனைவாட்டிப்பூசை செய்திடஅனுப்புவேனே.

அஞ்சற்காரன் (உம்) மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம்,

நவமணிமகுடம்பூண்ட நரபதிசமுகந்தன்னில்
அகமகிழ்ந்திருக்குமெந்தன் அரசன்மந்திரியேபோற்றி
புவியினில்இரைகள்வாழ்ந்தப் போனதோர்கிலாசுவென்போர்
தவிர்த்துமாதுபரத்தொடு தானிருந்தாராரையா.

(உம்) மந்திரி இராஜனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

செப்பபொற் கொலுவினுகந்தவீற்றிருக்குஞ் செம்மலேகேளு முன்திரையான்—வையமீதவர்தன் வாசலில் முதலாமந்திரி பிலாகுர னென்போன்—வெய்யமாற் றலர்களுடன்சமர்ப் பொருதிமிகுந்தமா யத் திரைகளிங்கவர்ந்து—ஐயமற்றெழுந்தேவருகிறுரென்றே அரச னே இன்றுகேட்டறிந்தேன்.

இராசன் சொல் விருத்தம்.

அதிகதகாரியங்களெனக்குரைக்கின்ற அமைச்சனே பிலாகுரன் றனையே—சிறக்குமுன் னெதிர்போ யழைத்திடவேண்டிச் சிந்தை யில் மிக மகிழ்வாமெனன்—அறக்திகழெனது ராணுவத்துடனே ஆன தேர்வரிசைமெடுத்து—பிரக்கிடாதெழுந்துபிரியமாயழைக்கபுறப் படும் மந்திரிமாரே.

தரு இராகம் தோடி அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அரசன் உரைத்தபடி அமைச்சன் பிலாகுரனை
அழைத்து வருவோம் வாருங்கள்

அநுபல்லவி.

பரிசனத்துடன்சென்று பகைத்தமன்னரைவென்று
பருதிகப்பணக்கொணடு பாரில்வாரதைக்கண்டு
பச்சைரத்னமணி உச்சிதப்பரிசுடனே
நச்சிதபொற்றட்டிலெலி மிச்சைகற்கனியுடனே (அரச)

சரணம்.

அவனிமுழுதும் வெற்றிகொண்டு புகழ்நிறைந்தோன்—
அடங்கா மாற்றலர்களை அடக்கி திரை கவர்ந்தோன்
அலைகட லுலகினி லிலகிய பலகலை
நிலைகல குறமுள சிலைமதனை யனைய
அழகிய முகவசி காகளைவரிசையுடன்
அலவகிழ் பெருபடை அடவிகிடுகிடென
ஆலைபரிசேனைதள
வாஹனங்களுக்கதிக்க
திகைரணவீரகுர
மகவல்களுக்குதிக்க

இஸ்தாக்கியார் சொல் இன்னிசை.

முரசிசெனுவிதான் முழங்கமுன்னடந்து எங்களைத்தான்
அரசே சீர்வந்தழைக்க அத்தனைக்கும் பாத்திரனே
விருதுபலசேனையோடு மேவியெனை காண்பதற்கு
கருதிவந்தவேந்தவுன் கமலபதம்போற்றினனே,

இராசன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

தெரிவுறுபிலாகுவேகேள் திரைகவர்ந்திடவென்றேதான்
தரியலர்பதியிற்சென்று தயங்கிகொந்தினைத்தாய்நீயும்
சொரிகுழலுனதுதேவி சுந்திரப்புதல்வீராடும்
வரிசையாய்ரோமைக்கேக வருகுவாய்மதிவல்லோனே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் இன்னிசை.

சிந்தைமகிழ்வாகவென்னை திரைவாங்கிவெற்றிகொண்டு
எந்தன்முன்னேவாருமென்று எனையனுப்பும் மன்னவனே
உந்தனையான்காணுமுன்னே வுயிரொழிந்துவிட்டேரே
தந்தையைபோலெனைகாத்த தாதாவைகாண்பதெப்போ

இராசன் இஸ்தாக்கியாருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சாற்றரியபிலாகுரனே திரையானென்னுந்
தார்வேந்தன் றனைநினைத்துச்சலிக்கவேண்டாம்
பாற்றிபன்தானளித்த சங்கையத்தைபார்க்க
பத்திரெட்டியா னளிப்பேன்பயப்படாதே
ஏற்றரியகம்துரொ ஆ சமுகந்தன்னில்
இனியமந்திமந்திரியா என்றும்போலே
காற்றிசையுமதிய எந்தன் படையைக்கூட்டி
கடந்துனக்குஅதிரசங்கை நான்செல்வேனே.

இராசன் (உம்) மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம்.

எந்தன் துரத்னசிம்மா ஸனமுன்னுக
இருக்குமதிமந்திரிகளே இயம்பக்கேளாய்
அந்தமுறுமெனது முதலமைச்சனை
அறிவுனிறைபிலாகுரன் கற்பனைமீறாமல்
இந்நகர்ச்சேனைபரி வாரமெல்லாம்
இசைந்தவன்கட்டளைப்படியே இனங்கிவேதான்
தொந்தமுறநம துகுடி படைகட்கெல்லாம்
சொலவுவரப்பிதிப்புடன் கடக்கத்தானே

1/6804

(உ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

சொல்லுதற்குச் சம்சயமொன்றில்லைவேந்தே
சுந்தரனேயுந்தன்மொழிச் சிரமேற்கொண்டேன்
வெல்லுமுதலமைச்சன்மொழி தனைமீறாமல்
மேன்மையுடனேநடக்க விளம்புவேனே.

(ங ம்) ங. மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம்.

வில்லம்புகரத்திலேந்தும் வீரசேனைகளுக்கெல்லாம்
அல்லலில்லாமற்காக்கு மடற்சேனாபதியேகேளாய்
வல்லவன்முதலமைச்சன் வார்த்தையைமறுத்திடாமல்
ஒல்லையில்நடந்துகொள்ள உரைத்தனர்அரசன்தானே.

(ங ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

வகுத்துரைத்தமன்னவனுர் மொழிமீறாமல்
வாகுடையமுதலமைச்சன் வார்த்தைகேட்டு
மிகுத்துவரும்படைகளெல்லாம் நடக்கச்செய்வேன்
வீரமிகுமந்திரியே வெளியாய்தானே
பகைத்தவர்களுயிர்க்கவர்ந்து விஜயங்கொண்ட
பருதிபத்திரனேயான் பகரக்கேளாய்
தொகுத்தமன்னனுரைத்தபடி முதலாமந்திரி
சொல்லுமொழி தனக்கடங்கித்துதிசெய்வீரே.

(ச ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

செய்திடுவேன்செயசேனாபதியேநான்
செப்பியதோர்க்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டேன்
செய்யமனமுதலமைச்சன் வார்த்தைக்கேட்டு
திட்டமுடனேநடக்கச் சாற்றுவேனே
ஐயமென்னசேனாதிபதியேகேளாய்
அரசனருளியமொழிக்கோர் ழுறிவில்லாமல்
துய்யகுணமுதலமைச்சன் வார்த்தைகேட்டு
தொல்லுலகிலே அடங்கிநடந்திடுவீரே.

சேனாபதி சொல் விருத்தம்.

திட்டமறவாதபடி செய்வோமையா
திறமிகுமன்னன் மொழிக்குத் திதில்லாமல்
இட்டமுறுபிலாசு முதலமைச்சன்வார்த்தைக்
செதிர்த்துமொழிபேசாம லிணங்குவோமே
பட்டணத்திலுள்ள குடிபடைகளெல்லாம்
பார்த்திபனுர்மொழிதனக்கோர் பழுதில்லாமல்
கட்டளையைக் கைபிடித்திடப்பிராலுல்
காலநலமுடைய வழிகாட்டுவேனே.

இராசன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

இணங்குமணிவாசல்தனி லிருந்தேயெந்நாளும்
இலகுமுதல்மந்திரியே இயம்பக்கேளாய்
மணங்கமழு வரிசையிளவாழைவாச
மாங்கனியுந்தேங்கிளநீர் வடிபால்நெய்யும்
பணிபொருந்பொற்றட்டில் வைத்தேசினி
பாருதடவாளமெல்லாம் பரிவாய்கொண்டு
வணங்கிநம்தேவர்கட்கு பூசைசெய்து
வைத்துநல்ல விடைவாங்கிவருகுவாயே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

வாங்கிவருவாயென்ற மன்னவாவொருவிண்ணப்பம்
ஏங்குதலில்லாதின்ன மென்னசொன்னாலுஞ்செய்வேன்
நீங்குறீங்கள்போற்றுந் தெய்வஆராதனைக்கு
நீங்குதலானஎன்னை நினைப்பதுநன்றோமன்னா.

இராசன் சொல் விருத்தம்.

நன்றோபோவெனமுனிந்து நீதான்சொல்ல
நல்லறிவுகெட்டு மதிராசமாச்சோ
குன்றும்மதிதுாளாய்த் தொழுதுவந்த
குலதெய்வந்தனைத் துதிக்கக் கூடாதோதான்
என்றுமென்மொழியைமறுத்திடாதோ
இருநிலத்திலிருப்பதுநீ இல்லைமெய்தான்
சென்றுமந்திரிகுலமென்னிமாரி
திருபலிபூசையை நடத்திடங்கொள்வாயே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

புவிதனிற்பூசைசெய்யப் போமெனுஞ்சேதியாவும்
செவிதனிற்கேட்டியோங்கள் சேவிக்கவறியோமய்யா
கவிலுரற்கரியசேசு நாதனைத் துதிப்போமல்லால்
அவியுறுநரகில்வீழ்ந்த அலகையைபூசிப்போமோ.

(உ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

பூசைதன்செய்யெனன்று புகலஉன்தலையிரும்போ
வாசமாயிதுநாள்வரை வணங்கிவந்திடுந்தெய்வத்தை
தூஷணித்திடவென்னத்தான் துன்மதியடுத்ததையா
நாசகாலந்தான்வந்து நாடியதுனக்குத்தானோ

(௩ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

தானதாயிதுராளில்லா சஸ்டகல்விகளைக்கற்று
மானமில்லாதநீச மடையர்களுடனேசேர்ந்து
ஈனமாம்புதுமார்க்கத்தி லிச்சைவைத்தினியில்லாத
நானெனுங்கெருவங்கொண்டு நடப்பதுஞாயந்தானோ.

(௪ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

நடத்தையிலுன்னைப்போலும் நல்லவனில்லையென்று
நடத்தினிலுள்ளோரெல்லாஞ் சந்தோஷமாகவுன்னை
அடுத்தனதேவல்கேட்டோ ரனைவரும்பழிப்பதற்கோ
கடுத்திடுமறுமார்க்கத்தை கைப்பற்றிக்கொண்டாயா.

சேனாபதி சொல் விருத்தம்.

ஐயமில்லாமலிந்நா ளநுசரித்தேற்றிவந்த
துய்யதெய்வங்களெல்லாந் துஷ்டகூளிகளென்றேநீ
வையவர்பட்டபோதே வந்ததுஅழிவுகாலம்
வெய்யவேபத்தனைப்பசைத்து வீணிலேமடியலாமோ.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

இரும்பதைபழுக்கக்காச்சி இருசெவிதனில்விட்டாற்போல்
பெரும்புகழுடையேசுங்கள் பிடாரிதேவருக்குப்பூசை
தரும்படியெனக்குநீங்கள் சாற்றியதுகித்திடாது
அரும்புகழ்பரனையல்லால் அலகையைவணங்கிடேனே.

இராசன இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஐயமுற்றெனதுமுன்னே அகந்தைகள்மிகவேபேச
வையகந்தனிலேமெத்த மனத்துணிவுடையநீயோ
கைகுவித்திடநான்சொன்ன கடவுளைமறுத்தையானுல்
பொய்புரைத்திடுவாய்இப் போடுவேன்புவியின்மீதே.

இஸ்தாக்கியார் இராசனுக்குச் சொல் இன்னிசை.

செத்தாலும் ஆதி திருப்பாதத்தை யான்மறவேன
பித்தோபிடித்துப் பினத்துகிறீர் மன்னவனே
நத்திபோநீங்கள்தொழும் நாக்தலகையானதற்கு
உத்தபலிபூசை செய்யேன் உண்மையிது கண்டீரே.

இராசன் சொல் விருத்தம் நெடில்.

வங்கமுங்கொங்கமுங்கு வளர்கொச்சி யீழமும்
மலையாளமற்றுமுள்ள

மன்னவர்கள்யாவரும் என்னுடையக்கட்டளை
மறுத்திடவுமொருவரில்லை
இங்கெனது வார்த்தையைச் சங்கைக்கேடாகவே
இகழ்ந்திடக்காலமாச்சோ
இடர்புரியு மறுமறையை திருதியெனவே கொண்டு
என்றுமேவணங்கிவந்த
சங்கைசெரி தேவரைப்பங்க மொழிபேசவுந்
தானென்றமதமானதோ
தலைகெட்டுபோனதோ மனதுற்றவயிரமோ
தரையுற்றபேர்களறிய
பங்கமுடனே வுனது அங்கமது சிதறிடப்
பருவாளி னலறிந்து
பாயுநரிநாய்களும் பேயுமுனையுண்ணவே
பண்ணுவேன் அறிகுவாயே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம் நெடில்.

வட்டமிட்டுக்கு மறியலைகடற்கவரினும்
மகமேரு தூளாகினும்
யானிலம்பிறைபொடு வளர்சந்திரசூரியன்
வடக்கு தெற்காகி வரினும்
கட்டுவிட்டுச்சோதி பிசகினும்நாளொன்று
கடிகைநாறாகினும்
கங்கைப்பெருகலாகினுங் கங்கையெனபாய்கின்ற
காவேரிமாறுபடினும்
இட்டசட்டமதாக ஏகமறைதன்னையே
இரஞ்சுவேனலமன்றி
எரிகனலில் வீழ்கின்ற அலகையைவணங்கிடேன்
என்னதுய ராம்புரிகினும்
பட்டமாமரியக் கட்டையுடலானதைப்
பாழாகவேவெட்டினும்
பாரில்நரிநாய்களுந் இரையாகவிடினுமென்
பரனைமறவேன் அறிகுவீர்

இராசன் புலம்பல் ஆகிரி திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுசெய்குவேன். ஆலமுண்டவனே அரசங்கரா சிவ
எந்திழைந்தலமீ தணிந்தவனே

அநுபல்லவி.

சாதுசற்குண ஞானமூர்த்திய தாலசத்திய மானதைத்தொழ
சண்டமாருகமண்டிடும்படி தொண்டு என்னுடனின்றுவைகிறான்

சரணங்கள்.

பிரபலதனுடனெனது முன்வசை பேசுரான் எங்கள்
பிரிய தேவனை நிரகபேயென ஏசுரான்
சருவபொருளவ ஜெருவனே யெனவிசுரான்
சாம்பவசங்கர மாலையுந்தொழ கூசுரான்

அறிவுகுன்றியே காணமாகுது
அந்தரத்தினில் வந்தெனக்கொரு
முரணைசொல்லவு மொருவரில்லையே
மூர்த்தியே எனை காத்தருளியும் (ஏதுசெய்கு

பூசைபடை பலியானதிலென குறைகளோ
புட்ப வர்ச்சனைசெய் வதிற்புறை நிறைகளோ
மாசபுது மதமான தைத்தொழ முறைகளோ
மானமுற்றவ ராசரித்திடு மறைகளோ

ஈசனே கைலாச வாசனே
என்னசெய்குவே னிந்த வேளையில்
வாசதேவனே வன்னிநாதனே
வந்தெனக்கொரு வார்த்தை சொல்லுவீ (ஏதுசெ

தாறுமாறுகளாக பேசவுங் கூடுமோ
சட்டமானது விட்டொழிந்தினி யோடுமோ
தேறியவனினி புங்களைந்தொழ நாடுமோ
தேசமுழுதிலும் புதியமறைவினை யாடுமோ

சீரணித்திடு மாதிசாம்பவி
சிவிபைரவி குமிசங்கரி
ஆறுதற்சொல்வாரு மில்லையே
அரகரா சிவமுருக மூர்த்தியே

இராசன் ஒப்பிலாமதிக்குச் சொல் வெண்பா.

எண்டிசையுந்தான்மதிக்கும் இஸ்தாக்கிமனைவியேகேள்
கண்டேஎங்கள்தேவர்களை கைதொழுதுதெண்டமிட்டால்

நகைமிகசெய்வேன் தடுத்தாலென்னகவானாலே
ங்கம்தைசதைப்பேன் அறி.

ஒப்பிலாமதி சொல் நேரிசைவெண்பா.

அறியென்றுசொன்ன அரசனேயெங்களிட
குறிகண்டகுற்றமுண்டேல் கொன்றுவிடும்வெறிகொண்ட
கூளிகளைகையெடுத்து கும்பிடோம்யேசுதன்னை
ஊழியுள்ள காலமறவோம்.

இராசன் ஒப்பிலாமதிக்குச் சொல் விருத்தம்.

வாதுகொண்டு மறுசமயந் தனையாசித்த
மந்திரிபிலாசுரன்றன் மனைவியே கேள்
சாதுரிய மாதவேயான் சொல்லும்பேச்சைத்
தடுக்காமலே கடந்தால் தரணிமீது
இதனுக்கா தொருகாருங்குறை வில்லாதென்
தேவர்களை யநுசரித்து சீராய்வாழ்ந்து
கோதரவே இருப்பதற்கு மனதுண்டானால்
கூசாமல் வாய்திறந்து கூறுவாயே.

ஒப்பிலாமதி இராசனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கூறுதற்குயாங்கள் செய்பிழைதானென்னக்
கொற்றவனே உமது குவலயத்திலேதான்
வேறரசர் தனையழைக்க மனங்கொண்டோமோ
மேன்மைகுடிகளைக்கெடுத்து வினைச்செய்தோமோ
சேறொழித்தப்பானரி மறையைநாடித்
திசைபெற்றே மல்லாமற்றீதாயாங்கள்
வேறுபிழைசெய்ததுண்டோ அடியோர்பேரில்
வெஞ்சினங்கொண்டிருப்பதென்ன வேந்தர்வேந்தே.

இராசனுக்கும் ஒப்பிலாமதிக்கும் தர்க்கம் ஏசல்.

தன்மொழியைமறுத்து வீணில்மடியாதே மடமாதே எங்கள்
ந்தமுள்ளாசுரனை சய்கையுடனே பணிந்துவாராய்.

ஒப்பிலாமதி சொல் கை தரு தாளம்.

ருமென வெயுரைத்த மன்னனோ நகைசன்றனிமீது இரு
ங்கையரை தான்அமந்து வையமதி லய்யமிரந்தானே

இராசன் சொல் ண தரு தாளம்.

ஐயமிரந்தானென்றுநீ அரிவையரோ தேவரை சொல்லாதேயெங்கள்
அரிராமன்பாதமதை அன்புடன் தொழுவரிசை ஈவேன்

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு தாளம்.

வரிசையில்லா வும்முடைய மாயனதுசெதியறியாயோ ஆயர்
மனைதனில் வெண்ணையை திருடி உரலுடனிற் கட்டி அடியுண்டான்

இராசன் சொல் ஷை தரு தாளம்.

கட்டிஅடியுண்டதென்ற கருத்துகளை நீபகரலாமோ நீங்கள்
காசினியில் மடியும்படி கனத்தபுல்வாய்க் கிரையாகச் செய்வேனே

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு தாளம்

புலிக்கிரை செய்யாவிடினும் புவியில் புறங்தோர்மறித்திடாரோ இந்த
தலமதிலென்சருவேசன் தனைமறப்பதிலை அறிந்திடோ

இராசன் சொல் ஷை தரு தாளம்.

அறிவீரெனவேயுரைத்த அரிவையேநீதொழுமறையை ஒழிதது எங்
கள், ஆறுமுக வேலனை ஆசரித்து நீபணிகுவாயே

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு தாளம்.

தான்பணிவாயென்றுரைத்தீர் தய்யல்வள்ளிமீது மையற்கொண்டு
வெகு, தந்திரமாய்வேடர்களும் நிந்தைசெய்ய வேங்கைமரமானான்

இராசன் சொல் ஷை தரு தாளம்.

வேங்கைமரமானதென்று மெல்லியரே நீபழித்திடாதே எங்கள்
மேன்மையுள்ள ஆனைமுக நாயகனைநீதொழு சொன்னேனே

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு தாளம்.

ஆனைமுகத் தைங்கரனார் அன்னையைப்போல் பெண்ணினைத்ததாலே
அவன், ஆலமரச்சாலையடி ஆனதிலிருக்க வந்தானுச்சே

இராசன் சொல் ஷை தரு தாளம்.

நகைத்துமொழியாதே யெந்தன் நாயகனை ஈனஞ்சொல்லலாமோ
உங்கள், கால்வரையுநான்மடித்து நாய்நரிகளுக்கிரைசெய்வேனே

ஒப்பிலாமதி சொல் ஷை தரு தாளம்.

நாய்நரிகள் சடலமதை நாடியேயேபசிக்க செய்திட்டாலுந்தான்
நாதியுமலைதனைநாங்கள் தொழுவோமென்றெண்ணவேண்டாம்

107

இராசன் சொல் கட்டளைக்கலிப்பா

சங்கராசிவசந்திரசடாதரா
கங்கைவேணியனேகருணாகரா
மங்கைதன்மனமாறுவதில்லையே
இங்கிதற்கென்ன செய்வேன் ஈஸ்வரா.

இராசன் புலம்பல் இ.ம் சௌராஷ்டிரம் அடதாளம்.

என்னசெய்குவேன் ஈஸ்வராபுதுமையிதற் கேதுசெய்குவேனீசா
சொன்ன மதிகளெல்லாந் தூஷணித்து வெறுத்து (வாரா
மன்னனென்று எண்ணாமல் மந்திரிமனைவியவள்
மாயனரனையும் பேய்களென்றுமே
இயம்புறுபுது மறையை நாடியே
ஆபனைக்லை அண்டினாளினி
தேயமதிலிது நாப மாருமோ (என்னசெய்குவே

நானுமிதனைபோலே நான் கேட்டதில்லையே.
காளிசூலி விரி மாலி கபாலிதன்னை
கூளியென்றவள் கூறுவதென
வாளியுருவியவாறுபோலவே
பாளிதந்தருமென்னையேயிய
வேளைவந்ததெனைவேண்டியாண்டரு (என்னசெய்

புத்தி அழிந்துகெட்டு போனவிதமென்னமோ
சத்திசிவ னுமாலுஞ் சித்தி யற்றவ ரென்று
நித்தியப்பரன் பாதமதனை
நத்தியே துதிசெய்கிறேனென
தந்தியேதலைதாழ்தாய்விழ
குத்தியிலிது கோலமாகிலே (என்னசெய்குவே

இராசன் சொல் விருத்தம்.

இன்னிலங் கீர்த்திகொண்ட இனியமந்திரிதனக்கு
பன்னரும்பிரிய நேச பாலரே பகரக்கேளீர்
பின்னமில்லாத எங்கள் தேவரை வணங்காவிட்டால்
அந்திரமாகநீங்களாக்கினை அடைகுவீரே.

பிள்ளைகள் சொல் விருத்தம்.

ஆக்கினையடைவோமென்ற அரசனே அளவில்லாத
பாக்கியங்களை யிழந்து பாழ்நரகத்தில் வீழ்ந்த
பேய்குலந்தன்னை யாங்கள் பிரியமாய்துதிக்கல்ல
யோக்கியந் தானே ஆதியொருவனை மறப்பதில்லை.

இராசன் சொல் விருத்தம்

மறப்பதில்லை யென்று எந்தன்முன்னேனின்று
வாய்மதங்கள்பேசுகிறீர் மண்ணோர்கான
இறப்பதற்கு வழியான காலமூர்ச்சோ
இவர்களைப்போல் மதிகெட்டோரெங்குமில்லை
தரைக்குள் வெகுபலத்தநெஞ்சமுடையபேரோ
சருவேசன் தன்மறையை விடாமற்போனல்
பருத்தவுடல் தனைசதைத்துக் கழுகுநாய்க்கு
பாரினும்மை எரித்திடுவேன் பயப்படேனே.

பிள்ளைகள் சொல் விருத்தம்.

எரிகுவேனென்று எங்களேந்தலைசொல்லவந்திர்
வலிமையாயுலகிலெம்மை மடித்துடற்சதைத்திட்டாலும்
சருவமும்படைத்தோன் தன்னைசற்றுநா மறப்பதில்லை
நெறியிலாதுன்தெய்வத்தை நினைப்பதேயில்லைதானே.

இராசனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும்
தர்க்கத்தரு இம் கருட்டி ஆதிதாளம்.

நினைப்பதே இல்லையென்று நெஞ்சமிகத் துணிந்து
நீங்களிப்படி சொல்லக்கூடுமோ மாண்டு
போங்காலமது வந்து நாடுமோ சர்வ
அனைத்துலகம் படைத்த அரனைத்துதியாவிடில்
அவத்தெரிகுவேனடா மூடரே

பிள்ளைகள் சொல் ஷை தரு சருட்டி.

துதிப்பிரோனவுரைத்தச் சுடர்முடியரசனே
சொல்லுமென்மொழிதன்னை கேளுமே ஆதி
வல்லவனையெந்நாளுமே நாங்கள்
மதித்துதொழுவதல்லால் வங்ரகலகையை
வணங்குவதவலந்தா னரசனே

இராசன் சொல் ஷை தரு சருட்டி.

வணங்குவதில்லையென்று மனதிற்கெருவங்கொண்டு
வாய்மதம்பேசிய மூடரே இது
பேய்மதியோகுடிகேட்டோ இப்போ

இனங்காதெனது சொல்லுக்கிடைந்தாலுங்களை வாளால்
இருபிளவாக்குவேன் பாலரே

பிள்ளைகள் சொல் ஷை தரு சருட்டி.

இருபிளவாக்கியே எரிதனிலெரித்தாலும்
ஈனப்பேய்களை பணிவோமோ அவ
மானமாகிடத் துணிவோ என்றும்
ஒருபொருளாகிய திருபரனைவிட்டு
உனதுசொற்படி நடப்போமோ

இராஜன் சொல் ஷை தரு சருட்டி.

சொற்படி நடவாமல் தள்ளிவிழுவீரானால்
துண்டுதுண்டாகவே தரிக்கிறேன் இயல்
கொண்டுவெங்களைபோட்டு எரிக்கிறேன் வேத
சற்பனையாகிய சதிமறைதனைவிட்டு
தள்ளிவிடுங்களடா மூடரே

பிள்ளைகள் சொல் ஷை தரு சருட்டி.

தள்ளிவிடுவதென்ன தயிர்மோர்வெண்ணை திருடி
தடிமத்தாலடியுண்ட கிஷ்டனை தேக
வடிவுகெட்டலைந்திட்ட துஷ்டனை மனதில்
எள்ளளவாகிலு முள்ளத்தினிற்பணிய
எங்களாலாகுமோ மன்னவா

இராசன் சொல் ஷை தரு சருட்டி.

வடிவுகெட்டலைந்திடும்பேய்க ளென்றுசொல்லும்
வாய்நாக்கை பறக்கிறேன்பாரடா
நிக்கிரையாக்கிறேனோடா அன்று
அடிபட்டுக்குருதினி லுறையுண்டவனைத்தொழ
அடுக்குமோ அறிவில்லாவசடரே.

பிள்ளைகள் சொல் ஷை தரு சருட்டி.

அறிவுகெட்டதினாலே அரிவையைத்தலையினில்
அதுதினந் சுமந்தலைந்தானே ஞான
ஈனமுநிப்பெண்களை நாடினே நெஞ்சிற்
பரிவுகொண்டினிதொழுதா லெங்களைபோலே
பாவிகள் தானுண்டோ மன்னவா

இராசன் பிள்ளைகளுக்குச் சொல் விருத்தம்.

பாவிகளில்லையென்று பயப்படாதெந்தன்முன்னே
காவினுதாஷணித்து நான்றொழுந்தேவர்தம்மை
சாவுமும்பேய்களென்று சாற்றியவாய்நகையும்
காவிறுங்கழுகுநாய்க்குக் காட்டுவேனிரையாய்த்தானே?

இராசன் (உ ம்) மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம்.

கீடியக்கொலுவின்மேவும் நெறியுளவமைச்சமாரே
கூடியவரையிலென்றுக் கோடிலட்சங்களாக
மூடனும்பிலசகவுக்கு மொழிந்திடுமதிகளெல்லாம்
காடியாற்றினிற்கரைத்த நற்புளியதுபோலாச்சே.

(உ ம்) மந்திரி இராசனுக்குச் சொல் கட்டளைக்கலிப்பா.

வண்ணமாகயிகாள்ளவாகவேவாழ்த்தி ஏற்றிவணங்கியதேவரை
கண்ணிலாதவலகையென்றேசுய நதியிலாறுதன்மந்திரிதன்னிடம்
எண்ணமாயபலரினிகூடியே எத்தனைமதியானதிசைச்சினும்
அண்ணலேஉன்மொழிக்கிவைசவதினி அந்தபாதகனுனவனல்லவே.

(ந ம்) மந்திரி இராஜனுக்குச் சொல் கட்டளைக்கலிப்பா

அல்லலானமதுசமயத்தினை ஆதரித்தபிலாசுரனுனவன்
மல்லலுற்றுமதிபதியென்றுமை வைத்துபேசியவாறென்றுமில்லையே
ஒல்லையாகஅவன்முன்னிருந்ததை உற்றுணர்ந்திட்டனமதியானது
இல்லையேயிதற்கென்செய்குவதினி எங்களாலொருகாரியமானதோ

(ச ம்) மந்திரி இராசனுக்குச் சொல் கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆவலாக வநுசரித்தகமதாதிமாலும் அரனும்அயனையும், பா
கூளிகளென்று வசைக்கிறான் பாரினிலவனை வெல்லலாகுமோ, கா
ரும்புகழ்மேவும் அரசனே தானெனும்செருவமுடையோன்றனை, தே
வாரனும்வலுவிற்செயிப்பதோ தென்னவா நாமிதற்கென்னசெய்வ

சேனுபதி இராசனுக்குச் சொல் கட்டளைக்கலிப்பா.

செய்யலானஅரசனருகினில் யேவல்போலிருநதமதிமந்திரி
ஆய்யமாகமதுசமயம்புகுந் தண்ணலேநமதன்புறுந்தேவரை
வெய்யதீயிலுழன்றிடும்பேயென வேணமட்டும்விபாதமாகவே.
வய்யலானவனைவதையாவிடில் மன்னுனாயும்வசையாகுமே.

இராசன் மந்திரிக்குச் சொல் கட்டளைக்கலிப்பா

ஆருமென்றறைகின்றஅமைச்சரே ஆதரையிலடவுடனேதினம்
வாகைமேவிவணங்கிடுந்தேவரை வன்னாகவலகைஎன்றோனிடம்
யோகமேவியநன்மதிகூறியே உங்களாலினியானவரையினும்
சோகமானபிலாசுரனுக்குநீர் சொலலுவீரிந்தநன்மதிநீங்கவே.

(உ ம்) மந்திரி இஸ்தாக்கியாருக்குச்சொல் விருத்தம்.

திருநின்றசோமைத்தலம்தையரசெலுத்து மன்னவனிடமிருந்தும்
செப்பருநீதிபகருமந்திரியே திரசற்குணத்திடவானே
கருமமோவுன துவிதியிதுதானே கசடர்களுனைத்தபோதனையோ
காசினிமீதுயிசனோடிரியுங் கணனுமலகைகளென்று
மருபடவிகழ்ந்துபேசவுமுனது மனம்துவயிரமோகல்லோ
மனைவிமைந்தர்களுக்கியமேபடிய மலரயனெழுதியவெழுத்தோ
வுன்தருமெனதுமொழிப்படிநடந்தா லுனக்கொருகுறைவுமில்லாமல்
வுதவியாயரசனிடத்தினிற்சொல்லி உயிருடனுனைவிடுப்பேனே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

உயிருடனிருந்து வாழ்வரைவிடினும் உலகாசியதற்கிமரசன், உரைத்திடும்படியேகழுகு நாய்நரிக்கென்னுடலதையறுத்தெறிந்திடினும், இயலுளவென்று மனைவிமைந்தர்களை எரியழலினிலெரித்திடினும், இன்னமுமனந்த கொடியவாதனைகளிரு நிலந்தனில் புரிந்திடினும், பயமுறுமலகைநதிகளைபணிவேனோ பகாருங்கதி மறுப்பேனோ பாவியென்றுலகில் பெயரெடுப்பேனோ பான்மறையதை வெறுப்பேனோ, பவர்கள் புனிதமலகையை யினியென் கருத்திலும் கனவிலும் நினையேன், நன்னிமாமரியினிடமவதரித்தோன் கழலிணையான்மறவேனே.

(உ ம்) மந்திரிசொல் தரு இராகம் சவிக்தவி ஆதிதாளம்.

தாறணியாளும் அரசனும்நாமுந் தலைமுறையாய் தொழுத எங்கள்
சங்கரன்யாவையும் சந்திதமாகக் காத்திடவும்மறையோசொல்வீரே

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு ஷ தாளம்.

காரணைஎகநாதித்துவ பக கடவுள் அவைபறந்துவிறைக (வீரா
கன்னியர்மீது வெறிகொண்டபேய்களை கைதொழுவதழகோசொல்

(உ ம்) மந்திரிசொல் தரு ஷை தாளம்.

காவலன்ரோமைக்கதிபதி மன்னவன் கட்டளையைமறுத்தால் உன்னை
காசினியோர்கள வதைத்தடவேவினைகண்டிதமாய்சடக்கும்தப்பாதே

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு ஷை தாளம்.

தேவனுரைத்த தசமொழிமீறிய திருள்ளபாவிகள்தான் அவர்கள்
தீயநரவி லவர்படும் வாதையின் சேதியைநீயறியாயோ

(உ ம்) மந்திரி சொல் ஷை தரு.

பூதர்களன்றுபிடித்து அடிக்க ஒடுங்கி மடிந்தோ னும்முனக்கு (யே
ஏதமில்லா பரமோட்சவழிதரும்சனென்றெண்ணினையோசொல்வா

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷை தரு.

மாதவர்கள்செல்லைபவரிபெடுத்து மாக்கினியிலொளித்து அவர்கள்
மானங்கெடச்செய்த ஈனனுக்கொரு வைகுந்தமீவானோசொல்வாயே

(உ ம்) மந்திரி சொல் ஷை தரு.

ஈனர்களென்றுஇகழ்ந்திகளாக எதிர்த்துரைபேசாதே எங்கள் (னே
ஆனைமுகன்வடிவேலவனை தொழுதாசரித்தே இருப்பாய்சொன்னே

இஸ்தாக்கியார்சொல் ஷை தரு.

ஆனைமுகன்வடிவேலவன்சேதியை ஆருமறியாரோ தெய்வ (னும்
யானைபெறும்பெண்ணிருக்கையில் வள்ளியின்னைசயினுலலைந்தானவ

(உ ம்) மந்திரி சொல் ஷை தரு.

ஆசையினலலைந்தோர்களென்றென் முன்னகக்கைகள்பேசாதேஎங்க
ளீசனையாசரித்தானுனக்கொன்று மிடர்களணுகாதே சொன்னேனே

இஸ்தாக்கியார் சொல் ஷை தரு.

மோசமுறுந்துட்டபேய்களைநாடிமுழுதும்பணிந்திருந்தேனிப்போது
மாசில்லாஞான ஒருபரன்தன்னை மனதில நினைந்தேன் மெய்யான

(உ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

மாசிலாபரனைக்கண்ட மதியுளவமைச்சேசீர்தான்
காசினிமீதுன்காலங் கடிவேக்கிட்டதாலே
பூசனைசெய்துவந்த புகல்ருந்தேவரெல்லாம்
பெருந்தேய்களென்று பிரக்களிட்டிடலாமோ.

104

(௬ ம்) மந்திரி இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

மன்னவனுரைத்த மதிதனைமறுத்த
வல்லுநெஞ்சுடையநீதானே
மண்ணினுன் மனைவிமைந்தருமடிய
மலாயனெழுதிய வெழுத்தே
உன்னகத்துணிவோ டரசனைப்பகைத்து
உலகினிலிருப்பது நிசமோ
ஓதரும்புகழ்சேர்தமிழ்மதவழியை
ஒழித்திருப்பது முனக்கழகோ
பின்னமில்லாத நமதுதேவர்களை
பேய்களென்பது முனக்கெளிதோ
பித்தமோவெறியோ கிறிஸ்துவின்மறையைப்
பெரிதெனவுரைப்பது முறையோ
அன்னியமதத்தை அநுசரித்திருந்து
ஆக்கினையடைவது நலமோ
அரிவுசேரமைச்சே வுனக்கிதுவுரைக்கா
தரசனை யெதிர்த்து நிற்காதே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

அரசனையெதிர்த்துனின்று ஆண்மைகள்பேசினேனோ
தரியலருடனெதிர்க தளர்ந்துபின்வாங்கினேனோ
குருசுதங்குடிகளுக்கு துன்பந்தோதித்தேனோ
பரிசனமுடையசெந்து பதிபெக்கருருகுவாயே.

(௭ ம்) மந்திரி தர்க்கதரு புன்னாகவராளி ஏகதாளம்.

பகருவதென்ன உனது பகிமையானது கெட்டு
பஞ்சையாய் புதுமதத்தை நெஞ்சிலுணர்ந்து
இயபாசவித்தியங்கள் சுலமானதும் தள்ளி
சங்கிதமான கொடிய நிங்கு தேடினுய்

இஸ்தாக்கியர் தரு ஷை இராகம்,

நிங்குதேடி கொண்டேனென்று சாங்கமாகவே சொன்ன
சேனைகட்கதிபதியே ஞானமிழந்து
நீங்களாசரித்துவரும் நிங்குள்ளோர்களை இந்த
நீடபுவியிலே பணியே நிட்சயமிதே

(௩-ம்) மந்திரி தரு ஷை இராகம்.

நீசத்தனமாக எங்களீசன் மாலையும் விணாய்
நிந்தனையாக வசைத்தாலித் தரையிலே
ஆசையுள்ள உன்மனைவி நேசமைந்தரும் ஐயோ
ஆக்கினை யநுபவிப்ப தோக்கியந்தானே

இஸ்தாக்கியார் தரு ஷை இராகம்.

ஆக்கினையனுபவிப்ப தோக்கியந்தானே வென்ற
அன்புள்ள சேநாபதியே மண்புவியிலே
பாக்கியம் நிறைந்திடுஞ் சிலாக்கிய மெல்லாம் நாளே
பஞ்சிவிடுந் தீயதுபோல் துஞ்சிவிடுமே

(௩-ம்) மந்திரி தரு ஷை இராகம்.

விடுவதென்ன உன்னுடைய கெடுமதியாலே எங்கள்
வேந்தனுடனே எதிர்த்து சாந்தமின்றியே
கடுமொழிகள்பேசி விணாய்மடியலாகுமோ யுந்தன்
காலமுடிவானதிந்த ஞாலமதிலே

இஸ்தாக்கியார் தரு ஷை இராகம்.

ஞானமிலாதிமனு வேலமோனக்கு துணை
நாடியிருக்க நீங்கள்செய்கை நன்றாகுமோ
சீலமில்லாத நீரநுகூலமாகவே எனக்கு
செப்புவதற்கு மனது ஒப்புவதில்லை

(௩-ம்) மந்திரி தரு ஷை இராகம்.

ஒப்புவதில்லையென்று நீ சிப்புவியிலே எங்கள்
உத்தம தேவர்களெல்லா மத்திபமாக
இப்படிவசைப்பது உன் தப்பிதந்தானேமாயன்
ஈதனையு மாசரித்தால் மோசமில்லையே

இஸ்தாக்கியார் தரு ஷை இராகம்.

மோசமில்லையென்று விசுவாசமாகவே நல்ல
முத்திதருந்தேவனை விட்டித்தரையிலே
நாசமாயலைக்குகெட்ட நீசபேய்களையாணும்
நாடியே தொழுதா லென்போல் மூடர்களுண்டோ.

(௧-ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

மூடர்களுண்டோவென்று வாய்மொழிந்திடுஞாயந்தானோ
கேடுனக்கடுத்ததாலே கெடுமதிகளே தோன்றுது
பாடுபட்டுனக்குபுத்திபடிக்கினும்பயனொன்றில்லை
வாடிநீ மடியக்காலம் வந்தது வாஸ்தவந்தானே.

(௪-ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

மனத்தனிற்கடம்வேண்டாம் மன்னவன்மனதில்சும்மா
சினந்தனையெழுப்பிவிணாய் சித்திரவதைப்படாதே
கனந்தனையிழந்துநெஞ்சங் கலங்குவதழகோஐயா
நினைத்திடுங்கிறிஸ்துவேத நிலைமையையொழித்திடோ.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

புத்தியிலுயர்ந்தநீங்கள் புகலுவதழகோதனய்யா
கத்தியாலென்னைவெட்டி கண்டகண்டங்களாக
சித்திரவதைசெய்தாலுஞ் சேசுவைமறப்பதில்லை
நத்தியேநீங்கள்சொல்லு ஞாயமென்றனுக்கேற்காதே.

(௪-ம்) மந்திரி தரு இராகம் காம்போதி தாளம் திரிபுடை.

ஆகாதென்றெங்கள்முன்னே மெத்த ஆகடியங்கள்பேசுகிறீர்
சாகததேவர்களை நீயும் தள்ளிவெறுத்திடுவ தழகோ

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு ஷை இராகம்.

ஏகாதிநாயகனூர் எங்கள் ஏகபராபரனை வெறுத்து
வேகமுறுநரகில்நாளும் வெந்தலைவோர்களே வேண்டுவேனோ

(௪-ம்) மந்திரி சொல் தரு ஷை இராகம்.

ஆலமதையருந்தும் எங்கள் ஆதிசிவனை பணிந்தக்கால்
ஞாலந்தனி லுமக்கு ஒரு நாசமுண்டோதென்றறிவீர்.

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு ஷை இராகம்.

கோலவிழிமடவார்மையற்கொண் டலைந்தோர்களைதெய்வமென்றால்
காலமொழியாத எறி நாயுநரகில்விழுவாரோ.

(௪-ம்) மந்திரி சொல் தரு ஷை இராகம்.

விழுவாரோனவுரைத்திர் வேதவேதியரோதுந் தமிழ்மதத்தை
[illegible] தொழுதோர் நல்ல [illegible]

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு ஷை இராகம்.

செழுமாமறைதிகழும் யெங்கள் சேசுதிருபாதனைபணிந்தோர்
அழியாதபேரின்ப மோட்சமானதைசேர்ந்ததறியீரோ

(ச ம்) மந்திரி சொல் தரு ஷை இராகம்.

வகையாகதூஷணித்து அன்று வந்திடுயூதர்களின் நடுவில்
கசையாலடிபொருத்தோன்தன்னை கர்த்தனென்றுதொழலாமோ

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு ஷை இராகம.

அசையாதிடையர்மனை தன்னை அண்டி பதுங்கிவிழித்திருந்து
பசுபாலதயிர்திருடி அடிபட்டவனைத்தொழகட்டளையோ

(ச ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

கட்டளைத்தானேவென்று கழறுமந்திரியேகேளாய்
அட்டமச்சனியனுன்னை அடுத்திருக்கின்றதாலே
இஷ்டமாயெங்கள்பேச்சு யேர்க்குமோஏற்கிடாது
திட்டமாயுனதுகாலம் தீர்ந்தது தீர்ந்ததையா.

சேனாபதி இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஏதுங் அரசனோடே இழிவுறுமனிதர்போலுங்
நீதுறு புதுமார்க்கத்திற் சேர்ந்து கொண்டது மல்லாமல்
மாதுபாதகனை மாதுமலரவன் றனையுங்கெட்ட
சூதுசும் பேய்களென்று சொல்லுவ தொழுங்கதானோ

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

தானதாயிருக்குஞ்சோதி தற்பரன் றனையல்லாமல்
ஈனமாயலைந்து கெட்ட இழிவுறும் பேய்கள் தன்னை
ஞானமாங் கடவுளென்று நமஸ்கரித்திடவே என்றால்
ஆனகாரியமென்றேநீ ரவசியமெண்ண வேண்டாம்

சேனாபதி தர்க்கம் கலியாணி இ ம் ஆதிதாளம்.

என்னமுடனே இதுவரையினுநீ தொழுதுவந்த
ஈசன் ஊரியுமாலு மயனையும் வெறுத்திப்போது
அன்னை னுடனே எதிர்த்துபேசியே வீணதாமடிய
அகந்தினேழுக்கம் அழிந்துபோச்சுதோ அறிவுள்ளோனே

இஸ்தாக்கியார் தரு ஷை இ ம்.

வன்னமிகுந்த மன்னவனுடைய அரசு தனக்கு
மாற்றார்களை தோற்றமாகவே மனதிலாகடி

நின்னையத்துட னழைத்த துன்மையோ என்னையிப்படி
நிந்தைபடுத்த வந்ததேதையா அதை நிகழ்த்துவீரே

சேனாபதி தரு ஷை இ ம்.

அரசனருகிலிருந்தாளனுமே அளவிலாத
அதிகபரிசு விருதருடியே இருந்தநீரும்
திரமில்லாத கொடியமதியினால் மனதுவாடி
சீவனிழக்க சேர்ந்த காலமோ திறமுள்ளோனே

இஸ்தாக்கியார் தரு ஷை இ ம்.

பரிசனத்துடன் ஆனை சேனையும் உலகவாழ்வும்
பட்டுடன் பலபணுதி நிதிகளும் விலையில்லாத
வரிசையாகிய பெருமையருந்திமே ஆதியான்
வல்லவன் திருவசன மழியுமோ மதியுள்ளோனே

சேனாபதி தரு ஷை இ ம்.

கொடிய யூதர்கள்கூடி பிடித்திட முன்னின்முடியை
கோரமாகவே சிரசிலழுத்தியே காணுவின்மூங்க
தடியினாலவன் தன்னை அடித்திட காரி யுமிய
தயக்கமடைந்தோன் சாமியாவானோ அதை சாற்றுவாயே

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு ஷை இ ம்.

வடிவுதிகழு மனைவியிருக்கவே காம்வெறியில்
மயங்கியே மறுமாதர் மீதிலே மையல் கொண்டு
கடிகுணமுட னலைதபேர்களை தெய்வமென்று
கைகுவித்திட தருமமாகுமோ கருத்துள்ளோனே

சேனாபதி சொல் விருத்தம்.

கருத்தனைக் கிருக்குமானால் கடவுளொன்றிது காளாக
திருத்தமாய் தொழுதுவந்த தேவரைப் பேய்களென்று
வெறுத்துவிட்டினி இல்லாத விகடங்கள் செய்யுமுன்னை
குறித்துமன்னவன் முனிப்போ கொஞ்சத்தில் விடுவதில்லை.

(ஊ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

ஆதரையாளும்வேந்த அமைச்சனும் பிலாக வென்றும்
பாதகன்றனக்கு யாங்கள் பயந்திடும் மதிகளெல்லாம்
போதவாற்றில் கரைத்தபுளியதாய் விட்டதல்லால்
பேதமாய் தேவரெல்லாம் பேய்களென் றிகழ்ந்தாயையா.

இராசன் மந்திரிகளுக்கு சொல் விருத்தம்.

எந்தனுக்கருமையான இனியமந்திரிகளேகேளீர்
விந்தையீதென்னசொல்வேன் விகடனும் பிலாகஸுக்கு
சொந்தமாயனந்தங்கோடி சொல்லினன் சேழ்க்கவில்லை
அந்தபாதகனுக் கிப்போ தாக்கினை யென்சொல்வீரே.

(உ ம்) மந்திரி இராசனுக்கு சொல் விருத்தம்.

ஆக்கினை செய்வதென்ன அரசனென்றனை யெண்ணாமல்
வாக்கினில் வாராதெல்லாம்வம்பு தும்புகளாய் பேசி
போக்கிரிதனஞ்செய்கின்ற புலையனும்பிலாகு தன்னை
தூக்கியேமரத்திற்கட்டித் துள்ளவேஅடித்தல்நன்றே.

(௩ ம்) மந்திரி இராசனுக்கு சொல் விருத்தம்.

அடித்திடு மடியில்தானே அவனிட சரீரமெல்லாம்
துடித்திட வுதிரமோட சுவாமி என்றவனிப்போது
பிடித்திடுங் கிறிஸ்து தன்னை பேதலித்துடனே விட்டு
அடுத்துநம் தேவர்தன்னை ஆசரித்திடுவானய்யா.

(௪ ம்) மந்திரி இராசனுக்கு சொல் விருத்தம்.

ஆசரித்திடுவதென்ன அண்ணலே உனது சொல்லை
தூசணித் திகழுமந்த துஷ்டனும் பிலாகுவென்னும்
நீசனை வதைக்காவிட்டால் நிலமெலாங் கிறிஸ்துவேதம்
வீசியப்பயிராகி வேரூன்றி போகுந்தானே.

சேனாபதி இராசனுக்கு சொல் விருத்தம்.

போவதற் கையமென்ன புலையனும் பிலாகு தன்னை
தேவியும் பாலரோடுஞ் சினத்திடுங் கடுவாய் தின்ன
ஆவியைவதைப்போ மானால் ஹரி அரி ராமாவென்று
தேவனை துதித்து பின்னுந் திரும்புவான் விரும்புவானே.

இராசன் சொல் விருத்தம்.

முடித்தசெருக் களத்தில் வெகுபிரயமாக முன்னுக் கேவென்று மிகுராஜாலம், படித்தலமேந்திரம்படைத்துச்சமுகங்காக்கும்பரிவா ய மந்திரியேபகர்க்கேளாய், அடிக்கடி நான்சொன்னசொல்லை செ

ய்கேளாமல் அகந்தையுடனே எதிர்த்த முதலமைச்சன், தடிக்கவதை புரிந்திடவே கடுவாய்கொண்டு சுருக்குடனே வரும்படிக்குச் சொல் லுவாயே.

(உ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

கடுவாய்கொண்டு சுருக்குடனே வருவேனையா காவலனே உன்ன துகட்டளைமீறாமல், இடும்புசெய்யு மிஸ்தாக்கி உயிரைவாட்டி எம துலக மேற்றுதற்கே யிப்போதானே, கொடுவேங்கைகடுவாய்வைத் திருக்குந்தோ குகைதுருடனேசபையிற் கூட்டிக்கொண்டு. சடுதியினி ற்சேனாபதியே நீயிப்போ தார்வேந்தன் சொன்னபடிதான்செய்வாயே

(௩ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

தார்வேந்தனுரைத்தபடி எனக்கிப்போது சாற்றியதோர் மந்திரி யே தடையில்லாமல், போர்வேந்தர்களைநடுங்கவுயிரைவாட்டும் புலி கடுவாய் கொண்டுவரப் புகலுவேனே, பார்வேந்த அடனெதிர்த்து தருக்கம்பேசும் பாதகனுசிய வமைச்சனுயிரைவாட்ட, தேர்வேந்தன் சமுகமுன்னேகடுவாய்கொண்டு சீக்கிரத்தில்வரும்படிக்கு செப்பு வாயே.

(௪ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

செப்புதற்கு சமுசயமொன்றில்லைமெய்தான் ஜெயம்பெறுகுபரு திபத்திரனேயானுங், கொப்பெனவே புலிகடுவா யுடனே தூதர் கொ ணுசமுகம்வரும்படிக்குங் கூறுவேன், அப்பனையின் படிநடக்குஞ் சேனைவீரா ஆதிரியான் மகாராசன் அழைத்திடுகிறது, அப்பெரிய கடுவாயுங் குகைதுரோடும் ஒருநொடியில் வரும்படிக்கு உணர்த்து வாயே.

சேனாபதி சொல் விருத்தம்.

ஒருநொடியிலழைப்பதற்குத் தடையொன்றில்லை ஓதரிய உனது மொழிக்கெதிர்நானுண்டோ, திருமகுடாதிபனரிய சபைமுன்பாகவினை க்கடுவாய்கொண்டுவரச்சொல்லுவேனே, வரும்படைமுன் னெதிர்க் க மனமயங்கிடாத வலிமிகுந்த குகைதுருடன்கடுவாய்கொண்டு, வி ருதுடனே திடுதிடென ஓடிச்சென்று வெகுமதாயழைத்துவரவேண் டுந்தானே.

கட்டியன் சொல் விருத்தம்.

விரைந்துவாவெனுந்தேனுபதியேபோற்றி வேந்தனாகட்டளை கேடு விடைவேருண்டோ, திறந்திடுமன்னவன்சபையிற் கடுவாய்கொள் ளும் சீக்கிரத்தில் வரும்படிக்குச் சொல்லுவேனே, உரகநதிரங்குடித் துதனை நிணங்களுன்ன ஒருகொடியிற் கடுவாயைபற்றிக்கொண்டு இறந்தகொது சமூகமுன்னு வரசனிப்போ நீங்கள்வரவேணுமென் றழைக்கிறேனே.

கடுவாய்க்காரன் சொல் விருத்தம்.

காடுதவுபுலசேவுகனே கேளீர் வையகத்திலாதிரியா னரசன் முனனே, காடன்மையாகவிருகடுவாய்தன்னை நான்பிடித்துக்கட் டிவரத் தடைச்சொல்வேனோ, காடானபதியிலிருந்துயிரைவாட்டும் கடுவாய் ; மடங்கலையும் பிடித்துக்கொண்டே, காடுவரசன்முன் னே கொடுக்குமாக வந்திருவேன் அட்டியில்லைகடதிப்போதே

கடுவாய்க்காரன் தோற்றம் விருத்தம்.

காட்டிலுள்ளமுழுதுகடுமெல்லாங் கலங்கிடப்பிடித்துக்கட்டி
வீட்டினிலடைத்துவைத்து வேலைவாங்குலதுபோலே
ஆட்டியக்கடுவாய்சிங்கம் அனந்தமாய்ப்பிடித்துக்கொண்டு
நாட்டிடச்சபையுள்ளாகத் தானிதோவருகின்றானே.

தரு இராகம் பியாகடை ரூபகதாளம்.

வீரையுகுலெபுரிந்நிலவுகனதிகவெந்நிணமாக குடில்
வெடிபொசி நீங்கெரி கனமுசுகுதலைசடி நிஜமான.
சிலதன்னைவிடுகவை உணவாகு வொடுமைகளாக ஒரு
இணமிதுயிர்தன வதைபுரிகடுவா யிதோ கொடுவந்தனரோ
செகிலுமிருவிழி நூதியனிறம் துவனவது போலவேதான் இது
ஜெயமிலடைந்தன புலியிருதுடிகடுவா கொடுவந்தனரோ
அரசனிடம் [illegible] இல் நீராபவசடர்களனைவரை கொல
அதிகெருவிதமொடு வதைபுரிகடுவா யிதோகொடுவந்தனரோ

கடுவாக்காரன் சொல் துனி வேறு தரு. (அதிர்ந்திட

திக்கெல்லாமரசாள்கின்ற மன்னவன் சொன்னதோர்மொழிதன்னை மிக்கதோர்கடுவாகொண்டுவந்திடும் வெற்றிபெற்றிடு வீரனானே னெக்கமாகிகட்டிலை புனுவை நிருத்தைசெந்நாய்கரடி புலியுமென்

மென் பொங்கமாக பிடித்துவளர்த்து புகட்டியேபாங்கிய வீரனானேனே காட்டிலேயுள்ள நாய்நரிவேங்கை கடியதோர் கடுவாயுடனேதுவு, வீட்டிலேவந்துதான் பணிசெய்திட வித்தைகற்றிடும் வீரனானேனே வண்டசென்றுவணங்காத மூடரைவாய்ப்பதாகப்பிடித்துக்கொல்வேன் குண்டுகட்டாக கட்டிபுரட்டிகொடும்புலிக் கிரையாகச்செய்வேனே சத்துமாயங்கள் வித்தையுடன்பில்லி சூனியங்களறிந்திடும்பேர்களை கொற்றவேந்த னுரைப்படியேநாங் கொடுவரிக்கிரையாகச் செய்வே னே, இக்கருமிப்படியேதங்களானை செப்பமாகப்படித்ததில் தேசத்தின் தந்திரமாகப்பிடித்திழுத்தேவந்து சாகவேகடுவாய்க்கிரையெய

கடுவாக்காரன் இராசனுக்குச் சொல்விருத்தம் (மேனா

கரிபரிசிவிகைகோடி கடலொலிருழுமிக்க
தரையெலாமரசாள்கின்ற தருமபூபதியேபோற்றி
உரைத்தகட்டளைமீறுமல் உற்றதோர்கடுவாய்கொண்டு
விரைவுடன்வந்தேனெங்கள் வேந்தனேபோற்றிபோற்றி.

இராசன் சொல் விருத்தம்.

போற்றிசெய்தெனதுகொலுமுன்னேவந்த போர்முனையுருவீ ரகனே புகலக்கேளாய், காற்றிசையுமதிக்கிடவே திறங்குறிவே நடந்துமிக்க நால்வரையுமிழுத்துக்கேபோய், கோர்த்திருநால் கரமுடனே பவ வரிந்துகட்டி வேகவெனும் வெயமொழிக்குச்சிந்தியோடே, சிறை யமைந்தனில்லாமற் கடுவாய்முன்னேவிட்டவர்களுயிர்வதைக்க சொ ன்னேந்தானே.

கடுவாய்க்காரன் இஸ்தாக்கியாருக்குச் சொல் விருத்தம்.

சத்தியமாமறைபற்றி பிசாசுவே கேள் தார்வேந்தனுக் குத் தடைதானுண்டோ, எத்திசையுமதிர்ந்திடவே கடுவாய்க் கிடச்சொன்னருமதுமைந்தர்மனைவியோடும், இந்நாளில் எ மென்றென்னவென்டாய் இனியுனக்கு மிறைப்ப தற்கு இடமி லை, மெத்த எங்களிடத்தில் மறுமொழிபேசாதே விரைந்துநா ன் வரவேண்டுந்தானே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் இன்னிசை.

மன்னனுரைமீறுமல் வகைதனைத்தவல்லவரோ
என்னசெய்வோமெங்களுட னகயன்[illegible]
பின்னமில்லாதென்மனைவி பிள்ளைகளுங்கானுமிப்போ
சொன்னமொழிப்படியே வருக்காய்வருவோமே.

இஸ்தாக்கியார் புலம்பல் இராகம் அசாவேரி ஜம்பைதாளம்.

ஆதிநாதா சர்வ சோதிநாதா என்றும்
அளவிலானே காலும் பழுதிலானே
நீதிலானே அற்ப கோதிலானே எங்கள்
தேவமா மரியருள் மாசிலானே
அவியலகை செய்த மிடாதானை ஆதி
ஆதமேவை பிழையகலவேதான்
புவியில்வெல்லை மலை யருகிலேதான் எங்கள்
பிழையகல புல்வி னணையின்மீதே
ஏழையானு மேய்ய காவின்மீது மானி
னிடமதாக வந்த யிணையிலானே
நாளைவா வென்றெனக்கே மொழிந்திர்சேசு
நாதனே நிருந்தன் காட்சிதநதிர்
மாசில்லாத சேசு நாதனேச் சிலுவை
மரத்தைத் தோளின் மீதிலேசுமந்திர்
ஆசிலாத வுமது மெய்தனிலே பொல்லா
அசடர்களும் கசையாலடிக்க
மாறியே படித்திட சோரிசிந்த தரையில்
மங்கியே குருதிசோரவேதான் வெகு
வாதையா செருசெலே வீதியேக
சேரவே யூதர்கள் தானடித்து உம்மை
சிலுவைமீதி லறைந் துயிர்வதைக்க
நேரதாக கல்லறையிலடக்க தேவ
நிமலனே மூன்றுநாள் நின்றெழுந்திர்
ஆதலா லடியோர்செய் பிழையைப்போக்கி இந்த
அவனியில் யிருந்தோர் தனையெடுக்கி
வேதனே நீதனே யேசுநாதா இந்த
வேளையில் வந்தும தருள்புரிவீர்ஸ்வாமி.

இஸ்தாக்கியார் சொல் இன்னிசை.

புல்லணையில்வந்தொருநாள் புலிகடுவாயானிங்கம்
தொல்லுலகிலேபணியுஞ் சோதிபரஞ்சுடரே
வல்லவினையென்னையுமென் மனைவியிருமைந்தரையும்
அல்லலுறுங்கடுவாய்முன் ஆதரித்திடும்பரனே.

கடுவாக்காரன் இராசனிடத்தில் வந்துசொல் விருத்தம்.

சதுப்புரிகடுவாய்முன்னே யாய்த்துநான்கொடுபோய்விட்டேன்
வதைபுரியாமலேதான் வணங்கியேநின்றதய்யா
இதுவென்னபுதுமைதானே எந்தனாலினியாகாது
அதனையுனசமுகந்தன்னில் அறிவிக்கவந்தேன்ஸ்வாமி.

இராசன் மந்திரிகளுக்கு சொல் விருத்தம்.

இதுவென்னவிதிவசந்தான் என்றுநான்கேட்டதில்லை
மதிமிகுமந்திரிமாரே வலியதோர்கடுவாய்முன்னே
புதுசமயத்திற்போன புலையனைகொடுபோய்விட்டால்
வதைசெய்யாதவனைநாடி வணங்கியேநின்றதாமே.

(உ ம்) மந்திரிசொல் விருத்தம்.

நின்றதையென்னவென்று நிமழ்ந்துவேன்மறுதேசத்தில்
சென்றவன்அநேகநாளாய் சிறந்திடுமாயமாலங்கள்
கன்றியஜாலவித்தை கபடுஞானியங்கள்கற்று
கொன்றிடுங்கடுவாயின்வாய் கோதுறவடைத்தானய்யா.

(௩ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

கோதுறஅடைத்தானென்றுங் கூறுவதழகோவந்த
நிதுறும்பிலாகரன்செய் செய்கையேதென்றுகேட்டால்
மாதிறமேவுமிந்த வம்பகமுழுதுஞ்சத்ய
வேதமேபயிரதாக்க வேலையிட்டிருக்கின்றானே.

(௪ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

பயிரதாய்விட்டாலிந்த பட்டணத்தோர்களெல்லாம்
தரியமாகவந்த சத்தியவேதந்தன்னை
ஜெயமென்வறுமரித்துச் சேர்ந்துகொள்வார்களாலுல்
இயலதாயுலகமெல்லாம் இஸ்தாக்கியேஆள்வானே.

சேனாபதி சொல் விருத்தம்.

உலகெலாமாள்வானென்று உங்களாலானமட்டும்
பலபலவிதங்களாக படித்தாலவதென்ன
கொலைபுரிகடுவாயின்வாய் கோதுறவடைத்தபோதே
தலைவன்வாய்படைப்பதற்கு தடையென்னயிருக்குதய்யா.

இராசன் புலம்பல் தரு இராகம் கௌளிபந்து ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மனத்துணிவா சினத்தக்கடுவா வாயடைத்தானே ஹரி ஹர
வாயடைத்தானே ரகுபதி வாயடைத்தானே ராமா ராம வா

அநுபல்லவி.

வனத்தின்மிருக மினத்தின கொடியவல்லினமது துல்லியத்துடன்
கனத்தமரயத்தின் பலத்தசூனியங்கற்ற கசடனுங்கடுவாய்தனை
சட்டுவானோ அவனை   யிட்டுவானோ
தேவர்களை   நிட்டுவானோ இதத்துடன்
வட்டமாயந்திர துட்டமிடுக்கெல்லாம்
கெட்டொழிந்திட வெட்டிசதைக்கிறேன்   (மனத்)

சரணங்கள்.

சண்டப்பிரசண்டனெனவே   யெனையிந்த
மண்டலத்தோர்களுக்   கெண்டமிட்டேதொழ
வண்டத்தனஞ்செய்து   கொண்டபிள்சூரான்
திண்டிமிண்டாகவே என்று   மெனதுமுன்
கண்டதுண்டோ என்மேலெதிர் கொண்டதுண்டோ
தேவர்களைவிண்டதுண்டோ   அவன் இனி
உண்டபிடத்துக்கு ரண்டகஞ்செய்தவன்
கண்டுக்கொண்டேன் இனி துண்டுதுண்டாக்கிறேன்   (மனத்)

தேசவரசர்க   ளாசையுடன்தினம்
ஆசரித்துத்தொழும்   ஈசனுமாலையும்
சமதியுள்ள   மோசபசாசதை
பூசைசெய்யெனென்று   தூஷணமாகவே
ஏசுவதோ எந்தனெதிர்   பேசுவதோ
தெய்வந்தொழ   கூசுவதோ இனிஅந்த
மாசுறுபிலாசுரன்   ஏசுமறையதின்
பாசவிசேஷங்க   ளாசையறச்செய்வேன்   (மனத்)
நாட்டும்பெரியோர்கள்   நிட்டும்மறைதனை
கேட்டுமிருந்தவன்   மேட்டிமையாய்தள்ளி
போட்டுமவனது   தாட்டிமையானகா
ஷாட்டிதிறங்களை   காட்டலாமோஇனி
வெட்டுவன்பார் ஊனத்திட   மூட்டுவன்பார்
தீயிலிழுத் தாட்டுவன்பார்   இனியவன்

தோற்றமுடனகற்ற   பூட்டகமாகிய
சேட்டையெல்லாந்தள்ளி யோட்டிவைப்போனின்று (மன)

சத்தியினாது   உற்றமதத்தையுந்
சித்துறுதியுடனு   பற்றியிருந்தவன்
மத்தகரிபோலெதுத்து   புதுமறை
சத்தியவேதமென்   நித்தறையிலவன்
நத்துவதோ வாயினில் பிதற்றுவதோதேவனாய
கற்றுவதோ   ஞானமுள்ள
பத்துநெறியென்று   பித்துருவாயவன்
கற்றவித்தையெல்லா   மற்றிடச்செய்கிறேன்   (மன)

கொங்குவங்காளர் கலிங்கர்   சிங்காளரும்
எங்குமேற்றித்தொழு மெங்கள்   தெய்வங்களை
பங்கமொழியுட   னங்குசிறுனவன்
தங்கள் வேதங்களை   சங்கையுள்ளதென்று
சாற்றுவதோ ஏசுவென்று   போற்றுவதோ
வெளியெங்குக தூற்றுவதோ   மதங்கொண்டு
இங்குமங்குமே   விதங்களுறுங்கள
பொங்குமல   சூனியங்களறச்செய்வேன்   (மன)

வல்லசிவனடி   தொல்லுலகானதில்
அல்லும்பகலுமாய்   நல்லநெறியுடன்
சொல்லும்பிலாசுரன்   வல்லமையாகவே
எல்லையில்லாபுதுவேதம்   படித்துக்கொண்
டிருக்கிறதோ தேவர்களை   வெறுக்கிறதோ
செருப்பினிட் டெதிக்கிறதோ   அவன்மனங்
கல்லாயிருந்திட வல்லவிருந்தது
சவ்வாயமாயினி யெல்லாந்தெரிந்தது   (மனந்)

இராசன் சொல் விருத்தம்.

பாருலகினிதுகாளா யெனக்கெப்போதும் பகைவரில்லையென்றிருந்தேன் பயப்படாமல், கேருடைய முதலமைச்சனேயிரியாறும் செகியுடையமந்திரியே கேழ்த்தக்கேளீர் பேரதனை மாற்றிமறுவேலாக்கொண்ட பிலாக்வெனும் பாவிதனைப் பிடித்துகட்டி, சிருடனே கம்முகொடு சமுகந்தன்னில் சீக்கிரத்திலழைத்துவாச் செப்புவீரே.

(உம்) மந்திரி விருத்தம்.

மிருந்தவானேக்கினிற்கும் வீரசேவுகரேகேளீர்
ஜெகத்தையாளரசன்போற்றும் தேவனாவணங்கேனென்று

பூதலத்தின்வாழ்வுகளும் பொற்றயிலும் பொற்பணியும்
சேதமுறும்பேய்களையுந்திட்ட மானைவிட்டோமே
மைக்தருடன்காணும்மைந்தன் மனைவியுமனந்துணிவாய்
சிந்தைதடுமொருநல் செய்தருளுமென்பரனே
அடவித்தனிலிசயமா அன்றுகலைகோட்டில்வந்து
தடவரையிலெலேனமிட்ட தற்பரனேயுன்சரணம்

கட்டியன் விருத்தம்.

மானக்கோமைந்தாள் மன்னனேபோற்றிபோற்றி
ஈனமாமறையுணர்ந்த இஸ்தாக்கிமனவிமைந்தர்
ஆனதொர்நாலுபேரை அதிகசீக்கிரமதாக
காவிதோஅழைத்துவந்தேன் நரபதிசரணம்போற்றி.

இராசன் விருத்தம்.

மதத்தவாய்வலியினாலே மனதினிற்கெருவங்கொண்டு
எதிர்த்துநீபேசவேண்டாம் இனியமந்திரியேகேளாய்
இதத்துடன்யாங்கள்போற்றும் ஈசனைபணிந்தாயானால்
விதத்துடன்யானுனக்கு வெகுவரிசைகள்செய்வேனே.

இஸ்தாக்கியார் விருத்தம்.

தருவேனென்றெனக்கிப்போது சாற்றியமன்னனேகேளீர்
பெருமைகளெல்லாம்நானே பேயிழந்திடவேபோகும்
அருமைஎம்பரனளித்த ஐயிருகற்பனைக்கு
மருவிதுரோகமான வலகையைவணங்குவேனோ.

இராசன் இரண்டாமுறை புத்திகூறல்

தரு மோகனம் அடதாளசாப்பு.

வணங்கேனென்ற உந்தன் மனைவிமைந்தரையுமுன்
தனையும்மடியும்படி தான்வதைசெய்வேன்

இஸ்தாக்கியார் சொல் தரு ஷை தாளம்.

செய்யும்வகையெனக்கு செப்பிபவாரசேகேள்
வையகந்தனிலேசுமறை மன்னனைதுதிப்பேன்

இரா. துதிப்பேனென்றெனது முன்சொல்லுகிறாயடா
கதிர்தப்சஞ்சடையோனே கைதொழுவாயே.

இஸ். கைதொழுவாயென்று கழறுமென்னரசனே
தையலேசுமந்தோனை தான்வணங்கவறியேன்.

இரா. அறியேனென்றெனதுமுன் அகந்தைகள்பேசாதே
கரிமுகன்தனையேயுங் கருதியேபணிவாய்.

இஸ். கருதியேபணியென்றாய் காசினிதனிற்பெற்ற
அன்னைபோலபெண் கேட்ட அவனை நான்வணங்கேன்

இரா. வணங்கேனென்றெனது முன்வாய்மதம்பேசாதே
குணமுடையநமது குமரனைத்தொழுவாய்

இஸ். தொழுவாயெனவுரைத்தீர் தோகைவள்ளிதன்னை
தழுவிசிறைபிடித்தோன் றனை துதிப்பேனோ.

இரா. தனைத்துதியேனென்று சடுத்தங்கள்பேசாதே
அனைத்தும்படி யளக்கும் அரிவிந்தம்பணிவாய்.

இஸ். அரிவிந்தம்பணியென்று அழகாசொல்லவேவந்தீர்
உரிவெண்ணை திருடியை ஒருநாளும்பணியேன்.

இரா. ஒருநாளும்பணியேனென் றோதுகிறாயடா
பொருதுமுகதனைவாளால் பிளக்கிறேனடா.

இஸ். பிளந்தென்னை யெரிந்தாலும் பேய்களை துதிப்பேனோ
அளவில்லா ஒருபொருளவனை யான்மறவேன்.

இரர்சன் மந்திரிகளுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஏற்றவென்சமுகந்தன்னி லிருக்குமந்திரிகளேகேளீர்
வேற்றுருபுதுமார்க்கத்தை விளம்பியபிலாசுவென்போன்
நாற்றிசைதனிலிப்போது நாட்டியஅவன்வேதத்தை
காற்றெனவொழிந்துபோக காரணமென்சொல்வீரே.

(௨ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

காரணமென்னவென்று கண்டினிசொல்வோமய்யா
பூரணமாகவிந்நாள் போற்றியாசரித்துவந்த
சீரணிசிவனுமாலுந்தி நரகலகையென்ற
வீரனைவயிரவாளால் வெட்டியேசதைக்கலாமே,

(௩ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

வெட்டியேசதைப்பதென்ன வேற்றுருபுதுமார்க்கத்தீத
மட்டிலாதருசரித்த மந்திரிபிலாசுவோடு
திட்டமெனவிமைந்தர் சேரவிந்நாலுபேரை
கட்டியேகடலிற்போட்டு கைகழுவிடலாமையா.

(௪ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

கடலினிலெறிந்துவிட்டால் கர்த்தனென்றவனிப்போது
திடமையாக்குசரிக்கு மாமறையழிந்துபோகும்

இடருள அவனுங்கூட இத்துடனெழிந்துபோனல்
தடையறபாலேவார்த்து தலைமுழுகிடலாமையா.

சேனபதி சொல் விருத்தம்.

தலைமுழுகிடலாமென்ற சங்கதிபிரகாசட்டும்
மலைவுறுபிலாசதன்னை வதைத்திடவேணுமென்றல்
அலைவிலாஏமாச்சாரி ஐயனையழைத்துகேட்டால்
இலகுமீதாகுமாகா தென்றவரியம்புவாரோ.

இராசன் சொல் விருத்தம்.

தேறியவிதுவெனன்று தெளிவுள்ள அமைச்சமாரே
கோறியகம்துமார்க்கங் குறையெனவிகழ்ந்துபேசி
மீறியமறுமார்க்கத்தை விளம்பியோன்தனைசாதிக்க
ஆறியஏமாச்சாரிஐமனை வரச்செய்வீரோ.

(உ ம்) மந்திரி சொல் விருத்தம்.

மணிமுடியரசன்வாசல் வலியகட்டியனேகேளாய்
கனிதநூலறிகதுயேசுங் காரியக்குருக்களான
அணிதிகழேமாச்சாரி ஐயரேஅழைத்துகொண்டு
துணிவுடனொருக்ஷணத்தில் துரிதமாயோடிவாடா.

கட்டியன் சொல் விருத்தம்.

அடர்ந்தெதுத்தவரைவாட்டும் அரசன்மந்திரியேபோற்றி
தடந்திகழ்கமதுநாட்டின் தனிமறையவர்பால்சென்று
திடந்தரும்ரசனும்மை சிக்கிரமழைத்தாரென்று
நடந்தொருநொடிக்குள்ளாக நானழைத்தோடிவாரேன்.

கட்டியன் சொல் விருத்தம்.

தருதிகழ்ரோமைநாட்டின் சக்கிரேஸ்வரன்றனக்கு
அருமைசேர்குருவேஎங்க ளையரேசரணம்போற்றி
கரையறஉம்மோடேதோ காரியம்பேசவேண்டி
இறைவனழைத்துக்கொண்டு இட்சணம்வரச்சொன்னரே.

ஏமாச்சாரி சொல் விருத்தம்.

தேசமன்னவர்கள்கப்பஞ் செலுத்திடவுலகையாளும்
நேசமன்னவன்தானென்னை நேர்ந்தழைத்திட்டதாலே
வாசல்கட்டியனே நீயும் வருவதற்கிட்டியில்லை
பூசிதகொலுவைநாடி போகலாம்வருகுவாயே.

ஏமாச்சாரி ஐயங்கார் தோற்றம் விருத்தம்.

பெரும்புகழ்கீர்த்திகொண்ட பிழையிலாரோமைநாட்டின்
சிறந்தஅதிரையானென்னுக தென்னவனழைத்தானென்று
குறுக்கவேநாமம்போட்டு கோவிந்தாராமாவென்று
அறந்திகழேமாச்சாரி அந்தணர்வருகின்றாரோ.

தரு இ ம் சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வேதியர் வந்தாரே கொலுவைநாடி வேதியவந்தாரே

அநுபல்லவி.

ஜாதிநாலினில் முதலானவ னென்று
ஆதிரியானென்னை அழைத்த தென்னபோவென்று வேதி

சரணங்கள்.

சந்திரகாவிச்சரிகை வேட்டி யுடுத்தி
தன்காத்திற்சுருதிக் காட்டி
தொந்திகரியபூணூல் மாட்டி தோளில்
தூங்கிதீ தம்பூரையு மீட்டி
பந்திபந்தியாமன்னர்ப் பரவுஞ் சபையைநாடி
நந்தாஅரிகரி கோவிந்தாவெனவேப் பாடி (வேதி)

சாலசதுர்மறையின் கீதம் எல்லாம்
சாந்தமாகவறிந்தப் போதம்
ஞாலமதிலின்னொருப் பேதம் ஊனே
நாடுமவருடன் விரோதம்
சிவனைசங்கருனைச்சிறந்திடும் பகபாசர்
நீலவண்ணனையென்றும் நினைத்திடும் விசுவாசர் வேதி

இடையில்மறுசமயம் புகுந்தவர் தன்னை
இடுமோக்ஷனை விதிக்கத் தகுந்தவர்
அடமாய்த்தமிழ்மதத்தை இகழ்ந்தவர் வேறு
அன்னியசமயத்தைப் புகழ்ந்தவர்
உடலுமுயிருள்ளி உறுநெருப்பில் நல்லத்
திடமில்லாதவருக்குத் திரவாக்கினைச் சொல்ல வேதி

இராஜன்சொல் விருத்தம்.

திருவற்புவனமெல்லாஞ் செழித்திடச்செங்கோலுக்கோர்
புரையிலாதிருக்கத்திகழ்வி புரியுமென்குருவேபோற்றி
தரையிலோர்புதுமையான சங்கதிக்கேட்டேனந்தத்
துரையதிக்கிடவேயும்மைத் துரிதமாயழைத்தேனய்யா

ஏமச்சாரி சொல் விருத்தம்.

ஜெகத்தினிலிணையில்லாதச் சிறந்தமர்க்கீர்த்திக்கொண்ட
மகுத்துவமுடையவேந்தே மங்களவாசீர்வாதம்
அகத்தினிலென்னைநாடி அழைத்தக்காரியந்தானென்ன
பகுத்தெனக்கின்னதென்றுப் பரிவுடனுரைசெய்வீரே.

இராசன் சொல் வண்ணத்தரு தோடி ஆதிதாளம்

உரைத்திடக்கேட்டரு ளுமதுமனமகிழ
ஓதருமென்குருவே பிலாசுரன்
ஒருபுதுமறையனுசரித்து நமதரிய
ஓதருந்தேவர்களை பழிக்கிறான்

ஏமாச்சாரி தரு

பழிப்பதில்லையவனும்பகவதிசிவனையும்
பணிந்தனுசரித்திருப்போன் அவனிந்த
பட்டணந்தனைவிட்டுப் பரதேசம்போனதால்
பயித்தியம் பிடித்ததுவோ அறிகிலேன்

இராசன் தரு,

ஹரி அரனிருவருமலவைபென்றே என்முன்
ஆண்மையுடனெதுத்து வின்மொழி
யாகவஞ்ஞானிகளான மடையரென்று
அகந்தைகள் பேசுகிறான் ஐயனே

ஏமாச்சாரி தரு

பேசினலவனுடபிள்ளைபெண்சாதியும்
பெருத்தநாய் நரிகளுக்குஇரையதாய்
பிளந்துஎறிவதல்லால் அவனையுலகிலின்னம்
பிழைத்திட விடுத்துவதோ வுயிருடன்

இராசன் தரு

விடுத்துவதில்லையவன் தனையுமிருபுதல்வர்
கோன்மையாளுடனே நால்வரை
கொடியகோடூமிருகாடத்தில் விட்டோமவனை
கொன்றதுவணங்கியபடே நிலத்தினில்

ஏமாச்சாரி தரு

வணங்கிடாதோர புதுமதத்தை யனுசரித்து
மங்கிப்பிலாசுரனை புவியினில்
மடித்திடாவிடவிதத் தன்றிலாமிர்தம் கொண்ட
பார்க்கமே விடுவதில்லை அரசனே

இராசன் தரு

விடுவதில்லையென்றவன் கமைபகைத்தாலிந்த
மேதினியோர்கள் நம்மை இறையென
வேறுவர் மதிப்பதகுமோ எனக்கதை
விளம்பிடுவீர் ஐயனே தெரியவே

ஏமாச்சாரி தரு

தெரியவேயுரைசெய்வேன் தேவர்களைபழித்த
திருள்ள காதகனை அவனுடன்
தேவிபுதல்வர்களின் ஆவித்துடி துடிக்க
செந்தணலுக்கிரையாய் செய்வதே

இராசன் தரு

செந்தணலாக்குவதென் றுரை பகர்ந்திடுஞ்
செந்தமிழோர்க் குருவே நீன்று
செப்பிய மொழிப்படி யிப்பொழுதேதென்று
சீக்கிரமாய்முடிப்பேன் தவறில்லை

ஏமாச்சாரி சொல் ஷை தரு,

செப்பும்வாதையாலவன் சேசுவெனதுதிக்கும்
செழுமறையானதுவும் ஒழிந்திடும்
சிவசிவஹராஹரா முருகாமுகந்தாவென்று
தேவரைவணங்கிடுவான் தவறில்லை

இராசன் சொல் தரு.

தவிறாமல் அவன் இனிநமது தெய்வங்களை
சந்தையுடனேவணங்கி வராவிடில்
தகதகென்றெரியும் அக்கினியன்னம்வைகுந்த
தலமதுங்கேற்றிடுவேன் தடையில்லை

ஏமாச்சாரி சொல் தரு.

தடையில்லையிடையிலோர் புதுசமயம்புகுந்து
தலைத்திவிழுமவனை வதைத்திட
தருமசாஸ்திரபடி யடிக்கொருவாக்கினை
தான்செய்வது தகுமே தரணியில்

இராஜன் ஏமாச்சாரிக்குச்சொல் விருத்தம்.

தாவணிதனிலென்றுநேம் தாழ்வில்லா இருந்தேனென்ன
பூரணம்தானென்று மதிபிலாபிலாசுகொன்போன்

ஆரணந்தனைபுறித்து அன்னியமதத்திற்சேர்ந்தக்
காரணந்தனக்குகீரோ கட்டளைவிதித்திடீரோ.

ஏமாச்சாரி இராஜனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சாற்றரியசுற்குல மன்னவனேகேளாய்
தாரணியில்த்தமிழ்மதத்தை தள்ளிப்போட்டு
சீற்றமுறும்புராமயம் புகுந்தபேரைத்
தியவிருகால்கரதைச் சேர்த்துக்கட்டி
மாற்றமுறுஞ்செப்பெருதுக் குள்ளேவைத்து
வளர்த்தனலி லெரித்துவிடவேணுமென்றே
தேற்றமுறுஞ்சுருதியாகமங்க ளெல்லாஞ்
சொல்லுதந்தப்படி துணிந்துச் செய்தல்நன்றே.

இராஜன்சொல் விருத்தம்,

அப்படிக்கானேசெய்வோ னதற்கொருதடங்கலில்லை
சொற்படிநடக்கிடாத துஷ்டனும்பிலாசுதன்னை
செப்பெருதுக்குள்போட்டு ரேவிபாலகர்களோடு
இப்பொழுதேவதைத்து எமபுரிக்கனுப்புவேனே.

இராஜன் இஸ்தாக்கியாருக்குச்சொல் விருத்தம் கெடில்.

நடவரையிலென்தூரிய வடிவுடையதேவரைத் தாறுமாறுகதிரான் காட்டிமைகளாகவெகு மெட்டிமைகள்பேசியே தட்டிவிட்டிடலாகுமோ-அடவுடனே நமதுஸ்டாபசமுகமதிலே யெதுத்தச்சமில்லமலே நீ, ஆநாய்யா நிர்மூடனதுபோலவே அசடுரைகள் பகரலாமோ-திடமுடனேமுடியரசர் படைபலர்க ளடைலரகள்தென்னவர்களடிதொழுகவே, திடதிடென நடுநடுங்கிட நமதுசமுகமதில் தெண்டமிட்டேபணிகுவார்-படிமிசையி லெனதுடைய தேவரைவணங்கிடா பாதகாவுன்னையிப்போ பங்கப்படுத்தியே செப்பெருதில் வைத்துன்னைமங்கிட உறுக்குவேனே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

உறுக்கிட்ச்சினந்தென்முன்னே உரைத்தமன்னவனேகேளாய்
சுறுக்கிடவதைத்திட்டாலுங் காரண்ப்பொருளையாங்கள்
பெறுக்கமாய்துதிப்பதல்லால் பேய்களைவணங்கமாட்டோம்
வெறுக்கவேவதுசெய்தாலும் வேதனைமறக்கிடோமே,

இராசன் இஸ்தாக்கியாருக்கு உ-ம்முறை புதிக்கூறல்.

பரணிசிந்து இ-ம் புன்னாகவராளி.

அச்சமுனக்கில்லாமலோ திபரன்வேதமென்று
உச்சிதமாயெந்தனுக்கு ஒதுறுமந்திரியே
பக்ஷமதாய்நானவணங்கும் பரமசிவன்தன்பதத்தை

இச்சையுடனே துதிப்பாய் நீயென்றுங்களிகூர்ந்திருப்பாய்
மெச்சும்வரிசைபெறுப்பாய் யிசிமேலுக்குவேணிப்பாய்

இஸ்தாக்கியார்சொல் பரணிசிந்து.

பரமசிவன்தன்பதத்தை பக்தியுடனேவணங்க
திரமையுடனெந்தனுக்கு செப்பியதோர்மன்னவனே
அரவணிந்தசங்கானர் அவன்மகிமைபானதைக்கேள்

சிரவேறுகவேவருலேந்து தலையில்கெரிஞமுதனைசமந்து
பிரமன்மடையோட்டிலிரந்து தின்றசிவனைவணங்கேனதிந்து

இராஜன் சொல் பரணிசிந்து.

சிவனைவணங்கேனென்று செப்பியதோர்மந்திரியே
தவம்புரியுமுன்னேசு நாதன்பரதேசியைப்போல்
புவனமதிற்புல்லணையில் பெண்வயிற்றிலேபிறந்த
அவனுந்தேவனுமாமோ வனத்திடையர்வளர்க்கலாமோ
பவமுமவனுல்போமோ பிழந்துணிவையணியலாமோ

இஸ்தாக்கியார்சொல் பரணிசிந்து

துணியணிந்தாரென்றெனக்குச் சொல்லவந்தமன்னவனே
பணியுமுடியணிந்த பாரச்சடையோன் றன்னையுந்தான்
அணிகழ்ந்ததேதவென்றால் ஆநாபரணத்துடுந்து
சனியன்பிடித்தபோது சிவன்தானலையுமந்து
இனியவனிவர்காது பூவில்யாரிருக்கப்போகாது

இராஜன்சொல் பரணிசிந்து.

போகாதெனவுரைத்த புத்தியில்லாமந்திரியே
சாகாதசங்கரனை சனியன்பிடிப்பதுண்டோ
ஏகாவென்றேயிறைந்தசம் யேசுவென்னுமுன்தேவன்
ஆனாகள்ளனைப்போலே யூதர்அடிக்கசையினாலே
வாகாருருசின்மேல் மடிந்திட்டதென்னத்தாலே

இஸ்தாக்கியார்சொல் பரணிசிந்து.

வாட்டவந்தக்காரியமேன் வல்லபாவென்றீரோ
நாட்டமுடனுவன்தேவன் நடத்தைசொன்னால்நாணமுண்டோ
கேட்டறியமாட்டீரோ இருளாபென்னும்பெண்மீது
மாட்டைபோல்மையல்கொண்டு அந்நமாதுங்கெடுகின்று
கேட்டவமுதைவிண்டு சிவன்செய்தகாரியம்பண்டு

இராஜன்சொல் பரணிசிந்து,

மடித்துமறுமொழியுரைத்த மதிகெட்டவநனிலத்தில்
படித்தறியாயிர்முட பரிதினைப்போலுரைத்தாய்

கவித்தமுடனொருகூலியுத் ஜூன்பூதருன்பரனே
பிறந்துயிழந்தவரோமோ கட்டியின்னாப்படுக்கப்போமோ
அழித்துகட்டத்தவரோமோ குருசதிலறைத்திடலாமோ

இஸ்தாக்கியார்சொல் பரணிதித்து.

ஆமோவெனவுரைத்தீர் ஆலமுண்டவன்சிவனும்
காமரிதீசாபத்தால் தானடக்கமாட்டாமல
வாசத்துபூவுலகி லெருதிதறிபேதிக்கான்
கரந்திகாரத்தாலே இந்த காசினியிலமுன்றலே
காமனுவிபமாலே அவன் தழுவியதென்னத்தாலே

இராசன்சொல் சந்தவிருத்தம்.

வழுகானிதுவரைக்கு மின்பமாகசொல்லியும்
ஏகதவென்றென்றனெ கன்னெடெதிர்த்துவின்றவியணறும்
மகுவையுமகத்தீயுமாய் மறுவிபூரணையவே
வந்தகாவுமுதேதேன மடிபிடித்திழுக்குமோ
ஆதிகாணிதுவரை பணுசரித்ததிதவரோ
அலகையென்றிகழுவுன் வகத்துணிந்ததென்னமோ
நீதியானுரைத்தசொல்லே நீதடுத்திடாமலே
தெரியதாய்நடத்திடுன்னே சேர்த்தியாய்நடத்துவேன்

இஸ்தாக்கியார்சொல் சந்தவிருத்தம்.

தெரிதாய்நடத்திடென்று தேத்தியாகசொல்லிநீர்
நீதிசத்யவேதஞான விஸ்வாதிந்திடாததால்
அறிவில்லாமலாதிகா ணனுசரித்ததேவர்கள்
ஆதனர்யில்லாதரா லலைத்துகெட்டபேய்கள்தான்
உரிமையானபரமனாத னொருவனென்றுரைக்கலா
உலகையரசாளுமராயனும் தனுணர்விலாதிருக்கிறமே
தெரியவனுரைத்த வாசகத்தைதீடத்துடன்
சிந்தையிலறிந்துஞான தீட்சைகொண்டுதேறுமே.

இராசன்சொல் கெட்டு விருத்தம்.

தேறுமென்றினிதாக நீசெப்பிபதிடமுங்
கூறுமுன்னுடை காந்தையுமறுத்திடுதேன்குன்மாய்
சேரவந்தகத்திய வேதமுனீங்களுக்கிருப்பில
தேறத்தாய்செய்கிறேன்பாரடாதிரமே

இஸ்தாக்கியார் சொல் கெட்டு விருத்தம்.

பாரெலாம்படைத்தானது பொங்கிய பாவி
நீரெலாம் புவிமுற்றிலுமே நிறைந்திடுவம்
அறுவகை வாதிக்குள்ளின மரத்தினிமேல்
நீமுகந்திட்ட செய்துநாயன் பணிவேனே

உ-ம் மந்திரி சொல் கெட்டு விருத்தம்.

பணிந்திடேனென மன்னவனை யெதிர்த்தவரோவை
பணிந்திடும் படியாகிய ஆருமே மழுவும்
துணிந்திடப்பெரு நெருப்பினிலெறிந்து விறுத
துணிந்திடக் கதிரானபின்தானென துணையோ

௩-ம் மந்திரி சொல் கெட்டு விருத்தம்

தடையற யினிதாமதந் செய்யவுந் தருமோ
விடையளித்தபின் வெந்தனைத் தெற்றவும் விதிபோ
இடையிலே புதுமறையனிற் புகுந்தவனிவனே
புடைநெருப்பினிற் போட்டுயிர் வதைப்பது பிலேனே

௪-ம் மந்திரி சொல் கெட்டு விருத்தம்

புதுமையாகவே எத்தனைசொல்லியும் பிடித்த
நிலைமையானதை நிமையினும்விடுவையோ நீதான்
கலைகளாயிரங் கற்றுணராதவன் கருத்தின்
வலுமையானதை வாயினாற் சொல்லவும் வசமோ

சேனபதி சொல் கெட்டு விருத்தம்

வாரமன்னவன் சொல்லிய வார்த்தையை மறுத்து
பூரணாகவே அன்னியமறையனிற் புகுந்து
ஈசன்பாலெய் மெய்ஞ்ஞானகலைகை யென்றிகழ்ந்த
நாசகாலனை உயிருடன் விடுவதாகலமோ

இராசன் உ-ம் மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம்

மனது சந்தோஷமானேன் மதியுரை மந்திரிகேளாய்
எனதுசொல் மறுத்தான்றா இஸ்தாக்கி மனைவிமைந்தர்
தனையுமே பிடித்துகட்டித் தகட்டினலுருக்கி வார்த்த
அனலெருதினிலேபோட்டு அவர்களை யெரித்திடுமே

உ-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்

எரித்திடுமென் றுரைக்க எழில்முடி வேந்தே கேளாய்
விரித்திடும் திருவாக்குக்கு வேறொரு போதிதாயன்டோ
குறித்தசெய் பெருவாருள்ளே கொடியதுல்லாதனிலுவி
பரித்திட நெருப்பில்போட்டு பஸ்பமாக்கிடச்செய்வேனே

உ-ம் மந்திரி ௩-ம் மந்திரிக்குச் சொல்விருத்தம்

ஆசார்த்துடனிருக்கும் அடம்சேனாபதியே கேளாய்
நீசத்தனையாமேமாடி நிலைபுகாமகத்[illegible]பாரமே

நேசர்திமன்னர் மெச்சுகிடமுள கன்னூர்தம்மை
கூசாமலழைத்துக்கொண்டு கொலுவினில் வரச்செய்வாயே

௩-ம் மந்திரிசொல் விருத்தம்.

கூறுவேனமைச்சேசகேளெனக்கிப்போதுகொடுத்திடுங் கட்டளைதன்க்கு குறைவில்லாமல், மாறுபாடுகளின்றிக்கன்னூர்தம்மை மன்னவனுர் சபைதனிலேவரச்செய்வேனே, தானுமாருடையவரை வதைக்கவல்லத்தரும் பருதிபத்திரனே சாற்றக்கேளாய், கேறுடையக் கன்னூரை அழைத்துக்கொண்டு கிரிஷத்தில்வரும்படிக்கு நிகழ்த்துவாயே.

௪-ம் மந்திரி சொல் விருத்தம்.

வேந்தனுர்மொழிதனக்குத் தடைதானுண்டோ விளம்புறுஞ்சேநுபதியேவிளம்பக்கேளாய், சாந்தமில்லார்களைவதைக்கக்கன்னூர் தன்னை சபைதனிலே வரும்படிக்குச் சாற்றுவேனே, போந்திடுஞ்சேனுபதியேயிப்போது புலியதும்போலே எழுந்துப்புறப் பட்டோடி, எந்தலனுர்சமுகமுன்னே கன்னூர்தம்மை இட்சணமேயழைத்துவர வியம்புவாயே.

சேனுபதி சொல் விருத்தம்.

இயம்புமொழி தனக்குதடையினிசொல்வேனுெதுச்சிணமேபோனேடிஇறையோன்காண,ஜெயம்பெருகுங்கன்னூரையழைத்துக்கொண்டு சீக்கிரமாய்வரும்படிக்குச் செப்புவேனே, நயம்பெருகுஞ் சேவகரே, கவிலக்கேளாய், நாற்றிசையுக்கிரமுடையகன்னூர்தம்மையுயவமன்னவனழைத்தாரென்றுநீங்கள்போயழைத்துக்கொண்டுவர் புறப்படுவீர்

கட்டியன் சொல்விருத்தம்

சீக்கிரத்திலழைத்துவரத் தடைதானென்ன
தேற்றமன்னனுரைபடிக்குச் சினமேயோடி
ஆக்கிரமத்துடையோரை வதைக்கவேண்டி
அடலுடையக்கன்னூரை அழைத்துவாறேன்

கட்டியன் கன்னூருக்குச் சொல்விருத்தம்

செம்புடனேபித்தளை வெங்கலமுமொன்றாய்
திறமுடனேகுகையிலதைச் சேர்த்துக்கூட்டி
சம்பிரமுடனேவுருக்கி வார்க்காநின்ற
சமர்த்துடையகன்னூரே சாற்றக்கேளீர்
எம்பிரானருட்கொடீர்த்தமுதலமைச்ச
னிவர்யாவிளைந்தருடனுஙுபேணை
வம்பகலச்செப்பெருந்துரைநிமேசீாட்டு
வைகுசகன்னூரீருவாக்சொன்னூரே

கன்னூர்சொல் விருத்தம்.

வருவேனையாசேவகரே எனக்கிப்போது
வழுத்தியதோர்மொழிப்படியே வலுவாயோடி.
திறமையுள்ஆதிரியான் சபைமுன்பாக
சிறந்திடுமாயுதங்க ளெல்லாஞ்சேர்த்துக்கொண்டு
பறிவுடையமன்னவனெ டெதிர்த்துனின்று
பலபுதியமார்க்கமதை பகர்கின்றோரை
கறையறவேவுயிர்வதைத்து க்ஷணத்திலேதான்
காலனூர்தனக்கு வழிகாட்டுதற்கே.

கன்னூர்கள்தோற்றம்.

விருத்தம்.

செந்நெலுந்தேனும் வருக்கையுங்கதலி
தினஞ்சொரி மாநிறைஅணியாய்
செழித்துவாழ்ரோமைக் ககிபதியரசன்
செப்பியமொழி தவறாமல்
வண்ணமாஞ்சேசு கிறீஸ்துவின்வேத
மறைதனை புகலுவோர்தம்மை
வதைத்திடவேண்டி சேப்பெருஅடனே
வலியகன்னூரும் வந்தனரே.

தரு ௧-ம் கொண்டிசிந்து மிசுரதாளம்.

சிரசினில்மௌலிபுனை அரசன்கிரணியஆதிரியான்
வரிசைபுடனேஅழைக்க வீரவலியகன்னூர்களும்வந்தனரே
உலகடகுழலுடனே சுத்தியுமழைக்கல்லுபணியெரிமுட்டையுடன்
தலைசுமையாயெடுத்துகொண்டுசபையிற் கன்னூர்களுந்தோன்றினரே
அதிபதியரசனுடகட்டளை யானதைமறுத்திடும்அசடர்களை
சதிபுரிந்திடவுயிரைவதைத்திட சமர்த்துக்கம்மாளருந்தோன்றினரே
வளமுறும்ரோமைநகர்தன்னில் மன்னவனெம்பிரதோருடைய
உளமகிழ்ந்திடுஞ்சபையில் ஜாதியுயர்ந்தகம்மாளர்கள்தோன்றினரே
செம்புடன்வெங்கலமும்சயமுஞ் சேர்ந்திடுநாகமும்பித்தளையும்
கும்பியகொதிகிளம்ப உருகிடும்கொடியகன்னூர்களுந்தோன்றினரே
தரையினிற்புலவர்களைபழித்திடும் தறுதலையாகியஜண்டிகளை
குறடதைகாயவைத்து சுடுகொடுத்திடும்புலவர்கள்தோன்றினரே
வெடுவெடுத்திடப்பேசி கவிஞரைமிரட்டிடுமதிவிலாமிலேச்சர்களை
நடுங்கிடஇறுப்புகைகொண்டு நறுக்கிடும்புலவருந்தோன்றினரே
தொல்லைகளாய்வேதம் அறிந்திடும்துன்மதியோர்களை துடிதுடிக்க
பல்லதைபருங்குறடால் பிடுங்கிடும்பரிவுள்காவலர்தோன்றினரே

வேறு தரு ௨-ம் சாவேரி ஜமபை தாளம்.

கர்த்தனுர்திருவடியை யிந்தக்காசினிமீதுகவியுடனே
எந்தநாளுமேவணங்கி நானியம்புகிறேனென்னாமைதனை

செந்திருவளர்ந்தோங்கும் அந்தத்தில்லையில்வாழும்சிதம்பரனும்
முந்தியதோர்செம்பதினால்சிலைமூர்க்கமுடனேவகுத்தவன்யாம்காண்
வெற்றியரசனாதன் அவர் வீரியமாய்மணஞ்சூட்டிடவே
நந்திதனையழைத்துகண காட்டமுடனேகவின்றமொழி
சித்திரகடைபந்தலிட சொன்னசெய்கையினாற்பொறிபந்தலிட்டு
கத்தியினால்வீழவேசெய்த கம்மாளனென்பவன்தான்காணும்
வல்லாதிமாற்வலர்கள் மறுமன்னியனொனுடன்வாதுசெய்தால்
எல்லோர்களுமறியானும் இப்புவிமீதிவியல்பாக
சொல்லவேயூசிகாந்தகோட்டைகொள்ளையுடனே சனமத்ததினால்
நில்லாதேயோடிடவேவரும் நிந்தையொழித்தக்கம்மாளனும்காண்
நன்னகரயோத்தியாளும் ராசன்தசரதன்மைந்தனெனும்
வண்ணமேவுநீலவண்ணன்கொண்ட வாகுள்ளதேவியைராவணனும்
அன்னிதமாய்க்கொண்டேக அநுமானுடன்சென்று அரைநொடிக்குள்
தென்னிலங்கையையெரித்தவீடு சிஷ்டித்தளித்தக்கம்மாளனும்காம்

கன்னார் வருத்தம்.

மானிலமெல்லாமாளு மன்னவனமைச்சேபோற்றி
சேனைகாவலர்கள்சூழச் சிறக்குமுத்தமனேபோற்றி
ஆனசெப்பெருதுக்கொண்டு அழகியசமுகத்திற்குத்
தானிதோவந்தோமேவல் சாற்றினாலுடன்செய்வோமே.

உ-ம் மந்திரிசொல் விருத்தம்,

போற்றிநின்றிருகைக்கூப்பிப் புகன்றகன்னாரேகேளீர்
நாற்றிசைதனில்பொய்வேதம் நாடுமிக்காலுபேரை
சேர்த்திருகரங்கால்கட்டிச் செப்பெருதுக்குள்போட்டு
ஏற்றநிதானதீயில் எரித்துயிர்மடித்திடீரோ.

கன்னார் விருத்தம்.

எரித்திடுமென்றெமக்குரைத் தாதிரியன்வேந்தன்
இனியமதிமந்திரியுன் னிருதாள்போற்றி
செர்த்திடுமுன்றிருவாக்குக்கெதிர்வாக்குக்குண்டோ
தேவர்களைபேய்களென்று தெரிசிக்காமல்
பரித்தமறுசமயமதிற் புகுந்தோரான
பாவிகளாகிய கால்வர்பகைக்கத்தானே
சேர்த்திடவேசெப்பெருதுக்குள்ளேபோட்டு
கைலாயப்பதிக்கு வழிகாட்டுவோமே.

கன்னார் விருத்தம்.

அரசனுக்கெதிராய்நின்று அகந்தைகள்பலவாய்ப்பேசி
மறுசமயத்திற்போன மதியிலாவமைச்சேகேளாய்
இறமிருமாசன்தானும் செப்பியமொழிதப்பாமல்
எருத்திலிட்டுயிர்மாய்க்க யிபம்பினாராசன்தானே.

இஸ்தாக்கியார்சொல் விருத்தம்.

ஐயாயிரம்பேர்க்களுக்கு ஐநதப்பங்கொண்டேயளித்த
மெய்யானதிருப்பத்தின் வேதாந்நாயகனே

வையமதையாளுகின்ற மன்னனிட்டகட்டளைக்கு 122
தையலுடன்பாலகரும் தான்வருவோமிப்போதே.

ஒப்பிலாமதி கட்டளைக்கலிப்பா.

அந்தரம்புவியானவனத்தையும் அலைகடலுமதிகதிர்தாரகை
இந்தரையினிலுள்ளபொருட்களும் இயலதாகபடைத்தயிறைவனே
வெந்துறுகவிடுத்தனரண்ணலும் விமலனேயிந்தவேளையிலெங்களுக்
கந்தமேவும்பரமபதியருள் ஆதியேஆறுலட்சணசோதியே

இஸ்தாக்கியார் தரு பைரவி ஆதிதாளம்.

என்பரனே எம்மைபாளுவீர் கருணைவைத்து
அன்பர்கள் புகழ்ந்துபோற்றும்
ஆறுலட்சணசுரூபா
நம்புமடியார்களுக்கு
நாதனேயருள்தருவாய் (என்பர)
சத்தியஞானச் சொரூபனே அளவிலாத
சற்பிரகாசனே அரூபனே
நித்தியநிஷ்கள வேதனே நல்லோர்கள் பங்கில்
நின்றிலங்கிடும்நன் நீதனே
புத்தியில்லாவெங்களுடை
பிழைகள் பொறுத்திரக்கம்
வைத்தருளுமுன்கிருபை
மாசிலாநசரேசனே (என்பர)
மாதமுன்றுமழை பொழிய திருபுரியும்
வன்னியினலகை யழிய
மேதினிமனுக்கள் செழிய சத்தியநெறி
வேதமுலகினிற் றழைய
நீதியாந்திருச் சபைகள்
நீணிலத்திலே பெருக
சோதியேயருள்புரியும்
சுத்தனே சயம்பிரகாச (என்பர)
மண்ணினிற்பயிர்கள் தழைக்க மாநிலமாளும்
மன்னவர்செங்கோலும் செழிக்க
புண்ணியவரங்கள் பெருக்க மனுவோருக்கு
புத்திஞானங்களும் சுறக்க
எண்ணரியக்காரணனே
எங்களுடை ஆத்துமத்தை
விண்ணுலகம் சேர்த்திடுவீர்
வேதனே ஆதிகாரண (என்பர)
காரணக்குருக்கள் நீடவே மனுவர்தச
கற்பனைவழியைத் தேடவே
மாரணஅந்தஞானம் ஓடவே சுகிர்தஞான
மார்க்கமேமனிதர் கூடவே

ஆரணப்பரப்பொருளே
அற்புதாயெமக்கருளே
தாரணியிலெம்மைநேரோ
சந்ததம்ரட்சித்திடுமோ (என்பர)
ஆசிலா அம்ரர்த் தாயனே எமக்குதவி
அற்புதனேஜந்து காயனே
மாசிலாமரியின் சேயனே அளவிலாத
வல்லமையையுடைய நேயனே
யேசுமரியேசூசையே
யெங்களுட ஆத்துமத்தை
கேசமாயும்துபாதம்
நித்தியமருள்வீர்சதம். (என்பர)

இஸ்தாக்கியார் கட்டளைக்கலிப்பா,

ஜைக்கரோடெந்தன் மனைவியுமானுமாய்
மாநிலத்துளவாழ்வை யிகழ்ந்தினி
விக்கையானப்பரகதிசேரவே
விரும்பியேநல்மனத்துணிவாகினோம்
நிந்தையாகவே செய்பெருதுக்குள்ளே
நீறதாக்கநெறுங்கினின்றார்களே
சந்தமாமரிமைந்தனேநீதினை
தந்துகாத்திடவந்திடுவீர்களே.

சம்மனசு தோற்றவிருத்தம்,

பள்ளெனகிரணஜொளி துலங்கச்சோதி
பருதிகதிர்மகுடமதுசிரமேற்பூண்டு
கனிதிருவுஜிதமிருமிடையிற்கச்சை
நாற்றிசையுமின்னலேப்போற்சுடர்கள்வீச
எளிமையுள்ளவிஸ்தாக்கி மனைவிமைந்தர்
இவர்களைசேடேற்றுதற்காயேகநாதன்
அழகொளிரபுதுமையதா யனுப்பானின்ற
ஆறுதற்சொல்லாஞ்சுகள் வந்தடுத்திட்டாரே.

தரு மத்தியமாவதி அடதாளம்.

ஆதிகர்த்தனை போற்றுந்தூதவ
ரானவாஞ்சுகள் தோற்றினாரிதே
சோதியொளியதுபோல மகுடமும்
சிரமில்துலங்கிடவே சுடராய் ஆதி
மாதயவுடனே யிஸ்தாக்கியும்
மனைவிமைந்தருமாய் வருந்தயில்
ஆதரவுசெய்தாத்துமைந்தனை
அரியமோட்சம் தனைநிதுசேர்த்திட ஆதி
சொல்லரியபெருந்ஞானமறித்திடும்
சுத்தநத்துறவு ஞானவமைச்சனை

அல்லலற்றிட மனைவிமைந்தரும்
ஆண்டவனிடமாக வழைத்திட ஆதி
சுத்தனானவிஸ் தாக்கிதன்னையும்
சோதிநாதனின் தூயபதமெனும்
சத்தியத்திரிலோகஞ்சேர்த்திடும்
சம்மன்சுகளும் தோற்றினாரிதோ ஆதி

சம்மன்சுகள் இஸ்தாக்கியாருக்குச்சொல் கொச்சகம்.

அண்ணல்சருவேஸ்வரனுர் அருளுமொழிப்படிக்கு
மண்ணுலகிலிங்குவந்தோம்மாதவனிஸ்தாக்கியேகேள்
என்னரியவாதையெல்லாம் எற்கையுடனேபொறுத்தீர்
கண்ணுதலாய்மோட்சதலம் காலவருமேவருவீரே

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்.

வருவீரெனவுரைத்த வானபரன்தூதவரே
பரிவுடனுசேடேற பாக்கியங்கள்பெற்றேனே
அருமையுள்ளமனைவிமைந்தர் ஆண்டவனார்தன்சமுகம்
துரிதமுடனேவருவோம் தோஸ்திரமென்றுமக்கே.

சம்மனசு ஒப்பிலாமதிக்குச்சொல் விருத்தம்.

மாதவந்தனிலேமிக்க மாதருக்கரசேயிந்த
பூதலந்தன்னிலுன்னைப் போலொருமாதருண்டோ
ஆதரவாகமோட்சமதிலே பாக்கியங்களிந்தார்
ஏதமில்லாமலங்கே எழுந்திடமனமோசொல்வாய்.

ஒப்பிலாமதி சொல் கொச்சகம்.

எழுந்துவரவேயுரைத்த இறைவன்ஸ்தானபதிய
குளிர்ந்தமொழியேயுரைத்தீர் கொதில்லாநகநதிக்கே
செழிக்கநன்மையாங்கள்பெற செயருமெங்காயகரும்
வணங்கிமோட்சதலமாங்கள்வருவோமே.

சம்மனசு பிள்ளைகளுக்குச்சொல் விருத்தம்

பூவுலகினிலிஸ்தாக்கிப் பெருந்தவத்தினில்மிகுந்த
ஆவலானதிரிக்கு அரியபாலகர்களே
தாவியமனத்துக்கு மயங்கிடவேண்டாமிப்போ
தேவசாயுஜ்யப்பதிக்குச் சேரசம்மதமோசொல்வீர்.

பிள்ளைகள் சொல் விருத்தம்.

பாக்கியம்பெறுவதற்குப் பாத்திரமானோர்நாங்கள்
வாக்கியப்படியேயானவன் வருவதற்கையமில்லை
ஆக்கினைப்பொறுத்தோமெங்கள் ஆத்துமத்தன்னையின்று
சிக்கிரம்பரலோகத்தில் சேர்ப்பதும்நடன்தானறிவீர்.

பொது விருத்தம்,

வானுலகத்தின்நாதர் வையகத்திறங்கிவந்து
ஞானபோதகனிஸ்தாக்கி காலவாரிசுதனைசொல்லி
ஆனபேர்பரத்தங்கிக ஆதிரிபாதனைசேருமல்
னசெப்பெருதுக்குள்ளேநிபர்களை யடைத்திட்டாரே.

கன்னூர் இஸ்தாக்கியாருக்குச்சொல் விருத்தம்.

காருட்டமாய்ப்புவியில் மறுசமயத்திற்புகுந்துமனதிலென்றுங்
காருட்டம்வைத்தெமது காவலனோடேயானைத் துகடிந்தவுங்கள்
போராட்டமீனிபெருசெப்பெருதுவயிற்றினுக்குள்புகுந்தபின்
சீராட்டமானதெல்லா மிப்பொழுதேயடங்கிவிடும்செல்லுவீரே

இஸ்தாக்கியார் சொல் கொச்சகம்.

செம்பெருதில்வந்துவிட செப்புகின்றகன்னூரே
அம்பரத்தில்வாழ்த்திருக்கு மாதுசருவேஸ்வரனார்
சம்பிரமுடனேயெமக்கு தந்திடுவார்வான்பதவி
அம்புனைகள்சொல்லாமல் வருவோம்வருவீரே.

இஸ்தாக்கியார் சொல் தேவாரம்.

தற்பரனைதேவ சருவகாரணனேபோற்றி
கற்புள்ளமரியேபுகதன் கழலிணைபோற்றிபோற்றி
அற்புதன்தன்னைவேண்டி யடியவராத்துமத்தை
கற்புடனகதியிற்சேரும் நாதனேபோற்றிபோற்றி.

இஸ்தாக்கியார் சொல் விருத்தம்.

அர்ச்சிப்பிஷ்டரான அடையாளத்தாலுமெங்கள்
சதுருவினையில்லின்று தயவுடனேதற்காரும்
சுத்தனும்பிராவோடேயும் சுதனில்ப்பிரித்துசாங்தோடும்
நித்யமெங்களைரட்சிக்க நினைத்தனம்ஆமென்சேசு.

பொது விருத்தம்.

ஆதரையும்அம்பரமும் படைத்தயேகன்
அடியனைமறவாதவ னிஸ்தாக்கியாரென்
ஏதமறமனைவிமைந்தர் காலுபேரை
ஏற்றியசெப்பெருதி வெரித்தபோது
சோதிபரனிவர்களுடை ஆத்துமத்தை
சொல்லரியசோபன சந்தோஷத்தோடு
நாதயவாய்ப்பரலோகந் தன்னிற்சேர்க்க
வரவிடுத்தவானுசகன்தான் வருகின்றாரே.

சம்மனசுகள்சொல்பதம்

ஊதிசேது ஊட்டுவைசது என்கிற ஜாவளிமெட்டு-தாளம்- ரூபகம்.

பல்லவி.

ஓதக்கேளும் நாதவினை
உறுதிசத்ய வேத உண்மை ஓத

அநுபல்லவி.

பூதலத்தில் பல சிந்தை-நீர்
பொறுத்ததினால் மோட்ச விந்தை ஓத

சரணங்கள்.

மாதுடனே பாலகரும்
மன்னால் நீயுஞ் சேரும்
நித மோட்ச வாழ்வின் காட்சி-நீர்
நீங்கள் பெறவும்தின்மாட்சி ஓத

கானிடமே வேட்டையாட
கர்த்தனருள் ஆங்கு கூட
மானின்கோட்டில் கண்டு விந்தை
வளருந்தீட்சைப்பெற்ற சிந்தை ஓத

ஞானதீட்சை பெற்றதாலே
நயியாவாழ்வுபெற்றீர் சாலே
தினர் போற்றும் எந்தை நாட்டை
சீக்கிரம் நடவீர் தேட்டை ஓத

நூன்முடிவு.

பொன்பூத்த விண்ணுடுமண் வாரிவெற்பு
புகலுமெழு வகைத்தோற்றந் தனையுஞ்செய்த
மின்பூத்த விண்ணவர்கோன் அருளால்தீட்சை
மிகப்பெற்ற இஸ்தாக்கி யோடவர்தம்
தென்பூத்த மனைவிபாலகர்கள் நால்வர்
செல்வமொழி விலமோட்ச முற்றுமொன்று
கன்பூத்த மூதறிவோர் தீட்டிவைத்தார்
கலனருளால் மங்களமுஞ் சொல்லுவாமே.

மங்களம்.

போற்றிசெய்தேன் நின்றமனம் என்கிற மெட்டு-ஆதிதாளம்.

மங்களமே நித்ய சுப
மங்கள வளமே
வல்லபிதா சுதனிஸ் பிரீத்து
வலவர் மூவர்க்கும் மங்

சரணங்கள்.

1. செங்கதிரைப்பூண்ட-தேவி
திருமரி-தனக்கும்
தூய்மை வாசமலர்க்கொடியோன்
சூசை-முனிக்கும் மங்

2. நவகண சம்மன சோர்க்கும்
நலஞ்சேர் நீர்த்தர்க்கும்
தவஞ்சேர் அப்போஸ் தலர்தமக்கும்
சகலர்ச் சிட்டவர்க்கும் மங்

3. சுத்தகுவி சேடர்கள்
சொல்லும் காவலருக்கும்

பத்திமிகை கன்னியர்க்கும்
பாப்பு சுவாமிக்கும் மங்

4. கற்புநிறை மேற்றிராணியர்க்கும்
கன குருக்கட்கும்
பொற்புநிறை திருச்சபைக்கும்
பூவின் மாந்தர்க்கும் மங்

5. பக்தியாளன் இஸ்தாக்கியார்க்கும்
பால சிறுவர்க்கும்
தக்கதாம் நல் மனைவியாட்கும்
தார் மன்னவர்க்கும் மங்

6. தொல்லு மிந்த நாடகத்தை
தொன்மைத் தமிழால்
சொற்றிய ஆன்றோர்தனக்கும்
சுகுண சீலர்க்கும் மங்.

வாழ்த்து கவி.

சீரார்ந்த முத்தொழிலோன் வாழி வாழி
திருமரியுஞ் சூசைமுனி அர்ச்சர் வாழி
பாரார்ந்த பொருட்பலவும் வாழி வாழி
பனுவலுரை மறையோர்கள் வாழி வாழி
சாரார்ந்த இஸ்தாக்கிச் சரிதை வாழி
தகமையுடன் வழுகளைந்து படிப்போர் வாழி
சீரார்ந்த தார்மன்னர் கேட்போர் வாழி
வெளிப்படையா யச்சிட்டோர் வாழ்க மாதோ.

நூதன அர்ச் இஸ்தாக்கியார்நாடகம்

முற்றுப்பெற்றது.